

د. قهوان سدهداوی

پښتانه

کهوتنی ئیمام

وهرگڼپرانې، جیشارا کهمال

238 posts

19.2k followers

7 following

Promote

Edit Profile

پہرہک فہرمی PDF کتابی
Public Figure

لیترہ

باشترین و بہسودترین و پر خونہرترین کتیبہکان
بہ خورایی و بہ شیوہک PDF داگرہ

Ganjyna

لینکی کتیبہکان 📌 نم لینکہ بکہرہوہ بؤ داگرتنی کتیبہکان
drive.google.com/folderview?id=1gk8e3nSJGJLu36xeLUjwdbjgTSVsIbo_

له بلاوڪراوه ڪانى
ناوه ندى پڙشنبيري پرهه نند

ناوى ڪٽيپ: ڪهوتنى ئيمام
ناوى نووسهر: د. نهوال سهعداوى
ناوى وهرگيپر: جيچارا ڪه مال
بابهت: پڙمان
ديزايون: دانا ڪه سهن
نڙهى چاپ: يه ڪه م ۲۰۱۹ سليمانى
چاپخانه: ڪارو
تيراڙ: (۱۰۰۰) دانه
نرخ: (۵۰۰۰) دينار
ڙماره ي سپاردن: له به پڙوه به را يه تي گشتى ڪٽيپخانه گشتيپه ڪان
ڙماره (۱۳۰۴) ي سالى (۲۰۱۹) ي پيڊراوه.

ناوه ندى پڙشنبيري پرهه نند

سليمانى - شه قامى مهوله وي - نزيڪ به ريده ڪه - به رامبه ر ڪه راجى ٺارا

0770 930 9121

پیشکش

به:

شہربانو شیرازی ئیرانی
فاتمہ تاج سہری سودانی
ئیعبدال مہ حمودی میسری
بۆ ھموو کچان و کوران
لہ مندالی و سہرہ تای لاویتی تا دوایی،

ئەم پۆمانە پیشکش

نەوال سەعداوی

پيشه كى وه رگير

ماوه يه كه بۇ چەند كارىكى وه رگيرانى به ره مه كانى دكتوره نه وال سه عداوى جگه له پيشه كيه كهى خوى من وهك وه رگير پيشه كيم بۇ نه نووسيوه تهنها پيشكه شكردن نه بيت، به لام له م رومانه ي پيمخوشبوو به رچاو روونيهك بدهمه خوينه رى ئازيز سه بارهت به م رومانه، له راستيدا ئهم رومانه ي دكتوره نه وال يه كيكه له شاكاره جوانه كانى و سه بارهت به رومانه كه دكتوره نه وال ده لىت: (ان روايتها - التي نشرت على صعيد عالمي في أكثر من ١٤ لغة من بينها الانكليزية والالمانية والفرنسية والسويدية والاندونيسية - مستوحاة من قصة الرئيس المصري الراحل أنور السادات الذي وصفته السعداوي بالحاكم المستبد الذي استغل الدين في السياسة). رومانه كهى كه له سه ر ئاستى جيهانى و به زياتر له ١٤ زمان بلاو كراوه ته وه له وانه ئينگليزى و ئه لمانى و فه ره نسى و سويدى و ئه نده نووسى - له چيروكى سه روكى پيشوترى ميسره وه انور السادات سه رچاوه ي گرتووه كه نه وال سه عداوى به

فەرماندە ۋاھىكى توندرە ۋ ناۋى دەبات بەھۆى ئەۋەى ئايىنى تىكەلى
 سىياسەت كىردۈۋە، دىكتورە نەۋال كارەكتەرى ئىمامى لە رۇمانە كەدا
 كىردۈۋە بە سەرۋىكى مىسر ۋ ھەموو ئەو سەرۋىك ۋ بەرپىرس ۋ
 دەسەلاتدارانەى كە خۇيان ۋ بەردەست ۋ شۈىنكە ۋ تۈۋە كانىشىيان
 دەسەلات ۋ ئايىنە كانىيان لە پىناۋ بەرژەۋەندى تاكە كەسى ۋ ھەزى
 دۈنىايى بى كۈتا قۇرخ كىردۈۋە، نەۋال بە ھىچ مە بەستىكى خىراپ
 ۋ بە ئەنقەستى نەبۈۋە دژايەتتى ئايىن ۋ خودا ۋ پىغەمبەران بىكات،
 بەلكو ھەموو ئەو دەستەۋازە ۋ وشە ۋ كارەكتەرانەى خىستۈتە
 پىناۋ گە ياندنى پەيامى توندرەۋى ۋ فرمانى نابەجىنى پىاۋان ۋ
 دەسەلاتداران ۋ پادشا ۋ ئەندام ۋ لايەنگران ۋ شۈىنكە ۋ تۈۋان بە
 جىاۋازى پلەۋپايەى ھكومى ۋ ھىزبى ۋ ئايىنىش، ھەر ئەۋەشە
 ۋاى كىردۈۋە ئەم رۇمانەى پىشكەشى چەند كەسايەتتەكى
 لە ئافرەتان كىردۈۋە لە ۋلاتەكانى مىسر ۋ سودان ۋ ئىران كە
 ۋلاتەكانىيان دەستەيەكى توندرەۋە لە ئىمامە ناتەندروسىتەكان تىيدا
 پاىەبەرزى ھەر ئەۋەشە ۋاى كىردۈۋە ئەم رۇمانە لە زۇرىك لە
 ۋلاتانى ەھبى لەلايەن ئىمامەكانەۋە قەدەغە بىكرىت، بە ۋ ھىۋايەى
 خۈىنەرى ئازىز تام ۋ چىژى ئەم رۇمانە نە بەستىتەۋە بە ئەگەرى
 دژايەتتى نەۋال سەعداۋى بۇ ئايىن بەلكو مە بەست لە ناۋەرۋىكى
 رۇمانە كە بەرەنگار بۈۋنەۋەى سەرۋىك ۋ دەسەلاتى توندرەۋە ۋ
 زەبرۈزەنگى پىاۋانە.

سەرەتا

كاتىك مندال بووم له خەونەكاندا روخسارى خودام دەبىنى
وەك روخسارى داىكم يەكسانىيەكى زۆر و وەك روخسارى باوكم
بەزەبىيەكى زۆر، بەلام فاتمە ئەحمەد كە لە قوتابخانە هاوڤىم بوو
روخسارى خوداى بە توندوتىژىكى زۆر دەبىنى وەك روخسارى
باوكى و زولمىكى زۆرتىرى وەك روخسارى مامى.

هەر كاتىك كە مندال بووم ئەوهم بوو ئاشكرا بوو كە روخسارى
خودا وەك روخسارى باوكەكان لەلايەن مندالانى هاوڤىمەو
دەبىنریت و هەندىك جارىش وەك روخسارى داىكان. كىشەكە
ئەوھىە كە خودا نە بە چاوهكانى مندالان و نە چاوى گەورەكانىش
نابىنریت و هىچ ھۆكارىكىش نىيە بوو بىننى تەنھا لە خەونەكاندا
نەبىت و لە شىوھى ئەو روخسارانەى لىمانەو نەزىكن.

كاتىك قوتابى بووم لە قوتابخانە ھەولم دا ئەم ڤۆمانە بنووسم،
بەلام نەمزانى چۆن بىنووسم. بىرۆكەكە لە مېشكدا بوو، ھەروەھا
ھەستەكان و كەسايەتییەكانىش... بەلام زمانەكە ھاوكارى نەدەكردم.

ئیدی ئەم پۆمانە ھەمیشە بە دوامەوہ بوو و لە گەلم دەژیا و لە دە
 سالی کوتایی پەستانیکی زۆری خستبوو و سەرم و کەسایەتیەکانی
 بە چاوەکانیان لیم وورد دەبوونەوہ لە بەئاگاییم و لە خەونەکاندا و
 تەنانەت لە کاتی گەشتەکانیشم لە دەرەوہ و ناوہوہی ولات. کاتیکیش
 چاوم کەوت بە شەھربانو شیرازی ئیرانی چیرۆکی دەستدریژیکردنە
 سەر کچەکەیی بۆ گێرامەوہ لە بەندیخانە. کاتیکیش فاتمە تاج
 سەر سودانیشم چاوی پیکەوت و کورەکەیی و ھاوڕێکانیم بینی لە
 ریکخراوی دەست و مەچەک براوەکان دواي ئەوہی شەریعەتیان
 بەسەردا جیبەجی کران. ھەرەوہا دواي ئەوہی ماوہی سی مانگ
 لە بەندیخانە لە گەل ئیعتیدال مەحمود و کچانی تردا لە میسر
 ژیانم بردە سەر. ئەم پۆمانە ھەر بە دوامەوہ بوو. ھەر کاتیکیش
 روخساری یەکیک لە فەرمانرەواکانم دەبینی لە وینە یە کدا یان لە ژیر
 عەمامە یەکی پیروزی یان کلاویکی سەربازی سەری دەرکردووە کە
 لە خەونەکاندا چاوەکانی بە دوامەوہ بوو. ھەر کاتیکی کە گەشتم
 کردیبت بۆ لوبنان و گویم لە تەقینەوہی بۆمبەکانی حیزب اللہ
 دەبوو کە لە بەرامبەردا حزبی شەیتان وەلامیدەدایەوہ. کاتیکی
 گەشتم کرد بۆ مەککە و لەسەر دیوارەکان ریکلامەکانم خویندەوہ
 کە نووسرابوون بە خیرھاتنی میوانانی رەحمان دەکەین، بەلام لەو
 دیوی دیوارەکەوہ پیاو و کچیکی وەک غولام دەبینی کە سیھەمیان
 شەیتان بوو. لە گوندەکەشمان کە فر تەحله کاتیکی روخساری کچە
 پوورە جووتیارەکانم دەبینی، لە قەناتر کاتیکی روخساری ئافرەتە
 بکوژە ھەتاییەکانم بینی، لە ھۆلی توپکاری کۆلیجی پزیشکی و
 ھزارەتی تەندروستییش، لە ئەردەن و سەلت و شریتی قەنال کە
 بەرەکانی جەنگە. لە روخساری ئەو مندالانەیی شیریان دەخواردووە

و له ترسی تیشکی نه وه وی و نه و پرشنگه وی وهک تیشک و ابو و ده مردن. هه روه ها له روخساری شاروه وی نه و کچه مندالانه وی له پشتی حجابی کی ره شه وهن یان له جه ژن و بونه کان و فیستیقاله کانی هه لبراردن و رپفراندومه کان یان له دانیشته کانی هیثانی روخه کان و ده رکردنی جنوکه و ده رکه وتنی پاکیزه وی و ئاورشینکردنی جلی ئافره تانی بالاپوش به وینه ی خاچ، پرشنگی ئاگره کان له دووکه لکیشی کلپساکان و مناره ی مزگه وته کانه وه سه ریان ده رده کرد. رو مانه که و که سایه تییه کانی له گه لم مانه وه، هه ر کاتیکیش داده نیشتم ده ستم ده دایه تا بینووسم له نیوانی په نجه کانم هه لده کات. وهک جیوه ده خزا. به تایبه تی که سایه تی ئیمام که که سایه تییه کی جیوه وی هه بوو و له گه لم شیوازه کانی جرتوفرت و پیش و دوی ده کرد. که لپی نزیک بوو مایه ته وه دوور ده که وته وه گه ر لیشی دوور بکه و تمایه ته وه نزیک ده بوو وه. هه روه ها که سایه تییه نه یاری شه رعیی زور نه مسه ر و نه و سه ری له گه ل ده کردم تا وام لی هات بیسرمه وه و لپی گه ریم، به لام دهستی ئیمام دریز ده بوو و رای ده کیشایه وه بو ته نیشتم خو ی و ده یگرت و نه یده ویست بیسریته وه گه ر نا، نه و رو مانه که دیموکراتیه تی له ده ست ده دا.

که سایه تییه کانی ئافره تان و کچان باشتر و زیاتر جیگیرتر بوون، به لام ناوی کچی خودا شه وانیکی زور دوودلی ده کردم. هه لم دا ناوه که ی بگوړم، چونکه ئابروو بهر بوو له هه رامکراوه کان بوو. ئیتر چون ده کریت کچیک ناویکی قه دهغه کراو هه لگریت به ته نیشتم نه وه ی که (مندالیکی ناشه رعی) له سکدایه له وانیه له مه سیحیه تدا ریگه پیدراو بیت وهک گویمان لپی ده بوو ده و ترا کوړی خودا مه سیحه، به لام شتیک بیستین به ناوی کچی خودا نه وه هه ر

نابیت، به لام له رۆمانه کهدا کچی خودا لیتی پرسیم چی ده بوو گهر
 مریه می پاکیزه بوو مایه و کچیکم ببوایه له جیاتی نیرینه یهک، ئایا
 گهر وا بوایه کچه کهم کچی خودا نه ده بوو و نه ده بووه یه کیک له
 پیغه مبه ران؟

هه ستمکرد زه حمه تیکی زوره گورپینی ناوی کچی خودا، له بهر
 ئه وهی خه لکی به و ناوه وه بانگیان ده کرد له کاتی له دایکبوونیه وه تا
 ئه وکاته ی له ئه نجامی به ردباران کردنی ده مریت. وای لی هات واز
 له رۆمانه که بینم و بیرى لی نه که مه وه، چون ده بیت که سایه تیه کان
 خویان و ناوه کانیاں بسه پینن به سه رمدا؟ ئه وهی سه یر بوو ئه وه
 بوو کاتیک لیتی گه رام خوی هاته لام و شته کانی خسته وه ده ست
 خوم، به ویستی خوی خوی ده دات به ده ستمه وه و کاتیک دانیشتم
 و خسته سه ر کاغه ز وهک ئه وهی خوی خوی بنووسیته وه وا بوو.
 ئیتر نه چوومه ناو ژیا نی تایبه تی و گشتی که سایه تیه کان و ته نها
 بو ره تکرده وهی هه ندیک قه ده غه کراوی زمانه وانی نه بیت له لی دانی
 هه ندیک له به ها مرؤقایه تیه کان به تایبه ت که سایه تی خودی ئیمام.
 نه مده توانی له رۆمانه کهدا ته واوی ده سه لاته کانی له دونیا دا بده می،
 به خوم وت لانی کهم له رۆمانه کهمدا هه ندیک ئازادی و که میک
 ده سه لاتم ده بیت.

قاهیره / فه برایه ری ۱۹۸۷

سەرەتای گەپان

شەوی جەژنی قوربان. دوای راوەدونانیکی زۆر و پیش ئەوەی
پۆژ بیتەووە یەکیک لە پشتهووە لییدام. لە تاریکییەکەدا بە شوین
دایکدا دەگەپام و تەنھا سەگەگەم لەگەڵ بوو. چەقۆیەکیان
کرد بە پشتمدا. ئاوپم دایەووە سەیریان بکەم بینیم ون بوون.
نەیان دەتوانی سەیری تیشکی خۆر بکەن. پۆژانە دەنووستن و
شەوان هەلەسانەووە. شەرەفی جەنگ و شەپکردنیان نەدەزانی. لە
پشتهوویان دەدا.

پیش ئەوەی بکەوم و پیتەکانم بێر بچیتەووە پرسیم. بۆچی
تاوانبارەکە لێدەگەپین و تاوانلیکراوەکە دەکوژن من هیشتا لە
سەرەتای لاویتییدام و دایکیشم بە پاکیزەیی مردوووە. وتیان دایکت
بە بەردەباران کردن و رەجمکردن مرد و تۆش زۆلێت. پیش ئەوەی
پیتەکانم بێر بچیتەووە و لەهۆشخۆ بچم، وتم من زۆل نیم و ئەوان
لە مالى مندا لان بە (کچی خودا) بانگیان دەکردم هەر چەندیکیش
بیروهۆشم لە دەست بدەم روخساری دایکم بێر ناچیتەووە. لەو تەهی

منی بووه جیی هیشتووم دژی دوژمنان بجهنگم. به شههیدی
 نیشتمان مرد. وتیان دایکی تو دلسۆزی بو نیشتمان و خودا و ئیمام
 نهبووه و به کافری مردووه و جیگهی ئاگره. پیش ئهوهی خوین له
 میشکدا نه مینیت و بیروهوشم بروات وتم دایکی من ناپاک نهبووه
 و پیش ئهوهی من له دایک بيم باوكم له دهستی ههلهاتووه. وتیان
 ئهی باوکت کئییه؟ وتم ئیمامه. وتیان بیدهنگ به، زمانت به برینچیت.
 پیش مردن به زمانبرین سزایاندا. ئیمام به پیی شه ریعتهی
 خودا حوکمی هدا. رهجمکردنی ئافرهتیک سیکی کردییت، برینی
 دهستی که سیک دزی کردییت، ههروهها زما برینی هه که سیک
 که پروپاگندهی مردن دهکات بههوی تیشکهوه و مهی کردنه
 پروبارهوه.

شهوی جهژن و دوور له چاوهکانی ئیمام دهچوونه خوارهوه
 بو پروبارهکه و دهیانخوارهوه تا رادهی لههوشخوچون. پاشان
 ههلهسانهوه دواي ئهوهی هوشیان هاتوتهوه و پهشیمان دهبوون.
 داوای بهخشین دهکن. شهوی جهژنی قوربان ئیمام دهیبهخشین.
 دهراگی بهندیخانهکان دهکرانهوه. مردووهکان و شههیدهکانی
 جهنگ و تیشکهکه و رهجمکراو و دهستوقاچ برپاوهکان له دواوه.
 دواتر نۆرهی ئهو دیت بجیته دهروهوه بو ئازادی، بهلام چاوهکانی
 ئیمام هه به دوايهوه بوو. به تاریکییه که دا راپده کرد و سهگه که شی
 له دوايهوه. خهریک بوو دهردهچوو پیش خوره لاتن، بهلام چهقۆکه
 له پشتی هدات. پیش ئهوهی بکهویت دهپیرسی بوچی تاوانبارهکه
 لیدهگه رین و تاوانلیکراوه که سهرده برن! ئیدی دهنگهکان ون دهبن
 و و میشکی دهبیته رهنگی تاریکی و بیروهوشی رهش یان سپی
 دهبیته بهبی هیچ پیتیک تهنها ناوی دایکی نهبیته.

نازانن بخویننه وه

تاریکیه کی چره. نه خور و نه مانگ دیار نین. نازانن ئایا شه وه
یان رۆژئیکی تاریکه له دارستانیکی چر به دارودرهخت. تیشکیکی
هیمن له لایتی دهستی پاسه وانه که یان سه روکی ئاساییشه کان
دیته دهه. له تیشکه که دا جهسته که یان دهبینی راده کات. له جووله ی
قاچه کانه وه دهزانن که مروقه و ئاژهل نیه، دهبینن که ئافرهته و پیاو
نییه. دوو مه مکی به رزی ریک وه ستاو له سه ر سنگ. ئافره تیک له
سه ره تایی لاویتییدا. ئیسکه کانی بچکوله و پیستی وه ک پیستی مندالان
نه رم. ئه سمه ر وه ک رهنگی قوری رووبار، روخساریی دریژکوله و
چاوه کانی باده می وه ک خوداوه نده کۆنه کان. چاوه کانی و بیلبله کانی
وه ک شه و رهش. قاچه کانی بچووک و له پاکردن ناوهستن. شتیک
به دهستی چه پیه وه یه تی وه ک ئه وه ی لقی داریک بییت. وه ک چۆن
له دایک بووه ته واو رووت. کۆئه ندامی زاوژیی شاراوته وه له ژیر
تاریکیی شه ودا یان له ژیر گه لایه کی سه وزدا. کاتیک وه ک ماسییه ک
که ون ده کاته دوو بهش جهسته ی بریسکه ده داته وه. رۆشناییه ک

دەر دهکه ویت و پاشان دووباره شهو دادیتته وه. خوئی و سهگه کهی
 ون دهن و خهریکه دیار نامینن.
 بهلام تاریکاییه که به چاوهکانی نیمام ده بیتته دوو بهش و
 سهروکی ئاساییش له پیشیان هوهیه. ریزبه ندیک له پیاوان جهسته یان
 پتهو و توکن. هه ریه که شیان به دهستی چه پیانه وه پارچه بهردیک
 یان ئامیزکی کوشتنی گرنجگرنجی هه لگرتوو ه. به شوین کچه که دا
 راده کهن. ئه و له وان به تواناتره له راکردندا. ئه و له وان شاره زاتری
 نهینیهکانی شوینه که یه. شوینه که ئه و شوینه یه که تیندا له دایک
 بووه و مردوو ه. خهریک بوو دهر دهچوو گهر نه وه ستایه تا سنگی
 پر له ههوا بکات.

سه رسوورمانم زوری نه خایاند کاتیک بو یه که مین جار وه ستام
 له دوا ی ئه و دۆراندنه ی له کوتا جهنگدا به دهستم هینا. له وه ته ی دایکم
 مردوو ه. له پیچی ریگه ی به رزاییه که ی نیوان دهریا و رووباره که.
 له ریگه له به رهکانی جهنگه وه بو مال ه وه. هه ناسه یه کم لی دهر
 چوو دوا ی ئه وه ی که بو به رزاییه که سه ر که وتیم. لقه که له دهستم
 که وته خواره وه و دل هه ژا و بانگی ئه و خوشکه م کرد که دهمزانی
 به دوا ی مندا دیت. بیست ساله من خهون به م چوونه دهره وه یه وه
 ده بینم به رامه ی ههوا له بیرمدا ون نه بووه. هه موو پیچیکی زه ویم
 بیر دیتته وه. ئه م سی دار خورمایه ش. درهختی جمیز. به رزاییه که ی
 سه ر دۆلی سه وز، هه وای دهریا. به رامه ی دایکم هه لده مژم. ئه م
 زه ویه نیشتمانمه.

خهریک بوو دهر دهچوو گهر نه وه ستایه تا سنگی پر له به رامه ی
 ژیان ی بکات. گولله که له پشتیدا وه. وه ک تیر له پشته وه بو دل
 دهرچوو ه. که وته سه رزه و ی و خوینی بهر بوو، له ته نیشتی شی ه وه

سه‌گه‌که‌ی. چۆله‌که‌کان شپرزه بوون و هاواریان که‌ونی پر کرد. ده‌نگی خویندنی که‌له‌شیر و و قه‌له‌رەش و گویدریتز به‌رز بووه‌وه بو ئاسمان. سه‌گه‌کان به‌ وەرینه‌کانیان به‌شدارییان کرد. خەریک بوو رۆژ ده‌بووه‌وه. پیاوانیک که‌ دشداشه‌ی سپییان له‌به‌ر بوو و ریشی ره‌شی دریتیان هه‌بوو، هه‌ستان. ده‌نگ به‌رزکه‌ره‌وه‌کانیان له‌سه‌ر مناره و لووتکه‌کان به‌ست که‌ وایه‌ری کاره‌بای لیوه‌ شوپر بوووه‌وه. ده‌نگه‌که‌ وه‌ک هه‌وره‌گره‌مه‌یه‌ک ده‌ر چوو، خه‌لکی هان ده‌دا بو نویتزکردن و دلسۆزی نویکردنه‌وه بو ئیمام. له‌پاشان له‌ناکاو ده‌نگه‌که‌ به‌هۆی بچرانی کاره‌باوه‌ نه‌ما. بیده‌نگی و هیوربوونه‌وه گه‌رایه‌وه و خه‌لکی به‌ نووستووی مانه‌وه. بی ئه‌وه‌ی که‌س بزانیته‌ له‌ تاریکیدا تاوانه‌که‌ کۆتایه‌ات، به‌لام که‌ون و دارودره‌خته‌کان و به‌رزایی نیوان ده‌ریا و رووباره‌که‌ بینیان. له‌ سنگی به‌ردیکدا له‌ ناخی زه‌ویدا به‌ هه‌لکۆلراوی مایه‌وه. سال له‌ دوا‌ی سال. له‌ ژياندا له‌ شیوه‌ی به‌ردیکدا مایه‌وه و له‌ ته‌نیشتی‌شیه‌وه سه‌گه‌که‌ی. جه‌سته زیندوووه‌که‌ به‌ به‌رد بوو. (ئه‌مه‌ راستیه‌کی زانستیه‌. له‌ میژووشدا یاوه‌رانی ئه‌شکه‌وت له‌گه‌ل سه‌گه‌که‌یان سی سه‌د سال له‌ ناخی زه‌ویدا ژیاون).

به‌لام ئه‌و کچه‌ ته‌نیا‌یه و هاواری نییه‌ جگه‌ له‌ سه‌گه‌که‌ی (خوشک و براکانیش که‌ له‌ دوا‌ییدا دین) که‌ونیش هه‌مان ئه‌و که‌ونه‌ی ئه‌م‌رۆیه‌ که‌ تیدا ده‌ژین. ئاسمان و زه‌وی و دره‌خت و خانوو‌ه‌کان و رووبار و ده‌ریا. وتم ئایا ئه‌وه‌ ده‌ریای سپوی ناوه‌راسته‌. ئایا ئه‌وه‌ نیله‌؟ وتیان لی‌ره‌ ناوه‌کان ده‌گۆرین. زه‌مه‌نیش جیاوازه‌، به‌لام شوینه‌که‌ هه‌مان شوینه‌. خۆریش هه‌مان خۆره‌. گو‌له‌ گه‌نمه‌کانیش هه‌مان شتن. گامیشه‌که‌ش پیستیکی ره‌شی هه‌یه و له‌سه‌ر چوارپی

بهره و پروباره که دهچیتته خواره وه. له ئاوه که دا مه له دهکات و پشتی له ژیر تیشکی خوره که دا دهبریسکیتته وه. بهخوشی و حهوانه وه چاوهکانی لیک دهنیت و دهیانکاته وه. له پروباره که دیتته دهره وه و به جهسته یه کی ئاسوده وه دهپویشته. له نزیک کیلگه ی وینجه که دهوستیت و خواردن دهخوات. له سه رخو دهخوات و کلکی دهله رینیتته وه. گوچکهکانی هه لختوووه بو دهنگی جهنجه ره که و سه رنجی ئه و ئافره ته دعات چاوهکانی پیچراوه و به گوریسیک به ستراره ته وه و له دوایه وه پیاویک به دار حه یزه رانیک هه یه. دعات به سه ر شانه کانیدا هه رکه وه ستا. هه ناسه یه کی وه ک سه رسوورمانم هه لمژی. ئافره ته که له پیش جهنجه ره که وه ده سووریت و گامیشه که پیاسه دهکات؟ وتیان لیره یاسا نماییشکردن و داواکردنه. له بازاردا نرخ ی گامیشه که له ئافره ته که گرانتیره. پیاو چوار ژنی هه یه، به لام یه ک گامیشی هه یه. کیلگه سه وزه کانیش وه شریتیکی به روخی پروباره که دا دریزبوونه ته وه ریزبه ندیه ک له گامیشه کان له ژیر تیشکی خووردا مه له ده که ن. له دوای شریته سه وزاییه که وه بیابان هه یه و پاشان چیا یه ک له لمی زهرد. گهر بهره و به رزاییه که بچیت چه ته ریگرهکانی لیه. داله کان و که متیاره کان ته نها مردوووه کان دهخون. ته نها مروقه گوشتی زیندوو دهخوات. پلنگه کان گوشتی ئاسکه کان دهخون و له خواردنی گوشتی مروف خویمان به دوور دهگرن. گوشتی ئاسکه کان دهگمه نه. گوشتی مروف زوره و بیئه ندازه. تیمساحه کان ناپاکن و ماره کانیش لولپیچ و نه رم له سه ره وه و ژه هره کانیا ن کوشنده یه. لیره دا ته نها سه گه کان دهزانن دلسوزی چیه. هیشتا تاریکییه که ش بهرده وامه. میرووه کان له شیوه ی بالداره کان وه ک میش یان کواله یان مشک. خشوکه کان

و بوونه وهره کان له سهر چوارپي راده کهن. خه لکه که له کويين؟ که س نابييم. کچه کوژراوه که و بکوژه کانيش ديارنه ماون. وتم ئايا ئيره مروقي لي نيه؟ وتيان به مليونان له مروف ليرهن. وهک ههوا. که به چاوي ئاساي نايانينيت. له ئه شکه وته کاندان له ناو سکی زهويدان. خانووي هاوشيويه گور. له رووناکی دهرسن. واده زانن ئاگره. له تيشکی خور دهرسن. واده زانن تيشکی نه وهويه. نه هامه تيهک له و ديوي دهریاکانه وه ديت. که زلهيزه کان له ناو شيري مندالاندا رهوانه ي دهکهن. يان توورپهيه که له لايهن خوداوه. ئه ي بوجي خودا لتيان توورپه دهبيت؟ که س نازانيت. نازانن تاوانه که يان چيه. وشه ي خودا ناسن، چونکه ئه وه وشه يه کی نووسراوه. ئه وانيش نه نووسين و نه خویننه وه نازانن. ههروه ها وشه کانيش. تهنها ورته ورت يان هاوار و قيژاندن نه بيت. وتم ناکريت قسه يان له گه ل بکريت؟ وتيان به لي گهر له زمانه که يان بزانيت و جلوبه رگی پياوانه بپوشيت و به حجابيک کوئندانی زاوزيت بشارپته وه. به سه رسوورپمانیکه وه وتم کام کوئندام من ته واوي جلوبه رگم پوشيوه. به په نجه گرنجگر نجه کانينان ئاواژه يان بو روخسارم کرد. ترسام و زمانم تیکه ل بوو. وتم کي ئه مه ي پي وتوون؟ وتيان ئه وه قسه ي خودايه. وتم قسه ي خودا نووسراوه ته وه و ئيوه نازانن بخویننه وه ئيتر چون زانيتان ئه وه قسه ي خودايه؟ ماوه يه کی زور بيدهنگ بوون. هه نديکيان سه يري هه نديکی تريانينان کرد. چاوه کانينان بو ئاسمان به رز کرده وه و ئاماژه يان بو وينه يه ک کرد که به (قوس ئه لنه سر / که وانی سه رکه وتن) ه وه هه لواسرابوو وتم ئه وه کييه؟ هه ناسه يه کی سه رسوورپمانينان هه لکيشا و وتيان نايناسيت؟ وينه که ي له هه موو شوينتيک هه لواسراوه. له شه قام.

لهسه ر دیوارهکان. له دوکانهکان. لهسه ر کهوانهکانی سه رکهوتن.
ناوی (ئیمام) ه ئه و له هه موو شوینیکه. وتم: ئه وهی که له هه موو
شوینیکه له هیچ شوینیک نییه. وتیان دلسۆزیمان بۆ هه تاهه تابه پی
داوه گه وره مان ئیمام خودای بینیه و قسه کانی خودای زانیوه. وتم
ئه ی ئیمام له کوئ خودای بینیه؟ وتیان له خه وندا خودا سه ردانی
کردوه.

بانگه وازی دایک

له مندالیمدا کاتیک له خه ودا ده بووم خودا سهردانی ده کردم
و دهنگیکی ئارامی وهک دهنگی دایکمی هه بوو. کاتیکیش گویم
له دهنگی تهقه کان بوو و بینیم وینه که ی ئیمام که وته خواره وه،
پام کرد. له مردن نه ده ترسام، چونکه مردن کاری ئاسانه گهر
له چاوتر وکانیکدا پروو بدات. لیگردنه وهی سهر له مل به لیدانیکی
شمشیر. برینی دل به تهنها گولله یهک، به لام ترسناکی راسته قینه
مردنی له سه رخویه. له چالیکدا له زه ویدا به گوريس ده مبه ستنه وه.
به ردبارانم ده کهن به رد به دواي به رددا. پوژ له دواي پوژ. په نجا
پوژ یان سه د یا هه زار. گهر جهسته شم بمریت ئه ووا پوحم خوی
به دهسته وه نادات. پیش مردنم به ردبارانکردنم ماندوو یان ده کات.
پیش ئه وهی خوینبه ره کانم خوینیان تیدا نه مینیت دهسته کانی ئه وان
خوینیان لیدیت. پوحم گهرده کانی خو له که هه لده مژیت. جهسته م
ده بیته به ردیک و به رده کان رهت ده کاته وه. له دووریشه وه ده بینم
به رده که به ریکی له سه ر به رزاییه که وه ستاوه له نیوانی ده ریاکه

و پروو باره که دا. له تاریکییه که دا وه ستاوه و چاوه پروانی من دهکات. له وه تهی منی بووه وه ستاوه و چاوه پروانمه. بیست ساله و هیشتا وه ستاوه و پشتی به رزه. دهنگی وهک چرپه. وهک شنهی هه واو و درهخت. وهک بانگه وازیکی هیمن له ناو سکی زه و بییه وه. کچی خودا، وهره ناویان نابووم کچی خودا. سه گه که شم ناوی مهرزوق بوو. له وه تهی له دایک بووم له گه لمدایه. تا کوتایی له گه لمدا مایه وه. نووسین و خویندنه وه نازانیت. قسهی خودای نه خویندوه ته وه، به لام ته نها ئه و راستیه کان ده زانیت. ده زانیت که من بییه ریم له خوینی نیمام. چۆن ده توانم بیکوژم له کاتیکدا باوکی نادیارمه و به بی ئه و سه رباری (دایکی نادیار) م ئیستا بوونم نه ده بوو. کهس نه یده زانی کچی ئه و م ته نها مهرزوق و دایکم نه بیت. بینی له سه زه و بییه که راکشاوه و هه نسکی گریانیکی بیده نگیه تی. هه روه ها له تاریکییه که دا بینی که چووه دهره وه و هه له ات. به روخساری ئاشنابوو و له بیریدا هه لی گرت. وای لی هات هه ر کات وینه که یی بینی هه لواسراوه به ده نگیکی به رز ده وه پریت. خه لکی له وه رینه که ی نه ده گه یشتن، چونکه خه لک له زمانی سه گ ناگهن، به لام سه گه کان له زمانی مروّف ده گهن. هه روه ها به هه مان شیوه ی مروّف میشکی هه یه و توانای ئه وه ی هه یه میژوو لای خو ی هه لگریّت. مه رزوق شیوه ی ده ناسییه وه کاتیک چووه دهره وه و هه له ات. به دوایدا رای کرد و له پشته وه گرتی. پاتوله که ی له چه په وه بچری و پارچه یه ک له قوماشه که به که لبه کانیه وه مایه وه. رهنگی خاکی وهک جلوبه رگی سه ربازی و به رامه ی عه رهق و عه تریکی هه رزان به های لیوه ده هات. پارچه که ی له دوایه وه جیه یشت و له ترسی سه گه که رای کرد.

کاتیک رای ده کرد دهنگی پیکانی دهات. پارچه یهک ئاسن به پاژنه ی پیلاوه کانیه وه بوو. پرووی به ره و ئاسمان و به رده وام بوو له راکردن. هیوای به خودا گه وره یه. خودایه به سهر دوژمنه کانم سهرم بخه و هیواکانم بیته دی. چاوه لیله کانی پری هیوای زۆرن. لیوه کانی ئه ستوور و ویستی به دهسته یانی که و نی تیدایه. ته ختیک له ئاسمان و ته ختیکیش له زهوی. کوشکیک له هاویندا به سهر ده ریادا بروانیت. کوشکی زستانهش له باشوور. کوشکیکیش له به هه شت پرووباره کان له ژیریه وه برۆن و حۆری و غیلمانی تیدا بیت. زمانی وشک و تینویه تی. ده می کراوه و هه ناسه برکییه تی و به بی وهستان راده کات. له مندالییه وه بیبهش کراوه و نابریته وه. هه زی دهستخستیش وهک نه خووشییه کی دریژخایه ن تیر نابیت. هیواش به خودا سنووری نییه. هیمای پروا بوون له سهر نیوچاوان وینه کیشراوه و هه لکۆلراوه. ته سیحیکی ده نک زهره به دهستی چه پیه وه یه تی. له سهر که له که ی چه پیشی کتیلانیکی دریژ هه یه شمشیره که ی تیدایه. دهستی راستیشی به رانیه وه یه تی کونی سهر پانتۆله که ی شار دوه ته وه.

له تاریکییه که دا به ده م وتنه وه ی ئایه تی الحمد لله ون بوو... هه ناسه کانی بۆنی مه ی و عه ره قی ئافره تیکی هه ژاری لیده هات. شه وی وه پینی مه رزوق به رز بووه وه. کهس گوئی لی نه بوو. پوکیته کانی جه ژن له گوچکه کاندایه زرن گانه وه. ئیمامیش له دهنگ به رزکه ره وه کاندایه وتاری ده دا. به ناوی خودا وه ده ستپیده کات و به سلاواتدان له سهر پیغه مبه ر کۆتایی پی دینیت. له دوای وتاره که وه لیک جیا ده بنه وه و ده چنه وه ماله وه. هه زی سه رکه وتن له میشکیاندا یه و له گه روشیاندا تالی دۆراندن. له

شەقامەکاندا پیاوانیک بە چەقۆوە دەردەکەون. ھەر یەکەیان بە دەنگیکی بەرز ھاوار دەکات. قەساب. بێدەنگی و ھیمنی بال دەکیشیت. پاشان لە ھەر مایکدا ھاواری تاوانلیکراوەکە بەرز دەبیتەو. دوو کەلیکی چر و بەرامەیی گۆشتسوورکردنەو. لەدوای نانخواردن جلوبەرگی نوێ دەپۆشن. پیللەکانیش لە پاژنەکیدا پارچەبەک ئاسنی وەک گۆیەک پێوہیە. پێ لە زەوی دەدەن و سوپاسی خودا دەکەن بۆ نێعمەتەکانی. لە دەستی راستیاندا تەسبیحیک و لە دەستی چەپیاندا بەردیک. وادەیی رەجمکردنی شەیتانە.

بە گوریس بەستیانەو. بازنەبەکیان بەدەوریدا کیشا. لە ھەلدان و پیکانی ئامانجەکە پیشبەرکیان بوو. خالی نێوہند لەسەر ھیمای شەیتان. براوہی یەکەم نیشانیکی شەرەفی پێ دەدریت لەگەڵ کۆشکیکی بچووک لەتەنیشت کۆشکی ئیمام و حۆریبەکانەو.

زەویبەکە لەژێریدا ساردە. بەرامەیی خۆل لە لووتیدا. لەسەر زەویبەکە بەستراوەتەو. سنگی روت کراوە. ئەژنۆکان و قۆلەکان کراوە. دەنگی لیدانی تەپلەکان دەھاتە گویی. رۆکیتەکانی جەژن. پیکەنێنەکانی مندالان و میزلدانە رەنگاوپرەنگەکان. لەنیو رۆخساری مندالاندا بەشوین رۆخساری کچەکیدە گەر. رۆخسارە بچووکە ھەلبزراوەکەیی بینی. دەستی بۆ بەرز کردووەتەو و بە دەنگیکی ھیمن بانگی دەکات: وەرە کچی خودا. لەوہتەیی منی بووہ گویم لە دەنگیەتی لەگەڵ جوولەیی ھەوا و گەلای درەختەکان. دەنگەکەیی لە بیرمدا وەک نەخشی سەر بەردە. لە تاریکیبەگەدا بەبێ جوولە وەستاو. بەردیک لە شیوہی پەیکەردا. بە مەینەتیبەکی رەش داپۆشراوە و بەشەکانی جەستەیی

شاردووتەوێه که له دەوری بە بازنەیی ڕووناکییەک هەیه که سەرچاوەکەى نادیارە. دەستە گەورەکانى لەسەر سنگیەتی. شتیکیان لە کەون شاردووتەوێه. پەنجەکانى لەسەر ئاستى دلی کو کردووتەوێه. هیلەکانى ڕوخسار جیگیرە. بەبی بەرامبەر ژيانى بەخشیوێه. ئازارى دۆزینەوێه که له چاوەکاندايه. شوکەکه ڕویشتووێه و تەنها پەژارەکان ماوتەوێه. تیشک یان تیروانینی نوئی کەون. جەستەى باریک گوشتى پیوێه نەبوو. وەک ڕۆج و خەيال. بەبی ویستنى جوولە یان زمان. بە دەست دەگیریت لەناو تۆپەلێک لە هەوادایە. سەرى بەرز. هەموو شتیکی لە دەست داوێه تەنها خوێ نەبیئت. خەندەیهک لەسەر لیوێهکانیەتی. نەهینییهکەى زانیوێه و ئاسمانى شاراوێهى هەلمالیوێه. ئەشکەنجەکانى لەسەر ئیسکەکانى ڕوخسارى هەلکۆلراوێه. چاوەکانى فراوان و پڕ بریسکەن. چاوەروانى کوژاندنەوێه دوا ڕووناکین.

پاسەوانەکەى ئیمام دواھەمین دەرگای کۆشکەکەى داخست. ئایەت ئەلکورسى خویند و شەیتانەکان و ڕۆحەکانى جنى وەدەر نا. بیدەنگى بالی بەسەر شەودا کیشا. ئیمام و چاوەکانى نووستن. شەیتانەکان نووستن، فریشتەکانیش نووستن خوداوەندیش نووست، گەلای درەختەکانیش نووستن. ئەو هیشتا وەستاوێه و بەدەورى خویدا دەسوورپیت. هیچ کەسێک نایبینیت. هیندە جەستەى نوشتاوەتەوێه خەریکە سەرى لە زەوى دەدات. شتیکی شاراوێهى لە سنگیدا دەر کرد. بە لەپی دەستە گەورەکانى که لە دەستى خودایان دەر کرد بە سۆزیکەوێه زەوییهکەى تەخت کردوێه. تۆپەلە گلەکان و بەردەکانى لادا. زەوییهکەى بە خوێکی نەرمى وەک سنگى دایک ڕاخست، ڕای کیشام.

من نووستبووم. روخسارم ههلبزرکاو له کونیکى جله
 سپیه که وه سهرى دهر کردووه. چاوهکانم نوقاو. سنگم بهرز
 دهبیته وه و نزم دهبیته وهک هه ناسه قوولهکانى مندالان. دهستم
 هاتوته دهر و کراوته وه. جوولهیهک له خه ودا وهک بانگه وازیکی
 بیدهنگ. شاله خورییه ره شه که ی له خو ی کرده وه و تیوه ی
 پیچام. دهستم بهر په نجهکانى کهوت و به ههر پینج په نجه کهم
 گرتم و بهرم نه دا. به دریژییه شه و په نجهکانى له نیو دهستما
 هیشته وه، به دریژییه هه ناسه ی قوولى سنگى دایک. پاشان هیدى
 هیدى دهستی کرد به راکیشانى. خوینیش دلۆپ دلۆپ له دلما
 دهکشیته وه. ساتى جیا بوونه وه جه ستم هه ژا. له خه و به ناگا
 هاتم. بینیم به دیارمه وه وه ستاوه و سه یرم دهکات. سهرى له
 ئاسمانه و چاوهکانى دوو ئه ستیره ن له شه ودا ده بریسکینه وه.
 پاشان لای کرده وه. پشتى بهرز. ههنگا وهکانى فراوان. نه خیرا
 و نه هیواش. به جوریک قوولهکانى له هه وادا ده جوولینیت وهک
 ئه وه ی مولکی خو ی بیته. ورده ورده دوور کهوته وه و ون بوو
 بی ئه وه ی قه باره ی کهم بیته وه.

مندالانی خودا

کاتیگ دهنگی تهقه کان هات بینیم کهوت. له ساتی کهوتنه کهدا
پوخساری گۆرا. بووه خاوهنی پوخساریکی تر. ئەوه ئەو پوخساره
نییه که دەمناسی. پوخساریکی بیگانه پیشتر نه بینیبوو. پوخساری
پیاو و باوک و ئیمامیش نییه. پوخساری مروّف و ئازهلش نییه.
وهک پوخساریکی ترسناکی دیوهز مهی نیو چیرۆکهکانی داپیره که
له گهل شیرپیدانم سه بارهت به دیوهز مه و جنهکان بۆی دهگیرامه وه.
وهک هه موو مندالانی تر من داپیره ی راسته قینه م له و ماله دا نه بینیه.
مندالانیکی زور بی دایک و بی باوک و بی داپیره. پیمان دهوتن
مندالانی خودا. منیش نام کچی خودایه. من رووبه روو خودام
نه بینیبوو. وام دهزانی خودا باوکه. دایکیشم هاوسه ری خودایه. له
خه ونمدا دایکم دهبینی وه ستابوو و چاوه روانی خودای دهکرد. شه و
تاریکه و خه لکی هه موو نووستوون و ئەو وه ستاوه. من پراکشاو م
سه ری به رزه له ئاسمان. چاوهکانی پرن له تیشک و دهنگی وهک
چرپه وایه: وه ره، کچی خودا. له سه ر جیگه کهم هه لده سام و به پیی

په تی به ره و دهنگه که ده پویشتم. له دووره وه له و دیوی دهرگا که وه دهات. دهرگا که م ده کرده وه و سه یرم ده کرد. کهس نییه. به راره وه دریژه که دا تا کوتایی ده پویشتم. کهس نییه. دهرگایه کی دیکه داخراوه و نا کریته وه. په نجره که کراوته وه و به سهر تارمه که دا دهروانیت. به بازیک ده چوومه سهر په نجره که. به سهر لیواری دیواره که دا ده پویشتم. قوله کانم له پیشه وه راده گرم و جهسته م هاوسه نگی خوی راده گریت. وهک په ریک جووله م سوکه. قاچه کانم له زهویان نه ده دا. وهک روج به بی جهسته به سهر لیواره که دا ده پویشتم بی نه وهی بکه وم. پاشان وهک پیشله له سهر دهست و قاچه کانم خوم هله ده مه تارمه که. له تاریکیه که دا ده وهستم و گوی بو دهنگه که هله ده خم. کن له و دیوی دهرگا که وهیه و چرپه م بو دهکات. دهرگایه کی ته خته بویه که ی وهک ره نگی کیلگه سه ورزه قلیشکی بچووی تیدایه تیشکی لیوه دیته نه م دیو.

- کتیه له و تاریکیه دا؟

- منم.

- تو کتی؟

- کچی خودا.

- وه ره کچی خودا.

ده چمه ژووره نیمچه تاریکه که وه. هاوسه ری پاسه وانه که له و دیوی دهرگا که وه وهستاوه. دهسته کانی به ره و من به ره نگی زهوی دریژ کراوه. دشداشه که ی رهش و فراوان. سهری به له چکه یه کی سپی پیچاوه... چاوه کانی فراوان و بریسکه ده دن. روخساری وهک سنگی دایک نه رم. هه ناسه کانی به هیواشی به رز دهنه وه و نزم دهنه وه. مه مکه کانی پر له شیرن. گویه که ی رهش و قوت. له

نیوانی دوو په نجهی په ستانی ده خسته سهر و ئازاری ده دوشی.
دلۆپه شیره کان دلۆپ دلۆپ ده که و تنه خواره وه. جیگه ی کچه که ی
له ته نیشته وه چۆله. میړده که ی نووستووه و پر خه ی ده بیستریت.
پوخساری پری له گرنجگرنجی و مووه، له ژیر به تانیبه کی ته نکه وه
خوی گرمۆله کردووه. سهری لیوه ی هاتوه ته دهر و قژیکی که می
پیوه یه. پیلوه کانی داخراون له ناکاو کرانه وه و له نیو باوه شی بینمی.
به دوو چاوی سووره وه له پوخسارم ورد بووه وه و هاواریکرد:
کچی من نیبه. ئه وه کچی کییه؟ وتی ئه وه کچی خودایه. دهستی
به رز کرده وه و زلله یه کی لیدا: ئه ی زۆلی کچی زۆل.

له تاریکیه که دا چاوه کانم کرده وه. جیگه یه کی زور سهری مندالانی
لیوه هاتوه ته دهر. له ته نیشتمه وه جیگه ی مندالیکی هاوته مه نم هه یه
ناوی نعمت الله یه، پیی ده لیم خوشکی. قژی ره شیکی نه رمه
له ژیر به تانیبه که وه سهری دهر هیتاوه. چاوه کانی کراوه. هه ناسه کانی
پچرپچر. به دهنگیکی هیمنانه وه وچرپاندی: وهره، کچی خودا.
له سهر جیگه که ی خوم هه لده سم و له ته نیشتمه وه ده نووم.
به دهسته کانی باوه شم پیدا ده کات و جهسته ی هه لده له رزیت: من
ده ترسم. له چی ده ترسیت؟ له خودا ده ترسم. بوچی؟ نازانم. ئایا
تو له خودا ناترسیت؟ من کچی خودام ئایا ده بیته له باو کم بترسم؟
قوله کانیم تیوه ده ئالینیت. له ژیر گوچی که شمدا دلی لیی ده دا. سنگی
وه ک سنگی دایک نه رمه. تا به یانی له باوه شی یه کتردا ده نووستین.
پیش روژ هه لاتن به ئاگای ده هیئامه وه. کچی خودا بگه ریره وه سهر
جیگه که ت.

فرمانه کان توندوتیژ بوون. نووستن کاتی دیاریکراو و زهنگی
خوی هه بوو. له دوا ی نووستنه وه که س بو ی نه بوو جیگه که ی

جى بەيئەت. گەر دووان لە جىگە كەيە كدا بەيە كەو بە گىرانايە ئەو بە سزاكەي توند بوو. ژوورى سزادان لە تارمەكەي پشتەو بە بوو. لە بارەيەو بە چىرۆكى ترسناكم بىستبوو. لە بەردەم دەرگا كەيدا پياويكى پتەوي دريژ وەستاو. سەري مووي پيوە نىيە و لە بەر خۆرە كەدا دەبريسكا يەو. روخسارى پان و مويەكي زۆري پيوە بوو. چاوە كاني بچووك و لىل. تەسبيحىكى زەرد بە دەستى راستيەو بە دارىكى دريژيش بە دەستى چەپيەو بە.

شەو خوشكە كەم باوەشى پيدا دە كردم. بە دەنگىكى هيمن و شاراوو بە چىرۆكى داىكى بۆ دەگىرامەو بە. خودا لە خەودا سەردانى كردوو بە وەك مريەمى پاكي زە دووگيان بوو لىي. جليكى فراوانى پۆشيوە تا بەرزي سكي بشاريتەو بە. شەو دواي ئەو بە خەلكى نووستون بوويەتى بە لام چاوە كاني ئىمام بينويەتى. بە گورىسە كان بەستوو يانە تەو بە و رەجميان كردوو بەرد لە دواي بەرد. كاتىك باوەشم پيدا كردبوو پىموت: گەر خودا هۆكارە كە بوبىت ئىتر بۆچى دەيكوژن؟ نەمەت اللە وە لامە كەي نە دەزاني. خەو زۆري بۆ دەهيئام پيش ئەو بە وە لامە كە بزنام. لە خەونمدا خودام لە شيوەي پياويكدا دەهاتە پيشچاو. لە تاريكيە كەدا وەستاو بە دەستى چەپى خستو تە پشتيەو بە. سەري بى مووي لە ژىر تيشكى خۆردا دەبريسكا يەو بە روخسارى موويەكي زۆر داى پۆشيوو. چاوە كانم نوقاو بە و جەستەم لە ژىر بە تانيە كەو بە دەلەرزي. دەستى چەپى لە پشتەو بە دەجوولينيئەت. لە بەردەمدا بەرزي دەكاتەو بە و پەنجە كاني دەكاتەو بە. دارى بە دەستەو بە نىيە. بە دەنگىكى نەرم دەچرپينيئەت وەرە كچى خودا. لىم نزيك دەبوو بەو تە دەستى لى دەدام. هەست بە لەپە گەورە بە سۆزە كەي دەكەم، پىستى وەك سنگى داىك نەرمە. سەرم

دهخسته سهر سنگى و چاوه كانم ليك دهناء، به دهسته كانى دهيدا به سهر پوخسارمدا و دواتر بو سهر سنگم و سكم. هه ژان و له رزىنيكى سهيرم پيدا هات. به دهنگيكي هيمن چرپاندى: مه ترسه من خودام و مه سيحت ده بيت.

له خو به ئاگا ده هاتم و دونيا تاريكه. جهسته م له عه ره قدايه و به رامه ي خودا ي ليد يت. هيشتا هه ژان و له رزىنه كه به رده وامه. دهستم به ره و سكم ده چيت و هه ستى دوو گيانى بوون وهر ده گرم. شتيك له ناخمدا وهك كورپه يهك ده جوول يت. دلى له ژير ده ستمدا وهك دلى من ليد هدا ت. تاريكيه كه چره و رۆژ نه بووه ته وه. تيشكيكي كه م له درزه كانى په نجه ره كه وه ديته ژووره وه. سه قفه كه به رزه و رهنگى خو له ميشيه. وايه ريكي كاره باي ليوه شوپ بووه ته وه، به سهر وايه ره كه وه ميشيكي ره شى نه رم هه يه. سه ري منداله كان ره ش و بچووك له ژير به تانيه كه وه هاتوونه ته ده ره وه. خوشكه كه م نووستووه و قژى پوخسارى داپوشيوه. چاوه كانم ليك نا تا بنووم. به رامه ي خودا له لوو تمدايه. دهنگى وهك چرپه له گويمدايه. دهستى له پشتيه وه يه تي، به لام من چيتر نه ده ترسام، چونكه نه و دارى پى نيه و دهستيشى وهك سنگى دايكم نه رمه. هيشتا به هه نگاوى هيواش لي م نزيك ده بيته وه. له ژير تيشكه كه دا پوخسارى ده ر ده كه و يت. نه و پوخساره نه بوو كه بينبووم. چاوه كانى سوورن و پريشكى تيدايه و په نجه كانى دهستى زبر و ئاسنينه كاتي ك له گه ردمه وه ده ئال يت. هه ول ده دم هه لبي م و جهسته م به زه وييه وه به ستراره. ده مم ده كه مه وه تاكو دايكم بانگ بكه م. ده نگم ده ر ناچيت، ده نگدانه وه له گوچكه مدايه.

نه م دهنگه چييه؟ رۆكيت ه كانى جه ژنه؟ هه له له كيشانه يان هاوار؟

پوخساری پاپای گۆن

به گویى خۆم دهنگى تهقه كانم بیست و بینیم ئیمام كهوت.
پوخساری به ئاسماندا ههلواسرابوو و تیشكى خۆرى تیدا پیچهوانه
دهبووهوه. دهنگه كه ههروهها دهنگى ههورهگرمه وا بوو و دواتر
گۆرا بۆتیشكىكى نهوهوى. وای لى هات پوخساری به رهو زهوییه كه
سوورا به رهنگى خۆل. له سههر شانۆكه وهك پوخساری خودا
پوخساری پرشنگدار بوو. له كاتى كه وتنه كه دا هه لگه رایه وه و
رهنگى وهك پوخساری شهیتان تاریك بوو. من پیشتر رووبه روو
شهیتانم نه بینیبوو، به لام له خهون و چیرۆكه كانى داپیره بینیبووم.
هه موو پیش زهنگى نووستن له دهورى كۆ ده بووینه وه. چیرۆكى
سه بارهت به شهیتانه كان و رۆحى جنه كان بۆ ده گێراینه وه. من
ئهو كات هیشتا له خانهى مندا لان بووم. پوخساری باوكم و
دایكم نه ده زانى له خهوندا پوخساری خودام به دوو دیو ده بینى
دیویکیان نه رم وهك سنگى دایكم و به دیوه كهى تردا ترسناك و
موو دای پۆشیبوو. هه میشه له شیوهى پیاودا ده مبینى. یه كه مین

پیاو که له ژیانمدا بینیم. منداله کان پټیان دهوت (پاپا) له ناکاو دهر ده کهوت. نه مده بینی له هاتن و چوونه دهره وهی دهرگا کهی دهره وه. له ناوه پراستی تارمه که دا دهره ستا و قاچه کانی کرابوونه وه وهک نه وهی زهوی لهت بوو بیت لیوهی هاتیته دهره وه یان له ئاسمانه وه که وتووه ته خواره وه. ماسوولکه کانی پوخساری نه ده جوولان. سه ری مووی پیوه نه بوو له ژیر تیشکه که دا دهریسکایه وه. پوخساری موو دای پووشیوو و ریشی دریز بوو. کراسیکی سپی له بهردابوو له سنگه که دا کرابووه وه. له ئیخه کراوه کهی کراسه که وه مویه کی زوری رهش هاتبووه دهره وه. ئیسکه کانی سنگی گه وره و مه که کانی پان و ماسوولکه کانی توند و بی گوشت. له سه ر هر مه مکیک خالیکی رهشی وهک گویه کی پوکاوه هیه له و دیوی کراسه ته که که وه دیاره. پشتینیکی پانی له پشته له سه ر ناوکی به ستراره. دوو سمتی لپوکاوه له نیو پانتوله که دا. ئیسکه کانی قاچه کانی به رز و که وانه یی له ژیر نه ژنوکانیدا. رانه کانی توند وهک رانی پلنگ له کوتایی سکیدا به یه که وه نووساون له به رزییه کی وهک دومه ل به قه باره ی لیمویه ک. دهستی چه پی به بی گوچان نه ده بوو. دهستی پراستیسی قولی مندالیکی کچ یان کوری پی بوو. به دوا ی خویدا راید که کیشا بو ژووری سزادانه که. دهرگا کهی له سه ر داده خست و دهگه رایه وه بو تارمه که. له سه ر کورسییه چه یزه رانه که داده نیشته و منداله کانی بانگ ده کرد. له سه ر کورسییه ته خته کان له دهوری کو دهبووینه وه. وانه ی ئاین دهستی پی ده کرد. به دهنگیکی هیمنی گر ده یخوینده وه. به دهستیکی گوچانه که و دهسته که ی تری کتیبی خودا. ﴿قل اعوذ برب الفلق من شر ما خلق ومن شر غاسق اذا وقب ومن شر النفاثات فی العقد﴾. چاوه کانم لیکده ناو دهنووستم. له خه ونمدا نفاثاتم ده بینی

له شیوهی هه لۆی رهشدا له ئاسمان. له دهنگه کهی که وهک دهنگی فرۆکهی هه وایی وا بوو به ئاگا دههاتمه وه دهیپرسی: سزای دزیکردن چییه؟ مندا له کان هه موو به یهک دهنگ هاوار دهکهن و دهلین: دهستبرین. ئهی سزای زینا؟ له تارمه کهدا دهنگمان ده زرنگایه وه: رهجمکردن به بهرد تا مردن. ئیتر بیدهنگی بال دهکیشیت تا ئه و رادهیهی گویمان له هه ناسهکانی یه کتر ده بییت. نعمت الله له تهنیستمه وه دانیشتوووه. به دوو چاوه وه سه یرم دهکات که جیگه ی هه موو ترسی دونیا یان تیدا ده بیته وه. زینا چییه؟ چاوم لیک دهنا و بیدهنگ ده بووم و خووم به خه و ده دزییه وه. پاشان له دهنگی به ئاگا دههاتمه وه که دووباره ده یخوینده وه: (قل هو الله احد، الله صمد، لم یلد ولم یولد، ولم یکن له...) نعمت الله لیم نزیک ده بووه وه تا سه ری به سه رمه وه ده نووسا و به گویمدا ده یچرپاند: ئه ی خودا مه سیحی لی نه بووه؟

دهنگی وهک هه ناسه دانه وه یهک هیمن بوو، به لام چاوه لیلهکانی سوورپاند به لاماندا و به دهنگی به رز وتی: ئه وه کئ بوو قسه ی کرد؟ ئیتر هیچی ترم نه بیست دهنگی گوچانه که نه بییت له هه وادا شهقه ی دههات. مه ری جه ژنم بینی له قاچه که نیدا به ستر او ته وه به زه وییه که وه. قاچی راده کیشا و هه ولی ده دا خو ی رزگار بکات و به دهنگیکی به رز باعه باعی بوو. چاوهکانی مندا له کان به دزییه وه به ره و لای مه ره که ده چوو. گو یچکهکانیان دهنگه هئوا شه گر ه که ی ده بیست که چی رۆکه که ی ده گێرایه وه. له خه ودا خودا سه ردانی باوکه که ی کردوو و فرمانی پی کردوو که کور ه که ی سه ر بپریت. باوکه که ش ملی کور ه که ی گرتوو و چه قو ی خستوو ته سه ر. مندا له کان له سه ر کور سییه ته خته کان خو یان گرمۆله کردبوو و

چوبوونه ناو يه كه وه... گوچانه دريژه كه ي وهك چه قو ده بريسكايه وه
دريژبوو و له سهر ملي (فزله الله) گيرسايه وه. وهك كورپه يهك
چووه ته وه ناوخويى و له ته نيشت منه وه دانيشتووه. ده ستي له
ده ستمدايه، سارده وهك به فر و نينو كه كاني شين هه لگه راو. نه ژنو كاني
له سهر كورسييه ته خته كه بهرز و پروت. به ليوار يكي دشداشه كه ي
هه ولى داپوشيني دها. خوين له روخساريدا نه ما بوو. كورسييه
ته خته كه له ژيريدا ده له رزي. دهنگه كه وهك دانه چيركه وا بوو به هوى
سه رماوه. ده سيم گرت و به دهنگيكي هيمن و نه بيستراوه وه پيم
وت: كوره كه چي كردووه و بوچي باوكه كه سهرى ده برتت؟ به لام
گويى ليم بوو. گويى ليمان ده بوو پيش نه وه ي هيچ بليين و نيمه
نه مانده بييني و نه ده بيينين. به دهنگه به رزه كه ي هاواري كرد:
باوكه كه له خودا ناپرسيت بوچي و كوره كه ش به باوكي ناليت
بوچي. گوپرايه لى خودا نهرك و گوپرايه لى باوك يان ميرديش له
گوپرايه لى خودا وه يه.

گوچانه كه ي له سهر ملي فزله الله هه لگرت و به سهره گرنجه كه ي
ئاماژه ي بو مه ره به ستر او كه كرد و وتى: نه مه قوربياني جه ژنى
قوربانه سهرى ده برين و گوشته كه ي ده خوين، له بهر نه وه ي
گه وره مان ئيبراهيم گوپرايه لى خودا ي كردووه، هه روه ها له بهر
نه وه ي ئيسماعيل گوپرايه لى باوكي بووه. ئيتر وانه ي ئايين كو تايى
هات. وهك چون ده ر كه وت له تارمه كه ون بوو. فزله الله له
شويتنه كه ي هه لنه سا له سهر كورسييه ته خته كه. قاچه كاني وه ستاوه.
سهرى له نيوان نه ژنو كانيه تى.

زهنگي نووستن لييدا. له سهر كورسييه ته خته كه هه ستمام و
له گه لم (فزله الله) ش هه ستا. دشداشه كه ي له دواوه پيوه نووساوه و

شوینه که ی له سهر کورسییه که تهره. به له پی دهستم و پیش ئه وهی
 کهس بیبیت سریم. بونی میز هاته بهر لووتم. به دشداشه کهم
 دهستم سری و چوومه ته والیته کان. له پنجه ره که وه و له دووره وه
 ژووری سزادانم بینی و له پشتیشیان وه گومه زی کلینسا و منره ی
 مزگه وته که دیار بوو. درهختیکی گه وره تیشکه که ی گرتبوو و
 سیهریکی رهش شیوه ی دیواره کانی شار دبوو وه و شیوه یه کی
 وهک خودا وهندی تیدا دروست کردبوو وهک ئه وه ی له جیهانیکی
 تر دا بیت. ده رگا که ی تهخته یه و رهنگی زهرده، دهسکیکی کانزایی
 سپی هیه که چند په لیه کی رهشی پیوه یه وهک خوینیکی کون
 دهر ده که ویت.

چاوه کانم له سهر دهسکه که جیگیره. نعمت الله نه ده جوولا
 و نه شهاته دهره وه. چاوه کانم لیکن و نووستم و دواتر هه ستام.
 هیشتا ده رگا که داخراوه. فزل الله له ته نیشتمه وه یه. نانه که ی
 له ژیر دشداشه که یه وه دهر هینا. به رامه ی نان هاته لووتم. له
 وانه ی ئایینه وه هیچم نه خوار دووه. دهستان له ملی یه کتر کرد
 و هه ردو کمان له سهر پنجه ره که دانیشترین. دشداشه که ی من بونی
 میزه که ی ئه وی لی دیت. دشداشه که ی ئه ویش بونی عه ره قی من.
 نعمت الله له ژووری سزادانه که نه هاته دهره وه. به دهنگیکی چرپه
 وتی: که گه وره بووم دهیکوژم.

وهک ئه وه ی گوئی لیمان بیت. زهوی قلیشا و له بهرده مماندا
 به دریژی و زه به لاهی وهستا. ماسولکه کانی روخساری گرژ
 بیوون. مووه کانی سنگی له کراوه یی کراسه که یه وه هاتوو ته دهر.
 ماسولکه کانی سنگ پته و و گوی مه که کان قوت. قاچه کانی وهک
 ده می مقهست کراونه ته وه. چاوه کانی له سه رمان جیگیره و ئیمه ش

لەسەر پەنجەرەکه راکشاوین. لووتی بۆن دەکات و کونە لووتە
گەرەکانی پری مووی رەشە.

نۆرە ی من هات و وەک ئەوێ خودا بێت خۆمدا یە دەستی.
وێک قەدەرم بۆ هەر شوینیک بیهوێت راپیچم دەکات. پاشان لە خەو
بەئاگا هاتم. خۆم لەسەر جینگەم بینییەو و تەرییەک لەژێرمدا یە
و دەزولە یەک بەسەر قاچەکاندا وێک عەرەق دەچۆریت. بە پەنجەم
لەژێر بەتانییەکەو هەستم کرد و پاشان لەبەر رووناکییەکەدا
دەستم لە چاوەکانم نزیک کردەو. پەنجەم بە خوینی سوور تە
بیوو.

تهنھا يهڪ جار له ميڙوودا

له پشته وه گولله كه ليى دام له و كاتهى رام ده كرد و مهرزوقيش له دوامه وه يه. پيشه وهى پيته كان له دست بدهم و ميڙوون بگهه. هه موو جله كانم له به ردا بوو. بينيم به په نجه كانيان ئاماڙه بوو پو خسارم ده كه ن. ئه وه عه وره ته، ويڙاي مردن جه ستهم هه ڙا. وتم كئ ئه مهى پئ و توون؟ وتيان ئه وه قسهى خودايه. وتم به لام قسهى ئه و نووسراوه ته وه و ئيوه نازانن بخوئيننه وه. ماوه يه كئ زور بيده نگوون. هه نديكيان سه يري هه نديكيان كرد. چاويان بوو ئاسمان به رز كرده وه. ئاماڙه يان بوو ويته يه ك كرد كه به سهر كه واني سهر كه و تنه وه هه لواسرا بوو. وتيان گه وره مان ئيمام خوداي بينيوه و قسه كانئ زانيوه. وتم ئه ي ئيمام له كوئ خوداي بينيوه؟ وتيان له خه وندا خودا سهر داني كردووه. پيش ئه وهى بيرم له دست بدهم، به بيرمدا هاته وه. وتم منيش خودا له خه وندا سهر داني كردووم. وتيان خودا سهر داني ئافره تان ناكات و ناشچيته خه ونيانه وه. وتم خودا سهر داني مريه مى پاكيژه ي كردووه و ئافره تيشه. وتيان ئه وه

تهنها يهک چاره له ميژوودا و خودا دووباره ی ناکاته وه. وتم
خودا سهردانی پیغمبهر محمدی کردووه و له خه ونیشدا خوی
پیشانی ئیبراهیم داوه ئیتر بوچی سهردانه کانی بولای ئیمام
دووباره دهکاته وه؟ ماوه یه کی زور بیدهنگ بوون. هه ندیکیان
سهیری هه ندیکی تریانی کرد. چاویان بو ئاسمان بهرز کرده وه،
وتیان: ئه و خودای بینووه و ئه وان نه یان بینووه.

سەرۆکی ئاسایش

تاریکییە که چرە وەک ئەوێ خۆر کوژابیتەوێ. ئەویش بە
پاکردن هەلدیت و سەگەکەشی لەدوایەوێ بە چوار پێ لەسەر
خۆلەکە. خۆلەکە دەچیتە چاوی ئیمام کاتیک بەدوایدا رادەکەن
و لەدوایشانەوێ سەگەکانیان دەوێریت. سەرۆکەکانیان لەباشترین
جۆرەکانی دەستەسەر لە گیرفانی دەر دەکات و شووشەیی
چاویلەکەیی پێ دەسپریت. لەو کاتەوێ ئیمام ئەو پۆست و
نازناوێ پێ داوێ ئەو چاویلەکە رەشەیی لەچاودایە و خەلکی
دەبینیت و خەلکی ئەو نابینن بە چاوەکانی سەرنجی جوولەیی
چاوەکانیان دەدا و ئەوان جوولەیی چاوی ئەویان نەدەبینی،
چونکە ئەو سەرۆکی ئاسایشە و ئەرکی پارێزگاریکردنە لە
ئیمام و ئەندامانی حیزب اللە. لە ریزی پێشەوێش لەلای چەپەوێ
دەوێستیت و تەنھا جەستەیی خودی ئیمام لە شوینی ئیمامی دوور
خستووێتەوێ. لای راستیشەوێ گەورە نووسەر دەبینیت وەستاوێ
لەتەنیشت نەیارێ شەری که قەلەمیک لە گیرفانی سەرەوێ
سەری دەرکردووێ، چاوی چەپی لەسەر عەرشەکەیی و راستیشی

به‌ره و تارمه‌ی ئافرەتان. ریزی دووهمیش ریزی وه‌زیره‌کانه که شانه‌کانیان به‌یه‌که‌وه نووساوه دەست و قاچه‌کانیان له‌سه‌ر دلپانه و له‌پشته‌وه به‌ستراونه‌ته‌وه، بیانییه‌کانیش به‌بیده‌نگی و پوخساری بریقه‌دار و پیل‌لوی بریسکه‌وه وه‌ستاون و ئافرەته‌کانیشیان له‌ته‌نیشتیانه‌وه‌ن له‌ تارمه‌ی ئافرەتان، گه‌وره ئافرەتانی ده‌وله‌تیش له‌ناوه‌راستیاندا هاوسه‌ری شه‌رعی پوخساری فریشته‌ی پووشیوه و نیشانیکی جووری (وسامی شه‌ره‌ف)ی له‌سه‌ر سنگه‌.

به‌ لاچاوێک ده‌بینیت سه‌رنجی گه‌رمی گه‌وره نووسه‌ر ده‌دات و ئه‌ویش تیروانینه‌کانی له‌گه‌ل ئالوگۆر ده‌کات. ئیمامیش چاوه‌کانی به‌ره‌و خودایه‌. نه‌یاری شه‌رعیش چاوی چه‌پی له‌سه‌ر عه‌رش و چاوی راستیشی له‌سه‌ر سه‌رۆکی ئاساییشه‌. خه‌نده‌کانیان ده‌گۆریه‌وه و شه‌ویش پیکی دلسۆزی و هاوپیته‌یان هه‌لده‌دا. دوو هاوپی دژ، یه‌کیکیان له‌ حیزب الله و ئه‌ویتریان له‌ حزبی شه‌یتان، هه‌ردوکیشیان شه‌رعین و ویستی بالا هیناونه‌تیه‌ بوون. وه‌ک دوو برای زر دایکیان یه‌که‌ و باوکیان دووانه‌ دوو دوژمن که قین و خوشه‌ویستی یه‌ک ئافرەت کووی ده‌کردنه‌وه.

من له‌ ریزی پیشه‌وه وه‌ستاووم و هاواره‌کان و ده‌نگی توپه‌کانی جه‌ژن ده‌نگی ده‌دایه‌وه ئیمام به‌ره‌و ئاسمان وه‌ستاوه و منیش له‌ژیر چاویله‌که‌ ره‌شه‌که‌مه‌وه سه‌رنجی چاوی خه‌لکه‌که‌ ده‌ده‌م. جووله‌کانم هه‌لده‌گرته‌وه پیش ئه‌وه‌ی بکه‌ون و سه‌رنجی ده‌سته‌کانم ده‌دا پیش ئه‌وه‌ی په‌نجه‌ به‌رزبکاته‌وه و بینیت به‌ په‌له‌پیتکه‌که‌دا. یه‌که‌ به‌ یه‌که‌ پوخساره‌کانیان ده‌ناسم سه‌ریان ده‌بینم له‌نیو سه‌ره‌کاندا جیایان ده‌که‌مه‌وه. پوخساره‌کانیان له‌ چاوی میزه‌که‌مدا له‌نیو فایله‌کاندایه‌ به‌ پیاوان و ئافرەتانیانه‌وه. بینیم له‌پشته‌وه وه‌ستاوه و سه‌ری له‌و دیوی ئه‌و سه‌ره‌ی

به رده می دهشاریته وه. دهستبه جی ناسیمه وه. روخساری بزرکا و باریک وهک روخساری دایکی زانیه ی کچی زانیه ناجوولیت تهنها له ژیره وهی زهویدا نه بیت و له گهل حیزبه نهینییه کان و نه یاره نا شهرعییه کان. هه ژاره و تهنها جهسته ی شک ده بات. تهنها به نرخ ی خواردنی دهیفرۆشیت جاریکیان که گهنج بووم چوومه لای. کچیکی بچووک ی وهک مندال. پیش ئه وهی جیمی یه کهم دهست پیبکه م وتی قروشه کانت دهر که. وتم ئایا متمانه م پی ناکه ییت؟ وتی تو له و جورانه ی که له عهره قی ئافره تان دهخوی. زمانم به ستره چون ئه و منداله بی په رده راستییه کانمی زانیوه. قروشه کانم له گیرفانم دهر کرد و خسته چاوی میزه که وه. چه ندجاریک چوومه سه ری تا ماندوو بوو، نووست. دهستم برده ناو چاوی میزه که و ههرچی پاره ی هه بوو بردم و پیش ئه وهی به ئاگا بیته وه هاتمه دهر وه. سال له دوا ی سال قروشه کانم کو کرده وه و خانوویه کی سی نهؤمیم به قوری سوور دروست کرد. هاوسه رگیریم له گهل کچی وه زیر کرد و چوومه ناو حیزب الله. پیش هاوسه رگیری هاوسه ره که مم نه بینیبوو. بالاپۆشیکی پاکیزه یه خوی پیشانی پیاوان نادات. له سه ر داوا ی وه زیر و سوننه تی خوا و پیغه مبه ر هاوسه رگیریم له گهل کرد. به ماره بییه کی زور کریم و دوا ی ئاهه نگیکی گهره و به ئاماده بوونی ئیمام گواسته وه. سه رچه فی گواسته وه که به خاوینی مایه وه. وتم که سیک پیشم که وتوو و هه واله به خودا بیت. شه ره فی وه زیر له سه روو شه ره فی منه وه یه و خوداش غه فور و ره حیمه و کهس له سه روو ئه وه وه نییه. لیم دا تا دانی به گونا هه که یدا نا و پاشان لئی خوش بووم وهک چون خودا خوش ده بییت. من بوومه په سترای و ئه و و جیگه ی سه ری له نزیک ی قاچه کانم بوو. ئه و مولکی منه

و من هیی ئەو نیم رەتی دەکەمەو و عاشقم دەبیت منیش
تەنھا عاشقی ئەو کەسانەم کە رەتم دەکەنەو. گویم لی دەبوو
دایکم بە باوکمی دەوت: لەسەر زەوی تو سیبەری منی گەر
لیت هەلبییم دوامدەکەویت و بە دوامدا رادەکەیت. گویشم لیووه
کە ئیمام دەیوت: تەنھا ئەو شتە سەرقالم دەکات کە کەسیک
بی ئەو هی فرمان بدەم بەو کارە بیفرمانی فرمانەکانم دەکات.
لەپشتی چاویلکە رەشەکەمەو سەرنجی چاوەکانیم دەدا بەرەو
ئەو دەچوون لەو کاتە هی لە ریزەکەدا وەستاو. چاوەکانی پری
رەتکردنەو هیه و چاوەکانی ئەویش پری عەشقه. بە خۆمم وت
تەنھا ئەو دەتکوژیت و لە میژوودا هیچ کام لە گەرەترین
پادشاکان نەکەوتوو گەر هۆکارەکی ئافرەتیکی دۆراو نەبوویت.

هاوسهري شهرعي

هاوارهكان دهنگيان دهدايهوه (خوات لهگهل) گويچكهى كه دوو پارچه ئهلماسى پيوه شوپ بووهوه دهلهرييهوه و لهدهوروبهري مليونان تيشكى پهرش كردبوو. گهردينيشى سىپى وهك شووشه ملوانكهيهكى ئهلماسى سوورى به پينچ قهدى تيوه ئالابوو. لهسهر سنگيشى نيشانهكهى له جوورى وسام وهك خوڤ تيشكى پهخش دهكرد. پهنجهكانيشى پرپوون له مستيله و بهردى بهنرخ و شووشه وهك چون ئاسمان ئهستيرهكان رووناكى دهكهنهوه بهو شيويه تيشك و بريسكهيان دههات. ئهوه له تارمهكه وهستابوو و ئافرهتانى گهوره پياوانى دهولهتيش له دهورى به روخسارى پر و جلوبهركى ههريرى و گرانبهها و عهورهتهكانيان لهژير حجابيكي رهشى له باشترين جوړهكانى قوماشدا شاردهبووهوه. لهوكاتهى لهتارمهكه وهستابوو رووى له ئيمام بوو و ئهويش رووى له خودا بوو. لهژير پهراسوهكانيهوه دليك لى دهوات و لهسهر دليشى لهژير مهكهوه خاچيكي له چهرم دروستكراو كه

مەسیحی بە بزمار پێدا داکو تراوه. دەستی بەرز کردەووە و وەک
نزایەک هێمای سینگۆشەیی کێشا. باوک و کوڕ و پوچی پیرۆز.
لە دوژمنەکانی بیپاریزە خاتونی پاکیزە. استغفرالله. ئەی خودا
و پیغەمبەر بیپاریزە، چونکە من لە پێناو خۆشەویستیدا مەسیح
جی هێشتوووە. ناوی خۆم و باوکم و کەسوکار و نیشتمان
و ئایینم وازلیهینا و هەموویانم کردە دەریاوە. زۆر ماندوو
بووم لە شۆرینی قاپ و قاچاخ لە شەمەندەفەرەکان هەناسەم
دەدا و هەوا یەکم هەلدەمژی کە ملیۆنان کەس پێش من هەلیان
مژیووە. بە روخسارەکاندا خەندەم دەکرد و کەس خەندەیی بۆ
من نە دەکرد. هەموو پوژانێکی یەکشەممان دەچوو مە کلێسا و
داوام لە مەسیح دەکرد لە هەژاری رزگارم بکات. بیست ساڵ
نە باوک و نە کوڕ و نە پوچی پیرۆز رزگاریان نەکردم.
پاشان ئیمام هات و رزگاری کردم. بینیم لەسەر عەرش
دانیشتوووە و لە یەکمەم بینینەووە کە و تەمە خۆشەویستی. هەلی
گرتم و سەرم بەرەو ئاسمان بەرز بوووەووە و زانیم کە بەهەشت
لەسەر زەوییه. بروام بە خودا و پیغەمبەر هینا. باخچەکان
و کۆشک و خزمەتکار و بەردەست و پووبارەکانی هەنگوین
و مەیی. سەرم بەرز دەکردەووە و سەرانی دیکەش لە دەورم
نزم دەبوونەووە. بە پوومدا خەندەیان دەکرد و من نەمدەکرد.
بەبەردەم وەزیرەکاندا دەپویشتم و تیشکەکانیش لە دەورم.
نەخۆشخانەکان و لانی مندا لان دەکەمەووە. ناوێکەم لە میژوودا
بە پیتی بریقەدار هەلکۆلراووە. هاوسەری ئیمام هاوشیووی نییه
لەسەر عەرش و هیچ ئافرەتیکی پیناگات نە لە جوانی و نە لە
زانست و نە لە بوون.

خودات له گهل. هیشتا هاوارهکان له گوچکهکانیدایه و پرووی له وه و ئه و پرووی له شوینیکی دیکهیه. توپهکانی سه رکهوتن لی دهرین و له گهل هه ر تهقاندنیکیدا دلی لیده دات. سه کوی رۆکیتهکان به سه ر سه ریدا ده رۆن و ئه ویش ته نها کلاویکی شاش و ته نکی ئیمامی له سه ره. سنگیشی پرووته بی کراسی درعی پاریزگاری. له سه ر سه کوی شانۆکه بی پاریزگاریکردن وه ستاوه ته نها خودا و پیغه مبه ر ده یپاریزن. له هه موو ناهه موارییه ک بیپاریزه خاتوو مریه م. زمانم تیکه لبوو (استغفرالله) م کرد. زمانی ناوی خودا و پیغه مبه ر ده هینیت و دلیشی مه سیح. خودایه له دوژمنانی بیپاریزه. له سه رده کان و له شه ری (نه فاثات فی العقد) به تایبه تیش له هاوسه ره کۆنه که ی. له پشتی ریزه کانه وه خوی شار دوه ته وه و له دشداشه که یدا کاغه زیکی نوشتاوه ی جادووو له شیوه ی دو عادا له سه ر سنگیتی. داواکاره له خودا بیکات به مه یموون. خودایه له داوی ئافره تان بیپاریزه داوی ئافره تان گه وره یه (ان کیده ن عظیم)، بو کچه بچوو که که شی له وه ته ی له دایک بووه خوازیاری مردنیتی. سه ری له نیو سه ره کانی دیکه ده شاریته وه و به دهستی چه پیشیه وه شتیکی دریژی پییه وه ک ئامیتریکی کوشتن وایه.

لیدانهکانی دلی له گهل هاوارکیشانهکان دهنگ ده داته وه. ئه م دهنگه چییه؟ دهنگی گوللهیه؟ به چاوه شینهکانی وه ک رهنگی ده ریا ده بینیت له نا کاو روخساری له ئاسمانه وه ده که ویته سه ر زه وی و روخسارهکانی ده وره ریشی ون ده بن و تو ز و خو ل ئه و ناوه ده ته نیت. چاوه کانی ده کاته وه تا له خه وه سه ستیت

بەلام چاوه شینهکانی ئەو کراوەن. نەنووستوو و دانەنیشتوو و کورسی عەرشی لەژێردا نییە. بە هەمان شیوە ئەویش ونبوو. یان سەری بەرەو خوار هەلگەراوەتەو و هەر چوار پێهکەیی بۆ سەرەو. وینەیی خاچم لەسەر سنگی کیشا. ئەی دایکی پاکیزەمان مریەم چی پووی داو؟ کاتیک روخساری دایکی بینی بە قەبارەیی خۆر چاوهکانی لیک نا: دایک و کوپ و روچی پیروۆز. خودایە پەنا بە تۆ ئەگرم: باوک و کوپ و روچی پیروۆز.

خودا له گهڻ ئيمامه

به گويي خوم دهنكي تهقه كانم بيست و چاوم هه لبرييوو
بو عرشى ئاسمان. تهها هيندهي چاوتروكانيك له عرشى
ئاسمان بيئاگا بووم. نهو بيئاگابوونهي قوستمه وه و تهقه ي
کرد. روخساريم نه بيني و به تهواوي نه مزاني كييه. يه کيک
له ئەندامانى حيزبى شهيتان. روخسار به روخساريان و
سه روککه که شيان دهناسم. بيکه لک و له بيرکراو بوو له تاريکيه وه
دهرم کرد بو پوئشنايي. له هيچه وه دروستمکرد و فرمانمکرد
بووه سه روکي نه ياري شهرعي. پيم وت دژي هه موو برياره کان
بوسته برياره کاني من نه بيت، چونکه من ته نيا فه رمانر هوام
له سه زهوي و سه روکي بالاي (حزب الله) م. و توش کوشکيکت
هه يه له مهيداني ئازادي و بره پاره يه کي مانگانه و پوژنامه يه کي
پوژانه و کورسيه کيش له نهجومه ني شورا و پارله مان.

بينيم رووي له پوژهه لاتيه و خنده يه کي کرد. له قوتابخانه
هاوريم بوو. چاوه کاني ليکده نا و خهوني به وه وه ده بيني
ويته کاني له لاپه ره ي يه که مدا بلاو بکريته وه. خهونيک هه موو

پوژیک دووباره دهبووه وه. منیش وهک ئه وهمان ئه وخه ونه م
دهبینی. لاپه ره ی یه که میش ته نها وینه ی سه روکه کان یان
سه روک حیزبه کان یان پیاوکوژه کان و زوله کانی بلاو ده کرده وه.
له قوتابخانه ش له ته نیشته منه وه داده نیشته و پانتوله که ی له
خورییه گرانبه هاکان بوو. منیش پانتوله که م له پشته وه کونیکی
تیدا بوو به دستم دهشارده وه. باوکم جووتیاریکی هه ژار بوو
خه ونی پیوه دهبینیم بوومه ته پاسه وان له دیوانی ئیمام. باوکی
ئه وه دهوله مند بوو بو خویندن گه شتی کردبوو بو ئه و دیوی
دهریاکان، زمانی بیانی فییر ببوو و قاتی ئه فهندی له بهر کردبوو.
ئافره تیکی کردبووه هاوسه ری خوی بروای به مه سیح هه بوو
و عه ره بیچی نه ده زانی. قز زهردیکی قاچوقول سپی گوشته که ی
وهک خوورییه کانی به هه شته سپی دهچووه وه. به چاوکی تینو
سه یرم ده کرد وهک ئه وه ی له ژیانیدا ئافره تی نه بینییته.
زوریکم له ئافره تان ناسیوه، به لام وهک پیستی جه سته م
هه ژاری ته نیومی و ترسیشم له برسیتی وای لی کردووم چهند
بخوم تییر نه بم هه ر چه ندیش داهاتوو مسوگر بکه م، ناچیته
سه ر. هه موو پوژیکیش وینه که مم دهبینی له پوژنامه کاندا
بلاو ده کرایه وه. له هه موو شوینیک له ژیر پرووناکییه کاندا
هه لواسراوه. چاوه کانم لیک ده نیم تا خه ونه کونه که م بو
بگه ریته وه. ئه ویش ئه وه یه که له سه ر عه رشی زه وی و ئاسمان
دانیشم. له مندالیمه وه نووستووم و خودا ده بینم. پوخساریکی
وهک باوکی هه یه پری گرنجگرنجییه. هیلی زه من و ئاوله ی
کونی پیوه یه، له سه ر بیلبله ی چاوی چه پی خالیکی سپی هه یه.
دشداشه یه کی جووتیارانه ی له به ردایه و کلاویکی ته نکی شاشی
خوریی له سه ره. به دهنگی گری باوکانه بانگم ده دات ئیمام،

منیش ده لیم به لئ خودایه. رزقیکی زورت له م دونیا و ئه و
 دونیاش پی ددهم به بی ئه ژمار، به لام به مهرجیک. منیش
 ده لیم چیه خودایه؟ ده ستیم بو دریز ده کات و شتیکی تیدایه.
 په نجه کانی ده کاته وه و ته سبیحیکی ده نکزه رد ده بینم. سی و سی
 ده نک. گهر ته نها ده نکیکی سی جار بسوورینیت ئه و ژماره ی
 ده بیته نه وه د و نو. له گه ل هه ر ده نکیکیدا په کیک له ناوه کانم بیته.
 ئه وه فرمانی منه. هه ر که سیکیش لئی پرسیت ئه مه چیه. ئه و
 له گیرفانیکی دریزی دشداشه که ی شمشیریکی بریسکه داری ده ر
 کرد که خه ریک بوو نووکه که ی بچیت به سنگمدا گهر که میک
 نه چوومایه ته دواوه و له و جووله ی چوونه دواوه یه م چاوم
 کرده وه و له خه و به ئاگا هاتم. دایکم روخساری بینیم بزپرکاوه
 و خورپه یه ک له دلمدایه. وتی ئه وه چیته کورم روخسارت بو
 وای لئ هاتووه؟ پیم وت خودام بینی وتی خودا خیر ئه ی
 بوچی ده له رزیت؟ وتم شمشیریکی پی بوو و خه ریک بوو تیم
 هه لچه قیت. تفیکی کرده ئیخه کراوه که ی دشداشه ره شه کی و
 وتی ئه وه شه یتان بووه و خودا نه بووه. هه سته و خو ت پاک
 بکه ره وه و نویژ بکه تا خودا لیت خو ش بیته.

دایکم نویژی به یانی ده کرد پیش ئه وه ی بچیت بو کیلگه و
 ئیوارانیش بو نویژی عیسا ده گه رایه وه. نه مبینیوو باو کم ته نها
 یه ک ركات نویژ بکات و له ره مه زانیشدا ده یخوارد و ده یخوارد وه
 و نیرگه له ی ده کیشا و شه وه کانیشی به نایه کسانی له نیوانی
 چوار هاوسه ره که ی دابه ش ده کرد. سی شه وی دها به کو تا
 هاوسه ری و ته نها شه ویک به دایکم. گویم لئی بوو ده یوت
 خودا له هه موو گونا هه کان ده بوریت ته نیا هاوه ل بو په یدا کردن
 نه بیته. ته نها خودایه ک هه یه له ئاسمان و ته نها فه رمانه وایه کیش

هەیه لەسەر زەوی ئەویش ئیمامە. پێش ئەوەی بمریت سەردانی
گۆری پیغەمبەری کردوو و دواي ئەوەی لە مەككە گەرایەو
عەبایەکی دەپۆشی لەجیاتیی دسداشە لەبەر بکات. گویم لێی
بوو دەیوت سەردانکردنی گۆری پیغەمبەر هەموو گوناھەکان
دەسپیتەو و هیچی نامینیتەو. ئیدی باوكم بە پاکی و بی
گوناھ مرد. پێش ئەوەشی دایکم بمریت پیم وت بۆ سەردانیکی
گۆری پیغەمبەر ناکەیت تا لە بەهەشت بگەیتەو بە باوكم.
وتی باوكت هەموو بەرھەمەكەئ فرۆشت و هیچی پینەدام.
نرخى بلیتی چوون بۆ مەككەم پێ نییە. ئیتر دایکم گوناھەکانی
نەسپردانەو. بە لەپی دەستی فرمیسكەکانی سڤی و وتی كورم
گەر خودا دەروازەکانی رزقی لێ کردیتەو ئەوا بلیتیکم بۆ
بکپە بۆ سەردانیکردنی گۆری پیغەمبەر. وتم ئەمە بەلین بیت
دایە لەبیری ناکەم. ئیتر بەلینەكەش و پوخساری دایكیشم بیر
چووەو. سال لە دواي سال تپەپى و ماوەی بیست سال دایکم
نەبینی. ئەو لە خانوویەكدا دەژی لەوپەڤی باشوور. منیش
سەرم بۆ ئاسمان بەرز دەکردهو. تەنها خودا و ئەندامانی (حزب
اللە) م دەبینی. بیرم چووبوووەو کە حیزبی شەیتانیش هەبوو.
گەر فرمانی خۆم نەبوايە ئەوا نە بوونی دەبوو نەشەرعیەتیش.
بە خۆمم وت گەر شەیتان نەبیت لەنیوانی خەلكیدا ئەوا ترس
نەدەبوو. گەر ترسیش نەبیت ئەوا هیچ فەرمانرەوا و ئیمامیک
لەسەر عەرش نەدەما، ئەویش لە ئەنجومەنی شورا پۆلی
ئۆپۆزیسیۆنی دەبینی. لە پیشچاوی خەلكی دەیوت نەخیر و بە
گوئی منیشدا دەیوت بەلێ. لە باوکیەو زەوی و سامانی وەك
میراتی بۆ ماوووەو و تەنها ناوبانگ و چوونە ناو میژووی
كەمبوو. سەردانی پیغەمبەری کردوو لە گۆرەكەیدا و ناوی

حاجی له خوینا. دلی به تاله له ئیمان و هاوسه ره کهشی واتای
 یه کبوونی نه ده زانی. وینه ی خاچی له سهر سنگی ده کیشا و بو
 باوک و کوپ و روحی پیروژ ده که و ته سهر نه ژنو. سپی وهک
 قه یماغ باریک وهک لقی دار و به حهوت زمان قسه ده کات.
 له بهردهم خه لکیدا شانازی پیوه ده کات و له ئاهه نگه کاندای
 ته نیشتیوه داده نیشیت. منیش هاوسه ره که مم له ژیر حیجابدا
 ده شارده وه و له شه قامیش له پشتمه وه ده پویشیت. نه یده زانی
 بنووسیت و کتیبی خوداشی نه ده خوینده وه. میشکی نو قسان
 و جهسته ی پر چه وری. سهری بچووک و شانهمکانی قورس.
 له پارچه یه کی خوار دروست کراوه به بی بن و بنه چه. پیش
 نه وهی خودا ده رگای رزقم بو بکاته وه، کردممه هاوسه رم. وهک
 به سته ریکی پیروژ هه ژاری کووی کردینه وه. له دوای چونه سهر
 عه رشیش چیتر هاوسه ره کونه که له گه ل ژیانی نویم ناگونجیت.
 له نه نجومه نی شورش وتیان که ئیمان بو ی هه یه مافی خو یه تی
 مالی نو ی و هاوسه ری نو ی و عه بایه کی نو یی له باشترین
 جو ره کان هه بییت. پاشان باشترین خوری هاورده کراویان بو
 هینام. هاوسه ریکی نویش له باشترین جو ره کان. سپی وهک
 قه یماغ و چاوه کانی به رهنگی ده ریا و به زمانه کانی سهر زهوی
 قسه ده کات. وتیان نه وه مافی ئیمامه، چونکه نه وه له باشترین
 پیاوه کانه و هاوسه ره کهشی باشترینی ئافره تانه و هیچ ئافره تیک
 پیی ناگات نه له جوانی و نه له زانست و نه له سامان.
 له گه شته کانم له گه لم ده هات و له شوینی من له ئاهه نگه کانی
 کردنه وه کانی شوینه گشتیه کان کاری ده کرد. جلوبه رگی فهرمی
 ده پویشی و له گه ل جه ماوهر له ئاهه نگه کانی سهر که و تن هاواری
 ده کرد و ویسامی وهر ده گرت و له سهر سنگی دای ده نا. له

شكسته كانيشدا جلوبەرگی پەریستاری لە بەردەکرد و (بۆنبۆن) ی
پیشکەش بە کەمئەندامەکانی جەنگ دەکرد و لەگەڵ بیوژنەکانی
شەهیدەکان گۆرانی دەچیری، لەسەر کەوانەکانی سەرکەوتنیش
وینە ی ئیمام دەشەکایەو، چاوەکانی منیش بەرەو ئاسمان
بوون. پەردەم لە بەردەم لاچوو، خودام بینی. ورتە ورتی
وتنەوێ ئایەتەکانمە و لەنیوانی لیوێکانم خەندەیک هەیه بۆ
خۆشەویستی شەیتان. دەنگی هاوارەکان دیتە گوێچکەم و
دەستم لە هەوادا دەجوولینم. لیوێکانم وەک لیوی پیغەمبەران.
کاتیکی لەسەر تەختی سەکۆکە وەستابووم بە جەستەیکە
رێکەوێ و روخساری ئیمام پۆشیبوو. لەسەر نیوچاوانم نیشانە
سەرکەوتن و لەسەر سنگیشم ویسامی سەرکەوتن هەیه. لای
چەپمەوێ سەرۆکی ئاساییش و لای راستیشمەوێ نووسەرانی
گەرە و دواجار نەیارێ شەرعی. لە پشتیشمانەوێ ریزبەندی
وەزیرەکان و نوێنەری زلەیزەکان و گەرەکان.
خودات لەگەڵ. هاوارەکە لە گەروی پیاوان و ئافرەتان و
قوتابیانی قوتابخانەکان بە بەرگی فەرمیەوێ و کچان بە جلوبەرگی
پەرستار و سەربازەکان بە پانتۆلی خاکی و کریکارەکانیش بە
بەدڵە شینەکانیان و جووتیاران بە دشداشە و کلاوی شاشەوێ
لە سەریان و گروپە میلیەکانیش بە سەماکانیان. هاوارەکان
و سرود و لیدانی تەپلەکان و رۆکیتەکانی جەژن دونیایان
پەر هەزاران رەنگ کردووە. لە ئاسماندا هەلمی سەرکەوتن
لەلایەن فرۆکەکانەوێ دەنوسرین و بۆمب هەلگرەکانیش کە
ماوەی سەد سالی بەسەر چوون. لە گوێچکەکانیشیدا هاواری
(خودات لەگەڵ) دەنگ دەداتەوێ و چاوەکانی بەرەو خودا و
دەیانپرسی: خودایە گەر تۆ لەگەڵ مندایت شکست بۆچی و

بۇ نەينىيى بۆمبى نەوۋەيىم لى دەشارىتەوۋە؟ بۆچى نەينىيەكە دەدەيتە دوژمنەكانمان و لە عەبدە برۋادارە دلسۆزەكانتى حەرەم دەكەيت؟ پەنات پىدەگرم، چونكە تۆ لە بيانو و نەخۇشىيەكان ناپرسىت. ئەوۋە ويستى تۆيە و بۆم نىيە دژايەتتى بىكەم، چونكە دژايەتلىكردن زىانەكانى لە سودەكانى زىاترە. من وامدەزانى كە ئەو شەيتانەي لە تەنىشتەوۋە وەستاوۋە لە سنوورى ويستى بالاي مندا رۆلى نەييارى شەرعى دەگىرپىت و ويسامى ئازادى و ديموكراتىيەت لەسەر سنگم دادەنىت، بەلام فىلى كرد و خۆي بەزلزانى و رۆژنامەكانى پىر كردوۋە لە ويىنەكانى خۆي بەسەر ويىنەكانى مندا، بەرۋومدا وەك فرىشتەيەك خەندە دەكات و لە پشتىشەوۋە لىم دەدات، لە ئاھەنگەكاندا لە رىزبەندىي زلەيزەكاندا دەوۋەستا و نىگاكانىشى بۇ تارمەي ئافرەتەكان.

ھاوسەرە نوپكەم زانستى سياسەتى لەو دىوى دەرياكەن خويندوۋە. بىردۆزىكى خۆي ھەيە لە فەرمانرەوايەتى و بەستەنەوۋەي پياواندا. وتى گۆچانەكە لە ناوۋەراستەوۋە بگرە و بەردەوام لىمەدە. تەنھا جارىك بە سۆزى دايكانەوۋە بدە بەسەر شانەكاندا، جارى دوۋەم بەسەردا بكىشە. من و تۆش رۆلەكان ئالوگور دەكەين، گەر تۆ لىتدا ئەوا من وەك فرىشتە بە خەندەوۋە دىم. كاتىكىش گەر تۆ ھىمن و لىبورده بوويت ئەوا من گۆچان و جلەوۋەكە وەردەگرم. وتم تۆ ورياي نەياران و ئەندامانى حىزبى شەيتان بە. وتى پياوۋەكانيان جلەوگىر دەكەم، چونكە پياو گەر ئالاي خۆبەدەستەوۋەدانىش بەرز بىكاتەوۋە مندالىكى بىتاوانە، ئافرەت مار و شەيتانە تەنانەت گەر حىجابىش بىكات و بچىتە حىزبى رەھمانىش. وتم سەرچەم دوژمنەكانم پياون و لە مندالىيەوۋە قىنلەدلىن. لەنىو ئافرەتانىشدا تەنھا دوو دوژمن ھەيە.

هاوسه ريكي كون له گه ل دسداشه كه م دامنا. كچيكي ناشه رعيش له ساتيكي سه رشيتي و سه رخوشي مهيدا دروستبووه. وتي هاوسه ره كونه كهت دماوه و ترسي نيه، به لام كچه كهت خراپه ي توي دهويت و تنها كوشتن نارامي دهكاته وه و تينويتي دهشكينييت. وتم كچ هرگيز باوكي ناكوزيت گهر وهك گورگ دهستدريژييشي بكاته سه. خوشي دهويم و دلسوزمه. وتي تو خوشت دهويت و خوشه ويستيش كويره و كاتيک تو له ژير رووناكييه كه دا وه ستابووي و نه وه له ريزه كاندا له تاريكييه كه دا بو فرسه تيك ده گه را دهستي خوي بوه شينييت. وتم تنها نه داماني حزبي شه يتان يان به كريگيراويك له حربه نهينيه كان يان دوژمنيك له دهره وه ي ولات ليم ده دات. وتي دوژمنه كانت زورن هر كات خودا به رزي كرديته وه دوژمنانت زياد دهكهن به بي كراسي درع و پاريزگاري نه چيته شه قامه كان. وتم پاريزهر خودايه. وتي گهر گولله ته قى تنها خودا بهس نيه. وتم استغفر الله تو چ كافريكييت خاچه كهت له سنگت نه كردووه ته وه. ئايا تو بروا به تواناي خودا ناكه يت له پاريزگاري كردنم؟ ئايا تو بروات به پيغه مبه ر محمد و خودا نيه؟ وتي له و شه وه وه ي شووم پي كردوويت مه سيح له دلم دهر كردووه و بروام به خودا و پيغه مبه ر و توش هيناوه، به لام له دوژمنه كانت ده ترسم و خو پاراستن باشته ره له چاره سه ر كردن. وتم ناچم بو بينيني دوژمنه كانم، به لكو چاوم به گه له خوشه ويسته كه م و سه ربازه دلسوزه كانم ده كه وييت، دليان پري خوشه ويستي و دلسوزييه و دهنگيان بو ژياني من تا هه تايه به رز ده بيته وه، ئايا گويت له و هاوارانه نيه ئافرهت؟

بۆدى گارد

بۆدى گاردهكه كه به عه ره بى واته (الحارث الجسدى / پاسهوانى جهسته بى) هىچى نه ده زانى سه بارهت به فه رمانه وایى و خه لافهت. ئه ركه كه هى ته نها ئه وه بوو له ته نىشت ئىمامه وه بوه ستىت و به جهسته بى كه جوانه وه و روخسارىكى مه تاتى ئىمام بپوشىت. ته نها خوداش تواناى ئه وهى هه بوو كه ئىمامى راسته قینه له دروستكراوه كه جيا بكاته وه. كه واته (بۆدى گارد) ه كه ماندوو بوو. هه ر كه گوئى له دهنگى ته قه بیهك بوایه به بیهك ههنگاو خۆى هه لده دایه پىش ئىمام تا له جیاتى ئه و گولله كه له سنگى بدات. به خۆش حالیهكى ناوازه وه له پىناو نىشتمان ده مریت و كلیلى به هه شتى به ملوانكه بیه وه به ملدا هه لواسراوه ده رگای به هه شتى پى ده كاته وه و له گه ل پىغه مبه ران و شه هیده كان ده چىته ژووره وه. هاوسه ره كه شى نازناوى بپوه ژنى شه هید وه ر ده گریت و مووچه بیهكى دوو هینده و وى سامىكى له پله بى سیه هم پى ده دریت.

له ليستى خزمه تكاره كانى ئىمامدا نازناوئىكى فهرمىى هه بوو:
(بووى گارد). هيج پياويك بووى نه بوو ئهم پايه يه هه لگريئت،
چونكه ئه وه پايه يه كى به رزه و مه ترسيدارترين پايه يه له ده وله تدا.
پيويستى به دلسوزى روا بوونى سه د له سه دى هه يه بو ئىمام
بى بيركرده وه له هيج دوودلييه ك. بيركرده وه له دودلى بو
ته نها چاوتروكاندنيك له وان هه بيته هوى گيان له ده ستدانى ئىمام.
(بيرنه كرده وه به هيج شيوه يه ك) ئه وه ئه و له پيشينه و گره نتيه
بوو بو به ده سته ينانى ئه و پايه يه. ئىماميش خودى خووى بووى
گارده كه هه لده بژيريئت. ده ستنيشانكراوه كان بو به ده سته ينانى
كاره كه له ريزبه ندييه كى دوورودريژدا وه ستاون. كاتييك له سه ر
جو لانه يه ك له باخچه ي كو شكه كه دانيشتووه ئه وان به به رده مي دا
ده رون. دواى هه لبژاردنى خانه كانى ميشك هه لبژاردنى ته واو
ده كريئت. ئه نجامه كان له سه ر كاغه زيكي ئيجگار سپى تومار
ده كرين. بوونى هه ر خاليكي ره ش له سه ر كاغه زه سپييه كه واتاى
ئه وه يه كه يه كيك له خانه كانى ميشك بير ده كاته وه.

- ئايا تو ئاماده يت بو مردن له پيناو ئىمامدا؟

- به لى به خوشحالييه وه.

هه موو ده لين به لى كه س ناليت نه خير، به لام ئىمام متمانه ي به
قسه ي كه س نييه. متمانه ي ته نها ده دات به ئاميرى ئه ليكترونى كه
ته نها ئه و ده توانيت راستى له درو جيا بكاته وه. تاقيكرده وه يه كى
قورس كه له يه ك مليون پياودا ته نها يه كيك ده ر ده چوو.
له دواى هه لبژاردنى ميشكه وه نوره ي هه لبژاردنى جه سته ديئت.
ئه ويش تاقيكرده وه يه كى ئاسان نييه. تواناى ميشك كه هه ست
به گولله كه بكات پيش ته قينى. تواناى جه سته بو بازدان و

پیشوازیکردنی مردن به ههنگاوێک. توانای ئهوهی وهک جهستهی ئیمام بوهستیت له بهردهم خه لکیدا ههست به جیاوازی نه کریت که ئیمامی راسته قینه نییه. توانای کهوتن و مردن بی ئهوهی کهس ههست بکات و بی ئهوهی کهس ههست به دهنگی تهقه که بکات، چونکه ههیشه ئه و جووره گوللانه له ئامیریکی بیدهنگه وه در دهچیت. هاواره کانیش بهرز دهبن و دهنگه کان دهشاریته وه گهر دهنگیک هه بیته. خودات له گه ل. ئیدی ئیمام سه ری بو ئاسمان بهرز دهکاته وه و ئاگای له زهوی نابیت. له م ساتوه خته دا گولله که در دهچیت. بو دی گارده که به خوشحالییه وه وه ری دهگریته و بی ئهوهی کهس ههست بکات ده که ویتته نیوان قاچه کانی ئیمام. دهسته جی جهسته که ی ون ده بیته و جهسته یه کی دیکه شوینی دهگریته وه. هه مان شیوه و هه مان روخساری ئیمامی ده بیته له مه تات. دهیخاته سه ر روخساری و ئه و ده بیته ئیمام و کهس ناتوانیت جیا یان بکاته وه ته نانه ت هاوسه ره که شی.

هه موو جارێک که بو دی گارد له ده رگای ماله که ی دیته ده ره وه ده زانیت ناگه ریته وه. له گه ل ئه وه شدا به ته واوی ویستی خو ی و به خوشحالییه وه مژده ی مردن وه ر دهگریته و کلیلی به هه شت به ملوانکه یه کی زیوه وه له ملیدا شو ر بو وه ته وه که کلکیکی بهرز و ددانه کانی گرنجگرنج. چون ده رگای به هه شت به م کلیله ده کریته وه؟ ئایا به هه شتیش وه ک خانوو ده رگای هه یه؟ ئایا په زوانی پاسه وانی به هه شت ریگه ی ده دات ده رگا که بکاته وه؟ کاتییک وه ستاوه و گو یی له هاواره کان گرتوو په رسیار گه لیکی زور به میشکیدا دیت. خانه کانی میسکی په رسیار له دوای په رسیار ده ری ده کرد. کهس ئاگاداری ئه وه نییه که بیرده کاته وه. ئامیره

ئەلیکترۆنیەکە لە کار کەوتوو و تەزوی کارەبا بچراو و سەرۆکی ئاساییشیش چاوی لەسەر ریزەکانی دواوەیە. ئیمامیش پرووی بەرەو ئاسمانە. ئەویش بە هەمان جوولە سەری بەرز دەکاتەو. کاتیکیش ئیمام دەستی دەجوولیتیت بۆ سلاوکردن لە جەماوەر بە هەمان جوولە ئەویش دەستی دەجوولیتیت. هیچ چاویک نەیدەتوانی جیاوازیان تیدا بدۆزیتەو. کە ئیمام بە رینگەدا دەرویشت بە هەمان شیوێ لاسایی دەکردهو. رویشتنیکی ناوازه کەمیک شەلی پیوێ دیار بوو. بە هیزیکی زیاتر قاچی لەسەر زەوی دادەنا وەک لە قاچی راستی. لە مندالییەو ئیسکی قاچی راستی خواری تیدا بوو. کەمی کالیسیۆم لە شیری دایکدا. دایکی سەبارەت بە نەخۆشی کەمی کالیسیۆم هیچی نەدەزانی و وایدەزانی ھۆکارەکی حەسوودیە ھەربۆیە ملوانکە یەکی کردبوو و مل کە چاوەزاریکی موری شینی پیوێبوو و جلو بەرگی کچانەشی لەبەر کردبوو.

ئیمام لە توانایدا ھەبوو لە یەک کاتدا لە دوو شوینی جیاوازدا ئامادەیی ھەبیت. هیچ کەسیکیش ئەو نەپینییە نەدەزانی بوودی گاردەکە نەبیت. ئیمام بەگوێیدا دەیچرپاند: لە شوینی من برۆ بۆ ئەم کۆبوونەو ھە یان ئەو ئاھەنگە یا بۆ ئەنجومەنی شورا یان بۆ نوێژی ھەینی یان بۆ ئەو کارە لە دەرەو ھەوی ولات.

ئیمامی گەرەکان و وەزیرەکان دەروات و کەسیش گومانی ئەو ناکات کە ئەو ئیمام نییە. تەنانەت خودی خویشی گومانی لە خوێ نییە. گەر گومانیش بکاتە خوێ ئەوا ھاوار و پیاھەلدانەکانی جەماوەر برۆبوون بە خوێ بۆ دەگیریتەو. بە روخساری مەتاتی ئیمامەو سەربەرزانە دەروات. چاوی بە بالیۆز و شارەزا

و بیانیہ کان دہکے ویٹ۔ شریتہ کہ دہقرتینیت و خانہ یہ کی دالده دان دہکاتہ وہ۔ لہ کؤبوونہ وہی ئہ نجومہ نی شورادا بہ بیڈہنگی وہک ئیمام دہمینیٹہ وہ۔ گوئی لہ راپؤرتی وہ زیرہ کان دہگریٹ و سہر دہلہ قینیت وہک ہیمایہک لہ تیگہ یشتنی۔ یان بہرہ و ئاسمان دالغہ لیڈہ دات وہک ئہ وہی بیر بکاتہ وہ۔ ہیچ کہ سیک ئہ وہ نابینیت کہ بیر ناکاتہ وہ کہ میٹکی جہستہ ی لہ سہر کورسییہ کہ جی دہہیلنیت و دہچیتہ خوارہ وہ بؤ نہومی ژیر زہوی۔ پوخسارہ مہ تاتہ کہ دادہ نیت و لووتی پہستینراوی ژیر لووتی دہست لیڈہ دات و یدہ خورینیت۔ لہ دہرگای پشتہ وہ بہ پوخساریکی راستہ قینہ وہ لہ گہل خمہ تکارہ کان دہچیتہ دہرہ وہ۔ خوی ہلڈہ داتہ پاسہ کہ وہ پیش ئہ وہی بوہستیت و پیش ئہ وہشی بلیت بپریت، دادہ بہ زیت۔ بہ کؤلانہ کاندا دہ پروات و بہ نوکہ شہق پارچہ بہر دیک لہ پیش خویہ وہ رادہ مالیت تا دہ گاتہ مالہ وہ۔ دایکی لہ ئامیزی دہگریٹ و بہ رامہ ی نان و رؤنی بہ لووتدا دیت۔ ئایا بیست سال دایکت بیر دہچیتہ وہ؟ دایکہ ئایا بیست سال تیپہ ریوہ؟ من دوینی لیڑہ بووم۔ دایکیشی دہلیت ہر کہس بہ رؤژگار خوی داپوشیت پووتہ و ہر کہ سیش لہ سولتان دوور بیت سولتانہ۔ لہ سہر ئہ ژنؤ دادہ نیشیت و وہک جؤلانہ دہیجولینیت و ہہوالہکانی بؤ دہگریٹہ وہ۔ ئہم زستانہ بیچووہ جوو جکہ کان بہ سہرما مردن۔ مامت خوا لیی خوشبیت بہ کؤلیرا مرد۔ خالت چوو بؤ حہج و نہ گہ راپاہ وہ۔ سہگیگ گازی لہ کچی پوورہ کہت گرت۔ لہ خہ ونیشمدا باوکت سہردانی کردم و پئی وتم کہ لہ بہ ہشت چاوہ پروانمہ۔ کورم تو بہ لینہ کہت بیر چووہ وہ ئہی کوا بلیتی سہردان کردنی گؤری پیغہ مہر؟

سەری دەخاتە سنگیەو. هەرگیز دایکە بیرم نەچوو تەو، بەلام کیشە و گرتەکان بی چارەسەرن. تەنھا خوای گەورە توانای چارەسەرکردنی هەیه. قەرزی دەرەکی. مەملانیی زلەیزەکان. جەنگی ئەستیرەکان و ئەندامانی حیزبی شەیتان و مندالانی حەرام و کچانی حەرام. ئازارەکش دایکە لەژێر دەستدایە لە سنگمدا. دایکی بە دەستە قلیشاوێکانی بەدوایدا دەگەریت تا ئەو برینە دەدۆزیتەو لە سنگەو بو دل. بە خۆلەمیشی فرنەکە یان بە قاوێ هاراو برینەکە دادەپۆشیت و لەنیوانی قۆلەکانیدا دەنویت تا برینەکە یەک دەگریتەو و دەنگی لە گوێچکەیدایە.

کاتیک وەستابوو، رۆخساری ئیمامی پۆشیبوو لەپیش کەوتن دەنگی قوول و لە دوورەو دەهات. وەک دەنگی خەونیک لەنیو خەوندا. زۆر جار خەوتوو و خەونی بینیووە کە خەون دەبینیت. هەلەسایەو، بەلام ئەو هیشتا لە خەونەکیدایا بوو و دووبارە دەنویتەو و خەون دەبینیتەو کە خەون دەبینیت. لە خەونەکیدایا دەزانیت کە خەون دەبینیت. رۆخسارە مەتاتە کە دەپۆشیت و هیشتا خەون دەبینیت. بە پلێکانەکانی کۆشکە کە دا دیتە خوارەو وەک کەسیک بە خەووە بروات. سواری ئوتومبیلە کە ی ئیمام دەبیت و دەست بو خەلکی بەرز دەکاتەو. لە ئەنجومەنیش وەزیرەکان دەبینن بە گرنگیدانەو گوی گرتوو لە کاتیکدا گوی لە هیچ نییە. سەری وەک هیمایەک بو تیگەشتن دەجوولینیت و لە هیچیش تیناگات. سەری دەخورینیت وەک ئەوێ بیر بکاتەو، بەلام بیر ناکاتەو، چونکە بیرکردنەو مەرجی پایەکە نەبوو. کاتیکیش دەنگی تۆپەکان هاتن و تاریکی داها ت خوین لە دەمارەکانیدا نەما، چونکە ئەو لە مندالییەو لە تاریکی دەترسیت.

ههروهها له هاوار و پياهه لدانه كان و دهنگى تهپله كانى سه ركه وتن
دهترسيت. له م ساتانه دا بى نه وهى كهس ههستى پييكات گولله كه
دهر دهچيت. كه سيش جگه له و ناكه ويت. به ته نيا نه و دهمريت
و كهسى له گهل نامريت. جهستهى دهكه ويته نيوانى قاچه كانى
و به نهينى ون دهبيت. به خيرايى دهسه لات دهگواز ريته وه بو
روخساريكى ترى مه تاتى. خه لكيش ههست ناكات كه شتيك رووى
دابيت يان گورابيت. نيماميش له سه ر سه كوى شانوكه يه و سه رى
به رز كردوه ته وه بو ناسمان. روكيته كانى جه ژن و هاواره كانيش
به رز ده بنه وه (خودات له گهل).

دووانه پوخسار

له دووره وه منداليم له وه دهكات خوش بيت. زهمه ن
ئازاره كه دهخوات و تهنه خوشيه كان له بيره وه ريدا دهيليته وه.
فرميسكه كانيش له چاوه كاندا ده بيته په نجه ريه ك بؤ بينين. ئيستاش
پوخسارى خوشكه كه م ده بينم. له تاريكى شه ودا چاوه كانى له
چاوه كاندا ده بر يسكينه وه. قولله كانى له ده ورمن. سنگى نهرمه وه ك
سنگى دايك. براكه شم وه ك بؤنى جه سته م هه ميشه له گه لمه بؤنى
عه رقه كه ي و خاوينيشى ده كه م، چونكه ئه وه جه سته ي منه و بؤنى
ئه و بؤنى منه.

له قوتابخانه ي پهرى ستاران خؤمم بينى جلو به رگيكي سپيم
له به ردايه و قژيشم به قوماشيكى سپى داپوشراوه. وه ك فريشته له
سيسه ميكه وه ده چمه سيسه ميكي تر. جوولله يه كى سووك خه ريكه
قاچه كانم به ر زهوى ناكه ون. وه ك پوحى بي جه سته دريژ و باريك
وه ك خه يال. ده نگم چرپه يه و هه ناسه شم وه ك مندالان قووله.
مه كه كانم هژير جله سپيه كانه وه بچووك و هه لتوقيو. سيسه ميكي

سپیم ههیه له قاوشیکی گهورهدا. ههروهها چه کمه جهیه کی تهخته پیتهکانی ناوهکه می له سه ره کچی خودا، له ته نیشتییه وه ناوی خوشکه کهم نعمهت الله. روخساری لاواز و سپی، چاوهکانیشی کاتیک ده مبینی پر ده بن له پووناکی.

قوتابخانهی په ریس تاره کان بینایه کی زه به لاهی رهش بوو رهنگه کهی له کونه وه مابووه وه. یه که مین قوتابخانهی کچانی هه تیوی بی دایک و باوک. له ته نیشتییه وه نه خویشخانهی جهنگی به په نجه ره بویاخر او هکانی به بو هی روئی و تارمه شوشه به نده کانی ده پروانی به سه ر رووباره که دا. له پشت رووباره که شه وه بینایه کی کونی زه به لاهی سه رده می کو یلایه تی. رهنگی رهش خو لای بیو وه رهنگی زه وی. په نجه ره کانی به رز و که تیبه ی ئاسنی پیوه یه وه که به ندیخانه. چاوی مندالان له و دیوی په نجه ره کانه وه بریسکه ده داته وه وه که ئه ستیره کان له که ونیکی ره شدا. مندالانی خودا. یان به زمانه فه رمیه که ی مندالانی نا شهرعی. له پشت خانه ی منداله کانه وه پانتاییه کی زه وی هه بوو زهر د و تهخت وه که بیابان. پاشان زه وییه که به رز ده بیته وه له شیوه ی گردیکی نزمدا که چه ندین درهختی درکاوی پیوه بوو. به گژوگیای شهیتانی ناویان ده برد. وایان ده زانی که له خو وه و به بی ویستی خودا ده روین. له ناوه پراستی به رزاییه که دا بینایه کی زه به لاهی رهش قوت بوته و. دیواره ره شه به رزه کانی چونه ته هه وره کانه وه وه که ئه وه ی رووبه رووی ئاسمان بینه وه. په نجه ره ی به رز که تیبه کرابوون وه که خانه ی مندالان. له و دیوی په نجه ره کانه وه ئافره تان به سه ری پیچراوه وه یان به قژی تیکئالاوه وه سه ریان دهر کردووه. قژه کان دریز و ئالوسکا و به ئاسانی پر ن له ئه سپی. قژه کان له ژیر تیشکی خو ره که دا رهنگی

پەلکەزىرپىنە دەنۆينىن. (خانوى شادومانى) بە زمانى ئەدەبى و
(خانوى بىرەوشتەكان) لە فائىلى سەرۆكى ئاسايش.
لە پەنجەرەكەيەو لە قوتابخانەي پەريستاران ئەو نە رووبارەكە
و نە بەرزايىيەكەي دواي رووبارەكەي نەدەبينى. نەخۆشخانەي
جەنگى گەورە و زەبەلاح بوو كەونى لەپيشچاو ون دەکرد. تەنھا
پارچەيەك لە ئاسمان نەبيت لە سەر وو ديوارەكانە ديار بوو كە لە
رۆژئاوا بووندا تيشكى خۆرى تى دەهات.

رېگە پيڊراوئيش نەبوو لە پەنجەرەكەو سەير بكات. تازمەكانى
نەخۆشخانەي جەنگى بەرامبەر پەنجەرەي پەريستارەكان بوو.
پزىشكانى سوپا سەيرى كچەكانيان دەکرد. خەندە دەكەن، سەريان
دەجوولئين، يان فيكە ليدەدەن. جلو بەرگى سەربازى دەپۆشن.
لەسەر سنگ و شانەكانيان ئەستىرە و نيشان ھەيە و كلاوى
جەنگيان لەسەر ناوہ. شەوانيش دواي ليدانى زەنگى نووستن
خوشكەكەم سەرى لە سىسەمەكە نزيك دەكردەو و چىرۆكىكى
خۆشەويستى بۆ دەگىرامەوہ. لەژىر رووناكييە نزمەكەدا وئىنەيەك
لە سنگيدا دەردەكات. وئىنەي پياويك. كلاويكى سەربازى لەسەرە.
لەسەر سنگيشى ويسامىكى لە شيوہى خۆردا ھەيە. ليوارى
كلاوہكە سىبەريكى خۆلەميشى خستووہتە سەر روخسارەكە.
شيوازي چاوہكان و لووت دەشاريتەوہ. لەژىر لووتيدا سمىليكى
رەش ھەيە. بە وريايى كورتكراوہتەوہ بە شيوہيەكى چوارگۆشە
وہك سمىلى ھىتلەر. وئىنەكە ماچ دەكات و لە سنگيدا لەسەر دلى
دەيشاريتەوہ. سەرلەنوئى چىرۆكەكەم بۆ دەگىرپتەوہ. گوللەيەك
بەر سنگى كەوتبوو. لەسەر جىگە كەوتبوو و ئەويش بەدياريەوہ.
ناويناوو فرىشتە بەسۆزەكە و پەنجەكانى لەسەر برينەكە نەرم

بوو. به دریژایی شه و به دیاریه وه ده مایه وه. هر کات چاوه کانی
 بگردایه ته وه ده بیینی یان وه ستاوه به دیاریه وه یان دانیشتووه.
 گهر خه ویشی لیکه وتییت و زهنگ لیبدات له چاوتروکانیکدا
 ده گه یشته لای و گهر زهنگیش لینی نه دایه به سهری په نجه ده رپویشت.
 دایده پویشیه وه گهر پروت بوایه و ئاوی ده دایه گهر تینوی بوایه و
 پیش نووستیش بوی ده خوینده وه. ته نها کتیبی خودا و هه واله کانی
 جهنگی بۆ ده خوینده وه. ته نها باسی شهر و کوشتنی بۆ ده کرد،
 سی پیای کوشتوو و چوارهم دواي ئه وه ی گولله یهک له سنگی
 ده دات هه لدیت و راده کات. له جه ژنی سه رکه وتندا ئیمام ویسامیکی
 پی به خشی. هر له مندالییه وه له سه ر کوشتن مه شقی کردووه.
 چۆله که کانی به وه ستاوی له سه ر دره خته کان ده کوشت. تفه نگه که ی
 له سه ر شانی توند ده کرد و نیشانی له سه ری چۆله که که ده گرته وه.
 دواتر په نجه ده نییت به په له پیتکه. به یهک گولله چۆله که که ده که وته
 خواره وه.

منیش وهک دایک له ئامیزم ده گرت. جه سته ی وهک چۆله که لاواز.
 له ناخدا سۆزیک هه یه بۆ سنگی دایک. سه رم له نیوانی مه مکه کانی
 توند ده که م و هه ناسه هه لده مژم: نامه وییت گولله بتکوژییت.
 چاوه کانیسی به تیشک ده بریسکانه وه. خو شه ویستی ده مکوژییت
 نهک گولله.

من هیچم سه بارهت به خو شه ویستی نه ده زانی. دلّم به سۆزه وه
 لییده دا بۆ ئامیزیک به بی ئازار جه سته م له خو بگرییت. چاوه کانم
 سه یریان ده کرد و ده بریسکانه وه. له چه که مه جه که مدا چه ندین نامه
 هه یه به ده ست و خه تی خوّم نووسراوه و بۆ که سم نه ناردوه. له
 ناخدا ترسیکی قوول هه یه له خو شه ویستی. ترسیکی زیاتر له

خودا. لە خانەى مندا لان نوێژم دەکرد و خوداشم لە خەونەکاندا لە شێوێى پیاویکدا دەبینى. دەستىكى سۆزى بەسەر سنگدا دەگێرا و سکم بە مەسیح بەرز دەبوو، لە بەیانیدا کاتیک نوێژم دەکرد گویم لە دەنگى خودا دەبوو، توورپە بوو. لە عنەتم لى دەکات و هەرەشەى سزادانم لى دەکات. استغفر ئەکەم و سوچدە دەبەم تا سەرم لە زەوى دەدات، دووبارە دەچمەووە سەر ئەژنۆ و سچود دەبەم و تەوبە دەکەم، بەلام هیشتا دەنگى توورپەیه. پۆژانە پینچ جار نوێژ دەکەم. لە هەموو نوێژیکیشدا دەکەومە سەر ئەژنۆ و سچود بەلام هەر توورپەیه و ئارام نابێتەووە. شەوانیش لەژێر بەتانیهکەووە خۆم گرمۆلە دەکەم دەمبینى دەهات. بە دەنگىكى هێمن و توورپەیهى نەما بوو. پوخساریكى نەرمى وەک تیشكى مانگ و قۆلێشى وەک قۆلى دایک بەسۆز. هەرەشەم لێدەکات و پوحم پپ لە خۆشەویستى پاکیزە دەکات. سکم بە دووگیانى پپروژ بەرز دەبیتەووە. پاشان دەمبینى لای دەکردهووە. وا هەست دەکەم دەپروات بەبى گەرانهووە. بە دەنگىكى هێمن بانگم دەکرد لای دەکردهووە و بە پوخساریكى دیمەووە دەهاتەووە لام. رەنگىكى تۆخ و تاریک بە توورپەیهى و چاوەکانى گریان تیدا بوو. دەمم دەکردهووە تا هاوار بکەم، بەلام جەستەم بە زەوییهووە بەسترا بوو، لە خەو بەئاگا دەهاتم لە عەرەقدا نوقوم بوووم. لەسەر کاغەزىكى سپى یەکەمین پیتەکانیناوەکەم لە یەکەمین نامە دەنووسم بۆ هیچ کەسێک: لە خەوندا خودام بینى. دوو پوخسارى هەیه پوخساریکیان نەرم و بەسۆز وەک پوخسارى دایک و پوخساریکیشیان وەک شەیتان.

یه که مین پیته گانی خوشه ویستی

رینگه پیدراو نه بوو له په نجه ره کانه وه سهیر بکه یین. تارمه گانی
نه خوشخانه ی جهنگی به رامبه ر په نجه ره ی په رستاره کان بوو.
پیاوانی سه پا سهیری کچه کانیا ن ده کرد. بینا زه به لاهه کesh تیشکی
خوری لی گرتیوون. له سه ر دیواره به رزه که وه تیشکیکی به رز
ده هاته ژووره وه له و کاته ی له و دیوی په نجه ره که وه وه ستابووم.
له پشتیشمه وه هه ستم به په نجه زبره کان ده کرد بو دواوه پام
ده کیشیت. په نجه ی سه روکی په رستاران. ته مهنی ناوه راست
بوو کورته بالا. له چکه یه کی سپی و کراسیکی سپی دریزی وه ک
قه شه گانی له به ردا بوو. پوخساری پان و سپی و ده سته گانی
ئه ستوور. له سه ر سنگی سی ئه ستیره و ویسامیکی برپوا بوون
و چاکه کاری هیه. پارچه یه کی بازنه یی ئالتوونی له شیوه ی
خوردن به دهرزیه ک له کراسه که ی داوه. سنگی له ژیر کراسه که وه
ده لهریته وه. دوو مه کی گه وره له پیشیه وه دهرپون و له دواوه ش
دوو سمتی گه وره. لای چه پ به رز بوایه ته وه لای راست داده به زی

و به پیچه وانه شه وه. وهک ئه وهی هر نیوه یهک له شوینی راستی
 خویدا نه بیت. کاتیکیش ده وهستا قو له کانی به یه که وه ده نووسا. که
 ده شرویشت قو لیکانی ده جوول او ئه ویتریان به جهسته وه ده نووسا.
 به روژیش به دوو پاژنه به رزی له مس دروستکراو ته قه ته قی بوو
 به سهر کاشیه کاندا. شه وانیش له سهر نووکی په نجه کانی به بیده نگی
 ده رویشت. له تاریکیدا سهر دانی قاوشه کانی ده کرد وهک روحیکی
 ونبووی بی جهسته. روخساری جیگیر به بی ماسولکه. چاوه کانی
 به هه موو لایه کدا ده سوورا. خو له میشی و بازنه یی. له سهر هر
 چاو یکیش برویه کی به قه له می ره ساس کیشراو له شیوه ی که وانیکدا
 هه بوو. له لاهه لووتی به ره و ئاسمان به رزبوو. ده رده که وت و ون
 ده بوو وهک روحیکی جیهانی دووهم یان یه کیک له زیندوانی یان له
 زه مه نیکی دیکه دا بیت.

شه، کاتیک نووستبووم گویم هه لختبوو بو ده نگی هه وا.
 هه ست ده گرم بوخشه ی کراسه که و بهرکه وتنی نادیار ی قاچه کان
 به زه وی. ده سکی ده رگا که له خو وه ده سووریت روحی شه ی تانه کان
 ده یجوو لاند. دواتر ده مبینی وهک خیوکی سپی ده هاته ناو
 قاوشه که وه. به نیوانی سیسه مه کاندا تیده په ری و به شوین خه ونی
 کچه کاندا ده گه را. چاوه کانی وهک گلویی لایت دهیدا له سهره
 نووستوه کان. ته نها سه ریک له سیسه مه که دا. به په نجه ی دهستی
 سه ره کانی ده ژمار وهک چون که سیک سه ری مه ر ده ژمیریت. گه ر
 سه ریک که م بوایه یان دوو سهر له سهر سیسه میک بوایه ده نگی
 زه نگی ناگادار کردنه وه لیده درا.

من له جیگه که مدا بووم و (نعمت الله) ی خوشکیشم له جیگه که ی
 خویدا. شه و روژ چاوه کانی کراوه ته وه. روخساری زیاتر بیړه ننگ

دەر دهکهوئیت و چاوهکانی فراوانتر و رهشیان زیاتر. شهوان
 گهر به گوئیدا بچرپینیت وهلام ناداتهوه. گهر لیویشم بگیڤم بهسهر
 روخساریدا هیچ ماسولکهیهکی روخساری ناجوولئیت. باوهشم پئیدا
 کرد و نووستم. له نیوهی شهودا چاوهکانم کردهوه. جیگهکهی
 چۆلبوو، شوئینهکهشی له تهنیشتمهوه بیدهنگ. رارهوهکه دریژ و
 تاریک و منیش پئیدا دهرۆم ناکهوم. لهو دیوی دهرگا داخراوهکهوه
 گویم له دهنگی هه نسکدانیکه. پال به دهرگا کهوه ده نیم بهلام تهنها
 زهوییهکه ده بینم. له پشتی دهرگامهوه له سوچیکی تاریکدا ده بینم.
 وهک کۆرپهلهیهک خۆی گرمۆله کردوو. له ژیریشیهوه هیله
 سوورهکه. په نجهکانی سپی خوئینیان تیدا نه بوو. لهسهر کاغهزه کهش
 چهند پیتیکی رهش. نوشتاوه تهوه و په نجهکانی وهک بهرد پیوهی
 نووسابوو. هیچ کهسیک نهیده توانی دهستی بکاتهوه. چیی لهو
 کاغهزه دا نووسیوه؟ سهروکه ئافره ته که لهو کاتهی ریزبهندییهک له
 پیاوان وهستابوون و کلاوی فهرمییان لهسهر دایه ئهوهی لیپرسیم.
 وتم نازانم. وتیان چۆن نازانیت ئهوه شهو و رۆژ له گهال تویه. وتم
 له گهال بوو، بهلام ئهوه له جیهانیکی تردا دهژی. وتیان ئه مه چ
 جیهانیکه؟ وتم نازانم هیشتا من نه چووم.

شهویش کاتیک روخسارهکان لا دهچن و شنهی ههواش نامینیت
 ده مبینی له تاریکییه که دا وهستاوه په نجه بهردینهکانی دهکه مهوه و
 کاغهزه که دهر دههینم. له بهر رۆشنایی تیشکی مانگدا پیتهکانی سه
 کاغهزه کهم ده بینی که به مهره که بی رهش نووسرابوو.

ھاوسەرى شەرى ناچىتە بەھەشت

ھاوارەكان لە گويمدا دەنگ دەدەنەو و لەسەر سەرىشم عەرشى ئاسمان و لەژىر پىشم عەرشى زەوى. لەدەورو بەرىشم پاسەوانىکردن توندە. دوژمنم زۆرە و چاويان لە عەرشە و ھاورىكانىشم كەمن و چاوەروانى هەلى مردنم دەكەن دەكەن. لە راستمەو سەروكى ئاسايىش لە دوژمنان زياتر لە بۆسەيە بۆم و لای چەپىشمەو نووسەرى گەورەم چاوى چەپى لەسەر سەروكى سەروكى حزبى شەيتان و چاوى راستىشى لەسەر ھاوسەرى شەرىشمە. كاتىك لە تارمەى ئافرەتان وەستاو و لەدەورى ھاوسەرانى ديارى كۆمەلگە و دايكى شەهيدان وەستاون و ھاوارەكان و دەنگى رۆكىتەكان و تەقەكانى جەژن دەبىستريت. دەبىنىت روخسارم لەسەر جەستەم دەكەويتە خوارەو و ئەو هەر وەستاو. چاوى چەپى لەسەر عەرشەكەيە و چاوى راستىشى لەسەر ھاورى تەمەنم. لە مندالىمەو قىنم لىيەتى. لە تاقىکردنەو كەنى كۆتايى سال پىشم دەكەوت و تەنها كچى خەونەكانىشمى چوبوو بە دىدا.

هونراوه و نامه کانی خوشه ویستی بو دهنووسی و منیش نووسینم
 نه بوو نه مدتوانی. نازناوی گه وره نووسهر و لاپه ره یه کی گه وره
 له ره ژنامه ی (الصباح) پی داوه له گهل وینه یه کی گه وره له
 چوارچیوه یه کدا که تیدا خنده ی بو کچان کردووه له گهل نه وه شدا
 لینا گه ری. ئارام نابیته وه و له مندالییه وه ئاگری ناو دلی سارد
 نابیته وه. له ته نیشتمه وه وه ستاوه و گوئی له و زرموکوته یه و قیامت
 هه ستاوه ده بینیت سهرم له ئاسمانه وه ده که ویته سهر زهوی، به لام
 وهک نه بوله ول له جیگه ی خوی وه ستاوه. هاوریان و دوژمان ون
 دهن و ته نها روخساری پیوانی بیگانه ده بینم. لی نزدیک دهنه وه
 و منیش سهرم له زهویدا ده شارمه وه. هیچ کامیانم پیشتر نه بینیه
 روبه روو. نه وان روخساری من دهناسم به هوی بوونی وینه که م
 له سهر پولی پوخته کان و مؤره کان. یه کیکیان له سهر زهوییه که
 سهرم نه دیودیو ده کات و سهیری روخسارم ده کات و پیان
 ده لیت نه مه نه و روخساره نییه که ناسیومانه. وتیان نه ی که واته
 کییه؟ وتی نازانم خودا ده زانیت!

له چاوه کانیا ندا نه وه ده بینرا که له روخساری من زیاتر سل
 ده که نه وه تا روخساری نیمام. گه وره تر له وه ی که روخساری
 مروقیک بیت. روخسار سپی وهک نه وه ی خوینی تیدا نه بیت و
 ئیسکه کانی سهر وهک به رد بی جووله. گرژییه که به جهسته یاندا
 هات و سوجه یان برد. هاوریان کرد نه وه خودایه و یه کیکیان زیاتر
 لیم نزدیک بووه وه و روخسارمی تاریک و نه سمه ر به رهنگی زهوی
 بینی، دوور که وته وه و پایکرد و هاواری کرد: نه وه شه ی تانه. نه وان
 دیکه ش هه موو دوایکه وتن و هه له اتن. کاتیک رایان ده کرد یه کیکیان
 پیی له دهستم نا و یه کیکی تر پیی نا به و ویسمه ی لای قاچی

چه پمه وه که و تبوو. ئیتر پوخسارم له زهوییه که دا شارده وه تا که س نه مینیت. دواتر هه ستم به دهستیکی نه رم کرد له سه ر سه رم. چه ند پوخساریکم بینی که ده مناسین. کاتیکیش سه ریان بو سه ره وه بهرز کرده وه و سه رنجیاندام هیچ کامیان پوخساریان نه ناسیمه وه. دهنگیکی نه رمی ناسراو چرپانندی که له دهنگی سه روکی ئاسایش یان هاوسه ره شه رعیه که می ده کرد: ئه و نییه. دهنگیکی تر له دهنگی گه وره نووسه ر یان نه یاری شه رعیمی ده کرد: ئه و نییه. خودا رزگاری کرد وه، چونکه خودای له گه له. دهنگه کان بهرز بوونه وه و هاواریان کرد. بژی ئیمام. ئیتر دهنگی توپه کان و ته پله کانی جه ژن ده هاتنه گوئی. بینیم هاوسه ره که م به ههنگاوی ئازایانه ی وهک شیژ تارمه ی ئافره تان جی ده هیئت. کاتیکیش له چاوه کان دوور که و ته وه له سه ر پاژنه به رزه کانی تا کو ژووری نووستنه که رای کرد.

په رده کان دادرابوونه وه و لاشه م له سه ر جیگه که بوو له ده وریشم منداله شه رعی و نا شه رعیه کانم و وه زیری ته ندروستی وه ستابوون و گیراوه یه کی خاوینکه ری ده کرد ده پرژاند که ریگه ی له بوگه نکردن ده گرت. له ژووری ته نیشیتیشه وه هاوکارانم میراتیان به ش ده کرد. پاشان هاوسه ری شه رعیم هاته ژووره وه و ده سته جی چاوی چووه سه ر کچه ناشه رعیه که م که له ته نیشتمه وه وه ستابوو، (جه واهر) ی دایکیشی لای چه پیه وه وه ستابوو. لای راستیشی هاوسه ره کونه که م. ئیتر ئه و که ش و دوخه ئارامه ی که ده سته نه رمی کچه که م له ده ستدابوو بوئم پیوه ده کرد و ماچم ده کرد. هاوسه ره شه رعیه که م بینی وهک پلنگ هات و هه موو پوخساره کان له ده ورم ون بوون، ته نها پوخساری ئه و نه بیت. له ژیر زه مینه که له باخچه ی کوشک لاشه که ی شاردمه وه دوا ی ئه وه ی جلو به رگه فه رمیه کانمی

له بهرم دانا و گیرفانه کانمی له ورده به تال کرد و نهنگوستیله کانمی
هاوسه رگیری و عهرشی له په نجه کانم کرده وه.

جه ماوهر به رده وام بوون له هاوارکردن به ناومه وه و منیش
له ژیر زهمینه که شاردر او مه ته وه و له هه مان کاتدا له سهر شانؤ
وه ستاوم و وتاری جه ژن ده خوینمه وه. هیچ که سیکیش هه ست به
ئاماده ییم ناکات له یه ک کاتدا له دوو شوینی جیاوازدا جگه له
هاوسه ری شهرعیم و سه روکی ئاساییش نه بیئت. روکیته کانمی جه ژن
ده ته قینرین و خه لکی هاوار ده کهن و کهس نازانیت که من نیمام
نیم. منیش خودی خووم وا هه ست ده کهم که ئیمامی راسته قینه
و سه روکم. چاوه کانم لیکده نا و چیژم له گه وره یی و ه رده گرت
بی ئه وه ی سه روک بم. به بی ترس و بی ئه وه ی کراسی (درع /
پاریزگاری) بپوشم ده جوولیم له تیرورکردن ناترسم، چونکه ده زانم
که پیشتر تیرور کراوم و باشتر وایه ئیمامیکی تیرورکراوبم وه ک
له وه ی هه ر نیمام بم. ئیتر ناوه نوییه کهم کرا به ئیمامی شه هید.
نازناوه که پیروزییه کی گه وره تری پیدام، چونکه من له مردن
گه وره ترم و بو هه تایه له سهر کورسی عهرش داده نیشم و نه له
دوژمنان و نه له هاوریانم ناترسم. هه روک توانای فرینم هه یه له
هه وادا و رویشتن له جیهانی یه که مه وه بو جیهانی دووهم و سیههم،
ترسم نییه له زلهیز و هیزه کانمی دیکهش و له گه ل گه وره ترین
سه رکرده کان داده نیشم و قاچی چه پم له سهر قاچی راست داده نیم.
له به یانیناندا قاوه له زهوی باکوور ده خوومه وه و نیوه پروانیش له گه ل
خه لکی باشوور نانی نیوه رو ده خووم. له ئیوارانیشدا ئیواره خوانیکی
تاییه تم هه یه له ژیر زه ویدا له گه ل (جه واهر) له مالی خوشبه ختی.
له ته نیشتیسمه وه هاوریی ته مه نم پیکی خوشه ویستی و هاورییه تی

هه لده دهن. نازناوه کهم پیبه خشی و لاپه ریه کی ته وای هه یه و
وینه یه کیش له ناو چوارچیوه یه کدا و هه موو شه وانیک پینجشه ممان
تا به یانی ئاهنگ ده گیرین و یاده وهری لایتی زیندوو ده که یه وه.
- ئه ری کوره ئه و کچه ت له یاده که دستدریژیمان کرده سهر؟!
پاشان به دهنگی به رزه وه قاقا لیده دهم و به له پی دست دهم
به رانیدا. ئه ویش به هه مان شیوه قاقا لیده دات و دهستی به رز
ده کاته وه و دهادت به رانمدا. ساتیک دهستی له هه وادا ده مینیته وه و
ده زانیت که رانی ئیمامه. دووباره قاقا لیده دهم وه و ده دهم وه به
رانیدا و بیرم دیته وه کاتیک له قوتابخانه له تهنیستمه وه دانیشتبوو
و پانتولیکی گرانبه های له به ردا بوو، له پشته وه به له پی دهستی
دهیدا به دستمدا که له سهر کونه که ی سهر پانتوله که بوو. بو
جاری سیهم قاقا لیده دهم وه و ده کیشمه وه به و رانانه ی له رانی
پلنگی ده کرد و پیی ده لیم: کوره ناوی ئه و کچه که ت بیرماوه؟
ئه ویش به قاقاوه ده لیت ناوی (جه واهر) بوو وه ک قه یماغ سپی و
قاچه کانی سپییه تییه که یان ئاشکرا ده کرد، چاوه کانی گوره و رهش و
فراوان وه ک چاوی حوری. ده سته جی میشم له م جیهانه وه ده چیت
بو جیهانه که ی تر. به هشت ده بینم دوورودریژ و سهوز منیش
له سهر سوندوس راکشاوم و له ده ورم حوریه کان به پرووتی له ناو
رووباره که دا له ژیر تیشکی خوردا مه له ده که ن. له بهر رو شنایه که
روخساره کانیا ن ده ناسمه وه و له نیوانیا ندا روخساری هاوسه ره
شه رعیه که می تیدا نییه. ئیدی بو جاری چوارهم یان پینجهم قاقا
لیده دهم و ده کیشمه وه به رانیدا و ده پرسم. ئایا پیایوی بروادار چند
حوری بو هه یه؟ ده لیت: هه فتا یان هه فتا و هه وت و خودا ده زانیت.
ئه ی بو سهر کرده یان ئیمام؟

نوسه ره گوره که قاقایه کی لیدا و ژماره یه کی خه یالی لیدا،
به لام خه یالی ئیمام گوره تر بوو. پاشان له ناکاو لیی پرسى.
ئه ی چی سه بارهت به هاوسه ره شه رعیه کانمان گهر له گه لمان
هاتنه به هه شته وه؟ هاوړی ته مه نیش وتی: هاوسه ره کانمان ناچنه
به هه شته وه. وتم ئه ی گهر رویدا و یه کیکیان هات؟ وتی خودا
دهیگوریت به حوریه کی پاکیزه، چونکه به هه شت هاوسه ری شه رعی
تیدا نییه، گهرنا چ جیاوازییه ک هه یه له نیوان به هه شت و زه ویدا!

ناپاکی شەرى

لەو کاتەوہى خوشکەم بە خوشەویستی مردووه، پوخسارى دایکم نەبیینوہتەوہ لەوہتەى لەدایک بووم. داپیرەش بە دایە حاجى بانگ دەکەین. لە خانەى مندان لە دەورى کۆ دەبووینەوہ و چیرۆكى رۆحى جنەکانى بۆ دەگێرانیئەوہ. جنى حۆرى دەریا شەوانە بە لیواری دەریادا دەروات. سەرى ئافرەتە و کلکى ماسیئە. لە نیوانى دەستەکانیدا پیاو دەبیتە بوونەوہریكى دیکە. جادووی لى دەکات و دەیگۆریت بە ماسى یان بەرخیكى بچووک یان بە مەر. بە بیدەنگى باعە باعەتەى و خۆى لە قاچوقولى ئافرەتیکى دیکە ھەلدەسوێ کە توانای جادووی ھەبیت. تا تەلیسمى جادووی ئافرەتەى یەكەم بشکینیت و بیگێریتەوہ بۆ مرۆف. سەرلەنوێ ببیتەوہ بە پیاو. بە سەربەرزىیەكەوہ بروات و ئەوہى بىر بچیتەوہ کە ئافرەتیک دروستى کردوہ. ھەولى ئافرەتیکى دیکە دەدات سەرلەنوێ بیگۆریتەوہ بە مەیموون یان پشیلەيەكى بچووکى کلکرتاؤ. سەرى بخشینیت لە قاچوقولى ئافرەتیکى نوێ جادووگەر. ئیتر چیرۆکەکانى دایە حاجى

دین و دهچن. شهو بهدوای شهودا. ههزار و یهک شهو دهتویتتهوه سهرهتا له کۆتاییدا وهک چۆن رۆژ له شهودا دهتویتتهوه. دهنگی نهدهچرا و چیرۆکهکانیشی کۆتاییان نهدههات تا سهرلهنوئ دهست پی بکاتهوه. له پچران دهترسا. وهک ئهوهی گهر چیرۆکهکه کۆتایی بیت وهک شههرهزاد ژيانی ئهویش بهکۆتا دیت. شههرهزاد کتیه دایه حاجی؟ ئیتر سهرلهنوئ چیرۆکهکه دهست پی دهکاتهوه. پیاوهکه ئافرهتهکهی خوی واز لی هینا بو ئافرهتیکه دیکه کاتیک گهرايهوه ئافرهتهکهی له ئامیزی کۆيله رهشهکهدا بینیهوه. هاوسهرهکهی کوشت و سویندی خوارد که ههموو شهوئیک پاکیزهیهک بکوژیت. میردهکه سپیستیک بوو له نهوهی پادشاکان و لهسهر عهرشی زهوی دادهنیشیت. ههموو شهوئیکش شمشیرهکهی ههلهدهکیشا و له خودای دهپرسی. چۆن ئافرهت کۆيلهیهکی رهش دهخاته شوینی پادشا شههرهیار؟ پاشان له ناخیهوه دهنگیک دیت که له دهنگی باوکی دهکات و دهلیت: لهبهر ئهوهی ئافرهتان به سروشت وهک دایکه ههوايان ناپاکن.

پیم بری، بهلام ئهوه ههر بهردهوام بوو له چیرۆکخویندنهوه، بهلام پادشا ناپاکیی له شاژن دهکرد لهگهله جارلايهیهکی رهشپیستدا. پاشان وتی: جا چیه کچی؟ ناپاکیی پیاوان له هاوسهرهکانیان به فرمانی خودا ریگهپیدراوه، بهلام ناپاکیی ئافرهت له شهیتانهوهیه. کاتیک منداڵ بووم هههمیشه پرسیاری ئهوهم کردوووه که بۆچی پیستی پادشاکان سپیه و پیستی کۆيلهکان رهش؟ من پیستم ئهسمهر بوو ئایا له نهوهی کۆيلهکانم؟ دایه حاجیم تفیکی کرده سنگی کراوهی کراسهکهی و هاواری کرد: اعوذ بالله من الشیطان الرجیم. دوور له تۆ. تۆ له نهوهی گهورهکانیت.

له‌وته‌ی له‌خانه‌ی مندا‌ل‌اندا چاوم هه‌له‌یناوه هه‌میشه‌ گویم
لییان بووه به‌کچی خودا بانگیان کردووم. له‌وته‌ی دایه‌ حاجیشم
مردوو له‌ ئاوینه‌که‌دا سه‌یری پیسته‌ ئه‌سمه‌ره‌که‌م ده‌که‌م. له‌
خه‌ونه‌کانمدا روخساری باوکه‌م به‌ سپییه‌تی وه‌ک روخساری پادشا
شه‌هره‌یار ده‌بینم. له‌کویره‌ ئه‌و پیسته‌ تاریکه‌م بو‌ هاتوو؟ ئایا
دایکه‌م ناپاکیی له‌ باوکه‌م کردوو له‌گه‌ل کۆیله‌یه‌کی ره‌شدا؟ ئایا من
کچی شه‌یتانم و کچی خودا نیم؟

خۆم ده‌بینیه‌وه له‌ تاریکیه‌که‌دا رام ده‌کرد و که‌سم له‌گه‌ل نه‌بوو
جگه‌ له‌ سه‌گه‌که‌م مه‌رزوق نه‌بیته‌. له‌ پشتیشمه‌وه پیاوانیکی زۆر
به‌ دوامدا راده‌که‌ن و کلاوی سه‌ربازیان له‌سه‌ردایه له‌پشتیشیانوه
سه‌گه‌کانیان هه‌ناسه‌برکویه‌تی. خه‌ریکه‌م ده‌ر ده‌چم کاتیک سه‌ر
ده‌که‌ومه سه‌ر به‌رزاییه‌که‌ بو‌ نیوانی رووبار و ده‌ریاکه‌. هه‌وای
ئه‌و شوینه‌ سنگم پرده‌کات. له‌ مندا‌لیمه‌وه سوژیکم هه‌یه بو‌ ئه‌و
هه‌وایه و به‌رامه‌ی دایکه‌م پیش ئه‌وه‌ی به‌ریته‌. شوینییی باوکه‌م له‌و
جیگه‌یه هه‌بوو پیش ئه‌وه‌ی هه‌لبیته‌. ده‌متوانی له‌ده‌ستیان هه‌لبیتم و
خۆم رزگار بکه‌م، به‌لام بیرم هاته‌وه و وه‌ستم. له‌ وه‌ستانه‌که‌مدا
گولله‌که به‌ر پشتم که‌وت. ئه‌وان هه‌یشه له‌ پشته‌وه لییان ده‌دا
و هه‌رگیز رووبه‌رووم نه‌ده‌بوونه‌وه. پیش ئه‌وه‌ی پیته‌کانم بیر
بچیته‌وه و بیرم بروا، گویم لییان بوو ده‌یانوت: به‌ره‌می هه‌له‌یه
و هه‌ر که‌س بیکوژیته‌ له‌م دونیا خه‌لات ده‌کریت و له‌و دونیاش
به‌هه‌شت به‌ده‌ست دینیت.

هه موو شتيگ له ناكاو

سه رم بو ئاسمان بهرز كردبووه وه و نيشانه كان له سه ر سنگم
بوون، ته سبيحتيكي پيروزي كه عبهي شهريفم به دهسته وهيه و
تيشكه كانى جيهانه كانى يه كه م و دووه ميش وهك ئاوينه يه كي باز نه يي
له ده ورمن. هاواره كانى گه لانى جيهانى سيههم و چوارهم له گويمدا
ده زرن گايه وه: بژى ئيمام په پره و كه رى شه ريعه ت. روخسارى خوّم
له ئاوينه كاندا به سه د روخسار ده بينى ته نها روخساريك نه بيت.
نه وه د و نو روخسار هينده ي ناوه جوانه كانى خودا. هه ر كاتيكيش
سه رم به لاي چه پ يان راستدا بسووراندايه ريژه ي روخساره كانم
زيادى ده كرد. كه له ژير روشنايييه كاندا وه ستابووم و له ژيره وه م
عه رش و له ده ورشم ئەندامانى حيزب الله و و نه يارى شه رعى له
حيزبى شه يتان هه بوون. زله يزه كان و ه يزه بچووكه كان و ئالاكانى
ئازادى و ديموكراتى. ده نگم به خو يندنه وه ي وتارى سه ركه وتن
زولاله و پوكيته كانى جه ژنيس ده ته قين. خو شيه ك ده يگرتم و
به بى مه ي سه رخوش ده بووم و ده له نگام ده كرد. له و له نگاندنم

له ناکاو روخساره کهم که و ته خواره وه و بو نیوانی قاچه کانم له سهر کورسییه که. قاچه کان به سهر زه وییه که دا رایان ده کرد و له ناکاو جاریک پیان له قاچم دهن او جاریک کورسییه کهم له سهر پشتی هه لگه رابوو وه هه ر چوار قاچه که ی به ره و ئاسمان بوو. به ملاولای خو مدا ده سووریم.. له ناکاو چی رویدا؟

نه یاری شهرعی له ته نیشتی وه وه ستابوو دووری له عهر شه وه ته نها بوونی سه روکی ئاساییش بوو، له ناکاو گوئی له دهنگیک بوو ده پرسیت ئایا له ناکاو قیامت هه ستاوه. پاشان زانی که ئه وه دهنگی ئیمامه له ژیر کورسییه که دا له ته نیشتی وه راکشاوه. دانایی نه یاری شهرعی توندبوو و له ناکاو کورسییه کانی که شتی نوحی به یه که وه به ستوه هه روه ها ئاشکرا کردنی تیشکی نه وه وی و کوتایی دونیا. نووسه ری گه وره سه ری کردبوه نیوانی قاچه کانی و له ناکاو بو یه کجاری به حه وانه وه چاوه کانی لیک نا. به چاوی نیوه کراوه وه وتی بیرکردنه وه له روژی دواپی به میتشکیکی دونیایی له شه ریه تدا بوونی نییه. هه ر وه ک هیچ زانیاریه کمان نییه سه باره ت به روژی دواپی ته نها ئه وه نده نه بیت که له قسه کانی خودادا هاتوو له قورئاندا. هه ر که سیکیش به دلئیکی پر بر او وه قسه کانی خودا بخوینیتته وه بو ی دهرده که ویت که روژی دواپی پرووداوئیکی که ونییه و هیچ په یوه ندییه کی به زه وی و خه لکه وه نییه، به لکو هه موو که ون ده گریته وه. خودای گه وره ده فهرمویت: (وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَصَعِقَ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَنْ شَاءَ)، قسه ی خوداش نه قسه له سه رکردن و نه نه یاری شهرعی و ناشه رعی قبول ناکات، چونکه قیامت هه موو که ون ده گریته وه زه وی و ئاسمانه کان و ته نها که سیک که به فرمانی خودای لی به دهر ده کریت جینشینی

خنده په كې فراوانيان بو يه كتر كرد دريژ بووه وه له گوڼى چه په وه
بو گوڼى راست و سه رى هر يه كه يان له نيوانى قاچه كانى بوو و
ئيماميش به بيدهنگى له نيوانياندا. هر دووكيان ليويان جووت كرد
و چاوه پروانى قسه ي ئيمام بوون، چونكه قسه ي ئه و كوتا قسه يه
و هيچ پرسيار و قسه ي له سه ر ناكريت. ئيمام به بيدهنگى مائه وه
وهك ئه وه ي بو هه تايه قسه نه كات لي ره دا سه رو كى نه ياران پرى
دايه خو ي و پرسى: ئايا ئيمام لي ره يه؟ پرسياره كه وهك كوفريك
وا بوو، وهك ئه وه ي بپرسيت ئايا خودا لي ره يه؟ ئه وه پرسياريكه
گوزارشت له كوفر ناكات هينده ي گوزارشت له بروابوونى دوو
هينده يان هزى گرنگيدان به برواى دل و برواى ميشك ده كات.
ئيدى پرسياره كه بووه رووداو سه ربارى ئه وه ي كه هه موو منداليك
پرسيارى ئه وه يان ده كرد و خاوه نى پرسياره كه ش پاله وانيك بوو
له پاله وانه كانى نه ياران. له ژير كورسيه كه يه وه نوو سه رى گه وره
به چاويكى هه سو دي كردن سه رنجى دا و گه رايه وه لاي هاو سه رى
چواره مى و ليوه كانى به كراوه يى مائه وه و سويند و ته لاقى سى
به سى خوارد كه ته نها ئه وه پيلوه كانى هه لبريوه و ئه و ساته
ميژووييه ي بينيوه، هه روهك هه موو پياوان له ئه ندامانى حيزب
الله و حيزبى شه يتان نه يانتوانى چاوه كانيان بكه نه وه، چاوه كانيان
به داخراوى مائه وه وهك ئه وه ي له ناكاو مردبن ته نها سه رو كى
ئاسايش نه بيت كه له ناكاو ون بوو.

حهزی خۆشهویستی

هیشتا له قوتابخانهی په ریستاران بووم و (نعمت الله)ی خوشکیشم له پیناو خۆشهویستیدا. (فزّل الله)ی براشم چوو بو جهنگ، بووه قوربانی نیشتیمان. منیش نامه ویت بيمه قوچی قوربانی. شه وانیش هه لده سام و قسه کانم له بهر ده کرد تا له تاقیکردنه وه کان بیانکه م. پاشان ئاههنگی ده رچوون و پیدانی بروانامه ی خزمهت و گوێرایه لی. په رستاره کان به ریزبه ندیه ک به بهردهم سه کۆی شانۆکه دا ده رپویشتن. ده رچوووه کان نازناوی (خزمهتکاری نمه نه یی)یان پی ده درا. جلو به رگی سپیی ده پووشی و قژیشی به پارچه یه ک قوماشی شاش ده به ست. پاشان به ههنگاوی هیواش له ریزه که دا ده رپویشتن. کاتیکیش ده گه یشته سه کۆکه بو سلاوکردن ده نوشتایه وه. له سه ر سه کۆی شانۆکه ش گه وره ئافره تانی ده ولت داده نیشتن و له نیوانیاندا هاوسه ری ئیمام له سه ر کورسییه ک که پالپشتیکی به رزی هه بوو داده نیشتن. لای چه پیشیه وه سه روکی ریکخراوه

خیرخوازییه کان به روخساریکی مه تاتییه وه دانیشتبوو. لای
راستیسی سه روکی په رستاران که ویسامی به خشندهیی
به سنگیه وه به دهرزییه ک لکیرابوو. له دواي ئه وانیشه وه
ریزبه ندیییه کان ده هات. بیوه ژنانی شه هیدان و دایکانی
نموونهیی و به خشه رانی خیرخوازی. هه موو یه ک شیوازن و
که س ناتوانییت لیکیان جیا بکاته وه. به بیدهنگی دانیشتوون و
پهنجه کانی ده ستیان له سهر سنگیان کردوو به یه کدا. کاتیکیش
هاوسه ری ئیمام هه لده سا هه موو هه لده سان. ده سته کانیشیان
وه ک خویان له سهر سنگیان به تیکه لی. به هه نگاهه کانی وه ک
له پرسه دا بم له سه کوکه نزیک ده بمه وه. ده مبینی کاتیک به
پیوه وه ستابوو، هه روه ها کاتیک داده نیشته له هاوسه ره نوئیکه
بالای کورتر بوو. خه ریکه له پشتی سه کوکه وه سه ری ون
ده بییت. له که مه ریشی حجابیکی له جووری هه ریری هاورده
پیچرابوو. ملوانکه یه کی له ئه لماسی تیوه ئالابوو تیشکی خووری
پیچه وانه ده کرده وه و ملوانکه یه کی تر له گه ردنی ئالابوو،
هیمایه ک له سهر مه مکی و بازنگ له مه چه کیدا و ئه نگوستیله کان
له پهنجه کانیدا. هه ر کاتیک ده سته به ره وه پیشه وه یان دواوه
ده جوولاند ته واوی که ون به هه زاران تیشک ده له رییه وه.

کاتیک له خانه ی مندالان دهر چووم، ئه م دیمه نه م بینیبوو.
له سهر کورسییه که ی سه روک پیاویک دانیشتبوو خه ریک بوو
نهمده ناسییه وه. سه ریکی گه وره ی بی مووی هه بوو سنگیشی پری
موو. هاوسه ره ئافره ته که شی قه باره ی گه وره تر و سه رتاشراو
به بی حجاب. ئافره تانی ریخراوه خیرخوازییه کانیش هه موو
یه ک شیوه. جه سته یه کی چوارگوشه ی گوشتن و سه ریکی

بچووك به ده رزى پيچراو. دوو قاچى ئەستووريش له كاتى
دانىشتندا له هه وادا ده له رينه وه. كاتيكيش ده رويشتن ته قه ته قى
پاژنه به رزه كانيان ده هات.

نۆرهى من هات بۆ وه رگرتنى بروانامه و له سه كووكه نزىك
بوومه وه. دهسته نه رمه كه به ره ولام هات و ئەستيره كان پرشنگيان
ده دايه وه. جهسته چوار گوشه كانيش به پاژنه به رزه كانيان وه
له هه ر دوو بهر وه ستابوون. دهسته خرپنه كانيان به تيكه لى
له سه ر سنگيان بوو. له گه ل هه ر خه لاتيكيشدا يان بروانامه يه ك
ده ستىك له سه ر سنگه كه وه به جووله يه كى قورس ده جوولا تا
له دهسته كه ي تر بدات. پاشان چه پله يه كى وه ك هه ناسه دانىكى
پچ پچر ده بيستريت.

بروانامه كه م وه ر گرت و هه ژانىك له دلمدايه. كه ميكي
په نجه كان بهر دهستم كه وتن وهك بهر كه وتنىكى كاره بايى.
دواتر به هه لپژان و خوشيه كه وه به رپى خومدا رويشتم.
زانستم هه لگرتووه و به دهنگى به رز هاوار ده كه م. الله و
نيشتيمان و بژى نىمام. خوشكه كه م بۆ ته نها پياويك مرد من
بۆ هه موو كه س ده ژيم. يان سه ربه خووى ته واو يان مردن و
كو تايى. به رويش له برينداريكه وه بۆ لاي يه كيكى تر به سه تلى
مىز و پيساييه وه ديم و ده چم. شه وانيش ئيشك ده گرم بۆ
بيستنى هه نسك و هاواره كان. ده مبينى له بهر تيشكه كزه كه دا
راكشاوه و به روخساريكى هه لبزركاوه وه رووى له من بوو.
برينىكى قول له سنگيدا و چاوه كانيشى پر سۆز.

له تاريكييه كه دا ده چمه لاي و ده ليم: فزل الله چوو بۆ
به ره كانى جهنگ ئايا له وئى بينيوته ئايا هيشتا ده ژى؟ ئەويش

- گرتووم و قسهه بۆ دهكات:
- ههزت له ماسى برژاو ههيه؟
 - زۆر زۆر.
 - ئايا زياتر ههز له سهه دهكهيت يان كلک؟
 - ههزم له ههه دووکیانه.
- پاشان پىکه نینه مندالییه کهى له کهوندا دهزرنگایه وه. ماسییهک فوى کردبیتته خوى و ههواى دهريا بۆ ژيان برسى کردبیت. ههه پىنج ههسته کهشى وهک شه پۆل به ئاگا دیتته وه. پروناکیى ئهستیره کانىش له سهه دهريا که وهک ئهلماس دههه وشینه وه. گهلای درهخته کانىش له گهل شه پۆلى ههواکه دا له بانگهيشتیکدا دهتوینه وه. ههه دوو چاوه ره شه کانىشى بۆ ههزى خوشه ويستی تا رادهى له هوشخوچوون فراوان ده بوو. ئیتر چاوه کانى لیک دهنا و وهک مندال له سهه سنگى دهخهوت و به هیمنى به گوچکه کانىدا دهیچرپاند: خوشم دهویتی.

كاتيك خۆشهويستى كويڭر بوو

من هېشتا له هەزى خۆشهويستيدا بووم كاتيك خۆشهويستى بهرم دەكەوت ئيتىر نەمدەبىنى و هەستم دەكرد دلم بە قەبارەى ئەستىرەى خۆر دەبىت. جەستەشم وەك گويچكە ماسىيەكە و دەكرىتەو. هەواى دەرياش هەر پىنج هەستەكەم بەئاگا دىنيت. دەنگىشى له گويچكەمدا وەك چرپەيەك وايە. له دوورەو وەك هاوارىكى دايك پىم دەگات. پرشنگى شەوانەى ئەستىرەكانيش وەك برىسكەى ئەلماسن. هېشتا له رىزبەندىي پەرسنارەكاندا دەرويشتم. نازناوى خزمەتكارى نموونەيىم هەلگرتوو. له جەژنى سەرکەوتندا هاوار دەكەم (الله و نىشتيمان و ئىمام). له تروپكى خۆشهويستى و پەروشىمدا ئەوهم بىرچووەو كە خوشكەكەم بە خۆشهويستى مرد. براكەشم چوو بۆ جەنگ و نەگەرايەو. وتم خۆشهويستى ژيانە نەك مردن. جەنگىش له پىناو نىشتيماندا خۆشهويستى. له بەرەكانى جەنگدا خۆم بينيەو و هەستام و تەفەنگەكەم بەشانەو. ئامادەم بۆ مردن و نىشانە له دوژمنەكان دەگرمەو. شەوانيش رامدەكرده

تهنیشته هاورپیکانم. پامده کرد و پام ده کرد، له خهندهقه کهدا خۆم
 دهشاردهوه و دووباره پام ده کردهوه. له خهندهقه کهدا خۆم
 دهشاردهوه و له سکی زهوییهوه دههاتمهوه دهروهوه و پام ده کردهوه.
 له تاریکییه که شدا پوخساری دوژمنم دهبینی. پوخساره کهم دهناسی
 و ههلهم نه ده کرد. نیشانه کهم له خالیکی نیوان هر دوو چاوهکان
 دهگرتیهوه و دهستم به پهله پیتکه کهدا دهنا. پوخساره که ده کهوته
 سه رزه ی و گویم له تهپه ی قاچهکان بوو به پیلایوی ئاسنینهوه
 له زهویاندهدا. وامدهزانی دوژمنهکانن ئیتر پامده کرد و پامده کرد.
 له پیچی سه رکهوتنه کهدا له نیوانی پووبار و دهریاکه کهدا ده وهستام.
 له بهر ئه وهی ئه مه ناوچه یه کی ئارامه. شوینه که و بهرامه ی ئاو و
 درهختهکان ده ناسمه وه. به ههنگاوی هیواش دهرویشتم و ههوام
 ههلهدمژی. له پشتیشمه وه گویم له تهپه ی قاچهکان بوو. وتم ده بیت
 هاورپیان بن و سه ربازانی نیشتمانن و له پیشیانیه وه سه روکی
 ئاساییش دهروات و ویسامیکی پییه بۆم له بریی ئیمام پیم بدات.
 کاتیکیش لیدانه که له پشتی دام، لام کردهوه و به سه رسوورمانه وه
 پرسیم:

بۆ لیم دهن من که له دوژمنداوه؟ وتیان ئه وه هاورپیه و
 دوژمن نییه.
 وتم تا دوینی ئه و دوژمن بوو.
 وتیان ئه وه دوینی بوو، له گه ل ئه مرۆ جیاوازه.

به يه كه وه له خنده قدا

چاوه كانى رهش و فراوان شوينى سه رسوورپمانى هه موو كه ونى تيدا ده بو وه وه. له تاريخيه كه دا به ده وريدا ده سوورپانه وه. به خيرانى دهنگ ده جووليتيه وه و دهنگيشى وهك هه وره گرمه يه. له زهوى نزىك ده بيتيه وه و به ته قينه وه ده كه ويته خواره وه و بليسه يه كى ئاگر دروست ده كات. ده رى يه ك له گر و ئاگرى سوور و چاوه كانى به كراوه يى ماونه ته وه و شه و و پوژى بو له يه ك جيا ناكريتيه وه. ئاگره كه كوژايه وه و ته نها دوو كه ليكى رهش مايه وه و به رامه ي خو ليش له لووتيدايه. له ژير ده ستى چه پيدا چه كه كه ي هه يه و ده ستى راستيشى له ده ستى ئه ودايه. دهنگيشى له گوويدايه: ته قه م لى كرد و كه وت.. بينه. سه رى له ليوارى خنده قه كه وه ده ر هينا. هى چى نه بينى. دوو كه ليكى چرى وهك شه و به بى تروسكاييه ك له رو شنايى. ته نانه ت رو خساريشى نابيينيت. وتى ناتيينم. وتى منيش ناتيينم. له تاريخيه كه وورد بو وه وه. بينى له خنده قه كه دا له ته نيشتيه وه وه ستاوه و ده ستى له سه ر

په له پیتکه ی چه که که یه تی و پروی چه که که شی هیشتا له ئاسمانه.
وتی یه کیک که وتوو و هیشتا هیتیش ماون. له تاریکیه که دا
بینیم دهستی بو دریز کردوو و کاغه زیکی نوشتاوه ی تیدایه،
وتی: گهر مردم بچو بولای دایکم و ئەم نامه یه ی بدهری.

به چرپه وتم: دایکت کییه؟ وتی ئەو دایکمه و ماله که ی
به تهنیشت خانە ی مندالانە وه یه و ناوی خانووی ئاسووده یه.
زانیم که ئەوه فزل الله یه و زیندوو هیشتا جهسته ی ریک و
سهری به رزه. پیستی وهک رهنگی قور ئەسمه ره و روخساریکی
هه لیزرکاو ی باریکی هه یه. راسته وخو سهیری چاوهکانی دهکات
بی ئەوه ی چاوهکانی بو خواره وه بجوولینیت. له بریسکه ی
چاوهکانیدا ئاسووده ی مندالی هه یه. وتی ئایا له تاریکیه که دا
به پرونی ده مبینیت من کچی خودام. ئیتر به روخساری و
چاوهکانی و بهرامه ی قژیدا ناسیه وه. سه بارهت به نعمت الله
پرسیاری لی کرد وتی به خوشه ویستی مردوو، وتی ئەی تو؟
وتی من به خوشه ویستی ده ژیم. پاشان باوه شی پیدا کرد، وتی
له نامه که دا چیت بو نووسیوووم؟ وتی بوم نووسیوووی دایکه
خه م مه خو، له بهر ئەوه ی له وه ته ی له دایک بووم نه مبینیویت
و نه شچوو مه ته خانووی ئاسووده که تو و خوشه ویستی لین،
به لام مردن له پیناو نیشتماندا ژیانه له پیناو تودا، ئایا ئەو ماوه
زوره ونبوونه م بو هه تایی ده بوریت؟ چاوهکانی لیک نا و وتی
وهک هه میشه ده تبینم و وهک ئەوه ی دیارنه بوونه کهت دوینی
بووه و ته نها رۆژیک روخسارت له پیشچاوم ون نه بووه. ئیتر
چاوهکانی لیک نا و له سه ر سنگی نووست وهک چون که مندال
بوو وای ده کرد دواتر له ناکاو هه ستا و زانی که چیتر مندال نییه

و نه ویش بوو ته ئا فره تیکی پیگه یشتوو. پاشان له ئامیزی گرت و ههستی کرد خه نده قه که بچوو که بو ئه و له ئامیزگرته و ته واوی که ون به قه باره ی نه ستیره ی خو ره له چاوه کانیدا. نه ویش له خه نده قه که دا له ئامیزی گرت و شوینه که ته نگه بهر بوو، له ئامیزگرته کیان پری زه وییه، کاتیکیش رووناکییه که ئاشکرای کردن هر له ئامیزی یه کتریدا بوون، له و ساتی له ئامیزگرته دا جیهان وهستا و سه رنجی نه و دیمه نی خوشه ویسته ی دها، که هر دوو کیان له ئامیزی یه کتردا بوون وهک یه ک که س وا بوون، هیچ کامیان له ویترا جیا نابیته وه یان بترسیت له رووناکی یان له مردن بترسیت، چونکه هر دوو کیان پیشتر مردون.

کاتیکی زیاتر و زیاتر پیوه ی دهنوسا و دهویست تیدا فهنا بیت، نه ویش به هه مان شیوه زیاتر و زیاتر پیوه ی دهنوسا دهویست تیدا فهنا بیت. هر یه کیکیان بووبوه نه ویتریان. نه و بیوه نه م، نه میش بیوه نه و. هیچ هیژیکیش نییه له که وندا یه کیکیان له ویترا جیا بکاته وه، نه دهنگی توپه کان و نه روکیته کان، نه هاواری هاوړی و نه دوژمن، ههروه ها نه دهنگی ئیمام یان شهیتان یا سه روکی ئاساییش.

پاشان چاوه کانم کرده وه بینیم به ته نیا له خه نده قه که دا وهستاوم و کاغه زه کهش به نوشتاوه یی له ده ستمدایه. فزل الله چیی لی هات؟ له دووره وه گویم له دهنگی هه ناسه برکتیان بوو به دوامدا راده کهن و به پیلاوه ئاسنینه کانیان له زه وییانده دا. له تاریکییه که دا ده ستمکرد به راکردن و خو م پرگار ده کرد. نه وانیش له دوامه وه رایان ده کرد و سه گه کانیشیان ده وه پری. منیش رآمده کرد و نه مده زانی بوچی راده که م. خه ریک بوو

له دهستیان دهر دهچووم له پیچی سهرکه وتنه که دا پیش ئه وهی
 خور هه لیت، به لام یه کیکیان له پشته وه لیی دام. پیش ئه وهی
 بکهوم و پیته کانم بیر بچیته وه، وتم ئه وه له خانه ی مندان
 له گه لمدابووه و برای شیریمه. وتیان تاوانه کهت دوو هینده یه
 له دنیا و قیامت، چونکه تو کچی حه رامیت و ئه ویش کوری
 حه رام، نه له حیزب الله و نه له حیزبی شهیتاندا ناوی نیه.
 هیشتا رام ده کرد و تاریکیه کهش به رده وامبوو. گویم له
 ته په ی پیلاره ئاسنینه کانیان بوو له دوامه وه. له تاریکیه که دا
 ههستی سکم هه لده گرم. له ژیر له پی دهستما به رزییه نه رمه که ی
 وهک خوشه ویستی. له دووره وه دهنگی وهک دهنگی دایکم دههات
 و بانگی ده کردم. کچی خودا وه ره. هینده لیم نزیک ده بووه وه
 تا به رم ده کهوت. باوهش به یه کتردا ده کهین. له رزینیکی نادیار
 ده مگریت. گرژیه ک. به دهنگی نه رم ده چرپینیت. مه ترسه
 من خودام و مه سیحت ده بیت. تاریکیه که به رده وامه و منیش
 راده کهم و کاغه زه نوشتا وه کهش له دهستما یه. به په نجه کانم
 گرتومه و له سنگمدا ده یشارمه وه. له دوامه وه گویم له هه ناسه
 برکییانه. وتم ناتوانن پیم بگه ن پیش ئه وهی نامه که بگه یه نم.
 ژیاننی خوم ده خمه مه ترسیه وه له پینا ویدا، چونکه ئه وه ژیانمه.
 خوم روبه پوی مهرگ ده که مه وه به به رده باران کردن وهک مریه م
 وای کرد له پینا و له دایکبوونی مه سیح، هه روه ها وهک دایکم
 له پینا و له دایکبوونی مندا وای کرد. له پیچه که دا له سهرکه وتنه که
 له نیوانی دهریا و رووباره که له نزیکی هیمای ئارامیه که به رامه ی
 شوینه کهم ناسییه وه. وه ستام و سوپاسی خودام کرد بو
 رزگار بوون. ده کرا رزگارم ببیت گه ر نه وه ستامایه تا نویژ بکه م،

له پشته وه لئاندام. هه ميشه له پشته وه لئ ده دن و كاتيك لا
ده كه مه وه هه لدين. هه رگيز رووبه روو نابنه وه. پيش ئه وه شى
بكه وم و وشه كان له بير بكه م وتم من نويزم ده كرد و به رهه مى
خوشه ويستيشم هه لگرتووه، سه روكى ئاساييش و تى شتيك
نييه به ناوى خوشه ويستى ئه وه به رهه مى گونا هه يه.

ترسی به کۆمهڵ

شەوی جەژن کاتیکی تەپل و زورناکان لێدەدران، لاشەکه یان دۆزییەوه لەسەر رینگاکە فریدرابوو لای خانووەکە لە نزیک پیچی بەرزاییەکە ی نێوان دەریا و ڕووبارەکە. بینییان لەسەر پشت کەوتوو و چاوە ڕەشەکانی بەرەو ئاسمان کراونەتەوه. ڕوخساری بیجوولە و کەون بیجوولە هەموو سەیری دەکەن و هەوای شەویش تەنھا یەک تالە مووی قژی ناجوولینیت و لە نزیکی کونە لووتەکانی موو هەیە. پیستی وەک ڕەنگی قور ئەسمەرە کاتیکی ڕۆشنایی مانگی دەکەوێتە سەر سپی دەنوینیت وەک حۆری بەهەشت یان پەری دەریا. تەواو ڕووت وەک چۆن لەدایکبوو نە جلیک نە کراسیک نە پانتۆلیک. لە ڕوتبوونەوه کەیدا سەرباری مردنی گوناھباری دەبینرا، چونکە ئافرەت نە لە ژیانیدا و نە لە مردنیدا ڕووت نەدەبوو و هە گەر لە چکەکەشی لیبیتەوه دشداشەکە ی لەبەر دەمینیت گەر دشداشەکەشی دابنریت کراسیکی هەر لەبەر دەمینیت گەر کراسەکەشی دانرابیت ئەوا پانتۆلیکی لەبەردا دەبیت،

ناکریت بی پانتۆل بیت نە پیش مردن و نە دوای مردنیش. پشتی لەسەر زەوییه که بوو روخساری بەرەو ئاسمان و گوێ مەمکەکانیش وەک دوو میووژ هەلتۆقیو و لە نیوانی قاچەکانیشی برینیکی قوول لە گوشتەکهیدا و دەستی چەپی بەسەر برینەکه وەیه وەک ئەوەی بیشاریتەو. مادامیش دەیشاریتەو ئەو خۆی خۆی دروستیکردووە و خۆی خۆی کوشتوو. خۆکوشتنیش تاوانە. یاخی بوونە لە ویستی خودا، تەنھا خودا بۆی هەیه بکوژیت. ئیتر لەدوای مردنیشی و لە چاوەکانیاندا تاوانەکهی بوو دوو تاوان رووتبوونەو و کوشتن. تاوانی سێهەمیشان بۆ زیاد کرد که بەبی دایک و باوک لەدایکبوو، لای ئەوان هەتیوی عەیبە بوو، ئیتر ناوی سیانی بی باوک و بی باپیر بوو لەناو ئەو فایلە شینەیی نووسینگەیی ئاساییشی سەر بە دایک، لە پیش هەر ناویک تاوانیکی سیانی هەبوو. کوشتن و رووتبوونەو و هەتیوی.

ئەو شەو جەژن بوو. سأل سوورایەو و جەژنی قوربان و جەژنی سەرکەوتن هاوتابوون و جەژنەکه بوو دوو جەژن، خەلکەکش لەژێر پۆشناییه کهدا کو بوونەو و هەلتروشان. روخساریان درێژ و هەلبزپکاو و خۆلەمیشی رەنگ و ئیسکی سەریان لە نزیکی لووتیان بەرز بوو. لە کونەکانی روخساریانەو قسەو دووکه لەکانیان دەکرده دەرەو. لەژێر سمیلە درێژەکانی سەر لیوہکانی سەرەویان هەناسەکانیان وەک کۆکە دەهاتە دەر. لەگەڵ قسەکانیان و دووکه لەکاندا قوتیان دەدایە سنگیان. دەپژمین و بە ئاگاوه سەرنجی ئاسمانیان دەدا و چیرۆکەکانی سەبارەت بە پادشاکان و خوداوەند و دیو و جنەکانیان دەگیڕایەو. یەکیکیان دەلیت: ئای هاوڕێیان لەو کاتانەشی که خودای خۆر و لافاومان

دهپه رست. يه کيکي تريان وه لامي ده دايه و ده يوت: ئه ري به خوا
 خوداي لافاو لي مان نه ده گه را تا کچيکي پاکيزه مان بو نه کردايه ته
 قورباني. ئه و هزي به ئافره تي ته لاقدر او و يان هاوسه رگيري
 کردييت يان بيوه ژني نه ده کرد. يه کيکي تريان ده يوت: خودايه کي
 زوردار بوو هاوري يان. يه کيکي تر ده يوت: هه موو خودا کان به و
 شيوه يه بوون، سه ربازه کان ده وري مالي جووتياره کان يان دها و
 پاکيزه کان يان ده گرت. کچه کان خويان له ناو فرنه کاندا يان له ژير کا دا
 له کايه نه کاندا ده شارده وه. خوداش به تو وره يي ده مايه وه و ته نها
 خويي پاکيزه يه ک ئارامي ده کرده وه. يه کيکي ده يوت: نه پادشا
 شه هره يار يش له سه رده مي خوي دا. يه کيکي تر وه لاميده دايه وه:
 ته نها پادشا شه هره يار، هه موو پادشا کان به و شيوه يه ن تا
 ئه مروشي له گه لدا بيت. له نا کاو بيده نگ ده بن و قسه کان يان له گه ل
 هه ناسه کان يان و دوو که له کان يان قوت ده دهنه وه و به چاويکي ئا گاه
 سه رنجي ده رگاي ئاساي يش ده دن. جه سته يان له سه ر ئيسکي
 ئان يشک چاليکي له زه وييه که دا دروست ده کرد. ريزبه ندييه ک له
 ميرووله ي بو ده چوو و پادشا ميينه که يان له پيشيانه وه. ئيسکه
 ئه سمه ره که ي به رهنگي زه وي ده بينن. ده زانييت که ئه وه زه وي
 نييه و ده کريت له هه ر ساتيکدا بجوولييت و بکه وييت به سه ري داو
 پاني بکاته وه. پادشا ميينه که ئاراسته که ي ده گو ريت و به ده وري
 ئيسکه که دا ده سوورپيته وه و ريگه يه کي ديکه ي دوور له چاله که
 ده گريته به ر. هيله ريکه که ده چه ميته وه به دوايدا تا دووباره ريک
 ده بيته وه و دريژ ده بيته وه. بيليله ره شه کان يان له ژير رو شناييه که دا
 خستوته سه ر ئه و سوپايه له ميرووله و ده ست ده دن به
 ده ستدا. ليوه کان يان ده کروژن. سوپايه ک له نيرينه دواي مييينه يه ک

که وتووه! فرمانی خودایه به سه ریاندا که کویله بن و تا هه تایه
 له سه ر سکيان بخشین. پشتی ده ستیان ماچ ده کهن و سو پاسی
 خودا ده کهن. ریز به ندییه که یان ریک و پیک نییه ته نانه ت گهر
 پاسه وانه که شیان به داره وه بیته و سه رۆکه که شیان نیره می نییه.
 ده کۆکن و ده پژمن و دوو که له نیرگه له کانیاں به رز ده که نه وه و
 ئیسکی ئانیشکیان ده گۆرن و ده که ونه سه ر لاکه ی تری جهسته یان.
 گوچکه کانیاں دهنگی رۆکیته کان و هاوار و سه روده کانی تیدایه.
 بیریاں ده که ویته وه که جه ژنه کانی سه رکه وتن و قوربانه ههر دوو
 به یه که وه. سال سوورایه وه و له گهل ئه و دوو جه ژنه دا یادی رۆژی
 له دایکبوونی ئیمام هاته پیش و بووه (سی جه ژن). شه و و تاریکی
 دادیت و پیلوه کانیاں قورس و خه و تیزاو دلیاں وه ک به رد قورس و
 ئاگر هیشتا له سه ر نیرگه له کانه. مردوه کانیاں له جه نگدا بیر دیته وه
 له گهل ونبووه کانیاں که نه مردوون و نه گه راویشنه ته وه، ده ست و
 قاچ براوه کانی له پشته وه ش، ره جمکراوه کان له پیاوان و ئافره تان،
 گیراوه کان له ههر دوو ره گه ز و که مئه ندامانی جه نگ و شه هیده کان.
 هه روه ها ئه وانه ی مردنیاں له گهل شیرى به یانی خوارده وه و به
 تیشکه که له ناوچون. ئه وانه شی که هیشتا نه مردوون و ههر ده بیته
 بمرن به فرمانی مه ولانا. پاشان دوا قوم له نیرگه له که ده دن و
 دوو که له کۆتایی پیدیت و ئاگره که ده کورژیته وه، دوا هه مین قسه ش
 قوت ده دنه گه ده یه کی به تالی بی خواردنی ئیواره و لیکیکی تال،
 دوا ئاشکرا بوونی پیش له هوشخوچون و نووستن ئه ویش ئه وه یه که
 چه قی قورساییاں له سه ر زه وی نه ئانیشکی لای چه پیانه و نه لای
 راست ئه وان نه دانیشتون و نه وه ستاویشن. به هه نگاوی هئواشی
 وه ک میرووله ده جوولین، به لام ریز به ندییه که یان خواروخچه.

پالپالینیانه به دهست و قاچ و ئانیشک و هەر یه که یان چالیکى له سکی ئەویتردا دروستکردوو. له ریزه که دا هەر یه که یان سه ره تاکه یانه بو بینینی سه ره تاي ریزه که، هیچ که سیش هیچ شتیک نابینیت، چونکه ریزه بندیه که دریز و خواروخیچ بوو به دریزایی مه و دای بینینی چاو و له کو تایی ئاسو و به یه ککه یشتنی ئاسمان کو تایی دههات. بیلبله ره شه کانیس له نیو چاوه کان به دهوری خو یاندا ده سووران. دهنگه کهش له گو یچ که کانیان ده له ریه وه و نه یان ده زانی ئاخو دهنگی رۆکیته کانه یان هاوارکیشان و تیکه ل به هه له هه کیشان ده بوو. له نا کاو پیلوه کانیان ده که نه وه و بیریان ده که ویته وه که جهژن، ئەوانیش پیلای نو ییان له پیدایه، هەر پیلایو یکیش نالیکى ئاسنینی ئەسپی پیوه یه له سه ر پاسپارده ی ئیمام و کوتانیان به زهوییه که دا ده بیستریت. ریز به دوا ی ریزدا به خواروخیچی وهک سو پای میرووله به بی شازن و هه موو چاویان به که وندا ده گێرن و به دوا ی خودادا ده گه رین. خودایه تو له کو یی؟ له پیچی سه رکه و تنه که دا له نیوانی رزبار و ده ریا که ده وهستن و هه ناسه وەر ده گرن و ده روانن. له سه ر زهوییه که دریز ببوو، روخساری بو ئاسمان و چاوه ره شه کانیسی کراوه. سه ره پیچراوه کانیان راوه شان دوو وتیان لا اله الا الله به مردنی خودایی مردوو و خودا خو ی خه لکی ده مرینیت. پاشان یه کیکیان وتی مردنی خودایی نییه و من بکوژه که ده ناسم، بکوژه کهش خودامان نییه. دوا ی ئەم قسه یه ی (استغفرالله) یان کرد چونکه هیچ که سیک به بی دهستی خودا نامریت. هه ناسه یان گرت و له ئاسمان وورد ده بوونه وه به بوچوونی خو یان پتیا ن وایه خودا دهستی هه یه و به چاوی ئاسایی ده توانن ببینن. هه موو سو جده یان برد و نیوچاوانیان له زه ویدا.

سبحانه نه دهستی ههیه و نه زمان. سه ریان له یه کتر نزیک کرده وه
و به چرپانديان به گویی یه کتردا. پاشان چاوه کانیان به رز کرده وه
و استغفرالله یان کرد و هاواریان کرد خودا و نیشتمان و نیمام.
هه ندیک گومان گونا ههیه و هیچ که سیک به بی ویستی خودا نامریت
سبحانه. هه موو به یهک دهنگ هاواریان کرد: لا اله الا الله دواتر له
خۆله که دا ناشتیان. له خۆله که شدا دلی هه ر لئی ددا. وتیان له دواي
مردنی ماوهی سی رۆژ دلی لئیداوه. ههوت رۆژیش روحه که ی
به دهوری گۆره که یدا هاتوچوی کردووه. له رۆژی هه شته مدا
روحه که ی گۆره که ی جیهیشتوووه و دهستی به رۆیشتن کردووه
به ره و به رزاییه که ی نیوانی روبرار و ده ریاکه. سویندیان به خوی
گه وره خوار دووه که بینویانه به دوو قاچی خوی رۆیشتوووه.
هه نگاهه کانی خیرا و سه ری به رز هیچ گۆرانکاریه ک تئیدا رویی
نه دابوو، له داشیه وه سه گه که ی مه رزوق ده رۆیشت. وتیان که
نه یان توانیوه له پیشه وه سه یری بکه ن و ته نها له پشته وه بینویانه.
گوايه روحه که ی له گۆره که بۆ تۆله سه ندنه وه لئیان هاتوو ته ده ر
و ئیتر هه ر یه که یان ده له رزی. وای لی هات شه و و رۆژ ترس وه ک
جه سته یان به دوا یانه وه بوو. نیوانی ئه وان و ترس نه دشدا شه یه
و نه هیچ په رده یه ک. ده ترسان ته نانه ت کاتیک له توالیت بوون
و ده رگیان له سه ر داخرا بوو. پئیان وا بوو که ده توانیت له هه ر
ده رگایه که وه بیته ژووره وه یان له هه ر دیواریکه وه ئاودیو بییت
و بیانبینیت و ئه مان ئه و نه بینن. گه ر یه کیکیان له سه ر جیگه ی
هاوسه ره که یه وه چووه سه ر جیگه ی ئافره تیکی دیکه ده یبینیت.
ده ست بکات به گیرفانی که سیکی تر دا ده یبینیت. که جلو به رگه که ی
دانا و رپوت بووه وه ده یبینیت. له خه ودا ده ست له عه وره تی بدات

دهبیینیت. هیندهی له خودا دهترسان لیی دهترسان. له خهونهکانیاندا وهک خودا دههات بۆیان. هیچ کهسیکیش ههست بهبیتاوانی ناکات و ههر یهکهیان بهردیکی تی گرتوو دهلیان قورس به تاوان و پیلوهکانیشیان قورسه بۆ نووستن. شهوانیش که دهنووستن له ترسان به یهکهوه دهنووسان و یهکیکیان نهیدهویرا به تهنه بنویت یان دهرگا بکاتهوه و به تاریکی به تهنه بچیته دهروهه. ههموو دهترسان تهنیا دوانیان نهبیت ئازاریان نهدابوو. دایکی و سهگهکهی مهرزوق. دایکهکه له تاریکیهکهده دهوستا و چاوهروانی دهکرد. به جیگیری له جیی خوی وهک بهرد. روخساری بۆ ئاسمان و سهری بهرز. دهستهکانی گهوره و به نوقاوی لهسهه سنگی بوو. له تهنیشتهوه مهرزوق وهک مندالیک پراکشاه و خوی گرموله کردوو. روخساری دریژ و ههلبزرکاو چاوهکانی بهبی فرمیسک. گوشه ی ههر چاویکی بریسکهیهکی دهده وهک فرمیسکی بهستوو. گوچکهکانی قوت ههلیخستبوون بۆ تهپه ی پییهکانی پیش ئهوهی دهبرکهویت. ملی دریژ و لووتی کراوه له کهونهوه بهرامهکهی وهر دهگرت و چاوهکانی له نیوانی ملیونان له ئهستیرهکان دهبینیهوه. پیش ئهوهی ببیینیت رای دهکرد بۆلای و لنگه فرتی بوو وهک چون مندالیک لهسهه سنگی دایکب لنگه فرتییهتی. به چمکی کراسهکهی چاوهکانی دهسپرت و ههناسهبرکییهتی و دهزولهیهک له فرمیسکی خوینین دهبیینیت و لیدانهکesh به پشتیهوهیهتی.

خۆشەويىتى بۇ ھەتايە

پىي وت: من بۇ ھەتايە خۆشم دەويى.
وتى: مەلى بۇ ھەتايە بۇ ئەوھى بىروات پى بىكەم.
وتى: بىروام پىيىكە خۆشەويىستىم بۇ تۇ بۇ ھەتايە بەردەوام دەيىت.
وتى: تىكات لى دەكەم مەلى بۇ ھەتايە تا بىروات پى بىكەم.
وتى: سويىندت بۇ دەخۆم تا ھەتايە خۆشم دەويى.
وتى: بە چى سويىند دەخۆيت؟
وتى: بە خودا و بە نىشتىمان و بە ئىمام.
وتى: بىروات پى دەكەم و ئەوھى ژيانم بۇ تۇ. مېشكىم و دلم و جەستەم منم و منىش لە خۆشەويىستىدا يەك شتىم. بۇ بەيانى ويىنەكەى بە چوارچىوھىيەكى گەورەوھ لە رۇژنامەكەدا بيىنى و لەگەلىدا ھەوالى ئاھەنگى ھاوسەرگىرىكىردنى لەگەل سەرۆكى ئاسايىش و ويسامى ئازايەتتىش لە جەژنى سەرکەوتىندا لەسەر سىنگىھتى.

وتی: تو دوینی پیت وتم خوشت دهویم.
وتی: ئەوه دوینی بوو، لەمڕۆ جیاوازه.
وتی: دلسۆزی بۆ نیشتیمان دەنوینیت و ناپاکی لە من دەکەیت؟
وتی: من تەنھا یەک پیاو نیم. من دوو پیاوم. ئەوهی دوینی
لەگەلت بوو من نەبووم پیاوی دووهم بوو. ئیستاش خوشم
دەویی، چونکە خوشەویستی شتیکیە و هاوسەرگیری شتیکی
دیکە.

وتی: بەبێ خوشەویستی هاوسەرگیریت لەگەل کردووه؟
وتی: باوکی وەک شەیتان بەدوامهوه بوو، منیش وتم خۆمی لێ
لا بدەم و بیلێلە ی چاوهکانی بکەمە مولکی خۆم و ئیتر دیتە ژیر
دەستم و هەرچی بلیم ئەوه دەبیت. پێویستم بەوه بوو بیکەمە
مولکی خۆم، گەر شتیکیش پێویست بوو ئەوا خوشەویستی
گرنگ نییە.

بۆ شەوی دواتر لە ئامیزی پیاویکی دیکەدا بینی و کاتیک
ڕوخساری بینی ڕاچلەکی. هەر خودی سەرۆکی ئاساییش خۆی
بوو.

وتی: ئایا لەگەل پیاویکی دیکەدا ناپاکیم لەگەل دەکەیت؟
وتی: من تەنھا یەک ئافرەت نیم، من دوو ئافرەتم، ئەوهی
دوینی لەگەلت بووه من نەبووم و ئافرەتەکی تر بووه،
هیشتاش بۆ هەتایە خوشم دەویی، چونکە خوشەویستی شتیکیە
و هاوسەرگیری شتیکی دیکەیه. وتی: مێردتە؟ وتی: هەرەشە
لێ دەکردم باوكم زیندانی دەکات منیش وتم خۆمی لێ ڕزگار
بکەم و هاوسەرگیری لەگەلدا بکەم و بیتە ژیر دەستمهوه و
چیم وت ئەوه بیت. پێویستم بەوه بوو بیکەمە مولکی خۆم، گەر

پێویستیش ھەبوو، ئەوا خۆشەویستی گرنگ نییە.
ئێتر شەوئ دوور لە چاوەکان ھەر دوو دەست لە ملان بوون
و ھەر یەكەشیان بە خودا و نیشتیمان و ئیمام سویندی بۆ ئەوی
تر دەخوارد کە تا ھەتایە خۆشی دەوێت. لە ترۆپکی چیژدا پێی
وت پیاو بە پێی شەرع بۆی ھەیە لە یەك کاتدا چوار ژنی ھەبێت،
بەلام لە خۆشەویستیدا تەنھا یەك ئافرەتە. لێی پرسى تۆ لە
(حیزب اللە) ی یان لە حیزبى شەیتانیت؟ وتى من لە ھەر دوو
حیزبەكەم. وتى ئایا پیاو دەتوانیت لە یەك کاتدا بێتە ئەندامى
دوو حیزبى جیاواز؟ وتى: لە شەریعەتدا دەقیك نییە پیاو لە
ئەندامیەتیی دوو حیزب بخت لە یەك کاتدا. وتى: ئەى بۆچی
بە یەكەوێ چوویتە ھەر دوو حیزبى شەیتان و حیزب اللە؟ وتى:
بروام بە بوونی خودا ھەیە و برواشم بە بوونی شەیتان ھەیە،
لە ھەر دوو کیشیان دەترسم، وتم با خۆمیان لى لا بدەم و
بچەمە ھەر دوو حیزبەكەوێ.
وتى: تۆ بۆ ھەتایە لە ترسدا دەژیت.

نووسه‌ری گه‌وره

دهستت بخه‌ره سه‌ر سه‌رم و جیم مه‌هیلله چونکه تو ته‌نھا که‌سی له جیهاندا که بتوانیت کاتیک ده‌مرم سه‌یرم بکات و هه‌ست به شه‌رمه‌زاری نه‌که‌م. گه‌ر هه‌ر چوار ژنه‌که‌شم هاتن ئه‌وا ده‌رگا‌که‌م له‌سه‌ر دا‌بخه تا جوین به مردنه‌که‌م نه‌ده‌ن. گه‌ر پیاوه‌که‌ش به سه‌تله ئاوه‌که‌وه هات تا بمشوات ئه‌وا ریگه‌ی مه‌ده بیته ژووره‌وه. له‌وه‌ته‌ی باو‌کم مردووه و ئه‌و پیاوه‌م بینی که ده‌یشۆرد هه‌لگیرایه‌وه و ده‌ستی کرد به‌و کونه‌ی خواری پشته بریاری ئه‌وه‌م دا به‌بی شۆرین بمرم. بوچی جه‌سته‌ی مردووم ده‌شۆرن و ده‌یخه‌نه خو‌له‌وه؟ دایکه ئه‌و خه‌لکه به‌بی میشک ده‌ژین و به‌بی میشکیش ده‌مرن. له‌و کاته‌وه‌ی ئیمام نازناوی نووسه‌ری گه‌وره‌ی پی داوم بوومه‌ته خاوه‌نی خانوویه‌کی نوئ و هاوسه‌ریکی نوئ و ناومالیکه‌ی له‌باشترین جو‌ره‌کان و هه‌ست به شه‌رمه‌زاری نا‌که‌م گه‌ر پوژیک ئیمام بیته سه‌ردانم. له‌وه‌ته‌شی ویسامی پی به‌خشیم له‌جه‌ژنی ئه‌ده‌ب و هونه‌ر نه‌له ژیان و نه‌له مردنیش

لینی دور ناکه و مه‌وه، پینی وتم که دلسوزیم بوی بوه‌تایه و وای
 لی کردم کتیبی خودا بگرم به ده‌ستمه‌وه و سویندنی دلسوزی بوی
 بخوم. وتی من ئیمام و هیچ هاوبه‌شیکم نییه له فرمانره‌وای
 کردندا، توش نووسه‌ری گه‌وره‌یت و هموو رۆژیک وینه‌یه‌کی
 گه‌ورته له چوارچیوه‌یه‌کدا له رۆژنامه‌دا هه‌یه و کورسییه‌کته له
 ته‌نیستمه‌وه‌یه و ته‌نها سه‌رۆکی ئاساییش له نیوانماندا‌یه. شه‌وانیش
 هیچ به‌ربه‌ستیک له نیوانماندا نییه و پیکی هاورییه‌تیمان له مندالییه‌وه
 ده‌خۆینه‌وه. دایکه من نه‌مده‌زانی کاتیک له ته‌نیستییه‌وه وه‌ستاوم له
 ریزی یه‌که‌مدا و له ده‌وروبه‌ری پرووناکییه‌کان و هاواره‌کان ده‌نگیان
 ده‌دایه‌وه و که‌وانه‌کانی سه‌رکه‌وتنیش له به‌رزیدان ده‌کریت بکه‌ویت
 یان بمریت وه‌ک چون هموو مروفتیک ده‌مریت. من هیشتا می‌شکم
 له سه‌رمدا بوو، به‌لام کاری نه‌ده‌کرد، نازانم چون. بیرم چوه‌وه که
 باوکم و خه‌لکانی دیکه‌ش له پیشچاوم مردن، لاپه‌ره‌ی رۆژنامه‌کانیش
 رۆژانه پرن له ناوی مردوو‌ه‌کان. بیروکه‌ی مردن له خه‌یالم ده‌ر
 ناچیت. له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا هه‌رگیز له‌و بروایه‌دا نه‌بووم که بمرم. من
 له ته‌نیستییه‌وه وه‌ستابووم و گویم له ته‌قه‌کان بوو بینیم ده‌که‌ویت
 و منیش له‌گه‌لی ده‌که‌وم، له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا می‌شکم وه‌ستابوو
 وامده‌زانی بوه‌تایه ده‌مینیت، هه‌روه‌ها منیش ده‌مینم، هه‌رگیز
 رۆژیک له رۆژان خۆم به‌ مردوو نه‌زانیه‌وه. گه‌ر واش دابنیم
 مردوو ئه‌وا وینه‌که ده‌ره‌ویتته‌وه و گویم لیان ده‌بیت بانگم ده‌که‌ن
 و هموو رۆژیک به‌ گه‌وره‌یی ناوه‌که‌م هه‌لده‌کۆلن، ئیتر بوه‌تایه
 خۆم به‌ نه‌مری دیته پیشچاو و ده‌مه‌ویت خۆم به‌ مردوویی بینم،
 به‌لام بیهوده‌یه. گه‌ر خۆشم به‌ مردوویی بینم ئه‌وا ناتوانم ئه‌و به
 مردوویی بینم. وینه‌که‌ی به‌رده‌وام له پیشچاوم ده‌بیت هه‌موو

رۆژیک و له هه موو شوینیک له سه ر زهوی و له ئاسمان و له سه ر
 که وانه کانی سه ر که وتن و له لاپه ره ی یه که می رۆژنامه کاندایه یانیان
 و ئیواران. ناوی له سه ر هه موو زمانیک ده بییت و دهنگی له ناو هه موو
 گوێچکه یه ک که وشه کانی راستی و هه له و چاکه و خراپه و شه ره ف
 و عه بیه دیاری ده کات. دهنگی له گویمدایه کاتیک له سه ر سه کوی
 شانۆکه وه ستاوه و وتاری سه ر که وتن ده خوینیته وه و رۆکیته کانی
 جه ژن ده ته قینرین. وشه کان زۆر به هیواشی ده در کینیت و ته ته له
 ده کات و خه لکیش هاوار ده که ن، منیش وه ستاوم و گویم له هاوار
 و دهنگه دهنگه کانه و میشکم وه ستاوه، بیرم چوو ته وه بو رابردوو
 کاتیک له ته نیشتمه وه له قوتابخانه داده نیشتم، هه ر کاتیکیش که
 مامۆستا پرس یاریکی لی ده پرس ی ته واوی ده می ده کرده وه و
 ته ته له ی ده کرد، قوتابییه کانی ش پیده که نین، له تارمه که شدا له
 پشتیه وه ده رۆیشتن و ده ستیان ده کرد به کونی پانتۆله که یدا. له
 تاقیکردنه وه کانی دا له ته نیشتمه وه داده نیشتم و له ژیر میزه که وه به
 چرپه ده یوت: ئه ری له هیچ تیده گه یت کوره؟ ئیتر دایکه نازانم چۆن
 رۆژگار سووپا و ئه و بووه ئیمام و منیش به نوو سه ریکی بچووکی
 نادیار، به لام ئه و قوتابیانه ی که دوا ده که وتن ده چوونه سوپا و
 پۆلیسه وه، تیایاندا به سه ر کرده و سه رۆک ده ر ده چوو و هیچ کامیان
 هیچ شتیکیان پینه بوو پۆزی پیه لیدهن ته نها جلوبه رگیکی فه رمی
 و ئه ستیره یه ک نه بییت له سه ر شانیان. منیش چوو بوومه کۆلیجی
 ماف و باو کم به وه زیر بانگی ده کردم، منیش به گویمدا ده مچرپاند
 که هه زم به یاسا و دادپه ره ری نییه و باو کیشم خو ش ناویت،
 پاشان تو ش به هه ناسه دانیکی سارده وه به پوومدا به وه دهنگه
 سهیره ی که یه که مین جار به هه ناسه ساردی داد به پومدا کاتیک

به پروتی له به‌رده‌م ئاوینه‌که‌دا وه‌ستا بووم. له به‌رده‌م هه‌مان ئاوینه‌دا باوکم به پروتی له ئامیزی ئافره‌تیکی دیکه‌دا بینی که تو نه‌بوویت. دواتر باوکم له و دیوی په‌رده‌که‌وه بینیمی و هه‌ستاو به گویچکه رای کیشام و هه‌لیدامه‌وه سه‌ر جیگه‌که‌م و هاواری کرد: ئه‌وه تو به‌ده‌م خه‌وه‌وه ده‌پوویت؟ به‌یانیش کاتیک له سه‌ر سفره دانیشتین و تو کوپیک شیرت دامی و من نه‌مخواردوه لیی دام و وتی: شیره‌که‌ت بخوره‌وه. به‌زور ده‌می گرتم و کردیه‌وه و شیره‌که‌ی کرده قورگمه‌وه. هه‌ر هینده‌ش که له ته‌نیشته‌وه شیره‌که‌م هینایه‌وه و کردمه‌قاپه‌که‌ی به‌رده‌می. پاشان لیت پرسیم چی پروی داوه من هه‌زم له شیری به‌یانیان بووگویم لیوو وتی: ئه‌و نه‌خوشه و به‌ده‌م خه‌وه‌وه ده‌پوات. له جیگه‌ رای کیشام و به‌زور ده‌رمانه تاله‌که‌ی وه‌ک ژه‌هر بوو کرد به قورگمدا. وتم باوکم ده‌یه‌وویت بمرم تا باسی ئه‌وه نه‌که‌م که بینومه. وتت چیت بینیه‌وه؟ مردنم له چاوه‌کانیدا بینی ئیتر زمانم وه‌ستاو قسه‌م بو نه‌کرا. ئه‌و قورساییه‌م له دلمدا هه‌لگرت و پوژ له‌دوای پوژ قورستر ده‌بوو کاتیک ده‌مبینیت جلوبه‌رگه‌کانی بو ده‌شوریت و به‌بی هوده‌هه‌ولی لیکردنه‌وه‌ی ئه‌و په‌له‌ زه‌رده ده‌ده‌یت له سه‌ر پانتۆله‌که‌ی. په‌له‌که له‌ژیر چاوه‌کانندا ده‌مینیته‌وه و به‌رامه‌ی ئافره‌ته‌که‌ی تر ده‌که‌یت و جلوبه‌رگ ده‌شوریت و خواردن ئاماده‌ ده‌که‌یت و چاوه‌پروانی ده‌که‌یت تا کو‌تایی شه‌و دیته‌وه. کاتیکیش سه‌رنجی چاوه‌کانم ده‌دایت ده‌مزانی که ده‌زانیت. له که‌وندا هه‌له ده‌بینیت و بیده‌نگ ده‌بیت. گه‌ر جاریکیش قسه‌ بکه‌یت. گه‌ر ئه‌وه ره‌ت بکه‌یته‌وه پانتۆله‌ پیسه‌که‌ی به‌عه‌ره‌قی ئافره‌تیکی دیکه بشوریت. گه‌ر بچیته‌ لای پیاویکی تر، له‌وانه‌ بوو له که‌وندا هه‌له‌که که‌متر بیت. له‌وانه‌یه له مندالییه‌وه هه‌ستی

دادپهروهري له گهلم رواييت. له وانه يه پروابوون به خودا چوبيته
 دلمه وه، چونكه له منداليمدا خودا بريتي بوو له دادپهروهري.
 هيواخواز بووم له ناميزي پياويكي جگه له باوكم بتبينم. گه بو
 تهنه جارېك نهوت بگردايه له وانه بوو ته رازوي دادپهروهري له
 كه وندا رېك بوايه ته وه. گويم لي بوو ماموستاي وانه ي تايين قسه ي
 خوداي ده خوینده وه و ده يوت چاو به چاو و ددان به ددان ناپاكييش
 به ناپاكي و دلسوزي به دلسوزي. ئيتر نه و ناپاكييه ي باوكم له
 كه وندا هه لكو لرا بي نه وه ي ناپاكييه كي تو بيسرپيته وه. گونا هه كه
 هينده يتر زيادي ده كرد كاتيک دهمبيني به دهميه وه خنده ده كه يت.
 ئيتر بي هوده به ملاولاي خومدا بو دادپهروهري ده گه رام و دهمبيني
 له ته نيشتمه وه دانيشتووه و سه ري شوپ كردووه ته وه و له پشته وه
 ده ستی خستوه ته سه ر پانتوله كه ي. گه ر ماموستاش پرسيار يكي لي
 بگردايه به سه رسوورماوي به ده وري خويدا ده خولايه وه و ته ته له ي
 ده كرد. كاتيکيش قوتابيه كان ده ستيان ده كرد به پيکه نين ده يوت
 گه ر له كه وندا دادپهروهري هه بوايه نه وا خودا به شيويه كه
 دروستي نه ده كردم ته ته له بکه م ئيتر هه موو بيده نگ ده بوون. پاشان
 به گويمدا ده چرپاند: خودا بووني نييه چونكه دادپهروهري نييه.
 منيش به گويمدا ده چرپاند و ده موت: گه ر خودا هه بوايه نه وا ناپاكي
 به رامبه ر به دلسوزي نه ده كرا، يان ناپاكي به رامبه ر به دلسوزي
 بيت. دايکه من نه وکات قوتابيه كي نو سالان بووم و نه ویش هاوړيم
 بوو باوه رېكي پته و سه باره ت به نه بووني خودا به يه كيه وه
 ده يبه ستينه وه. ئيدي تواناي من به بووني خودا به سترايه وه به
 تواناي تووه كه ناپاكي بکه يت له بارمبه ر باوكمدا. باوكم له
 ناپاكي كردن له دژي تو نه وه ستا و توش به رده وام بوويت له

دلسۆزیت بۆ ئەو. چەندین جار پیم وتیت که ئەو ناپاکە، بەلام دایە
تۆ گویت نەگرت. گەر گویشت بگرتایە بیدەنگ دەبوویت و وەلامت
نەدەدایەو. نەمدەزانی بۆ لەبەرامبەر ناپاکیدا دلسۆزیت دەنواند،
دواتر زانیم که دەترسایت. هەموو شەویک دەگریایت و لە
خەونەکانتا لەگەڵ پیاویکی تردا دەبوویت، بەلام بەیانی پاشگەز
دەبوویتەو. تۆ لە خەلکی و لە باوکت دەترسایت، لە هەمووی
زیاتر لە خودا دەترسایت. پیم وتیت دایکە چاو بە چاو و چاکە
بەرامبەر چاکە و خراپە بە خراپە، بەلام تۆ گویت نەگرت. گەر
گویشت بکردایە تینەدەگەیشتی. گەر تیشبگەیشتیتایە هیچت نەدەکرد.
پۆژ بەدوای پۆژدا دەپۆیشبت و تۆش خۆت بەدەستەو دەدا. گەر
تەنھا جارێک بەرەنگاریت بکردایەتەو. گەر بەرگریت لە مافەکانت
بکردایە. لەوانە بوو من دادپەروەریم بناسیایە و گەر بناسیایە
خوداشم دەناسی، بەلام دایکە تۆ شکستت هینا لە بەرگریکردن لە
مافەکانت. کاتیکیش که شکست بەینیت لە بەرگریکردن لە مافەکانی
خۆت ئایا دەتوانیت بەرگری لە مافی کەسانی دیکە بکەیت؟ دایکە
ئەو کەسە شتیکی نەبیت ناتوانیت ببەخشیت. شکستخواردوو
بوویت لە بەرامبەر مافوکانی مندا. باوکت دەبینی زولم لێ دەکات
بیدەنگ دەبوویت و لە هەموو پیاھەلپزانیکماندا سەیرکەر دەبوویت.
گەر پیاھەلپزانە کە توندوتیژی تیبکەوتایە لایەنی ئەوت دەگرت و
بەرگریت لەو دەکرد. هەمیشە ئەو راستبوو، تۆش بەرگریت نەدەکرد.
گەر تۆ تەنھا جارێک بتوتایە ئەو هەلەیه. گەر تەنھا جارێک
دادپەروەرانە هەلسوکهوتت بکردایە. لەوانە بوو من دادپەروەریم
بناسیایە. لەوانەبوو خودام بناسیایە. لەوانەبوو لە بەرامبەر دلسۆزیدا
دلسۆز بوومایە، بەلام من وەک تۆم دایکە لە بەرامبەر ناپاکیدا

هه‌لده‌دایه‌وه تا زه‌وییه‌که بس‌رپ‌ته‌وه خوین له سه‌رمدا کو ده‌بووه‌وه و پاشان ده‌چووه خواره‌وه بو نیوانی رانه‌کانم و ماسوولکه شه‌یتانییه‌که‌ی وهک به‌رد لی ده‌کرد. توش ده‌رگای چیشته‌خانه‌ت به کلیل له‌سه‌ری داده‌خست، منیش کاتیک ده‌نووستیت کلیله‌که‌م له گیرفانه‌که‌ت ده‌دزی. کاتیکیش سکی به مندالیکي ناشه‌رعی به‌رز بووه‌وه دار حه‌یزه‌رانه‌که‌ت هه‌لگرت و له قاچه رووته‌کانیتدا. دانم به‌وه‌دانا بو‌ت که باو‌کم بووه و به‌و شیوه‌یه ترسم نه‌ما. من ده‌مبینی کاتیک کلیله‌که‌ی لی ده‌دزیت. هیچیشم پی نه‌وتیت، چونکه گهر پیشم بوتیتایه گویت نه‌ده‌گرت. گهر گویشته بگرتایه بیده‌نگ ده‌بوویت. وام لی هات وهک تو بیده‌نگ ده‌بووم ده‌ترسام له خه‌و هه‌ستم و له‌گه‌ل ئافره‌تیکي جگه له تو ببینم. تا به‌یانی میزم راده‌گرت یان لیده‌گه‌پام وهک ده‌زویه‌کی نه‌رم و گهرم بر‌پویشتایه. باو‌کم ده‌یوت که نه‌خوشم و میز به‌خو‌مدا ده‌که‌م و به‌ده‌م خه‌وه‌وه ده‌پوم. منیش ده‌موت که له‌گه‌ل ئافره‌تیکي دیکه‌دا بینومه راده‌چله‌کیت و بر‌وات نه‌ده‌کرد. کاتیکیش گهر لی بدامایه لایه‌نی ئه‌وت ده‌گرت و به‌رگرت نه‌ده‌کرد. گهر جاریک له‌گه‌ل حه‌ق بوه‌ستایتایه له‌وانه بوو وهک تو‌م بگردایه، به‌لام هه‌رگیز ئه‌وه‌ت نه‌کرد. ئیتر باو‌کم ئه‌وه‌ی ویستی لی کردم و منیش وهک ئه‌وم لی هات و وهک ئه‌وم ده‌کرده‌وه و کلیله‌که‌م له گیرفانت ده‌دزی. کاتیک ده‌ببینم بیده‌نگ ده‌بوو که منیش ئه‌وم ده‌بینی بیده‌نگ ده‌بووم. شه‌وی جه‌ژن وینه‌که‌یمان له روژنامه‌کاندا بینی به روخساریکی هه‌لبزر‌پکاوه‌وه و چاوه ره‌شه‌کانی و قوله‌کانی به کراوه‌یی به‌ره‌و ئاسمان بوون وهک پارانه‌وه‌یه‌ک بیده‌نگ و ئه‌ژنوکانیشی کراوه. له خالی ناوه‌راستیشدا به‌رد له‌دوای به‌ردی تیده‌گیریت ره‌جمیان

دهکرد. ته پله کانی جه ژن لیده دران و پوکیته کان ده ته قینران، کاتیک له وینهی ناو پوژنامه که وه به چاوه ره شه کانی سهیری ده کردم و خه ریک بوو وهک ئاگر پوژنامه که ی ده سووتاند هه ستم به تالی شکست کرد له گه رومدا.

له ریزی یه که میشدا له ژیر پووناکییه کاندا ده وه ستام و ته نها سه روکی ئاساییش له نیوانی من و عه رشدا بوو له دوای ئه ویش نیمام بوو. له گویمدا هاواری (خوات له گه ل) ده زرنگایه وه، ئه ویش ته ته له ی بوو له خویندنه وه ی وتاری جه ژندا و منیش به بیدهنگی له ته نیشتییه وه وه ستابووم و می شکم سربوو له گویمدا وتاره که تیکه ل به هاواره کان و دهنگی ته قه کان بوو پوخساری که وته ژیر تیشکی خوره که و پوخساری منیش له ته نیشت پوخساری ئه وه وه که وت. سهیری کردم و لئی پرسیم به ته ته له وه له ژیر کورسییه که وه وهک چون که له قوتابخانه بووین وای ده کرد: هیچ تیده گهیت کوره؟ منیش وه لامی هه ر پرسیاریکم له تاقیکردنه وه کاندا پی ده وته وه، به لام من ئه م جاره نه مزانی وه لامی بده مه وه و هیچم نه وت، به پراکشای له ته نیشتییه وه مامه وه و پوخسارم کردبوو به زه وییه که دا و تاریکایی شه و داها ت و له گه ل خوی قورسی مردنی هینا. جه سته م وهک دیواری لی هاتبوو و دهنگی ته قه کانیش له و کاته ی پراکشابووم له گو یچکه مدا ده زرنگایه وه. بانگی تووم ده کرد دایکه وهک چون کاتیک مندا ل بووم بانگم ده کردیت و له تاریکییه که وه وهک پوژشنایی ده هاتیت بو لام، جه سته ت به لامدا لار ده بووه وه و پوخسارتم ده بیینی و ده زانم که ماوه ی بیست ساله نه مبینیویت. له نزیک ی چاوه بچوو که کانت ده نوشتیمه وه و عه ره قی پوخسارت ده سرم و بانگت ده که م وه لامم ناده یته وه. له په نجه ره یه کی دووریشه وه که به سه ر

که ونی بیده نگدا ده پروانی ده موت کاتیک منجال بووم لیتره بووم و
دلّم هیندهی ئەستیرهی خۆر ده بوو خۆشم ده ویستی وهک چۆن
ههزم به شیریی به یانیان بوو، به لام شه وی چاوه کانم کرده وه
بینیم باوکم پووته وهک شه یقان، ئیدی خودا سزایدام له بهر ئە وهی
چاوه کانم کرده وه و ده بوو لیکیان بنیم و به نووستوویی بمینمه وه.
وام لی هات نه ههزم له شیریی به یانیان بوو نه له تیشکی خۆر،
ئیمام بووه هاوړیم و پروام به بوونی خودا کرد و له گهل خه لکی
هاوارم ده کرد خودا و نیشتیمان و ئیمام.

ئىمام بە پرووكەشى

هېشتا دەنگەكە بەردەوامىي ھەبوو و خەلكىش ھاوارىيان دەکرد و منىش لەسەر سەكۆكە وەستاوم و وتارى سەرکەوتن دەخوینمەو و دەنگى خۆم لە گوێچكەمدا دەزرنگیتەو و دەزانم كە ئەو دەنگى من نىيە و دەنگى ئەو پیاوھى دىكەيە كە لەگەلم ھاوبەشە و كەسىھتیی ئىمامە. پوخسارى بە بەرزى بەرەو ئاسمان دەبینم لەسەر كەوانەكانى سەرکەوتن ھەلواسراو و لەژیر گلۆپى پرووناكییەكاندا ماسوولكەكانى پوخسارى توند دەكاتەو و تا بە دەمیكى فراوانەو خەندەيەك بكات جىگەى خۆشەويستی خودا و تەواوى دروستكراوانى لەسەر زەوى بكات. سوپاسى خودام دەکرد كە لە شوینىكى دوور لە پرووناكى و چاوى خەلكى پاكشاوم. ئازادانە قۆلم دەجوولینم و دلم پرى ئاسوودەییە، چونكە لە چاوى گەل و دەولەت و زلھیزەكان من هېشتا وەستاوم و وتارى سەرکەوتن دەخوینمەو و ئەندامانى حیزب اللە و ھاوسەرە نوێكەم و نووسەرى گەورە و نەیارى شەرعى و شوینكەوتوانى لە حزبى شەیتان لە دەورمن. لە

هه مان کاتدا من راکشاوم و ئاسودهم هیچ قورساییه کی دهولت یان قهرزهکان یا شکست یان تیشکی نه وه ویم هه لئه گرتوو. دهشتوانم به و شیوهیه له سهر سک یان له سهر پشتم رابکشیم و جلوبه رگی فهرمی دانیم و جلی پیاویکی ئاسایی میللهت بیوشم و به ته نیا برۆم به بی پیویستیم به سه روکی ئاساییش و شوینکه وتوانی له روحی جن و شهیتانه کان. هیمنانه پیاسه ده که م، هیچ په له ناکام به بی پیویستی به وهی که جیهان له وه بگه یه نم کاتم به نرخه. پر به سنگم هه وا هه لئه مژم و له ماسوولکه کانی روخسارم ده گه ریم به حاوی بمیننه وه به بی پیویستی به گرژ کردنیان که بگونجیت له گه ل عهرش و گه ورهیی ئیمام یان خهندهیه کی فراوان جیگه ی خوشه ویستی خودا و نیشتمان و گه لی تیدا بیته وه. قولم له هه وادا ده جوولاند کاتیک به رووکه شی ده رویشتم و قورسی نیشان و ویسامه کان و کراسی درع که بو پاریزگاری تیوه م ده ئالا له کۆل خۆم کردبووه وه. هیچ که سیک له جیهاندا ناتوانیت رامگریت و بنوشتیتته وه و داوای به ره که ت و ئامۆژگاریم لی بکات. قاچه کانم له هه وادا و له ناو پانتۆلیکی کۆنه ده جوولینم که له پشتته وه کونیک کی تیوووه و گوی به هیچ شتیک نادم، چونکه کهس نامناسیت و له وه ناترسم که سیک بمناسیت، ماسوولکه کانی روخساریشم به ویستی خویان حاو بوونه ته وه و هیچ گرژیه کیان پیوه دیار نییه بیته هۆکاریک بو نیشاندانی هه بیته و ئازایه تی یان ترس و شکست یا هیز. به لکو بریتییه له حه وانه وه یه کی ته واوی ئاسووده یی خودایی و متمانه یه به وهی که به بی بوونی من جیهان ده گوزهری، له گه ل ئه وه شدا من بوونم هه یه و مانگه ده سترکرده کان ده نگه که م ده گویننه وه بو هه موو جیهان و له ویشته وه بو جیهانه که ی دیکه. وینه که شم له هه موو شوینیکه و له ته نیشتیته وه

ئالاکان دہشہ کینہوہ، ہاوارہ کانیش لہ دوورہوہ دہمگہنی لہ و کاتانہی
من بہ ہیمنی پیاسہ دہکہم، بہ خوشییہوہ لہ پایہی ئیمامدام بیئوہی
خودی ئیمام بم و گویم لہ دہنگی ہاوارہکانہ بیئوہی دہنگہکان
گوچکہم ئازار بدہن.

لہ دووریہکہوہ بینی تارماییہک لہ پوخی پووبارہکہدا
دہجوولیت. وایزانی یہکیکہ لہ ئەندامانی حیزبی شہیتان و
ناسیویتتہوہ و تیروری دہکات. کاتیک پووکەش بوو لہوہ دہترسا
کہسیک بیناسیتتہوہ. بہ ہناسہبرکی لہ پشت درختیکہوہ خوئی
شاردہوہ. چاوہکانی زہق ببوو چاودییری تارماییہکہی دہکرد. ورد
بووہوہ. لہ دوورہوہ وای زانی بہردیکی بیجوولہیہ لہ زہویہکہ
ہہلچہقیوہ. زیاتر ورد بووہوہ بینی دہجوولیت. لہ سہرہتاوہ
جوولہکہی لہوہی دہکرد بہردیک بیت تلور بووبیتتہوہ. زیاتر ورد
بووہوہ بینی چوار قاچی ہہیہ. وای زانی گامیشہ و لہ پوخی
پووبارہکہ پیاسہ دہکات، بہلام شاخ بہ سہریہوہ نہبوو، بہکو
قژیکی پیچراو لہژیہ عہمامہیہکی سپییہوہ. وای زانی پیاوکی
بہسالآچووہ کہوتوتہ سہر ئەژنو و دہستہکانی و داوای نزا دہکات
لہ ئیمام. لہ پشت درختہکہ بہ ئارامی ہاتہ دہرہوہ دواي ئەوہی
زانی یہکیکہ لہ ئەندامانی حیزب اللہ. زیاتر لئی نزیکبووہوہ بینی
ئافرہتیکہ و پیاو نییہ. بہ پوخسارہ دریزکولہ لاوازہکہی و چاوہ
رہشہ فراوانہکانی و دشداشہ رہشہکہی و قژہ دریزہ پیچراوہکہی
لہ لہچکہیہکدا و پاچیکی بہدہستہوہ بوو ناسییہوہ. زہوی دہکیلا.
پیشتر نہبینیوو. حہزی کرد بیئوہی بیبینیت چاودییری بکات.
بینی بہ لہپی دہستہکانی زہویہکہی تہخت دہکرد. پارچہ قور
و بہردہکانی جیادہکردہوہ. زہویہکہی بہ خوئیکی نہرم داپوشی

شتیځی بچووکي له سنگي كرده وه و له زهوييه كه دا ناشتی. شويڼيځي له زهوييه كه دا بو چال كړد و دواتر به خو ليځي نه رم پري كرده وه و تهختي كړد. به خو يي وت ميړدي يه كيځك له نافرته تاني كويله ي سهر زهوي به هو ي جهنگ يان نه خو ش ي درمه وه مرد. لي ي نزيك بو وه وه و سلاوي ماندوونه بووني لي كړد و لي ي پرس ي چي چاند وتي درهختي بندق. ده شيزاني كه درهختي بندق سهد سالي ده وي ت تا دي ته بهر. پي ي وت هيو اي ته مه نيځي دري ژ و ته ندروستت بو ده خوازم، به لام ناي ا له وه دنيا ي ت كه له به ره مه ي ئه وه ده خو ي ت كه چاندو ته؟ نافرته ته كه بي ئه وه ي چاوه كاني به رزبكات ه وه زاني كه ئه وه ئي مامه و وتي: ئه وه نده نا ژيم تا بي بينم كا تيځ كه شه ده كات. وتي: كه وايه بو چي خو ت ماندوو ده كه ي ت و ده ي چي ني ت؟ وتي: من خو م متندوو نا كه م دا ي كم ئه وه ي كړدوو و مني ش به رده وامي به كار ه كه ي ده دم و گهر ئه وه ي نه كړدا يه نه مده تواني بژيم. خهريك بوو پي ي بلي ت من ژيانم پي دا وي ت نه ك دا يكت، به لام ئه و روو كه ش بوو نه يده وي ست بي ناسي ته وه. خو ي تون د كړده وه وتي پي وي سته زان ياري ي لي وهر بگرم تا بز انم له حيز بي شه ي تانه يان له حيز ب الله. دواتر جي ي ده هيلم بو سه رو كي ئا سا ييش. خه نده يه كي له سه ر رو خساري كي شا وهك ئه وه ي منداليك بدوي ني ت وتي: تو له (حيز ب الله) ي يان له حيز بي شه ي تان؟ به بي ده نكي مايه وه نه وه لام ي دايه وه و نه چاوه كاني هه لبري، وا هات به خه ياليدا كه له حيز ب الله بي ت و له وه ده ترسي ت داني پيدا بني ت واي ده زاني كه ئه و شه ي تانه يان يه كي كه له رو حه كاني جن. ما وه يه كي زور بي ده ن گج بوو تا واي زاني خو ي گيل ده كات دوا ي ئه وه ي تي وه گلا وه له وه ي خو ي ئا ش كرا بكات، هه رو هك هه موو ئه وه ي ده يه وي ت له باره يه وه بي زاني ت بي ئه وه ي با سي بكات

پیتی ده زانیئت. له پوخساری ورد بووه وه به لام هیچ گیلی و فیلیکی نه بینی و ههستی کرد وهک مندالیکی بیگه رده. هه ر چه ندیش ئه وه بیگه ردییه له سه ر پوخساری ده بینی زیاتر له وه دلنا ده بووه وه که بیتاوان نییه و کچیکی حه رام زاده یه و خوی به بیتاوان پیشان ده دات، به رده وام بوو له قسه کردن له گه لیدا و چلی دره خته کانی ده دایه ده ست پاشان وتی: کاتی خوت وهر بگره و مه ترسه. گه ر تو له حیزبی شهیتانیش بیت، چونکه وهک حیزب الله ئه ویش به فرمانی ئیمام دروست بووه و وا هه ست نه که ییت که بمه ویت زانیاریت لی وهر گرم اعوزبالله، به لکو بو ئه وه یه که پاداشتت بکه م بو ئه و ماندوبوونه بی به رام به ره ی ئه نجامی ده ده ییت، به تاییه تی ئه مه ش زورکردنیکه له خود به پیتی زانسته کانی خودا و نیشتیمان و ئیمام. ئافره ته که به بیده نگی و بیتاوانی مایه وه و شادومانی به پوخسارییه وه دیار بوو سه ری بو به رز کرده وه زانی که پیشتر نه بیینیوه. پیاویکی بیگانه سه ری مووی پیوه نه بوو ریشدار و برۆکانی ئه ستوور و چر لووتیکی که وانی و ده می خوار لاجانگی سیگوشه و له ناوه راستیدا کونیک هیه مووی لیوه هاتوه ته دهره وه و شوپ بووه ته وه. له دلی خویدا وتی: وهک له وینه که دا بینی له پوخساری ئیمام ده چیت. پاشان خوی به درۆ خسته وه، چونکه ئیمام وهک مروّف به شه قامه کاندانا روات و پانتۆله که شی کونی تیدا بیت و به بیده نگی مایه وه. لپی پرسى بوچی بیده نگه وتی وام زانی ئیمامیت، به لام ئه و نیت. بیرى تیزبوو و چه کی زانیارییه کانی بیر هاته وه و له دلی خویدا وتی: ئیستا ده توانم بزانه چه ند خوشی ده ویم و چه ند بروای به خودا و نیشتیمان هیه و به و شیوه یه ده توانم خواستی دلی بزانه. زیاتر له خوی دلنیا بووه وه و زانی

که له توانایدا هیه سیخورپکردن به سهر دلپه وه بکات، هیشتا له توانای سهر وکی ئاساییش و زلهیزه کانیشدا نه بوو سیخوری به سهر ویستی دله کانه وه بکات. له زوری دلنیا بوون له خوی بیرى چوو وه ی که ئیمامی پروکه شه و وای زانی خودایه، چونکه تهنه وه که توانای هیه دله کان ئاشکرا بکات، خهریک بوو پرووی راسته قینه ی خوی دهر بخت، به لام ترسا که ئاشکرا بیت له کاتیکدا دهیه ویت به پروکه شی بمینیتته وه تا راستی ههسته کانی بزانیته، ههروه ها ریژه ی خوشه ویستی بو خودا و نیشتیمان و ئیمام بزانیته، زیاده روه یی کرد له شاردنه وه ی دهنگه گره که ی و قسه کردن به دهنگی که نه رم و دهر خستنی کونه که ی پشتته وه ی سهر پانتوله که ی، هه ر چه ندیش پروکه شیبیه که ی زیادی بگردایه و راستییه کانی بشاردایه ته وه زیاتر له وه دلنیا ده بو وه که پرووی راسته قینه ی و خواستی دلی ئاشکرا ده کات.

هیشتا له به رده میدا وه ستابوو، ههستی کرد له ترسان ده له رزیت، نه یزانی بوچی ده ترسیت، به لام له بیدهنگی و جیگیرکردنی چاوه کانی له سهر چاوه کانی نه و توانیی نه وه بزانیته که نه بروای به خودا و نه به نیشتیمان و نه به ئیمامیش هیه، هه ر وه ک نه ندامی هیچ کام له حیزب الله و حزبی شهیتانیش نییه و نه و کچیکی هه رامزاده یه، دایکیشی هه رامزاده بووه. له دلی خویدا وتی: گه ر کچیکی هه رامزاده بیت نه وه هیچ سهیر نابیت که هه ر گونا هه یه ک بکات و هیچ چاره سه ریکیشی نییه جگه له ره جمکردن.

فەيلە سووف

جادوويەكى ناديار رام دەكيشيتە ناو ئەم جيهانەى ترەوہ.
كاتى خۆشەويستە كۆنەكەمى بۆ ھەلھاتووە. لەبارەيەوہ چيرۆك
و ئەفسانەكانى ھەزار و يەك شەوہى بيستووە. بريسكەى نيو
چاوہكان و ئالتوونى شل لە سكى زەويدا. منيش لە ژوورە ساردە
بى گەرمكەرەوہكەم. لەژير زەوييەوہ لە شەمەندەفەرئىكەوہ بۆ
يەككى تر دەچم. فەرمانبەرئىكى بچووكم لە كۆمپانيايەكى بچووك
بە نيازى كورپى بەرپۆوہبەرەكەم. خۆشمويست و رەتى كردمەوہ و
ئافرەتئىكى ديكەى كردە ھاوسەرى خۆى كە رەتى كردبووہوہ. دە
سال لە من گەورەتر بوو، سنگى تەخت بەبى مەمك. شانەكانى لاواز
و بارىك. سەرى گەورە و مئشكى گەرم و رەحميشى سارد. كتيب
لە دواى كتيب دەيبوو، تەنھا برۆاى بە مندالانى بلورى ھەبوو. وتم
بليمەتتيرين ئافرەت ئەو ئافرەتە نييە كە گەورەتيرين كتيبى نووسيوہ،
بەلكو ئەو ئافرەتەيە كە بليمەتتيرين پياوى بووہ. وتى مريەمى پاكيزە
كورپى خوداى بووہ و منيش لە مندالييەوہ كچينيم لەدەست داوہ

و بروام به مه سیحیش نییه. وتی ئه ی بروات به چی هه یه؟ وتی بروام به می شکم هه یه و به هر که سی کش که له گه ل می شک و تو یژ بکات نه ک له گه ل ره حم. وتم له خودا و مه سیح داوا کارم قه ره بووم بکه نه وه، ئیدی له گه لی مامه وه زستان گه رمم ده کرده وه و ئه ویش هاوینان فینکی ده کرده وه. به یانیا نیش له ژیر زه مینه کاند اراکه راکم بوو. سواری شه مه نده فه ری در یژی باریک ده بووم که وه ک ئه و بلورانه ی مندالانی بلوری تیدا دروست ده کران وا بوو. خه لکی وه ک ماسی سه ردین خنرابوونه ناویان. دواتر پلیکانه ی کاره بایی سه ری ده خستم، جه ستم خا و ده کرده وه و چاوم لیک دهن ا. هه وای سه ر زه وی لیم بدات. به سه ر چیمه نتو که دا رام ده کرد و چه تریکی بارانم به سه ره وه بوو. ده چوومه نووسینگه که م و ئا وه که م له پالتو که م ده ته کاند و له بهر ئا وینه که قژم ریک ده کرده وه. زهنگی ته له فونه که به و زهنگه لیتادات که چاوه پروانی ده که م. نه پیا و و نه ئا فرهت. چیتر چاوه پروانی که سم نه ده کرد. ته نها دهنگی به ریوه بهر نه بیت. ئه م راپورته به په له یه. ئه م وتاره گرنگه. کوا فایله که. بیست وینه له م کاغه زه بگره وه. ئه م ژماره یه م بو داوا بکه. شوینیکم له م فرۆکه یه بو بگره. ئه م تییینیه بنووسه. خو نه ویستانه په نجه کانم به سه ر دوگمه کانه وه ده جوولان. چرکه ی دووباره ی وه ک چرکه ی کاتژمیر. هیچی نوئ نییه. نه خو شه ویستی. نه هاو رییه تی. نه سوته مه نی. نه هیوا. ته نانهت بیه یوا ییش رویش ت.

دیواره کانی دلم وه ک به فریکی سپی بوو. کوپیک قاوه ی گه رمم به ده سته وه یه. دیواره کانی ژووره که م تاریکن. رهنگیکی خو له می شی توخ که میک تیکه له ی رهنگی شینی تیدا یه. ماوه ی بیست سا له بو یاخه که م نوئ نه کردو وه ته وه. بریک پارم کو کردبو وه وه. به نیاز

بووم لە جەژنى كرىستماسدا بۇياخەكەى نوئى بكەمەو. جەژن
 ھات و رۆيشت بۆيەم نوئى نەكردەو. شەوئى رۆكئتەكانيان رەوانە
 كرد. جەنگى ناوھكى كۆتايى بە ديوارەكانيش دەھيئيت چ جاي
 بۇياخ. ديوارەكانم هيچ وئەيەكيان پيۆه نيبە. نە باوك و نە دايك.
 وئەي باوكم لە خەيالمدايە بە جلو بەرگى سەربازيبەو وەك چۆن
 داپيرەم بۆي باس كردووم. لەدوای كۆتايى جەنگى جيھانى يەكەم
 ھەلى گرتووم و لەناو سكى دەريادا ون بوو. كەشتيبەكە لە نزىكى
 چيايەكى بەفرين لەنگەرى گرتوو. لەگەل دايكى جيى هيشتەم و
 چوو بۆ جەنگيكي ديكە. بئى ئەوھى چيرۆكى لەدايكبوونم بۆ باس
 بكات و داپيرەشم هيچى نەدەزانى. گەر ليشم بپرسيايە دەيوت تۆ
 منداليكى زۆر جوانبووى لەناو بۆريەكدا. لە خەونەكانمدا بەناو
 بۆريەكەدا بەشوئىن دايكمدا دەگەرام نەھەنگيكي زەبەلاح ھەليلوشيم
 لەخەون بەئاگا ھاتمەو نوقمى عەرەق ببووم.

پەنجەكانى بە ليوارى كوپەكەو وەك بەفر بوون. قاوھيەكى
 رەشى بەبئى شير. ھەموو بەيانيبەك بە گەدەى بەتال دەيخواردەو.
 ھەزى بۆ خواردن و خۆشەويستى و خويندەنەوھش نەما. جگە
 لە خويندەنەوھى ناونيشانى رۆژنامەى (الصباح) هيچى ترى
 نەدەخويندەو. چاوەروانى تەنھايەك ھەوال بوو لە سى وشە بلاو
 بكرتەو: راگەياندى جەنگى ناوھكى.

كاتژمير نۆ و پينچ خولەك بوو. تواناي ھەستانم نەبوو
 پاشان بۆچى ھەستم. لە دەرەوھى ژوورەكەم تەنھا شەقام و
 باران ھەيە. ژير زەمىنەكان و شەمەندەفەرەكان وەك بۆريەكانى
 بالە دەستكردەكان. جەستەشم خۆى دەدايە پليكانە كارەبايىكە.
 ھەرۆھا پەنجەم لەسەر دوگمەكان و دەنگى بەرپۆبەر. راپۆرتيكي

به په له. نووسراویکی خیرا. ئەمه بنووسه. نا ئەم فایلە. کورسییه ک
له فرۆکه ی نمره یه ک به بی جگه ره کیشان. ئەو جگه ره ی ده کیشا،
به لام هه زی به بونی جگه ره ی کهسانی دیکه نه ده کرد. جاریکیان
بانگه یشتی کردم بۆ خوانیکی ئیواره. وتی که منی زۆر به دله و به
دریژی کاتر میتریک دانیشن و نانخواردن چاوه کانی له سه ره جه سته م
بوو. دوا ی نانخواردن قۆله کانی تیوه ئالاندم. روخسارم له هه ناسه
دوو که لاوییه کانی دوور خسته وه. وتم سوپاسی خوشه ویستیت
ده که م، به لام من که سیکی ترم خوش ده ویت. لئی پرسیم ئافره ته
یان پیاوه؟ پیم وت بۆت نییه هیچ شتیک له سه ره ژیا نی تایبه تیم
بزانیته. پاشان گرنگی بۆ تو چیه گه ره که سیکی ترم خوشبویت له
کاتی که تا تو خوش نه ویت. من هیچ که سیکم خوشنه ده ویست. نه
ئافره ته و نه پیاو. له پیوستی خوشه ویستی و چاوه روانی رزگار
ببووم. هه روه ها له و به لێنا نه ی جیه جی نه ده کران. چیت ره جه سته م
مولکی که سه نه بوو. ناشمه ویت که سه بکه مه مولکی خۆم. هیشتا
مانگانه پیوستم به بریک پاره بوو. تا کریی ئەو ژووره که می
لی بده م و قاوه و نانیش بکرم. گه ره کاره که م له ده ست بده م هیچ
داهاتیکی ترم نابیته. کاتیک بۆ رۆژی دواتر قۆله کانی تیوه ئالاندم
سه باره ته به خوشه ویستی به گویدا چرپاندم. لئی پرسیم ئایا تو
باشیت، روخسارت وه ک دوینی نییه. بیرم هاته وه که نه خوشم و
تالی قاوه که ره شه که له گه رومدا یه. وتی ئایا سه ره دنی پزیشکی
ده روونیت کردووه. وتم: نه خیر. وتی برۆ، چونکه ئەوه نیشانه کانی
خه مۆکییه.

پزیشکی ده روونی سه باره ته به ژیانم پرسیا ری لی کردم. هه موو
شتیکم بۆ باس کرد. وتی چاره سه ره ی تو گه شتکرده، چونکه

تۆ پئویستت به گهرمی و خوشهویستی و خۆر ههیه ههروهها
 هاتن و چونی پاره به نیوانی پهنجهکانت. پاشان جانتاکه مام ئاماده
 کردوو به هاوسه ره که مام وت دهچمه گهشت. وتی بو کوئی؟ وتم
 بو جیهانه کهی تر. وتی چ جیهانیکی دیکه؟ پهنجه م خسته سهر
 نه خشه که. چاویکه ئهستور ره کهی وهک بنه شووشه وا بوو له چاو
 کرد و وتی: ئهوی پشتهی دهریاکان؟ وتم به ئه لماسه که نه وه دیمه وه
 لات. ماچیکی ده مه بی لیوه کانیم کرد و به بی ئه و پویشتم بۆلای
 خوشهویستی ه کۆنه که م و ژیاننی نویم. دلم لییده دا بو له رینه وهی
 ئالتوون و له ئاوینه که دا خۆم وهک پادشا شه هره یار ده بیینی. ههر
 شه وه و دهستدریژی ده که مه سهر پاکیزه یه ک و پیش پوژه لاتنیش
 پیش ئه وهی بمکوژیت من ده یکوژم.

له ئاسمانه وه زهوی له ژیر خۆره که دا وهک ده ریایه ک له
 ئالتوون ده ره وشایه وه و به رزاییه کهی نیوان پووبار و ده ریاکه ش
 سهوز ده چوو وه. له دوای خۆرئاوا بوون فرۆکه که نیشه وه و
 لووتم پری به رامه یه کی له میژینه بوو. عه ره ق و چه وری و گازی
 سووتاو. دوو که له ئاسماندا و پوخساره کان خۆله میشی. له زمانی
 ئاخوتن ناگه م و چاوه کان بی بریسکه ن، تۆپه له گوشت له ناو
 دشداشه ی ره شدا. مندالان پوخساریان له به ساله چوو وه کان ده کات
 و میش چاوی ده ره هیناوان. پیاوانیک به دشداشه وه هیرشیان کرده
 سه رم کاتیک له فرۆکه خانه هاتمه ده ره وه. کیبه رکئیان بوو له سه ر
 ئه وهی کامیان جانتاکانم بو هه لگرن و هه ر یه که شیان به جیا قۆلی
 راده کیشام. یه کیکیان به زۆر کردمیه تاکسییه که وه و جانتاکانمی
 خسته پشته وه و به خیرایی به تاریکاییدا و به هۆرین لیدانیکی زۆر دا
 ده ر چوو. ده نگه کان ههروهها پوکیت و تۆپه کانی جهنگ ده بیستران.

ئو تومبیله که له نزیک گلۆپی سووری فولکه که وهستا و مندالانیکی زور به پهړوی زه رده وه که وتنه سرپینه وهی په نجه ره کان. دهسته نه سمه ره قلیش او هکانیان دریژ کرده به رده مم. شو فیره که به دهنگیکی گره وه دهی کردن. گه شتمه هوتیلکی ویرانه. وتم ئایا که س پرساری کردووم؟ وتیان نه خیر. وتم چاوه پروانی ژوانیکم له گهل ئیمامدا. وتیان نه مشه و جه ژنه و ئیمام له وتاردانه و خه لکی له پشودان. وتم نهی چی بکه م تا پشو کوتایی پی دیت؟ وتیان هیچ شتیک، چونکه هه موو شوینه کان داخراون. وتم ئایا ناتوانم له م رۆژانه دا هیچ ببینم. وتیان ته نها ده توانیت پاکیزه ببینیت که له کلنسا کونه که ده ر که وتوو و خه لکی هه موو له وین. پیش نه وهی بریار بدهم یه کیکیان کردمیه تاکسییه که وه به ره و کلنسا که و منیش هیمای خاچم له سه ر سنگم ده کیشا. باوک و کور و روحی پیروژ. بروا به چاوه کانی خوم ناکه م. له هه موو شوینیکی جیهانه وه هه موو مروقه کان وه ک میروو کوبوونه ته وه. پیاوان و ئافره تان و مندالان له سه ر زه و ییه که یان له سه ر کورسیی له پوش دروستکراو دانیشتون.

دشداشهی گوندی و قاتی نه فهندی. ئافره تانی بالاپوش و ئافره تانی بیمچه پروت. روخساری هه لبزپکاو و نه خوش و روخساری ته ندروست و پر له ژیانه وه. چاوه کانیان به رز کردبو وه وه بو لووتکه ی کلنسا که. چاوه پروانی ده رکه وتنی پاکیزه ده که ن. له رۆژنامه کاندا سه باره ت به هه والی ده رکه وتنی خویندبوویانه وه. هه ر که سیک که سالی رابردوو بینینی له ده ست داوه، ئاماده بووه. بیانییه کانیس هاتون بو بینینی نه و موعجزه یه و له ته نیشته هه ر یه که یانه وه سه گیکی ره ش هه یه. چاوی سه گه کان به ره و لووتکه ی کلنسا که یه و نه وازشی تیدا به دی ده کریت. پیاویک به گوئی دراوسییه کی چرپانندی: ئایا

برواداری ده چیتته دلی سه گه گانه وه؟ پیاوه کهش له وه لامدا وتی بو
 نا؟ دراوسیکه وتی: له کاتیکدا سه گه کان وه فاداری بزنانن ئیتر بوچی
 برواداری نه زانن! ئەم سه گهش له باشترین جوړه هاورده کانی ئه و
 دیوی ده ریاکانه وهن و خوای گه وره ههلی بژاردوون و تاوانبار له
 بیتاوان جیا ده که نه وه، جگه ری نه ههنگ ده خوات و له وینه که شدا
 خهنده ده کات. پیاوه که هی یه که مین جار ده لیت: له ولاتانی خو مان
 نه مان بینیوه سه گیگ خهنده بکات. پیاوی دووهم ده لیت: ولاتانی
 ئەوان جیاوازن له ولاتانی ئیمه و سه گه کانیشیان جیاوازن له وانهی
 ئیمه. زله یزه کان خوا به دوورمان بکات لیان له قتوی خوارده کاند
 مردنمان بو ره وانه ده کهن و رو کیتته کانیاں شاره کان له ژیر زه ویدا
 ده کوتن و فرۆکه کانیاں گه شت ده کهن به ره و مانگ. پیاوه که
 سه ری سوور ده مینیت. مانگ؟ چاوه کانی ده بریتته مانگ. هیشتا
 مانگ به بی راگریک به ئاسمانه وه هه لواسراوه. هیشتا خودا له
 زله یزه کان به توانا تره. خودا له سه رو هه موانه وه یه. ئایا پیاویان هه یه
 گه شتی کرد بیت بو سه ر مانگ؟ ئه ری به خودا ته نانه ت ئافره تیکیش
 گه شتی کردووه بو سه ر مانگ. سه رسوورمانی پیاوه که زیادی
 کرد. ئافره ت؟ ئه ی شیوه ی چونه؟ ئایا وه ک ئافره تی خو مان دوو
 مه مکی هه یه؟ وه ک هاوسه ره که ی من و هاوسه ره که ی تو؟ ئایا به
 ته نها و به بی ئه وه ی پیاویکی له گه لدا بیت گه شتی کردووه؟ به بی
 مه حره م؟ پیاوی دووهم ده لیت: ته واو به ته نیا گه شتی کردووه
 به بی مه حره م و به بی حجاب، چونکه مانگ پیاوانی تیدا نییه ئیتر
 بوچی حجاب بکات؟ سه ر مانگ پیاوی لینی یه یان پیاوانیکی له
 جوړیکی دیکه لینی ئافره تی ئیمه سه رنجی رانا کیشیت. هینده یتر
 پیاوه که سه رسوورمانی زیاتر ده بیت: گه ر شیوه ی ئافره تانی ئیمه

سهرنجیان رانه‌کیشیت ئه‌ی چی سهرنجیان راده‌کیشیت؟ پیاوی دووهم ده‌لایت: خودا ده‌یزانیت چ شتیک سهرنجیان راده‌کیشیت براهم وای نیوه‌ی شه‌وه و پاکیزه‌دهر نه‌که‌وتوووه. بۆچی دواکه‌وت؟ ئایا رای خوی گۆریوه و له ولاتیکی دیکه‌دهر که‌وتوووه. له‌نیوه‌یه‌موو ولاتانی جیهاندا ته‌نها ولاتی ئیمه‌ی هه‌له‌بژارد. گهر لای ئیمه‌ش دهر بکه‌ویت له‌کوی دهر ده‌که‌ویت؟ ئیمه‌ برۆا به‌مه‌سیحی کوری ناکه‌ین و له‌وانه‌یه‌له ولاتیکی دیکه‌دهر بکه‌ویت، به‌لام ئه‌و دوینی دهر که‌وت و ئه‌و جیاوازی ناکات له‌نیوانی برۆاداران به‌مه‌سیح و برۆاداران به‌محمد. ئه‌و هانی فیتنه‌ی تایفه‌گهری نادات. له‌رۆژنامه‌کاندا هه‌والی دهرکه‌وتنیمان خوینده‌وه و وینه‌کانیمان بینی له‌سه‌ر لووتکه‌ی کلێسا بلاو کرابوووه‌وه. رۆژنامه‌ت نه‌خوینده‌وه؟ هه‌رگیز چونکه‌من خوینده‌واریم نییه‌، به‌لام ئایا پاکیزه‌م‌ریه‌م رۆحیکی به‌بی جه‌سته‌نییه‌؟ به‌لی ئه‌و رۆحیکی پاکیزه‌یه. ئایا رۆژنامه‌کان وینه‌ی رۆحه‌کان بلاوبده‌که‌نه‌وه؟ ئه‌ی بۆ نا براهم؟ ئه‌وانه‌ رۆژنامه‌ی ئیمان و ده‌توانن هه‌موو شتیک بکه‌ن.

مندالیکی ئیفلیج که‌به‌باوه‌ش دایکيه‌وه بوو هاواربیکرد و هه‌ستایه‌سه‌ر پینکانی خوی. هه‌موو خه‌لکه‌که‌هه‌ستان و ده‌ستیانبکرد به‌هه‌له‌له‌کیشان و به‌رزکردنه‌وه‌ی ناوی خودا و پاکیزه‌هه‌ر دوو پیاوه‌که‌ش له‌گه‌ل خه‌لکه‌که‌هه‌ستان و الله‌ئه‌که‌به‌ریان کرد. پیاوی یه‌که‌م به‌گویی پیاوی دووهم چرپاندی: ئایا پاکیزه‌دهرکه‌وت؟ دووهم هاواری کرد: بیگومان ئایا نایینی؟ ببینه‌پاشان سه‌یری ئه‌و شوینه‌ی کرد که‌هه‌مووان سه‌یریان ده‌کرد سه‌ر لووتکه‌ی کلێساکه‌کاتیک هیچی نه‌بینی جه‌سته‌ی هه‌ژا وای زانی کویر بووه‌وه. گومانی دوور خسته‌وه‌و رۆانییه‌تاریکییه‌که‌و له‌گه‌ل خه‌لکه‌که‌هاواری کرد: بینیم بینیم.

نیمام وه هیمایهک بو قاییلبوون سهری لهقاند، وتی پرۆژهیهکی
 گرنگه که چیایهک له لم بکریته بههشتی عهدهن. نازناوی شارهزای
 پی بهخشیم و بهندهریکی لهسه دهریاکه پیدام جگه لهوهی به ناوی
 خوّم لهسه گریبهستهکه واژو بکهّم بژاردهیهکی دیکه له بهردهمدا
 نهبوو. وتیان ناوت چیه؟ وتم (جوزیف) وتیان خوئی له راستیدا
 (یوسف) بووه دهبیّت ناوهکهت بگۆریت. وتم با (یوسف) بیّت و
 خودا و مهسیح پاداشتم بدهنهوه. وتیان ئایا بروات به مهسیح
 ههیه و بروات به محمده نیه؟ وتم دهتوانم له پیناو پرۆژهکه واز له
 مهسیح بهینم. وتیان ناوت چیه؟ وتم نازانم، چونکه من له مندالانی
 بلوریم. وتیان بلوری چیه؟ وتم جویریکی نویی رهحمه مندالانی
 بیتاوان له گوناوه و دوور له سیکس و هاوسه رگیری و سه
 جیگهیی دروست دهکات، مهگه تهنها پیتاندنی دهستکرد. وتیان
 شهیتان به لهعنهت بیّت. به فرمانی نیمام ئەمه حهرامه، چونکه
 ئەوه زینا و گوناوه و تیکه لکردنی نهسه بهکانه. وتم من تاوانم چیه
 کاتیک کۆرپهیهک بووم له سکی بۆریه کهدا و هیچ نازانم سه بارهت
 به زینا و گوناوه. وتیان دهبیّت خوّت پاک بکهیتهوه و بروابوونت
 به خودا و پیغه مبهه رابگهیه نیت. وتم بروام به خودا و پیغه مبهه ریش
 هینا له پیناو پرۆژه کهدا. به لام پاکبوونهوه چیه؟ وتیان لیکردنهوهی
 پارچهیهک له پیست له سهری چووک. وتم هه موو شتیک ئاساییه
 تهنها لیکردنهوهی به شیک له جهستهم. وتیان دهبیّت لئی بکهیتهوه
 گه به رهکهتی خودات دهویت و ههروهها سه رکهوتنی پرۆژه کهش.
 وتم با لیکردنهوهی پارچهیهک پیست بیّت که هیچ ناکات گه
 ئالتوونه که پهیدا بیّت.

پاشان دهلاکه که هات و جانتایهکی به دهستهوه بوو، لیکردنهوهکه

پرووى دا به بى بهنج جگه له شووشه يه ك مهى نه بيت. مندا لانيكى
زور هاتن و هزيان به پاكبوونه وه ده كرد من گوره ترينان بووم
له نيوان خه ته نه كراوه كاندا. پوخسارم له زه وييه كه دا شارده وه و
بروا بوونم له روظنامه كاندا راگه ياند و ناوياننام شاره زا برواداره كه.
هموو به يانيه ك وينه يه كى خومم له چوارچيوه يه كدا ده بينى له گهل
بلاو كرده وهى رايه كم وهك ده ستور، بو هر پرسياريك وه لاميك و
بو هر كيشه يه ك چاره سه ريك و چاره سه رى سه ركه وتووش ته نها
گه رانه وه بوو بو مهيدانى ثاين و بروابوون به خودا و پيغه مبه ر.
وتيان ئه ي چاره سه رى تيشكى ناوه كى چييه؟ وتم نوپژ كردن و
به روظوو بوونى رهمه زان. وتيان ئه ي كيشه ي گراني و برسبوون؟
وتم برينى ده ستى دز و حجاب كردنى ئافره تان. ئيتر ئيمام نازناوى
فه يله سووفى بليمه تى پى به خشيم و خوداش قازانجى زياد كردم. له
كوتايى گريبه سته كه شدا جانتا ئالتوونه كانم كو كرده وه و بى ئه وهى
گومرگ بدهم له گهل كاتى خو شه ويسته كونه كه م به فروكه يه ك
ده رباز بووم.

خۆشهويستی كۆن

له تارمه‌ی په‌مه‌یی ئافره‌تانه‌وه به ره‌نگی خۆر سه‌رنجی به‌رزاییه‌که‌ی نیوانی رووبار و ده‌ریاکه ده‌ده‌م پانتایی فراوان بووه و به‌ره‌و زه‌ریا دريژ بوته‌وه. له‌و دیوی ده‌ریاکه‌شه‌وه مزگه‌وته ده‌وره‌که ده‌بینم و له پشت مزگه‌وته‌که‌شه‌وه خانه‌ی مندا لان و له‌و دیو ئه‌ویشه‌وه شانۆ نقوم بوه‌که و خانووی ئاسوده‌بیش له پشتی که‌لاوه‌که‌ی خه‌نده‌قه‌که‌دا بوو. له نیوانیشیاندا نه‌خۆشخانه‌ی جه‌نگی هه‌بوو تارمه شووشه‌کانی له‌ژیر تیشکی خۆردا بریسکه‌یان ده‌دایه‌وه له‌پشت ئه‌ویشه‌وه پزیشکه‌کانی سوپا پیده‌که‌نین و فیکه‌یان بۆ کچه‌کان لیده‌دا له خانه‌ی په‌ریستاران، کلاوی سه‌ربازیان له‌سه‌ردابوو، تفه‌نگی مندا لانه‌یان به‌ده‌سته‌وه بوو و چۆله‌که‌ی سه‌ر داره‌کانیان راو ده‌کرد. گیرفانی هه‌ر یه‌که‌شیان یاریه‌کی ئاگرینی جه‌ژنی تیدا بوو. هه‌ر یه‌که‌یان ده‌ریان ده‌کرد و فویان تی ده‌کرد و به‌زه‌وییان ده‌کیشا ده‌ته‌قی و ده‌چوو به‌ ئاسماندا و هاواره‌کانی جه‌ژن به‌رز ده‌بووه‌وه. ده‌نگی ئیمامیش کاتیک وتاری جه‌ژنی ده‌خوینده‌وه.

منیش له تارمه‌ی ئافره‌تانم و به چه‌ندین چه‌پکه گول و قوتابییانی
 قوتابخانه‌کان ده‌وره دراوم که وهک فریشته به جلوبه‌رگی سپیه‌وه
 سه‌ما ده‌که‌ن. ئافره‌تانی ریڅخراوه خیرخوازه‌کانیش وهک قه‌له ره‌ش
 وه‌ستاون و چه‌پله لیده‌ده‌ن. هه‌روه‌ها دایکانی نموونه‌یی و شه‌هیدانی
 جه‌نگ ریز به‌دوای ریزدا وه‌ستاون. ئه‌ویش له‌سه‌ر سه‌کوکه
 ته‌له‌یه‌تی و رووی له خودایه. هاواره‌کانیش وهک گولله ده‌رده‌چن
 و روخساره مه‌تاته‌که‌ی ده‌که‌وئته خواره‌وه بو نیوان قاچه‌کانی و له
 زه‌وییه‌که‌دا ده‌یشاریته‌وه. منیش روخسارم شار‌دوده‌ته‌وه و له خودا
 و پیغه‌مبهر ده‌پاریمه‌وه که زه‌وی هه‌لم لوشیت. داوا له مه‌سیح و
 دایکی پاکیزه‌ی ده‌که‌م بیه‌ روحیکی پیروژ و به ئاسماندا بفرم
 به‌بی جه‌سته‌یه‌کی بینراو. ده‌گه‌ریمه‌وه لای دایکم و له ره‌حمیدا
 ون ده‌بم. به پلیکانه‌ کونه‌کاندا به راکردن سه‌رده‌که‌وم و دایکم
 له چاوه‌روانیمدایه. قوله دریژکراوه‌کانیم تیوه‌ده‌ئالینیت و ده‌لایت
 دواکه‌وتیت ئه‌وه له‌کوی بوویت؟ منیش ده‌لیم لای پیاوه بیگانه‌که
 بووم. ده‌لایت بوچی کچه‌که‌م ژیانته ده‌ده‌یته بیگانه‌یه‌ک؟ منیش ده‌لیم
 ئه‌و عه‌رش و به‌رده‌ست و خزمه‌تکاری له‌گه‌له و من ماندوبووم
 له شو‌رینی قاپه‌کان و خهنده‌کردن بو ئه‌و روخساران‌ه‌ی خهنده
 ناکه‌ن و دان به باوکی‌کدا نانین دانی پیادا بنیت. ئه‌ویش ده‌لایت کچم
 شو‌رینی قاپه‌کان ئاسانتره له شو‌رینی جه‌سته‌کان له‌دوای مردنیان
 و دان پیدانانی دایک باشتره له دان پیدانانی باوک. لئی گه‌رام و
 رامکرد بو ریگه‌ کونه‌که‌ی له کوتاییه‌که‌یدا خانووه بچووکه‌که‌ی لئی
 له ته‌نیشته‌ کلئساکه‌وه و له ده‌رگامدا. دلشیم ترپه به دوای ترپه‌دا
 لیده‌دات. ده‌رگا‌که به روخساری مه‌سیحدا ده‌کریته‌وه ده‌یناسم و
 ئه‌ویش من ده‌ناسیت. قوله‌کانی تیوه‌م ده‌ئالیت و ده‌لایت دواکه‌وتیت

لهكوى بوويت؟ منىش دهلىم لاي ئىمامى مىردم بووم. ئەوئىش دهلىت (كاتى) ئايا تو و مىردەكەت ناپاكىم لهگەل دەكەن؟ منىش دهلىم ناپاكى نىيە (جوزىف) چونكه من زياتر تووم خوشدەوئىت لهو كاتانەى لهگەلىدام و باوەشى پىدادەكەم چاوەكانم لىكدەنىم و تو لهنىوانى قولەكانم دەبىنم. ئەوئىش دهلىت تو خوشەوئىستى تاقانەمىت و لەدواى تووشەوہ تەنھا ئەو پىاو و ئافرەتانەم خوشوئىستووہ كه بەبى مەمكن و كئىبىيان دەبىت. له خەومدا سرودى خوشەوئىستى دەچرم و خوشەوئىستىش نايەت. له شوئىنى ئەو لەهوشخوچون دىت وەك نووستن وایە مىشك دەكاتەوہ بەروى لەبىركردن بى ئەوہى چاوەكان لىك بنىت. خەوئىكى قوول له مردن دەكات بى ئەوہى بىرمەندى له دەست بەدەيت. نە تووم بىر دەچىتەوہ و نە مەسىح و نە ناوہكەم و نە جەستەم بەبى برىندارى. منىش دهلىم كامە برىن؟ هىچ نالىت و لەئامىزم دەگرىت. له ئاوئىنە بازنەبىيەكەى سەر سىسەمەكەدا دەبىنم ئىمام له ئامىزم دەگرىت. له ئاوئىنەكەدا وەك ئەوہ دەر دەكەوئىت له يەك كاتدا سەد پىاو باوەشى پىدا كرىم. سەرلەنوئى باوەشى پىدا دەكەمەوہ وەك ئەوہى باوەشم كرىت بە ھەموو پىاوانى كەوندا. دەستم دەخەمە سەر برىنەكە، لەژىر پانتۆلەكەوہ ھەوى كرىووہ و بۆنى تەختەى كۆنى لىدەيت، منىش دهلىم بەرامەى درەختى سەوزت لى دەھات. ئەوئىش دهلىت ئەوہ رۆژانى خوشەوئىستى بوو بەلام تو خوشەوئىستىت واز لى ھىنا لەپىناو ئالتوون و منىش وەك تووم كرد. لەناو ئاوئىنەكاندا له ئامىزى گرتم و منىش عەرەقەكەم بە بۆنەكەم دەسرپم و بۆنى دەكات و لىم دەپرسىت ئايت بۆنەكەت گۆرپوہ؟ وتم ئەوہ ھەر بۆنە كۆنەكەمە، بەلام جەستەم بەرامەى مندالى نەماوہ. سەرمانا بە راگرى

سېسەمەكەوہ و سەرىنىكم خستە نىوان سەرم و راگرەكە، بۇنەكەم
بە تەواوى جەستەمدا بلاو كردهوہ، بەلام بېسوود بوو بەرامەى
مردن لانه دەچوو. وتى گويمەدەرى من خوشم دەويى كە لەسەر
عەرشيت و هيچ شتىك لەخوتدا مەگۆرە و چرچى و نارېككەكانى
پىرى مەشارەوہ. پەرداخە سارده مەيەكە لە دەستم كەوتە خوارەوہ
بۆ سەر جيگەكە و وەك چۆن مندالېك كوپى شير دەرژيت پېكەنيم،
بەلام پەلەكە لەسەر سەرچەفەكە رەنگىكى تاريكى هەيە و نە بە
شۆرىن و نە بە خاوينكەرەوہ لا ناچيت. جەستەشم لەسەر جيگەكە
قورس و شلە و بە زەحمەت بۆم بەرز دەكرېتەوہ تا برۆم و لەسەر
كورسى عەرش دانېشم. جەستەم لەپشت كتېبخانە زەبەلاحەكەوہ
دەشارمەوہ و خۆم لە نىوان كاغەز و كتېبەكاندا پەنا دەدم. بېنيم
ناوم بە زيو لەسەر بەرگېك نەخشىنراوہ نەمكردهوہ. مېردەكەشم
نتوى بە ئالتوونى لەسەر كتېبېك نووسراوہ كە نەينووسيوہ. پاشان
ئىمام دېتە ژوورەوہ بۆنى مەى و عەرەقى ئافرەتەكەى ترى ليديت.
هيچ نالېم، چونكە من تەنھا ئافرەت نيم لە ژيانى ئەودا و ئەويش
تەنھا پياو نيبە لە ژيانى مندا. من لەتاو هەژارى رام كرد بۆ
لاى، ئەويش لەدەست شكست و دۆراندن راي كرده لام. لە ناخدا
تالى راستى و هەستكردن ديت و دەچيت وەك هەوايەكى گەرم لە
هەموو لاكانەوہ دەورەى داوم، گەردىلەى خۆل دەچيتە لووتمەوہ.
ناشزانم كورسى عەرش چووہ بۆ كوئى، ئەويش لە تەنېشمەوہ
راكشاوہ و دەستيم بۆ دريژ دەكات و دەيەويت بمرگريت. دەستى
منېش بەرەو لاي دريژ بووہ تەوہ دەمەويت لەئامېزى بگرم. هەر
چەند نزيكبووينايتەوہ ماوہى نىوانمان فراوان دەبوو. گەر بەر
يەكتر بکەوتينايتە و يەكمان لەئامېز بگرتايە زياتر دوور دەكەوتەوہ

و منیش زیاتر. باوهشم پیادا دهکات و منیش له باوهشی دهگرم، بهلام بهبی سوود چونکه له یهکهمین باوهشوهه ئه و ماوهیه دروست بووه. له جیگه نهرمه که شدا و له پیش نووستن حهزم به خویندنه وه بوو. به ره و لام دهکشا و پیکیکی به دهسته وه بوو باسی پروداوهکانی رۆژی بو دهکردم. ئه و شتیکی دهوت و منیش شتیکم دهوت و ئیتر وتویژیکی گهرمی بی کوتایی چیژبهخش له نیوانماندا دروست ده بوو. کاتیکیش به قولهکانی له ئامیزی دهگرم چیژه که ون ده بوو. زیاتر قسه کردن له گه لیم پی باشتر بوو وهک له ئامیزگرتنی وهک ئه وهی له نیوان جهستهی من و ئه ودا قسه کردن قه دهغه بیته یان زمانیک هه بیته که تیی نه گهین، به لام له قسه کردنه کاندایه کهتر ده گهین، راکان ده گورینه وه. له باوهشه کاندایه کسانای نامینیت، چونکه زیاتر ئه و جووله دهکات و هیرشبه ره، له ناکاویش دهکشیته وه وهک ئه وهی چیژ و گه یشتن به خووشی حهرام بیته یان باریکی قورس بیته له سهر جهستهی و بیهویت به یهک پیاکیشان رزگاری بیته له دهستی.

له ئاوینه کهدا ده مبینی له سهر جیگه که له شیوهی دوو پیاودا راکشاوه یه کیکیان نیمامه و ئه ویتیش وینه یه کی وهک خوئی. له تارمه ی کوشکه که شدا ده مبینی هاوپی له گه ل بو دی گارده که پیاسه دهکات. شه وانیش کاتیک له ئامیزم دهگریته شته کانم لا تیکه ل ده بیته، ده لیم ئایا تو نیمامیت یان بو دیگارده که ی؟ ئه ویش ده لیت نیمام. منیش ده لیم ئه و ته واو له تو ده چیته و خهریکه راستیه که م له ساخته که بو جیا ناکریتته وه. ئه ویش ده لیت من له ژیریدا له و به تواناتم و ئه ویش له جهسته دا له من به هیژتره، ههر چه ندیکیش ته مه نم برواته پیش و میشکم گه وره بیته و جهسته م لاواز بیته توش

که نجیت له ته مه نی کچه که مدا ده ترسم کاتیک له گه شت ده که ریمه وه
 وهک چوڼ شه هر یار وای به سهرهات له گهل بو دیگارده که بتینم له
 جیگه که دا. منیش وتم شه هر یار کتیه؟ وتی شه هر یار نانا سیت؟ ئایا
 کتیبی هه زار و یهک شه وهت نه خویندو وه ته وه؟ وتم نه خیر. وتی
 که واته تو کولتوور نازانیت و ئه وهش که موکورتیه له رو شنیریدا
 و ده بیئت بخوینیته وه. جیگه که ی جی هیشت و به هه نگاوی
 له سه رخو به ره و کتیبخانه که رویشت. ماوه یه کی زور له به رده م
 کتیه کاندایه وه و به زحمهت ناو نیشانه کانی سهر به رگه کانی بو
 ده خویندو وه. به پشته که میک قه مورده که یدا له دواوه دلنیا بوومه وه
 که خودی ئیمام خو یه تی و بو دیگارده که نییه. زانیم که من زیاتر
 به پشتیدا وهک له رو خساری ده یناسمه وه. ئه و راستیه تووشی
 شوکتی که به چیژی کردم، چونکه زانین هه ر چه ند قورسیش بیئت
 باشتره له نه زانین. باشتریشه بو من که له پشتیه وه بیناسمه وه
 وهک له وهی هه ر نه یناسم. له سهر نووکی په نجه کانم رویشتم بولای
 و له پشته وه باوه شم پیدا کرد. له پشته وه زیاتر خوشم ده ویت تا
 له رو خساریه وه و له نادیاریشدا زیاتر خوشم ده ویت.

لای کرده وه و له کتیه کان دوور که و ته وه و کتیبکی گه وره ی به
 ده سته وه بوو به زحمهت هیئایه سهر جیگه که. چاویلکه که ی له سهر
 لووتی جیگیر کرد و زنجیریکی ئالتوونیی لیوه شوږ بووه وه. کاتیک
 ده خوینیته وه چاوه کانی داده خات ده نویت و چاویلکه که به سهر
 لووتیه وه یه تی و ده می نیو کراوه یه و ئایهت ئه لکورسی ده خوینیت
 و شه یئانه کان و روحی جنه کان دوور ده خاته وه. کتیه که ش وهک
 ئافره تیک عه شقی بو بیئت ده گریته باوه ش. له تاریکیه که شدا خو ی
 له جیگه که ده دزیته وه و ده چیته لای ئه و. له شوینیکه وه ده مبینی

که باوهشی پیدا دهکرد و ئه و منی نه دهبینی. بینینه که ئازاریکی به چیژی پی دهگه یاندم، چونکه بینین سه رباری ناخوشییه که ی له نه بینین باشته، ئاشکرا کردنه که ش وهک چیژیکی گونا هباری ته نها خۆم به دهستم دههینا بی ئه وهی که س بمیینیت. ههستیش به ئیرهیی یان تووره بوون ناکه م، به لکو ههستکردنه به تاوان. وهک ئه وهی من زیاتر ناپاکیی له گه لدا بکه م تا ئه و. چیژ وهر دهگرم به له ئامیزگرتنی ئافره ته که ی دیکه وهک له خۆم.

زیندوو گردنه وهی کولتوور

له جیگه که دا و کاتی نووستن چه زم به خویندنه وهی کتیبه میژووویه کان بوو. ئەوهی زیاتر چه زم لئی بوو، کتیبی ههزار و یهک شهوه بوو. چاویلکهی خویندنه وه له چاو دهکه م و روخساری ئیمامی لا ددهم. له ئاوینه که دا ده بینم روخسارم بازنهیی دهنوینت له ژیر تیشکه سپییه که دا و پیستم و ددانه کانیشم سپی دهر دهکه ون وهک ددانه کانی پادشا شههره یار. دلشیم وهک دلی ئەوه عه شقی ئافره ته به ردهسته ره شه کانه. روحیشم وهک روحی ئەو بیگه رده و نازانیت که ده کریت ئافره ت عه شقی پیاویکی دیکه ش بیت جگه له میرده که ی. چه سته م ده هه ژا کاتیک هاوسه ره که ی پادشا شههره یارم له جیگه که دا له ئامیزی کۆیله یه کی ره شدا بینی. له خه ونه کاندا هاوسه ره که مم له جیگه ی نووستندا له گه ل یه کیک له کۆیله ره شه کانی به رده ستم ده بینی و له ناکاو چاوه کانم ده کرده وه ده مبینی به ته نها نووستوو و کتیبه که ی له باوه شه و چاوه کانی لیک ناوه. وهک خوینتیکی گهرم دلنیا یی به چه سته مدا دیت و له

جینگه که خوم جه جزمه وه بولای ئافره ته به ردهسته ره شه که م. ل
 ریگه مدا بولای له ژیر سیبهری دره ختیکدا ده وه ستام وهک چون
 پادشا شه هر یار وای ده کرد. هه وام هه لده مژی و ئاسوده ده بووم
 به وهی به تهنیا و به بی پاسه وان چوومه ته ده ره وه بی ئه وهی که س
 بمناسیته وه. سنگم پر هه وا ده کرد کاتیک دیویکی زه به لاهم بینی
 سنوقیکی گه وردهی له سهر سهره. وام زانی خیویکی جنه کانه یان
 یه کیکه له دوژمنه کانم له حزبی شهیتان. وهک چون به مندالی وام
 ده کرد چوومه سهر داره که و له نیو لقوپوپه کانی خوم شارده وه.
 بینیم دیوه که له ژیر سیبهری دره خته که دا دانیشته و قوفله کانی
 سنوقه که ی قوفل له دوی قوفل ده کرده وه، هه وت قوفل. له ناو
 سنوقه که دا سنوقیکی ترم بینی کردیه وه و ئافره تیکی زور جوانی
 جادووگه ری ده رهیتنا.

پنیوت: ئه ی ئافره ته دلسوزه که م ده که ویت که میک بنووم. ئیتر
 سه ری کرده سهر ئه ژنوکانی و نووست. بینیم ئافره ته جوانه که
 سه ری بهرز کرده وه بو دره خته که و به چرپه و به دهنگیکی هیمن
 وتی: وهره خواره وه و له م دیوه مه ترسه، چونکه ئه و له به نی
 ئادمه و جن نییه. دابه زیم سه ری میرده که ی بهرز کرده وه و
 له سهر ئه ژنوکانی لای دا و خستیه سهر زه وییه که و وهک چون ژن
 و میردیک یه کتر له ئامیز ده گرن به و شیوه یه باوه شی پیدا کردم،
 هه موو ئه و شتانه ی پیاویکی چاکه کار خوازیاریه تی له گه ل یه کیک له
 حوریه کانی به هه شتدا ئه نجامی بدات به سهرمدا هات؛ پیش ئه وهی
 مالئاوایی لی بکه م، دهستی کرد به گیرفانیدا و کیسه یه کی ده ر کرد
 و ملوانکه یه کی تیدابوو که نوسه د و نه وه د ئه نگوستیله ی پیوه بوو
 و وتی ده زانیت ئه مه چییه؟ وتم نازانم. وتی له بیئاگایی میرده که م

ټه وهی له گهل تو کردم له گهل خاوهنی ټهم ټهنگوستیالانه دا کردوومه
 و بیته توش ټهنگوستیله که تم بده ری. مستیله که م له په نجه م دهر کرد و
 پیتمدا وتی ټهم پیاو ه شهوی بوکینیم فراند می و خستمیه سنوقیکه وه
 و سنوقه که ی کرده سنوقیکی دیکه وه به حهوت قوفل داده خریت
 و خستمیه ناخی زهوییه وه بی ټه وهی بزانیت که ټیمه ی ټافره تان
 گهر ویستمان شتیک بکهین ټهوا ټه نجامی ددهین. جه ستم هه ژا
 و له گهلیدا دلم خورپه یه کی کرد و خیرا گه رامه وه بو کوشک بینیم
 هاوسه ره که م له گهل دوسته که یه تی له جیگه که دا. به شمشیر له
 ملیمدا و چوومه لای هه موو هاوسه ره کونه کانی پیشووترم و یه ک
 له دوا ی یه ک له ملی ټهوانیشمدا. وام لی هات هر مانگیک که
 ټاسمان مانگه شهوی تهواو بییت کچیکی پاکیزه ده که مه هاوسه رم
 و دهیکه م به ژن و هر ټه و شه وهش دهیکوژم. ماوهی بیست
 سال بهو شیوه یه مامه وه تا خه لکه که بیزار بوون و کچه کان هه موو
 هه لاتن و هیچ کچیک نه مایه وه خو ی له به رامبه ر ټه و سوکایه تیبه
 بگریت. شهوی جه ژن به سه روکی ټاساییشم وت پیویستم به کچیکی
 پاکیزه ی به رده ست هه یه که له و زه مه نه دا له و باشتر نه بییت. پاشان
 له کتیبی کولتووردا تایبه تمه ندیبه کانیم بو خوینده وه. وتم دمه ویت
 قه د باریک و سنگی پان بییت ده ستوپه نجه ی ورد و سه ری بچووک
 بییت گهر دنی به رز و په مه یی بییت خوشه ویستی لی سه رپرژ بییت
 و دهستی هیچ پیاو یکی به رنه که وت بییت چوار شتی سپی بییت،
 روخساری و سپینه ی چاوه کانی و گهر دنی و ده ست و په نجه کانی و
 چوار شتی رهش بییت، برو و برژانگه کانی، چاوه کانی و قژی. چوار
 شوینیشی سوور بییت: زمانی و لیوه کانی و رومه ته کانی، چوار
 شتیشی زبر بن: قاچه کانی و مه چه که کانی، چوار شتیش پانوبه رین

بیټ: نیوچاوانی و چاوهکانی و سنگی، چواریش تهنگ بیټ: دهمی
و لووتی و کونی گویچکهکانی و ئەو شوینە ی تری که مه بهسته له
ئافره تدا.

کاتیک سەرۆکی ئاساییش گویبستی ئەم تایبه تمه ندیانه بوو
هەرچی خوین بوو له روخساریدا نهما و رهنگی وهک رهنگی مردوانی
لیهات و برۆای به دووباره بوونه وهی روحه کان هینا، پاشان وتی
ئەمه روحی پادشا شه هره یاره چۆته جهسته ی ئیمامه وه یان روحی
ئیمامه له جهسته ی شه هره یاردا. به بیدهنگی مایه وه و روخساری
له زهوییه که دا دهشارده وه و دهنگی ئیمام دههاته گویچکه ی کاتیک
تایبه تمه ندی چوار تهنگه به ره که ی ده خوینده وه و به په نجهکانی
ده بیژاردن: دهمی و کونه لووتهکانی و کونه گویچکهکانی و ئەو
دهرچه گرنگ و مه بهسته ی ئافره تان. پاشان سەرۆکی ئاساییش
وتی، به لام گه وره م جهنابی ئیمام ئافره تیکی به رده ست به م شیوه یه
نرخ ی له نه وه د هه زار دینار که متر نابیت و خه زینه ی دهوله تیش
به تاله و قه رزه دهره کییه کانیش... ئیمام قسهکانی پیبیری و بانگی
پاسهوانی خه زینه ی کرد. پاسهوانه که وتی به فرمانی خودا خه زینه
ئاوه دانه و پرساری بهندی خه رچی کرد. ئیمام وتی بهنده به تاله کانت
چین؟ وتی هه موو بهنده کان به تالن ته نها بهندی عه شق نه بیټ، به لام
گه وره م جهنابی ئیمام عه شق نادیاره و نه زانراوه، زانراو نادیار
نابیت. قوشمهکانی راستیه و راستیه کانیشی قوشمه یه و خوداش
دهیزانیت. ئیمام هاواری کرده نووسه ری گه وره، پیی وت ئایا پیناسی
عه شق له زانستی کولتووردا چییه؟ نووسه ری گه وره وتی: عه شق
جوولاندنی جیگیریکه و جیگیرکردنی جوولاو یکیش له خراپهکانی
ئاین نییه و قه دهغه نییه له شه ریه تدا دهرمانی هه موو دهردینکی

به چيزه و كه حهز به بهرده و امبوونی دهكریت و واله پياو دهكات
 نهو شتهی قینی لیهتی خوئی بویت و هه لسوکه وتی ریکده خات و
 شیرینی ههنگوینی تیدا ده توینیته وه و دواتر ده بیته هه وینی ئیمان.
 ئیمام سه رنجی نووسه ری گه وره یدا و سه ریسوورما به و روشنیری
 و گرنگیدانه ی به کولتوور. وهک هه لویستی هه میشه ی نه یاری
 شه ری سه ری کردبوو به زه ویدا هاته ژووره وه و چاوهروانی
 نوره ی خوئی ده کرد تا نه ویش رای خوئی له و باره وه دهر بپریت،
 له کوتایی دانیشتنه که دا نوره ی هاته سه ر و وتی: گه وره م جه نابی
 ئیمام عه شق توژیکی پیسه به رزده بیته وه بو ده ماخ له نه جامی
 توویکی په ستینراو له دوا ی نانخواردنیکی چه وری ئیواره ی پیسبوو
 به تیشک که نه وه ش داوی ئیبلیسه که لاوازی جه سته و هه ناسه برکی
 و ناته واوی لیدانه کانی دلّه و له پياو دهكات بچیته جیهانی خواره وه
 و دهره نجامه که ی کوشنده یه سه ره تاکه ی یاریکردنه و کوتاییه که ی
 له کارکه وتنه، خودای گه وره ش هیچ پیغه مبه ریکی ره وانه نه کردووه
 له ئافرهت لیی ترسابیت، کاتیکیش کوئه ندای پياو هه لده سیت نیوه ی
 میشک ده وه ستیت و هه ستانی کوئه نداییش نه هه مبه تیبه کی گه وره یه
 که وروژا نه میشک و نه ئایین خوئیانی بو راناگرن، جه نگیکه
 پیویستی به جرتوفرت هه یه هیرشبردن و کشانه وه، ئافره تیش وهک
 فریشته یه ک خوئی پیشانده دات و دواتر ده بیته شه یتان و جادووو له
 پياو دهكات و ده یکاته پشيله یان مه ر له سه ر سنگی ده خشیت هیچ
 پياویکیش نه بووه خوشه ویست و دوسته که ی جی به یلیت و نه لیت
 کوشتمی. ئیمام به تووره ییه وه هاواریکرد: بیکوژه و گوناهاه که ی به
 ملی من. نه یاری شه رعیش وتی: نه ی ئایا له خه زینه به شی منیش
 و توش هه یه جه نابی ئیمام؟ پاسه وانی خه زینه به بیته نگی مایه وه.

سەرۆکی ئاساییشیش وتی ئەهی من جەنابی ئیمام ئایا بەشم نییە
 لە عەشق؟ بریسکە یەک هاتە چاوەکانی نووسەری گەورە لە
 کاتەهی سەرنجی هەمووانی دەدا. لە دواى بێدەنگیەکی زۆر پاسەوانی
 خەزینە وتی: خەزینە تەنھا بەشی ئیمام و پیاویکی تری تێدایە کە
 ئیمام دەستنیشانى بکات. پاسەوانی خەزینە وای دەزانی کە ئیمام
 ئەو دەستنیشان دەکات و وتی ئاو بەسەر تینودا ناروات. ئیمام بە
 سەرسوورمانەووە سەیری هەر چوار راگرەکەى کرد، حوکمی خۆی
 دەدات و نایەوێت هیچکامیان توورە بکات. ژيانى لە دەستی سەرۆکی
 ئاساییشدايە. خەزینەش لە دەستی پاسەوانە کەدایە. دیموکراتیەتیش
 لە دەستی نەیارى شەرعییە و کولتوووریش لە دەست نووسەری
 گەورە. کارەکە بەو کۆتایی هات کە هەر چواریان بکشینەووە
 لە پیناوی ئیمام چونکە زینەتی دونیا بوو ئەووە و چەندین بەردەست
 و خزمەتکاری بوو هەیه، لە رۆژی دوايیشدا حەفتا و حەوت حۆری
 هەیه و بوو هیچ کەس نییە برا بەشی لە گەلدا بکات، جگە لە ئیمامیش
 ئیمە هەموو لە بەردەم یاسادا وەک یەکین، هەر کەسیش سەبارەت
 بە کارەکانمان قسە بکات ئەووە لە داوی شەیتانە.

پاشان سەرۆکی ئاساییش بری نەووەد هەزار دینارەکەى هەلگرت
 و چوووە بازار بە شوین دەلالەکاندا دەگەرێ. بریاریکیشی دەر کرد کە
 نابیئت هیچ کۆیلە یەکی ئافرەت بوو بەردەست بە زیاتر لە نەووەد
 هەزار بفرۆشریئت و پیش فرۆشتنیش دەبیئت بخریتە بەردەمی بوو
 پشکنین. جوولەهی بازار چالاک نەبوو بە تاییبەت لە دواى شکستی
 جەنگ و رۆیشتنی ئافرەتانی بەردەست و کچەکان بوو ولاتانی تری
 دونیا. ئیتر سەرۆکی ئاساییش بە مالاندا بە لایتیکەووە دەگەرێ
 لە دواشیەووە سەگەکانی راوی پی بوو. نەیتوانی هیچ پاکیزە یەک

بدوزیته وه ئه و تایبه تمه ندییانه ی تیدا بیت. خه ریک بوو لا بکاته وه و به دهستی به تال بگه ریته وه گهر نه یینیایه به ههنگاوه خیراکانی وهک ئاسک رادهکات و له دوایشیه وه سهگه که ی به دوایدا رای کرد له دوایه وه پاسه وانه کانی و سهگه کان. تهنها له پشته وه بینیی قهه باریک و چالاک جهسته چالاک له پشته وه تهواو تایبه تمه ندییه کانی به سهردا دهگونجیت له روه کانی پیروزی و خه یال و کولتووریشه وه. وهک سوپاسگوزارییهک دهسته کانی بهرز کرده وه بو ئاسمان بو خودا. بوشی نه بوو له ویستی خودا دهر بازی بییت.

ئیمام بینیی هاته ژووره وه و هیشتا له جیگه ی نووستنه که دا له سه رجییدا بوو له گه ل کوتا هاوسه ری، به چرپه یه که وه لیوه کانی جوولاند و هه ر له وییدا ته لاقیدا، سی به سی. پانتوله نویکه ی له بهر کرد و به به ژنوبالایه کی ریکه وه و به سه ره رزی چووه ژووره وه بولای و له پشتیشیه وه سهگه که ی (مه رزوق). سهگه که سه ری بهرز کرده وه و چاوی به روخساری که وت دهسته جی ناسییه وه سه رباری تیپه ربوونی ئه و هه موو ساله. سهگه کان میژوو، کولتووریان له بیر نه ده کرد.

مه رزوق دهستی کرد به وه رین و راکیشانی پانتوله که ی له جووله یه کدا وهک ئه وه ی بیه ویت میژوو دووباره بکاته وه. سهگه کان بویان نه بوو میژوو دووباره بکه نه وه هه ربویه سه روکی ئاساییش ملی گرت و دهست و قاچه کانی به زنجیر به سته وه. له بیدهنگی شه ودا و دوا ی ئه وه ی هه وا جیگیر بوو به بیدهنگی گولله ی پیوه نا. ئه ویش ئه وکات له نیوان قوله کانی ئیمامدا بوو و تهنها یهک شه و له ته مه نیدا مابوو ئه ویش شه وی جه ژن و دهرکه وتنی مانگی ته واوه. وهک چون له دایک بووه به رووتی له ژیر تیشکه سپییه که دا راکشا.

له تیشکه سپیه که دا پوخساری دایکی به هه لبرکاوی بینی، وتی
یان ئه وه تا ده ژیم یان ده بمه قوربانی له پیناو کچانی نیشتمان و
هۆکاریک بۆ رزگار بوون له چنگیان.

له کونی ده رگا که وه سه روکی ئاساییش سه ری سوور ما کاتیک
بینی به ئاوگردانیک ده پیرژینیت و ده لیت له م وینه یه ده رچۆ و بیه
به مه ر. ده سته جی بووه مه ر و به دریزایی شه و باعه باعی بوو.
پیش خۆر هه لاتنیش ئاوگه ردانه که ی هه لگرت و پرژاندی و وتی: له م
وینه یه ده رچۆ و ببه ره وه به وینه ی یه که مین جارت. ئیتر گه رایه وه
بۆ حاله ته کۆنه که ی به پوخساری نیمامه وه.

سه روکی ئاساییش کاتیک له کونی ده رگا که وه سه یری ده کرد
شله ژا. ئه و وه ک ئافره تانی ناو کتیبه کانی تایبته به کولتوور توانای
جادوو کردنی هه یه. زۆر سه ری سوور ما چۆن کۆیله یه کی ئافره تی
به رده ست توانای ئه وه ی هه یه نیمام له وینه ی یه که می ده ر بکات و
بیکاته چوارپی و ئه و ناتوانیت بیگوریت. ده ستیدا به ده ستیدا و وتی
له وانیه ویستی خودا بیت، سبحانه نهینی خۆی ده خاته لاوازترین
دروستکراوه کانی. (استغفرالله) ی کرد و وتی ئه وه ویستی شه ی تانه
له به ر ئه وه ی خوا له گه ل نیمامدایه و نا کریت خودا به مه قاییل بیت.
جاریکی تر استغفرالله ی کرد، وتی ویستی خودا له سه روو ویستی
شه ی تانه وه یه و شه ی تان ناتوانیت هه یچ شتیک بکات به بی ره زامه ندی
خودا. لی ره دا لیوه کانی جووت کرد وه ک ئه وه ی بۆ هه تایه بیده نگ
ببیت و له کونی ده رگا که وه به رده وام بوو له سه یرکردن.

کچی خودا له گهل ئیمامدایه

شهوی جهژن و هاوسه رگیری به دست من نه بوو. به دستبه سراوی به زنجیریک منیان راپیچ کرد بو لای و دهوروبه رم جلوبه رگی سپی بوو به رهنگی روحی فریشته کان و کفنی مردوان. له سه ر جینگه یه کی رازاوه و نه خشینراو به قوماشی گرانبه ها که وهک گوپی سازاده کان بوو خووم به پروتی بینیه وه. بیرم هاته وه. له وه ته ی له دایک بووم دایکم نه بینیه ته وه و له خانه ی مندالانیش به دهم خه وه وه ده رویشتم و له تاریکیدا به شوین روخساری دایکم ده گه رام. له خه وه که مدا گویم له دهنگی خودا ده بیت وهک دهنگی دایکم بانگم دهکات، راده که مه لایی و دست ده که مه ملی و خووم له سنگیدا له دژی روحی جن و شهیتانه کان هه شار ده دهم. شه وانیش دهنوم و خودام له گه له. به یانینیش هه لده سام و مه سیحم له گه لبوو. له ناخمداهه ستم پیی ده کرد ده جوولیت. به چند قاچیکی نه رمی وهک قه یفه. له ژیر دیواری سکمه وه به قوله کانم له ئامیزی ده گرم و به رزی ده که مه وه بو سه ره وه بو ژیر تیشکی خوور تا خودا

و نیشتیمان و نیمام بیبینن. بو روخسارهکان خندهم دهکرد و
 روخسارهکان خندهیان بو نه دهکردم. چاوهکان له ناو پیلوهکاندا
 هه لده گه رانه وه و روخسارهکان له سه رهکان ده که وتنه خواره وه و
 سه ره که به بی موو سوور ده بوو، روخساره که ش موو دایده پووشی.
 دهنگه ئارامه به سوژه که ده گورا بو لوره ی گورگ و له خه وه که مدا
 راوی ده نام کاتیک له تاریکیدا به شوین دایکما ده گه رام، له
 پشتیشمه وه کاتیک رام ده کرد گویم له ته په ی پییه کی زور بوو
 له دوامه وه رایان ده کرد. کاتیکیش لام ده کرده وه هه لده هاتن. له
 به رهنگار بوونه وه ی روو به روو ده ترسان. هر یه که شیان ده ترسا
 به ته نیا بروات. هه ست به هیز و توانا ناکات ئه گه ر ئامیریکی
 کوشتنی به دهسته وه نه بییت. به ئاراسته یه کی خواروخیچ و به
 قاچوقولیکی خواروخیچ و چاوی خیله وه ده رویشتن. یه که یه که
 خویمان و سه روکه که شیان و روخساری سه گه کانیشیان ده ناسمه وه.
 سه گ به روژ روخساری کاوری ده پووشی و به شه ویش روخساری
 گورگ. پیاوهکان له پیشه وه ده رویشتن و له دوا یانه وه پاسه وانهکان
 و له دوا ی ئه وانیشه وه سه گه و پشیلهکان که ئه وانیش ده هاتن و
 که لبه کانیان نیشانده دا و پییه بچوو که گوشتنه بی ئیسکه کانیان
 له زهوی توند ده کرد، چاوهکانیان بریسکه ی ده دایه وه و سکیان
 وهک هه وا هه لئاوسابوو به نه بوونی و نه هیشتن ته واو وهک هه وا ی
 قه تیزی ژووریکی داخراو.

من رام ده کرد و دایکم ده بینی له نزیکی به رده که چاوه پروانمه
 له سه ر به رزاییه که ی نیوان روو باره که و ده ریا که. قوله کانی به ره و
 لای من دریژ کردوو. خه ریک بوو پیی بگه م گه ر نه وه ستامایه و
 چاوه کانم پری شوینه که نه کردایه شوین و هیمای ئارامی و ئه و

جینگہ یھ ی لئی لھ دایک بووم. پاشان لھ پشتھوہ لئیان دام. پیش
ئھوہ ی بکھوم و وشھکان لھدھست بدھم لام کردھوہ، وتم ئایا
ئیوہ قوربانییھ کہ دھکوژن و تاوانبارھ کہ فھراموژ دھکن؟ وتیان
تاوانبارھ کہ کئیھ؟ ئاماژھم کرد بو روخساریکی ھلواسراو بھ
راگریکی دریژبووہوہ تا ئاسمان.

ئیتر لھ ژیر بھ تانییھ کہوہ خووم گرمولھ کرد وھک چوون لھ خانھ ی
مندالان وام دھکرد. بینیم لھ بھردھمدا بھ پرووتی وھک چوون لھ دایک
بووہ وھستاوہ. وتم تو کیکی؟ وتی من ئیمام ئایا روخسارم
ناناسیتھوہ؟ وتم ناتناسم. وتی ئایا پیشتر روخسارت نھ بینیوم؟
وتم ناتناسم. وتی ئایا رپوژنامھکان ناخوینیتھوہ سھیری شاشھکان
ناکھیت سھیری ئھو وینھ یھ ناکھیت بھ سھر کہ وانھکانی سھر کہ وتنھوہ
ھلواسراوہ ئایا ھیچ پولیکی پووست و کاغھزی مؤرکردنت نھ کریوہ؟
وتم مؤرکردن چییھ؟ وتی نازانیت مؤرکردن چییھ؟ وتم یھ کہ مین
جارمھ گویم لھو ناوہ دھبیئت. وتی تو لھم دونیایھ دا ناژیت و یھ کییک
نیت لھ ئیمھ. گھر ئیمام نھ ناسیت ئھوا نیشتیمان ناناسیت و کہ
نیشتیمانیش نھ ناسیت واتھ خودا ناناسیت. پاشان وتی ئایا گویت لھ
ھاواری (خودا و نیشتیمان و ئیمام) نھ بووہ؟ وتم گویم لی نھ بووہ.
دھستیکی بھ دھستیدا دا و زور سھری سوور ما و وتی تو لھ (حزب
اللھ) ی یان لھ حزبی شھیتان؟ وتم نھ ئھ میان و نھ ئھ ویشیان. وتی
ئھمھ سھیرھ ئایا کتیبی کولتوورت خویندوہ تھوہ؟ وتم خویندھواریم
نییھ. وتی گھر نھ خوینیتھوہ خو دھ بیستیت؟ ئایا چیرو کہکانی ھزار
و یھک شھوہ و پادشا شھرھ یارت نھ بیستوہ؟ وتم شھرھ یار
کئیھ؟ وتی ئایا پادشا شھرھ یار ناناسیت کہ ھاوسھرھ کہی وھک
قھیماغ وا بوو لھ گھل کویلھ یھ کی بھردھستی رھشدا ناپاکی لی کرد؟

وتم له بهر ئه وهی له میرده کهی زیاتر خووشی ویستوو. دهستیکیدا به دهستت دا و زور سهری سوور ما و وتی: ئایا دهکریت ئافره تیک پیاویکی له میرده کهی زیاتر خووش بویت؟ وتم به لئی. وتی: ته نانهت گهر میرده کهشی پادشا یان نیمامیش بییت؟ وتم به لئی. وتی: ده بییت چ شتیک لای ئه و دوسته هه بییت که نیمام نه بییت؟ وتم خووشه ویستی. به قاقایه کی وهک ته پله کانی جهژن و قوله کانی کرده وه و کهونی له ئامیز گرت و وتی: خووشه ویستیم هیند لایه بهشی هه مووان بکات و دلم هینده فراوانه جیگه ی هه مووانی تیدا ده بیته وه. وتم: گهر دلت جیگه ی هه مووانی تیدا بیته وه ئه وا کهسی تیدانیه.

له سهر سه رینیکی په ری وشترملی نه خشینراو راکشابوو ئانیشکی چه پی وهک راگر خستبووه سهر فهرشیکی عه جه م که وینه یه کی که عبه ی له سهر بوو. دهستی راستیشی په رداخیک مه ی. ئانیشکی له که عبه دا چالیک گه وره ی دروست کردبوو. که میک په رداخه که له دهستیدا له ریه وه، که میک له مه یه که پزایه ناو چاله که ی که عبه وه. که میک جهسته داپوشراوه که ی به موو راست کرده وه. چاوه کانی له سهر جهسته ی پوتی بی مووی من جیگیرکرد. پاشان وتی بوچی له بهر پیمدا نانوشتیته وه؟ وتم له ژیانمدا بو هیچ که سیک نه نوشتاومه ته وه، وتی من هیچ که سیک نیم و هه موو ئافره تان دنوشتیته وه. وتم من له و ئافره تانه نیم. وتی ئه ی تو چیت؟ وتم ئافره تیکی بی ناوی بی باوک و دایک و خوینده واریم نییه به لام خووشه ویستی ناکه م و دلم که سیک دیکه ی تیدایه.

لیرده دا په رداخه که به دهستیته وه هه ژا و هه موو مه یه که پزا و ته واوی که عبه و گوپی پیغه مبه ریشی پرکرد. هه ستا و جهسته ی به موو داپوشراو به ریکی به پوتی وهستا. چهزی وروژا و میشکی

رؤیشت. هیچ شتیک داخی ناکات و میثکی نابات هیندهی ئافره تیک
که مولکی ئه و نه بییت. ئاگره کهش ناکوژیته وه تا ئه و کاتهی نه یکاته
مولکی خوئی و هیچی لی نه هیلیته وه ته نانهت گوشتی به سه ر
ئیسکی شه وه نه هیلیت.

له به رده میدا دانیشتبوو ئیسکه کانی ده لسته وه و ئیسک له دوا ی
ئیسک وه ک قامیش له سه ر ئه ژنو ده یشکاندن، مؤخه که ی له به رده میدا
ده خوارد و ئه ویش وه ک مه ری جه ژن سه رنجی ده دا کاتیک ده چیته
دوکانیکی قه سابی و له چاوه کانی تا ئیسکه کانی لی ورد ده بیته وه.
ته نها لیوان لیوه له ترس. تیر ناخوات هه ر چند بخوات، هه ر
چهنیش بروادار بییت بی بروایه، کاتیک ئیسک له دوا ی ئیسک
ده یخوارد شان ه کان و ئیسکه کانی تر و جگه ر. گه ده ی پر بوو
لیوان لیو وه ک مه شکه ی پیسته ی بز ن ئاوسا. ئه ویش هه ر ده یدایه
ده ستی و نه ده وه ستا. تا ئه و کاته ی گوی له ده نگی ته قینه وه که بوو
و روخساری که وته سه ر زهوی و چاوه کانی به سه رسوورمانه وه
کرانه وه، خه ریک بوو بروای نه ده کرد، وتی سه ره تاکه ی یارییه و
کو تاییه که ی له کار که وتن، ئیتر وه ک ئاسک رای کرد و له دوا شی وه
سه گه که ی.

به ناگاهاتنه وه له دواي چيژ

له تاريخايي شه ودا دهستي چه پم به ره و لاي رويشت، به ددانه کاني وهک دداني پشيله دهستي گرتم. بانگم کرد پشيله بچکوله کهم به ناوي (کاتي) ي هاوسه ره کونه کهم. له گهل خوشه ويستي کوني هه لهات بو ئه و ديوي دهرياکان و به تهنها له جيهانه کهي تردا جيي هيشتم. وتي پشيله بچکوله کهي تو نيم. وتي گهر پشيله نه بيت ئه و له گروه پلنگه کانيت. به ددانه کاني په ستاني خسته سر دهستم تا دهسته کهي له قول کرده وه. سه رباري برينه که چيژيک هه بوو. دهسته کهي ديکه م بو دريژ کرد به ددانه کاني گرتي و ليي کرده وه. وتم کاره که گالته نييه. قاچي چه پم بو دريژ کرد گرتي و وهک دهسته کاني لي کرد. کاتيک راکشابووم و روخسارم به ره و زه وييه که بوو چاوه کانم کرده وه بينيم له به رده ممدا وه ستاوه. دهسته جي ناسيمه وه. روخساره هه لبزرکاوه لاوازه که و دوو چاوه ره شه کان که جيگهي هه موو تاوانه کاني جيهاني تيدا ده بيته وه. پاشان وتم تو کچي خودايت ئايا روخساريکي جياواز و جهسته يه کي

جیاوازت پۆشیوه؟ دەمی نەکردەوه و لیوی نەبزوت و بەبێدەنگی و بەوەستاوی لەبەردەمدا مایەوه. لە دلی خۆمدا وتم گەر هەر بەو شیۆهیه بەبێدەنگی بمینیتەوه ئەوا واتای ئەوهیه زیاتر لەوهی که شەرعیەت ریگهی داوه بێر دەکاتەوه و ئافرەتیش لە پارچەیهکی خواروخیچ دروست کراوه میشک و ئیمانیشی کهمی ههیه. ههولم دا لیی نزیك بېمهوه تا له روخساری دلیا بمهوه. زانیم که تهنایهک قاچم ههیه و بهسەر زهویدا نارۆم. ئیتر دەستم کرد بە سنگەخشی و ئەویش وەستاوه و هیچ جوولەیهکی نییه. لە دلی خۆمدا وتم ئەو جادووگەرە و کاتیک نووستوم ئاوپرژینی کردووم و بوومهته مەر یان مارمیلکه، روخساری جادووگەرانی نەبوو، چاوهکانی بریسکهیهکی رەشیان تیدا بوو وەک چاوی شەیتانەکان و روحی جنەکان. (ایة الكورسی) م خویند تا وەدەری بنیم، بەلام نەرۆیشت. وەک بەرد لە جیی خوی لیۆهکانی جووت و بەبێدەنگی وەستاوه. بێدەنگییهکه لە گوێچکه مەدا وەک زەمینلەرزهی مردن دەزرنگیتەوه و دەستم درێژ دەکەم تا بمرگیت قۆلم ون دەبیت. قاچمی بو درێژ دەکەم قاچ و جەستە و هەموو چیژەکانی دنیا ون دەبیت. دەموت دەستم بگره کچهکه م من لیوان لیو له دنیا تیر بووم، هیچیشم له تو ناویت جگه لهوهی که دان بهوهدا بنییت من باوکتم.

چاوهکانم بە سەرسوورمانەوه زەق بوون و وتم دایکم منی بەبی باوک هیناوهته دنیاوه. وتی نه کچ و نه کور بەبی باوک له دایک ناییت و من ئیمامی باوکتم. وتم من ناتناسم و ئیستا نهییت پیشتر روخسارتم نه بینیه خودا باوکی منه و منیش کچی خودام. وتی بێدەنگ بە، زمانت بەبرین بچیت سبحانه نه کهسی لی بووه و نه له کهسیش بووه (لم یلد ولم یولد). وەک نووستووێهک دەنگی دەر

نہدہات و لہ ہوا دا دوو قوٰلی نہ بینراوی دہجوولاند و دہنگیکی
 نہ بیستراو. دلّیت لہ ہموو خوٰشی و چیژہکانی دونیا تیر بووم و
 تہنہا یہک چیژ ماوہ ئہویش ئہوہیہ سہری ئہم ئافرہتہ بکہمہوہ
 و میٹکی بپلیشینمہوہ تاکو وک ہموو ئافرہتانی دیکہ بیٹہ
 نمونہیی: جہستہیہکی نہ بینراو تہنہا رہحمی تیدا بیٹ، ہیشتاش
 وینہی یہکہمی لہ ئاوینہکہدا دہبینی پیش ئہوہی جادووی لی بکات
 و بیکاتہ مہری جہژن، ہیشتا دہنگی دہزرنگیتہوہ کاتیک وتاری
 دہدا و رۆکیتہکانی جہژن دہتہقین و لہ دہوروبہریشی پیوان و
 شوینکہوتووان و حیزب اللہ سہما دہکەن و حیزبی شہیتانیش
 ہاوار دہکەن. سہری لہ ئاسمانہوہ بو زہوی دہسوورپینیت و
 چاوہکانی لہ ئاسمان دوور دہخاتہوہ. خودا و شہیتانی لہگہلہ و لہ
 کہسی دہوروبہری ناترسیت. چاوہکانی بہسہر ہموواندا دہگیریت
 و لہسہر کہسیان جیگیری ناکات و ہەر یہکہشیان بہ ئانیشک
 لہویتر دہدات و دہخاتہ پشتیہوہ و شوینہکہی لہ ریزی پیشہوہ
 دہگریٹ. سہری بو دوور لہوان دہسوورپینیت و چاوہکانی بہشوین
 روخسارہ ہلبزپرکاوہکہدا دہگہریت، چاوہکان وک شہو رہش.
 دہبیٹ کی بیٹ؟ کی بیٹ؟ پیانو یان ئافرہت؟ ئنس یا جن؟ جاریکی
 تر چاوہکانی لیکنایہوہ تا بنویتہوہ، زانی کہ پیشتر نووستبوو،
 خہوہکہشی قوول بووہ قوولتر لہ خہوی کیسہلہکان و بہ ہیچ
 شتیک بہئاگا نایہتہوہ، نہ تہقہی گوللہ و نہ تہقینی رۆکیتہکان.

نووسه‌ری گه‌وره

له ریزی پیشه‌وه کاتیک له ژیر پرووناکییه که‌دا له‌ته‌نیشت ئی‌مامه‌وه
وه‌ستابووم. ها‌واره‌کان له گویم‌دا ده‌زرنگینه‌وه. رۆکیته‌کانی جه‌ژن
ده‌ته‌قینرین. ته‌نها جه‌سته‌ی سه‌رۆکی ئاساییش له چه‌پمه‌وه له
کورسی‌ی عه‌رشی دوور خستبوومه‌وه، جه‌سته‌ی نه‌یاری شه‌رعیش
لای راستمه‌وه. منیش له نیوه‌نددا وه‌ک خالی ناوه‌راستی دوو
گوریسی توندکراو. گه‌ر لای چه‌پ شلیتته‌وه سه‌رم به‌ره‌و لای
راست لار ده‌بیته‌وه، گه‌ر راستیش توندبوو مل و جه‌ستم به‌لای
چه‌پ‌دا لار ده‌که‌م. که وه‌ستابووم پشتم راست کردبووه‌وه و
قاتیکی جه‌ژنم به‌ ره‌نگی قاوه‌ی سووتاو له خوری ها‌ورده‌کراو
که به‌لگه‌ی دلسۆزیمه‌ بۆ چه‌پ و بۆینباغیکی سووریشم به‌ستووه
وه‌ک هاوسۆزییه‌ک بۆ راست. قه‌له‌میکیش له ده‌ستمدایه و وه‌ک
گوچانیک له ناوه‌راستی‌یه‌وه گرتومه. قاچیشم له‌سه‌ر زه‌وییه‌که له
خالیکی ناوه‌نددا له‌نیوانی هه‌ر دوو حیزب الله و حزبی شه‌یتان
جیگیرکردوو. به‌یه‌کسانی له‌سه‌ر ئه‌و خاله و له‌سه‌ر یه‌ک قاچ

به وهستاوی ده مینمه وه. جیگیری ده کهم و نایجوولینم. هر چند زهوی بهه ژیت نایجوولینم، چونکه ئیمه ی پیاو گهر قاچی خسته ریزی پیشه وه جیی ناهیلیت گهر ئاسمان بکه ویتته سهر زهوی یان روخساری ئیمام له سهر سهری بکه ویتته خواره وه بو ژیر کورسییه که، چونکه قاچه کان زورن و جیگه کهش تهنگه به ره هر ئه وهنده ی یه کیک قاچی جوولاند قاچیکی دیکه شوینی دهگریته وه. هر قاچهش له پاژنه وه پال به قاچیکی تره وه ده نیت. هر ئانیش کهش وهک بزمار ده چه قیتته سکی ئه وه ی پشتیه وه. منیش له شوینی خوم به بی جووله وهستاوم. سهرم له گهل جهسته م یه کسانه. جهسته شم له دؤخیکی ستوونیدایه له گهل زهوییه که و رووم له ئیمامه. ئیمامیش رووی له لایه کی دیکه یه. سهیری من ناکات و من سهیری ئه وه ده کهم، به لام له قوتابخانه حاله ته که پیچه وانه بوو کاتیک له پولدا ته نیشتمه وه دانیشتبوو. سهیری ده کردم و منیش سهیری لایه کی ترم ده کرد. له ریزبه ندییه که دا من یه کهم بووم و ئه وه له دوای منه وه بوو. گهر برؤیشتمایه ئه وه له دوامه وه ده رؤیشت. سبحانه چؤن دؤخه که گوړا و وات لی کرد له پیشمه وه بروات. له به لا به دوورمان بکه یت خودایه. من بروادارم که تو ته نها چاکه دروست ده که یت، شه یتانیش خراپه کان. استغفرالله، چونکه شه یتان دروستکهر نیه و تو دروستکهری و هاوبه شت نییه، به لام بوچی خودایه نهینیی خوت ده ده یته لاوازترین دروستکراوه کانت و ده سه لات ده خه یته دهستی که سیک که بیرکردنه وه ی نییه و بیرؤکه ده ده یته که سیک ده سه لات نییه؟ ئه مه به لایه و به لاش خراپه یه. گهر لای خوداوه بیت ئه وه تا قیکردنه وه یه و ده بیت پیی قاییل بین و گوپرایه ل بین. دواتر قسه ی خودات بیر بیته وه (ونبلونکم بالشر

والخیر فتنه). گەر خراپەش لە شەیتانەو بەیت ئەوا بەرھەلستی و یاخیوون دەبێتە ئەرک لەسەرت، بەلام ئایا چۆن بزانی کە بەلامان لای خوداوە یان لای شەیتانەو بەیت؟ خۆی گەرە ناشوگور نین و هیچ کەسیک جگە لەتۆ توانای ئەوێ نییە بەلا بگۆریت بۆ خیر، خیریش بەلایە، سبحانک ھەر خۆت لە گۆرینی دۆخەکان شارەزایت. تا دوینی من جەستەم بەھیز و روحم لاوان، لەدوای پێگەشتنیشەو جەستەم لاواز بوو و روحیشم بۆ ئاسمان بەرز بوووەو. چیتەر کۆتا ھاوسەرە شەرعیە کەشم ئەو ناخوینیتەو کە دەینوسم. یاشای گۆیرایەلی و شەرعیەت رەتدەکاتەو و زۆربلیم لەگەڵ دەکات سەبارەت بە پیرۆزییەکان، خۆی دەخاتە شوین و میشکی من. ئەمەش بدعەییە و ھەرگیز لەگەڵ ھاوسەرە کۆن و شەرعی و ناشەرعییەکاندا نەمبوو کاتیەکان و بەردەوامەکانیش. دەنگی ھیچکامیان بەسەر دەنگدا بەرز نەدەبوووەو. گەر پێیکەنیایە دەستی دەخستە سەر دەمی و ئیستغفاری دەکرد. گەر بە پێی شەرعیەتیش بۆ سزادان لیمبدایە نەیدەزانی سکالا بکات. گەر خۆشم لە جینگە کە بدزیایەتەو بە لای دۆستەکەم گەر بە ئاگا بوایە خۆی دەکرد بە نووستوو و گەر لە خەویشدا بوایە ئەوا دەچوو خەویکی قوولترەو، بەلام ئەم ھاوسەرە دواپی لە کاتی نووستنیشدا چاوەکانی دەکاتەو و رەشی چاوەکانی وەک رەشی رۆخساری شەیتانە. بە دەنگیکی بەرزتر لە دەنگی من پێدەکەنیت و سەری بە پشتدا دەخات بە جۆریک من بەو جۆرە یە نەگەیشتوم ھیشتا. بە تەواوی سێکانیەو قاقا لیدەدات و ھەوای سنگی و سکی دەکاتە دەرەو. دەنگی لە گۆیچکەمدا لە کاتی قاقا لیدانی من زیاتر لە دەنگی خۆم دەزرنگیتەو. دەزانم کە ھەر لە مندالیمەو

ههوايه کی قه تیس له ناخمدايه و به بی هوده دهمه ویت بیکه مه
 دهره وه. دهنگیشی کاتیک قاقا لیده دات زیاتر ئیره ییم لا دروست
 دهکات وهک له وهی چیژم پیدات. به روتی له سهر جیگه کهی جیم
 دههیشت و رام دهکرد بۆ لای دۆسته کهم. بیهوده هه ولده دات
 نیرینه ییم به ئاگا بینیته وه به له خو بووردوویی و خو مراندنی له
 کاتهی له ژیرمدایه. پیم ده لیت که ئه وه به سال اچوویی و هیزی روح
 و مردوه کانه یان مردنی جهسته کان و به ئاگایی میشکه. منیش
 ره تم ده کرده وه و دهموت به لکو نه بوونی ئایین و ره وشت و لادانی
 ئافره تانه له ژياندا. پاشان دهنگیگی وهک پرخه له کاتی نووستندا
 به لووتی دهر دهکات. لا دهکاته وه و به و شیوه یه پشتی له من
 ده بییت و روخساریشی به ره و ئاسمان. پانتۆله کهم له بهر ده که مه وه
 و ده گهریمه وه بۆ لای هاوسه ره کهم له جیگه که ییدا نایبینم. به ته نها
 راده کشیم و سه رنجی سه قفه که دهم. روخساری باو کم ده بینم
 له ناو چوارچیوه یه کدا له سهر دیواره که هه لواسراوه. روخساریکی
 بازنه یی گوشتن و سوورباو وهک روخساری من. لووتیکی ریک
 و راستی وهک لووتی من، دلنیا یی باوکایه تی دهدات به من و
 دلسۆزیشی به دایکم. سه ری له سهر جهسته یه کسان و بی
 خواروخچی نه به لای راست و نه به لای چه پدا ته واو وهک خو م.
 باشتین شته کان له ناوهنده وه کورم به لام ئه وه هه رگیز ناوهندی
 نه زانیوه له گه ل دایکدا. شه و و رۆژ لئی دها. به رۆژ گویم لئی بوو
 هه نسکی دها و به شه ویش هه ر گویم له هه نسکدانی بوو. ده یوت
 کورم ئیمه ی پیاوان له گه ل ئافره تاندا یان لیده دهین یا لیدراوین.
 یا ده په رستین یان په رستراوین. نیوانیان نییه. دایکیشم ده یوت
 کورم ئیمه ی ئافره تانیش له گه ل پیاواندا یان هاوسه ریکی به ریزی

نه و یستراره یا دؤستیکی ویستراری بیړیزه و خالی نیوانی تیندا نییه. هه وریکی خوله میثی سهر پوخساری ده که ویت و کاتیکیش دهنویت پوخساری له دیواره که یه، باوکیشم که دهنووست پوخساری پوو له خودا بوو به ره و سه قفه که. منیش له سهر جیگه که له نیوانیاندا وهک کورپه یهک خوم گرموله ده که م. گویم له دهنگی باوکم ده بوو پیش نووستن کتیبی خودای ده خوینده وه. سی جار (ایة الکرسی) ده خویند و شهیتان و روحه کانی جنی دهر ده کرد. کاتیکیش خه و زوری بو بهینایه دهستی ده برد بوژیر سه رینه که و کتیه که ی خودای ده خسته ته نیشته ده مانچه ره شه که ی که دیاری جه ژن بوو له باوکیه وه کاتیک مندا ل بووه. گهر له کاتی نووستندا گوئیستی وه رینی سه گ بوو به په نجه کانی دهستی له ده مانچه که ده دا. گهر له خه ویشدا ماسوولکه شهیتانیه که ی ناو پانتوله که شی جوولا دهستی چه پی بو دریز ده کرد. دهستی راستیشی له ژیر جله کانه وه دریز ده کرد بو دایکم. دایکیشم به تیله ی چاوی سوچیکی ده مانچه که ده بینیت له ژیر سه رینه که دا جله کانی داده نیت و استغفرالله ده کاتله شهیتان و گونا هه کان، پینج جار به ئاو و سابوون ده ستوویژی ده گرت و پیش نووستن هه وت رکاتی بو خودا ده کرد و سه ری به حجابیک ده پیچا و چاوه کانی لیک دهنه و وهک فریشته یه کی پاکیزه دهنووست. منیش وهک مندا لان ده چمه قوولایی خه وه وه و نایبستم و نایبم جگه له خیو و روحی جنه کان نه بییت. ترس وهک هه وایه کی سارد له هه موو لایه که وه دام ده گریت و جه سته م له ناوه راستی جیگه که دا جیگیر ده که م نه ده چمه لای راست و نه لای چه پ. له جه سته ی دایکم و باوکیشم دوور ده که ومه وه، لییان ده ترسام، له ههر دووکیان. له گهل ترسه که دا قین له گهل هه واکه دا ده هاته

ژیر به تانییه که مه وه. هر چه ندیکیش دایکم باوهشی پیداده کردم
 دوورده که و تمه وه. هر چه ندیش باو کم خوشی بوویستمایه من
 خوشم نه ده ویست. باو کم شیخی ته ریقته بوو له ژووری تاریکدا
 نوشته و دو عای بو ئافرته تان دهنووسی. پیشه یه ک بوو باو کی فیروی
 کرد بوو تا له جیهانی ئاییندا ئه وه به ده ست بهینیت که نه یتوانیوه له
 کیلگهی به خپو کردنی که رویشک و مریشکدا به دهستی بهینیت. قسه ی
 خودای له دو عایه کدا به موورویه کی شینه وه به ملی ئافره ی تاندا
 هه لده واسی. به گوشت و سه وزه وه خو ی ده کرد به ژووردا که
 ده هاته وه و گیرفانه کانی پری قرشه عه ره قاویه کانی ئافره تان بوو.
 پاشان ده رگا که م له سه رخوم داده خست و ده ستم ده کرد به کوشش
 کردن و پوژی تاقیکردنه وه کان نویژم بیردیتته وه. سی رکات بو خودا
 ده که م و داوای سه رکه وتنی لی ده که م له تاقیکردنه وه کانمدا. خوداش
 گوئی له نزا کانم ده بیت و سال به دوای سالدا سه ر ده که وم.
 من هه میشه له سه رکه وتندا ده ژيام و شکست و دوپاندنم
 نه ده زانی. نووسه ر له دوای نووسه ر ده که وییت و منیش به جیگیری
 له شوینی خوم له ته نیشیت ئیمامه وه. له نووسین ناوه ستم و ئه وه ی
 دهینووسم ناخوینمه وه و سه یری وینه که م ده که م له چوارچیوه که دا.
 پوژگاریش وه ک ماوه یه کی نیوان خه ونیک بو خه ونیکی دیکه
 به سه ر ده به م. شه ویش چند چینیکه له نووستن و به شه ونوخونی
 له گه ل ئیمام به سه ری ده به م. به یه که وه پیکی هاو رییه تی کون
 هه لده دین و له تاریکیدا خومان دهنزینه وه بو خانووی ئاسوده یی،
 له ئاهه نگ و جه ژنه کانیدا له ته نیشتیوه ده وه ستام و گویم لیی
 بوو ته ته له ی ده کرد له ژیر تیشکی خووردا و چاوه کانی ئاسمان به
 هه موو ره نگه کان کراونه ته وه و خه لکی هات و هاواریانه. ده زانم که

له که وندا ویستیک هه یه له سه روو شه یته و ه پالم پیوه ده نیت بو
چونه ناو حیزب الله و هاوار کردن له گهل نه و خه لکه. به ملاولای
خومدا ده سوورامه وه کاتیک له ژیر پووناکییه که دا وه ستابووم و له
که وندا به شوین نه و ویسته دا ده گه رام که له سه رو ویستی منه وه یه.
نازانم له کوپوه دیت، چونکه له شوینیکی دهره وه ی هزر مه وه دیت.
له لووتکه ی ئاسمانه وه یان له ناوسکی زه وییه وه. له شه قامه کان
و گه ره ک و کولانه کانه وه. له و خانوانه ی وه ک گور وا بوون و
له سه ره وه دوو که لیان لیوه ده هاته دهره وه. له چاوه شکاوه کانی
خه لکیه وه. له پوخساری نه مندالانه ی میش خوار دوویه تی. له و
ئالایه ی له رژی شکست خوار دندا به رز کرایه وه. له و رۆکتانه ی
شهوی جه ژن دهنگه کانیان وه ک دهنگی گولله ده هاته گویم. له و
کاته ی له ته نیشته ئیمامه وه وه ستاوم و قاچم به جیگیری له سه ر
زه وییه که یه و نایجوولینم. ده ترسام گه ر بیجوولینم شوینه که ی
له ده ست بده م. چاوی ئاسمانم له سه ر سه ره کان ده بینی چاودیریان
ده کات. کاتیکیش پوخساری ئیمام له ئاسمانه وه که وته سه ر زهوی
ئاسمان هه ر وه ک خوی ده مینیته وه و هاواره کان ده کیشترین و دهنگی
رۆکتیه کانی جه ژن ده ته قین له و کاته ی له ته نیشته وه پاکشابووم و
پوخساریم له زه وییه که دا ده شارده وه وه ک نه وه هیچ نه بینیت.
وه ک نه وه ی ئیمامی نوی ئیمامه کونه که نه بیت، چونکه پوخساره که
هه مان پوخساره به لام جه سته که گوراوه. نه ویش له ته نیشته منه وه
پاکشاهو وه له به رچاومدا هه ور یکی ته نک ی وه ک ته م هه یه. گه ردی
خولیش ده چیته لووتمه وه. چیتر سه ریشم له گهل جه سته م یه کسان
نه بوو. سه ریشم به شیوه یه کی ستونی نه بوو له سه ر جه سته م.
قاچیشم قاچیکی دیکه پالی پیوه نابوو، شوینه که ی گرتبووه وه.

چاوهکانم له ژیر پیلوه داخراوهکانهوه به لای راست و چه پدا
 ده سووران و هیچ ئاسه واریکی حیزب الله و حیزبی شهیتان نییه
 و جهستهی ئیمامیش ون بووه. به تهنها راکشابووم له ژیر چاوی
 ئاسماندا و بهرکهوتنی زهوی له ژیر سنگمدا سارده. دهنگی باوکیشم
 وهک دهنگی ئیمامه و له گوچکه مدا ده زرنگیته وه. تیروانینه کانمی بو
 ده نیرم به لام تیروانینه کانمی ئه و بو شوینیکی دیکه یه. شکست وهک
 خوینیکی سارد به دهماره کانمدا دیت و ده چیت. به ئاسوده ییه کی
 بو هه تایی چاوهکانم لیک ده نیم. له سه رخو خو له که هه لده مژم و
 په له ناکه م له مردندا. له ملیشما کلیلی به هه شت هه یه و په له ی
 ئاسووده یی و فیرده و سم نییه. له خه یالیشما حه فتا و حه وت
 حوری سووروسی و ئه سمه ر هه ن که نازانم چون ده ستنیشانیان
 بکه م. له گه روشمدا مردن به هیواشی ده روات و بی چیژ نییه. وهک
 مه ی قوم قوم ده یخومه وه. سه ره تاکه ی تاله و کو تاییه که ی شیرین.
 به دهنگیکی به رز قاقا لیده ده م و هه وای سکم و سنگم ده ر ده که م.
 پاشان ده نگم له دهنگی کوتا هاوسه رم له گوچکه مدا به رز تره.
 چیتر هیچ هه وایه کی قه تیسکراوی له سه رده می مندالیمه وه له
 ناخمدا نه ما، هیچ شتیکیش نه ئیره یی و نه چیژم لا دروست ناکات.
 له هه موو خوشیه کانمی لیوان لیو و تیر بووم جگه له خه نده یه کی
 فریشته ئاسا هیچ شتیکی دیکه به روخسارمه وه دیار نییه.

له سنوقیکی نه خشینراودا بردیانه لای کوتا هاوسه ری و له سه ر
 پشتی سنوقه که به خه تیکی گه وره ناوه که ی نووسرابوو له گه ل
 وینه یه کی له چوارچیوه یه کدا تیدا وهک کچیکی پاکیزه خه نده یه کی
 کردوو. ئیدی ئه م خه نده یه له بیرى کوتا هاوسه ردا مایه وه و
 گوزارشتی له ناخی په ژاره یی میرده که ی ده کرد. له دلی خویدا وهک

به لگه یه کی هه سته پیکراو له بیریدا هیشتیه وه وهک ئه وه که توانای
په ژاره ی هه بیته. گوئی لئی نه ده بوو گهر به قاقا پینه که نیایه.
له و کاته ی له خوشه ویستی ونبوو په ژاره یی کوئی کردبوونه وه.
سال له دوا ی سال ون ده بوو، ئه و بیرى ده هیئایه وه. له هه موو
چاوپیکه و تنیکیشدا به قوله کانی له ئامیزی ده گرت و وهک ماسی
له نیوانیان ه وه ده خلیسکا. به بیته ده هه ولی دها بیگریته. دهستی
به به تالی له ده ریاکه ده رده هیئا و ته نها وینه که ی خوئی له
چوارچیوه که دا ده بیئی. هه روه ها پیه چاوپکراوه کانی له سه ر روپه ری
رژنامه که نه یده خوینده وه ئه ویش نه یده خوینده وه و جگه له ئیمام
که س نه یده خوینده وه. شه ویش ده تیئی پراکشاه و چاوه کانی
کراونه ته وه و به گومان ه وه سه رنجی ئه و منداله نووستوه دها ت.
لووتی لووتی ئه و نییه و لووتی باوکیشی نییه و لووتی باپیره شی
نییه. لووتی منداله که به په نجه کانی ده گریته وهک که سیک به لگه یه کی
ناپاکی بگریته. منداله که له تاریکییه که دا چاوه فراوانه کانی ده کاته وه
که جیگه ی ترسی هه موو جیهانی تیئا ده بیته وه. ده سته جی دایان
ده خاته وه کاتییک چاوه کانی باوکی ده بیئیت وهک چاوی شه یتان
سووره لگه پاون. گوئی لی بوو باوکی له دایکی ده پرسى: ئه مه
کورى کئییه؟ دایکیشی وتی: کورى خوشه ویستییه. ئه و کاته ی مندال
بوو زانیی که کورى باوکی نییه. چاوه کانی لیکننا و تا به یانی به
ئاسووده یی نووست.

بهنگه‌ی بیتاوانی

به ریگی و جهسته‌یه‌کی چالاکه‌وه سه‌ری له ئاسمان بوو له ژیر
خوره‌که‌دا وه‌ستا‌بوو هی‌مای بر‌وابوون له‌سه‌ر ناو‌چاوانی و له‌سه‌ر
سنگی‌شی ئه‌ستیره‌ی سه‌رکه‌وتن و له‌ گوی‌چکه‌کانی‌شیدا هاواره‌کان
برز ده‌بوونه‌وه (خوات له‌گه‌ل)، له‌ توندی ده‌نگدانه‌وه‌کان سه‌ری
ده‌له‌رینیته‌وه و روخساری شل ده‌کاته‌وه و ده‌چه‌میته‌وه تا بکه‌ویته
نیوان قاچه‌کانی کاتیک که وتار ده‌خوینیته‌وه سه‌رۆکی ئاسایش
لای چه‌پیتی و نه‌یاری شه‌ری و نووسه‌ری گه‌وره‌ش لای راستی،
رۆکیته‌کانی جه‌ژنیش ده‌ته‌قینرین. چیتر سه‌ری له‌ ژیر خوره‌که‌دا
به‌رز نه‌ما، روخساری‌شی به‌ره‌و زه‌وییه‌که‌ ده‌روات و گه‌ردی خۆل
ده‌چیته‌ لووتیه‌وه، سه‌رۆکی ئاسایش‌ش وه‌ک ئه‌وه‌ی هی‌چ نه‌بویت
به‌بیده‌نگی سه‌یری ده‌کات. پیش ئه‌وه‌ی پرسیاره‌که‌ی بیر بچیته‌وه
ده‌می ده‌کاته‌وه تا بپرسیت: چی رووی دا له‌ که‌وندا؟ سه‌رۆکی
ئاسایش‌ش وه‌لامی ده‌داته‌وه: هی‌چ شتیک نییه‌ قوربان هه‌موو
شت ته‌واوه و خوات له‌گه‌ل. له‌ تووره‌بیدا جه‌سته‌ی ده‌هه‌ژیت. چیم

لھ گھل بیت ھے ناینا ئایا نابینیت؟ سھروکی ئاساییش پیلوھکانی
 ھلده گلو فیت و چاوهکانی دهکاتھوہ و لھ تاریکیھ کھدا بھدھوری
 خویدا دھروانیت و ورد دھبیتھوہ دھبینیت وھک ئاسک رادھکات و
 لیوھکانی گرژ دھکات و بوقی مھترسی لیئدھدات. زھوی بو حیزب اللھ
 و حیزبی شھیتانیش بو ھھمویان دھقلیشیتھوہ. لھ ھھموو سوچیکھوہ
 دین و بھرگری دھکھن و تو مھت دھبھخشنھوہ. لھ پشتیشیانھوہ
 سھگھکانیان دھوھرن. لھ پیشیشیانھوہ سھروکی ئاساییش رادھکات.
 لایتھکانی بھ دھستھوھیھ. ئھوانیش لھ پشتیھوہ رادھکھن. نھیاندهزانی
 بوچی رادھکھن، بھلام فرمانھ کھ دھرچووھ کاتیکیش فرمان دھر
 دھچیت ئیتر نھ پرسیار ھھیھ و نھ قسھکردن، چونکھ قسھکردن
 بیئدھیھکی بیانییھ و لھ کولتووردا نھبووھ. ھھر کھسئیکیش شتیکي
 ئھنجام دا کھ لھ کولتووردا نھبیت ئھوھ فیتنھیھ و فیتنھش لھ کوشتن
 کاریگھرتھ. ھیچ کھسئیکیش لھو باسھدا قسھ ناکات تھنھا ئھوانھ
 نھبن کھ بروایان بھ خودا نییھ و ناپاکن بھرامبھر نیشتیمان و
 ئیمام. گھر ناپاکییھ کھش لھ لایھن ئافرھتیکھوہ بیت ئھوا کوفر زیاتر
 دھکات و ناپاکییھکی گھورھ بھ نیشتیمان دھکات و بھرھلایي و
 لھدھستدانی شھرھف بلاو دھبیتھوہ. شھرھفیش لای ئیمھ بریتھ لھ
 زھوی. ھیچ شتیکیش ھیندھی جھستھی ئافرھتھکانمان بھنرختر نییھ
 لامان، لھبھر ئھوھ ھیچ گومانیک سھبارھت بھ خستھوھی مندال
 لھلایھن پیوانھوہ دروست نابیت. باوکایھتی بھ تھواوی و راستی
 دھچھسپیت. بھو شیوھیھ جیاوازی دھکریت لھ نیوان مندالانی
 شھرعی و و ئھوانھی باوکیان نادیارھ. ھیچ مندالیکیش بوئ نییھ
 بلئ ئھوھ باوکمھ گھر باوکھ کھ دانی پیدانھنیت. گھر باوکیکیش
 نکولی کرد لھ کورھکھی ئھوا ئھو کورھ تھنھا دھتونیت نوئز بکات

و بهر ژور بیت و پاشگه زبیته وه له گونا مه کان. گونا هی کچیش دوو
هیندهی گونا هی کوره. جگه له وه له هه موو مافه کانی دیکه دا کچ
نیوهی مافی کوری ههیه.

قاچه کانیان له پشته وه به پاژنه یه کی ئاسنین له زهوی توند
دهکن و هه ناسه کانیشیان بچر بچر و له دواشیانه وه سه گه کانیان
هه ناسه برکتیانه. کاتیک که ئه ویش راده کات نازانیت بوچی راده کات.
تاریکایه کهش چره. له رووناکیه که دا له دووره وه دایکی ده بینیت
چاره پروانیتی و بانگی ده کات: وه ره کچی خودا. قوله کانی به ره و لای
دریژ کراونه ته وه و ته نها سی ههنگاو لیوهی دووره. ههنگاوی یه که م
و دووه م بازی دا. ته نها کوتا ههنگاو مابوو. له پیچی سه رکه و تنه که ی
نیوانی رووبار و ده ریا که دا وه ستا، سنگی پری به رامه ی ئه و
شوینه ده کات که لینی له دایکبووه و تینیدا ده مریت. لیدانه که له پشتی
داوه و پیش ئه وهی بکه ویت و وشه کانی بیر بچیته وه، لای کرده وه
و وتی: له کاتیکدا من پاکیزه م و هیچ مروفتیک دهستی لی نه داوم
ده بیت تاوانه که م چی بیت؟ وتیان گهر ئافره تیک بمریت و هیشتا
پاکیزه بیت ده چیته به هه شته وه و ناتنیرینه جیهانه که ی تر گهر
پاکیزه نه بیت.

سه روکی ئاسایش به هه ناسه برکی عه ره قه که ی به ده ستسرنیکی
جووری گرانبه ها سری، ریزه بندیه کهش له پشتیه وه به ده ستسه سه
هه زانترینه کان عه ره قه که یان سری. سه گه کانیشیان له پشتیانه وه به
له پی ده سته ئه سمه ره قلیشاوه کانیان به بی ده ستسه سه عه ره قه کانیان
سری.

دهنگی زنجیره کان وهک دهنگی هاواره کان له جه ژنی سه رکه و تندا
دهنگی پیکه نینه کانی روژی هاوسه رگیری ده زرنگایه وه. له کاتیکدا له

نیوان زنجیره‌کاندایه وهک مه‌ری جه‌ژن ده‌خشیت و چاوی ئاسمان سووره له‌ژیر خوردا و فریشته‌کانیش به‌جلوبه‌رگی سپیه‌وه چه‌پله لینه‌دهن. حیزب الله ده‌ف ده‌ژهنن. حیزبی شه‌یتانیش له‌به‌ر ئاوازی ده‌فه‌که سه‌ما ده‌که‌ن. ئه‌ویش له‌سه‌ر زه‌وییه‌که به‌ستراره‌ته‌وه و قوله‌کانی کراونه‌ته‌وه و قاچه‌کانی توندکراوه قاچیک تا ئه‌و په‌ری لای چه‌پ راکیشراوه و قاچه‌که‌ی دیکه تا ئه‌و په‌ری لای راست راکیشراوه. له‌خالی ناوه‌نددا که هی‌مای شه‌یتانه به‌رد له‌دواوی به‌ردی تیده‌گرن. ئه‌ویش له‌جیگه‌ی خوی جیگیره و ناجوولیت. روخساری لاواز و هه‌لبزرکاو و چاوه‌کانی فراوان به‌جۆریک جیگه‌ی ته‌واوی جیگیری جیهانی تیدا ده‌بیته‌وه بیلبله‌کانی به‌ره‌نگی شه‌و ره‌شن و میشکیشی وهک ئاوی رووبار روون.

له‌ژوووریکی تاریکدا له‌ناو سکی زه‌ویدا چاوه‌کانی به‌کراوه‌یی ماونه‌ته‌وه و ناوه‌ستن له‌بینین و له‌ته‌واوی بیریدایه و له‌هۆشخوی ناچیت. روخساری دایکی وهک روخساری خودایه ون نابیت. ده‌نگیشی نه‌رمه له‌گویندا و بانگی ده‌کات: وه‌ره کچی خودا. چاوه‌کانی به‌رز ده‌کاته‌وه بو ئاسمان. روخساری خودا له‌نیو هه‌وره‌کاندا ون ده‌بیت و روخساری شه‌یتان ده‌ر ده‌که‌ویت. پر موو، پیستی سه‌ریشی له‌ژیر تیشکی خوردا سوور ده‌چیته‌وه. گوئی له‌ده‌نگی سه‌روکی ئاساییشه ده‌لیت: ناوت چیه‌؟ وتی: ناوم کچی خودایه. وتی: هه‌ر خوی خودی ناوه‌که‌ت تاوانی کوفره: کئ ئه‌م ناوه‌ی لی ناویت؟ وتی: له‌خانه‌ی مندالان به‌کچی خودا بانگیان ده‌کردم و خوشکی‌کیشم هه‌بوو به‌ناوی نعمه‌ت الله مرد و براهه‌کیشم هه‌بوو ناوی فزل الله بوو له‌پیناوی نیشتیماندا خوی به‌خت کرد، ئایا خوشکت هه‌یه به‌مندالی مردبیت یان براهه‌ک له

جهنگدا مردبیت؟ وتی: ناوی براكهت به تهواوی چیه؟ وتی ناوی
 فزل الله. سهری بادا و به دسته سره هریره که دوجار سری و
 سیجار (استغفرالله) ی کرد، پاشان وتی: من دهیناسم و وینه یه کیشیم
 له فایله که دا هه یه و نه له حیزب الله و نه له حزبی شهیتاندا ناوی
 نیه، ئه وهش به لگه یه بوئه وهی که ئه و یه کییک نییه له ئیمه و هر
 که سیکیش له ئیمه نه بیت ئه و دهستکردی شهیتانه. براكه م له پیناو
 نیشتمانداندا جهنگا و خودی خووم له یهک خهنده قدا له گه لیدا بووم
 و به چاوی خووم بینیومه دژی دوژمنان شه ری ده کرد. وتی چیت
 وت؟ له یهک خهنده قدا له گه لیدا بوویت؟ وتی: به لئی. وتی: ته نها هر
 هر دووکتان؟ وتی: به لئی. وتی: ئه وهش تاوانیکی دیکه یه. نابیت
 پیاویک و ئافره تیک ته نیا بن، مه گهر له حاله تیکی شه رعیدا نه بیت
 گهر نا، ئه و شهیتان سیهه مینیان ده بیت. وتی ئه و برامه. وتی: تو
 به شیر خوشکی ئه ویت و خو شه ویستیتان بو یه کتر حه رامه. وتی:
 ئیمه دایکمان نه بوو که سیکیش نه بوو شیر ی بخوین و له خانه ی
 مندالان هر دوو کمان به یه که وه شیر ی گامیشمان ده خوارد. وتی
 گامیش و ئافرهت یهک شتن و مه مکیان هه یه ئه و برای شیر یته
 و به فرمانی نیمام سزاکهت ره جمکردنه تا مردن. وتی: من وهک
 پاکیزه بیتاوانم و کهس دهستی بو نه بردوم. وتی ده تپشکنین تا
 به لگه ی پاکیزه بیت ببینین، چونکه بیتاوانی ناسه لمیت به بی بوونی
 به لگه یه کی حاشاهه لنه گر.

قازی

له ژووریکې تاریکدا له ناو سکی زه ویدا له ژیر پرووناکییه که دا
روخساری ئیمام بینی. ده سته جی ناسیمه وه و پیش ئه وهی
پرووناکییه که نه مینیت وتم: تو ئیمامیت. وتی من قازیم و ئیمام نیم.
و تم ئایا ده بیت قازی تا وانبار بیت؟ وتی: ئه وهی پرسیار ده کات
منم و تو مافی پرسیار کردنت نییه. ئیتر دوا پرووناکی کوژایه وه
و بووه شه ویکی رهش. چاوه کانم چ بکه مه وه و چ دایان بخم
یهک شته. رهشایی هر رهشاییه. هه واش وهک ده ریای رهش
سارده. ده نگیشی له گوچکه مدا قورس و چره وهک ئالتوونی شل.
ئه ویش له بهرده ممدا وه ستاوه و قوماشیکی رهشی له سهر گوشت
به ستووه و سهری به بی مووی ده بریسکیته وه. روخساریشی موو
دای پووشیوه. چاوه کانای تا بنه وه ته لخ و لیله. وتی ئایا روخسارم
ناناسیت؟ وتم به لی ده ناسم روخساری ئیمامه. وتی من ئیمام
نیم من قازیم، ئایا تو قازی ناناسیت؟ وتم نایناسم. له ژیانمدا
قازیم نه بینیه. وتی ئایا هه رگیز روخساری منت له رۆژنامه کاند

نه بینووه؟ وتم رۆژنامهکان ناکریم. وتی ئه ی بۆچی رۆژنامهکان ناکریت؟ وتم ئه و پارهیه ی دهیده م به رۆژنامهکان سی رۆژ نانی پی دهخۆم. وتی ئایا مرۆقی پیشکەوتوو دهتوانیت تهنا به نان بژی؟ ئایا گوئی به رۆشنییری نادهیت؟ ئایا تو گامیشیت یان ئافرته؟ وتم نرخ ی گامیش له ی نرخ ی ئافرته زیاتره و پیاو یه ک گامیش و چوار هاوسه ری هه یه، من دایکم نه بوو تا شیرم پیدات، له خانه ی مندالان گامیشیک شیر ی داومه تی، خوشکیکیشم هه بوو به مندالی مرد، برایه کیش له جهنگدا مرد ئایا تو خوشکیکت به مندالی مردووه؟ ئایا برایه کت له کاتی شه پرکردن له دژی دوژمنان مردووه؟ وتی: نیمام له کاتی شه ردا مردووه پیغه مبه ر له کاتی شه ردا مردووه مه سیح له کاتی شه ردا مردووه. منیش قازیم و وه ک پیغه مبه ران شه ر ده که م و نیمام له کو تا خولدا کردمی به قازی، فرمانی پی کردووم ئه وه بو خه لکی روون بکه مه وه که له گه نجیمه وه فییری کردووم. خودی مرۆقیش چوار خولی هه یه له وانه ئه و که سانه ی چه زیان به گومرایی و کوفرکردن هه یه وه ک نمرود و سه فروت و عازورا که له سه رده می پیغه مبه ردا خه لکیان به ره و کوفر بردووه. منیش له خه ومدا خودام بین ی پیش ئه وه ی هیچ ئەندامیکی حیزبی شه ی تان بیینن. پیغه مبه ریشم له شه وی پیش جه ژنی قوربان بین ی. هه موو پیغه مبه رانم بین ی هه ر له ئاده مه وه تا نوح و یوسف و هارون و داود و سوله یمان و زه که رییا و عیسا و موسا. له به رده م ده سته کانی پیغه مبه ردا به سه ره رزی و ساده یی وه ستم. پاشان جبریل له شیوه ی فریشته یه کی پاکیزه دا دیت و له سه ر باله کانی ده مبات بو روانین و تیروانین. چاوه کانم لیک ده نیم و ده یانکه مه وه ده بینم له مه له کوتی ئاسماندام که (سدره المنتهی)

یہ. پاشان گویم له دھنگی خودا دھبیت بانگم دھکات: ئھی قازی
 ھموو قازیبھکان ئیستا پھر دھت له سھر لا دھدم تا چاوه کانت
 تیتر بن و روخساریشت خاویتر و کھسیتیت پتھوتر بیت. ئیتر
 بھ تھواوی بیرم ئاشکرا دھبیت و دھزانم کھ من وھک ئیمام یان
 خودی ئیمام له خولھکانی پیشوتردا و خودا نھینھکانی کھون و
 زانستھکان و پزیشکی پیداوم، چونکھ من نھخوشیھکھ دھزانم و
 دھتوانم دھرمانیش بنووسم، راستگوش له دروزن جیادھکھمھوھ،
 دھنگی خودا له دھنگی شھیتان دھکھمھوھ، دھزانم ئافرھت کامیان
 دووگیانھ و کامیان دووگیان نییھ، ئافرھتی پاکیزھ و ناپاکیزھش
 دھناسم، جووری ئھو کوورپھیھ دھزانم له پیش ئھوھی له دایک بیت،
 باوکی شھرعییش له باوکی ناشھرعی جیا دھکھمھوھ، ئافرھتان
 چارھسھر دھکھم له ئازارھکانی سوووری مانگانھیان یان حھزی زور
 و چیژی له زیاد پیوستیان تا سنووری شھرعی، ھیندھی ھر
 ئافرھتیک بریک له دھات له پینا و خودادا دھدات پیم منیش ھیندھی
 ئھو برھ نھینی دھدمی، پاداشتی ھیچ کھسیکیش بھھدھر ناروات
 کھ زیاتر دھدات، گھر توش لهو بھشھی خودا پیداویت بدھیت ئھوا
 پیت دھلیم کھ پاکیزھیت یان نا، ھر وھھا ئھو کوورپھیھی له سکتدایھ
 نیرھ یان مییھ و ئایا حھلالھ یان حھرام.

خوین له روخساری ھلبزرکاویدا نھما، وتی: سویندت بو دھخوم
 پاکیزھم و ھیچ کھسیک دھستی بو نھبردوم و گھر کوورپھیھکیش
 لھنا و سکما دوزیھوھ ئھوا پیداچیت مھسیح بیت چونکھ چھند
 جاریک خودا له خھونھکانمدا سھردانی کردووم. وتی: بیدھنگ بھ،
 زمانت بھ برین بچیت، جلھکانت دابنی تا پشکنینت بو بکھم تھنھا
 من دھزانم کھ ئنس یا جن دھستی لی داویت یان نا، چونکھ

چه ندین روحی جنی هه یه له تاریکی شه و دا زه فەر به ئافره تانی
 مرؤف ده بن، هه ربویه جله کانت دابنی و مه ترسه.
 جله کانی دانا و ددانه کانی جیره یان ده هات له سه ر میزه که له ژیر
 دهسته گه وره کانی راکشا که له سه ر دیواره که سیبه ریکی ره شی به
 پینج په نجه ده کیشا.

دوو دهستی دریژ هاتن و قۆله کانی و قاچه کانی به هه ر چوار
 راگره که وه به سه ته وه. چوار راگری له روخامی سپی دروستکراو.
 کاتیک به روتی له سه ر پشت راکشابوو، رووی بو سه قفه کی
 بوو ساردی به ئیسکه کانی پشتی که وت. له به رده میدا به بیده نگی
 و به وه ستاوی مایه وه و په رده که ی سه ر ده رگا که ی دادایه وه.
 ژووره که ی تاریک کرد. نه ی توانی بیبیینت هه ر چه ند هینده لینی
 نزیک بوو خه ربیک وو به ری ده که وت. ئه وه وه ستاوه و ئه میش
 راکشاوه گوئی له که ون ده گریت و که ونیش بیده نگه. له ناکاو ده نگی
 دوو دهستی بینی به ره و لای جه سه ته ی ده هات کاتیک له سه ر میزه که
 راکشابوو. پاشان بینی جه سه ته ی هه لده گه ریته وه و ده نگی شتیک
 هات شکا له و کاته ی ویستی جه سه ته ی توند بکاته وه له ژیر تاریکیه
 چره که دا، به لام جه سه ته ی به گوریس به سه ترا بووه وه. گوینی لیبوو
 فوی ده کرد فوو. جه سه ته شی مردن له سه ر مردن ده مریت وه ک
 جه سه ته ی مردوو به سه توه کانی هۆلی توئیکاری. وه ک پشکویه کی
 سه ر ئاگر زیاتر ده گه شایه وه. به بیده نگی راکشاوه و قۆله کانی
 کردوده ته وه وه ک نزایه ک بو خودا. ئه ویش وه ک خودا وه ندی
 کاولکاری داوای قوربانیی زیاتر ده کات. له قلیشینکی بچووکی ناو
 سکی زه وییه وه په نجه یه کی گه وره ی بی نینۆکی بینی که په نجه
 توته نینۆکه که ی دریژتر بوو. ناو له پی ده سه ته که بی موو، لووس

بوو، پشټی ده‌سته‌ک‌ش په‌نگی‌کی تاریک و پیستیکی چرچ. له‌به‌ر
پیسته‌ک‌ش ده‌ماری خواری شین و خالی په‌شی وه‌ک شوینه‌واری
زیپکه یان موویه‌ک هه‌لوه‌ریبیت و له‌ناو چووبیت. گوی له‌ده‌نگیک
بوو داوای لی ده‌کات هه‌وا بکاته سنگیه‌وه و هه‌لی مژیت. هه‌وای
هینده هه‌لمژی روخساری به‌ر دیواره‌که کهوت و به جووله‌یه‌کی
له‌سه‌رخو به‌ره‌ولای خوئی جوولاندی نه‌یده‌توانی سه‌یری بکات.
سپه‌ره‌که‌ی له‌سه‌ر دیواره‌که وه‌ک زه‌به‌لا‌حیک بینی و لای کرده‌وه
و گه‌پایه‌وه. نه‌و ده‌سته‌ی که نادیار بوو، هات و لووتی یان گوی
مه‌گی گوشه‌ی نه‌یزانی کامیانه. پاشان گه‌پایه‌وه بو زیاتر هه‌وا
تیکردن. دواتر زمانیکی وه‌ک ناگر کورت پاشان دریژ بوو دواتر
دووباره کورت و لار بووه‌وه و به سه‌ماکردن پارچه گوشتیکی
خوارد.

به‌پراکشوای له‌تاریکیه‌که‌دا مایه‌وه و له‌جه‌سته‌شیدا برینه
کوڼه‌که‌ی تا سه‌ر ئیسک مایه‌وه. له‌ژیریدا ده‌زوله‌یه‌کی سووری
به‌په‌نگی خوین. له‌گوپچه‌شیدا گورانییه‌کانی جه‌ژن و ده‌نگی
فریشته‌کان سرودیان ده‌وت و زه‌نگی کلپسا لیده‌درا. هه‌روه‌ها
خویندنی که‌له‌شیره‌کان له‌پیش روژه‌لاتن. پیش بانگدان بو نویژ و
سه‌ربرینی قوربانییه‌که. هاوارره‌کانیش له‌ده‌نگ به‌رزکه‌ره‌وه‌کانه‌وه:
خودا، نیشتمان، ئیمام، له‌سه‌ر سه‌کوکه وه‌ستاوه و وتار
ده‌خوینتیه‌وه و له‌لای چه‌پیه‌وه حیزب الله و لای راستیشی حیزبی
شه‌یتان. له‌تارمه‌ی ئافره‌تان ئافره‌ته شه‌رعییه‌کان له‌سه‌ر پاژنه
به‌رزه‌کان وه‌ستاون، هه‌روه‌ها ئافره‌تانی ریکخراوه خیرخوازییه‌کان
و بیوه‌ژنانی شه‌هیدان و دایکه نمونه‌یییه‌کان، مندلانیش خوداش به
دشداشه زبره‌کانیانه‌وه، قوتابیانی قوتابخانه‌کانیش به‌جلوبه‌رگی

شاخه وانیه وه، کچه کانی خانووی ئاسووده ییش به جلوبه رگی سه ماوه و زهنگوله کنی دهستیان لیده درا، زورنا و ههله له کیشان و هاواره کان و دهنگی ته قینی گولله کان.

زرنگانه وه که له گوچکه ییدا بیده نگه گوئی لی نییه. برینه که ی جهسته شی به بی ئازار خوینی لی دیت. به بی په شیمانی له دوای خویه وه جیی دیلیت. سه رله نوئی له سه ر پییه کانی هه لده سیته وه. به بی جهسته به سه ر زه ویدا ده پروات. وهک روح و خه یال. قاچه کانی له زهوی نادهن. پوخساریشی لاواز و هه لبزراکو هیچ خوینیکی تیدا نییه. چاوه کانی فراوان و بیلبله کانی وهک شه و رهش. میشکیشی پروون وهک ئاویکی پروونی پرووبار.

له بهر ده رگای ده ره وه ریزبه ندی ئافره تانم بینی به دشداشه ی ره شه وه وه ستاون و چاوه پروانی نوره ی خویمانن بو چونه ژووره وه بولای قازی. کیبه رکئیانه بو چونه ژووره وه و هه ر یه که یان به ئانیشکی له ویتتر ده دات تا زوتر پیی بگات. دهستی پیروزی بهر نه خو شه که ده که ویت و چاک ده بیته وه. نه زوک و سک ده کات. دووگیان و له باری ده چیت. تاو نبار و بیتاوان ده بیت. دواکه وتوو شوو ده کات. ئیفلیج هه لده سیته. راکشاو له سه رجی ده وه ستیت. راوه ستاویش داده نیشیت. شیت ژیر ده بیت. ژیریش خودا به ژیری خوی چاکی ده کاته وه. چاوی کراوه داده خریت. چاوی داخراویش ده کریته وه، چونکه نه وه به فرمانی نیمام قازییه و خوداش نه نییه زانستییه کان و یاسا و پزیشکی پی داوه. نه ویش هینده ی نه و بره نهینی ده دات که هه ر ئافره تیک ده یداتی.

بیرم هاته وه که من پیش نه وه ی بچمه ژووره وه بو لای پارهم داوه. له تاریکییه که دا سنوقه هه لواسراوه که م بینی. هه ر که سه ش

دھچیتھ ژوورھوہ پارھ دھدات بی ئھوہی کھسی تر بیبیت۔
 دھنگی کھسیکیش وھک چرپھ بھسھر ریزھکانی نزیک دھرگاکھدا
 دھسوورپیتھوہ و ھاوار دھکات: دھی دروستکراوانی خودا پارھکانتان.
 ھھر کھس ئھمرو بیدات سبھی لھ بھھشت وھری دھگریتھوہ انشاء
 اللھ. ھھروھک لھم دونیاش لھ بانکی برواداری لھژیئر چاودییری
 ئیمامدا وھری دھگریت. خودا مالک ئھلمواکھ. ئھو دھولھمھندھیہ
 کھ میراتگری ھھموو دھولھمھندانھ. پارھش پارھی خودایھ و وای
 کردووہ خھلکی تھنھا بھکاری بھینن. لای ئیمھ پارھ مولکی خوای
 جیھانیانھ. لھگھل ئھوھشدا خودا داوای خیر و قھررز لھ خھلکی دھکات.
 (من ذا الذي يقرض الله قرضا حسنا فيضاعفه له أضعافا كثيرة).
 ئھی دروستکراوانی خودا پارھ بدھنھ سنوقی بانکی بروا کھ خودا
 پیروزی کردووہ، قازانجی قھررزھکھش لھسھدا پھنجایھ، چونکھ ئیمھ
 یاری بھ ئالتوونھوہ دھکھین و لھ مایھپوچی ناترسین. بھبی ترس
 وھرنھ پیشوہ برواداران. لای خوداش قازانجی قھررزھکھ دھبیتھ
 حھفتا ئھوھندھ. لھ نھینیدا پارھ بدن بی ئھوہی کھس بتانبیت،
 چونکھ بھخشینی نھینی توورھیی خودا دھکوژینیتھوہ و نھخوش
 چاک دھکاتھوہ. نھزوک سک دھکات و ئیفلیج ھھلدھسیت. تاوانباریش
 بیتاوان دھبیت. پیویستھ ھھر یھکیکیشتان پارھکھ بونخوش بکات
 پیش ئھوہی بیخاتھ سنوقھکھوہ. فاتمھی کچی پیغھمبھر دینارھکانی
 بوئی خوش لیدھدا پیش ئھوہی بیانبھخشیت. لیم پرسی بوچی؟
 وتی: گویم لی بووہ پیغھمبھر فھرمویھتی کھ بھخشین لھ پیدا
 دھچیتھ دھستی خوداوہ ئھنجا دھگات بھ دھستی کھسی ھھژار.
 قاییشیکم بھ سکمھوہ بھست و نھمدھخوارد و نھمدھخواردوہ
 و قرش لھسھر قرش کووم دھکردھوہ و دھمکردھ دھستی خوداوہ.

چاوه کانم لیک نا و وهک مندا لان چوومه خهویکی قولله وه. له تاریکیدا چاوه کانم دهکه مه وه و گویم له دهنگی خودایه وهک دهنگی دایکم نهرم و وهک سنگی گهرم بانگم دهکات. واده زانم دایکمه راده کهم بۆ لای. له دووره وه دهییبنم له تاریکییه کهدا وهستاوه و چاوه روانمه و قوللهکانی دریژکردوو. له نیوانی من و ئه ودا تهنها یهک ههنگاو ماوه. بۆ ساتیک له راکردن ده وهستم. هه ناسه کانم وهر بگرم. لیدانه که له دواوه له پشتم ده دریت. نازانم بۆچی له پشتم ده دهن. پیش ئه وهی لا بکه مه وه و پیته کان و وشه کانم بیر بچیته وه، ده لیم بۆچی لیمده دهن له کاتیکدا هه رچیم هه یه دهیده م به خودا؟ ئه وانیش ده لین: له بهر ئه وهی ئیمه یاریمان به ئالتوون ده کرد و بانکی بروا مایه پووچ بوو له بهر ئه وهی تو کچی هه رامیت و قاله کهت خراپه و ئه ستیرهت به دبه خته، خودا سه رمان ناخات و قازانجه کانمان زیاد ناکات گهر تو له که وندا نه سرینه وه.

سكالآ

وتم: سكالآم بهرمه لاي كى و ئەم داده بو كى بهرم؟
وتيان: بو ئيمام، چونكه ئەو دادوهرى ئيمهيه. وتم: ئايا لاي
خوى سكالآ له خودى خوى بكه م؟ وتيان: هه موومان لاي
خوى سكالآ له خوى ده كه ين. سكالآش لاي جگه له خودا
رپسواييه. ئيتر سكالآكه م پيچايه سنگمه وه بى ئەوهى كه س
بيينييت. بهو پييهى چاوه كاني ئيمام له هه موو شوينيكه بينيمى.
وتيان: چى له سنگتدا ده شارپته وه؟ وتم: هيچ شتيك. سنگيان
كردمه وه و سكالآ نوشتاوه كه يان دوزيه وه كه پيته كاني سه رى
به خه تى ده ستم نووسراوه. توپه لايان كرد له ده ستيان دا و
وتيان: به لگه ي حاشا هه لئه گرمان دوزيه وه سه باره ت به تاوانه
گه وره كه. ئيتر چۆن له سه ر كاغه ز به ده سته تى خۆت سكالآ
بو خودا ده نووسيت؟ وتم ئەوه سكالآيه كه دژى ئيمام، وتيان:
ئايا نازانيت كه ئيمام جيگره وهى خودايه له سه ر زه وى و
هه رچى دژى ئيمام بيت ئەوه دژى خودايه. وتم نازانم. وتيان

چۆن نازانیت؟ ئایا رۆژنامه کان ناخوینیته وه، ئایا له م دونیایه دا
نازیت؟ وتم: رۆژنامه ناخوینمه وه و له دونیای ئیوه شدا ناژیم.
وتیان: ئمه تاوانیکی تر و بیدعه یه کی نوییه، هر که سه ش
بدعه یه ک بینیته ناومان که تیماندا بوونی نه بوو بیته ئه وه شهر
و فیتنه یه و فیتنه ش توندتره له کوشتن.

قازی سزاکه ی به له سیداره دان خوینده وه. تاوانه کانیشی
سیانن فیتنه گه ری و ناپاکی و کوفر. پیش ئه وه ی سزاکه
جیبه جی بکه ن و نویژی و نبوو له سه ر روحی بکه ن به دهنگیکی
به سۆزه وه وتیان: چیت دهویت پیش ئه وه ی ئه م دونیایه جی
بهیلت؟ وتی: دادگاییه کی دادپهروه رانه و پارێزه ریکی شه رعیم
دهویت. وتیان: ئیمه نه یاری شه رعیمان هیه و پارێزه ری
شه رعیمان نه بیستوه.

رۆیشتن و هاتنه وه و له گه ل خۆیان نه یاری شه رعیمان
هینابوو. له بهرده میدا وه ستا و سه ری به عه مامه یه کی
سپی پێچابوو وه ک به لگه یه ک بو دلسۆزی و دادپهروه ری،
ئه ستیره یه کی سووریش له سه ر سنگی بوو، هیما ی فه رمیی
حیزبی شه یان. به دهنگیکی گره وه وتی: به لئ قوربان؟ وتی:
من بیتاوانم به بی باوک و به بی دایک و... به شله ژاوی پی
بری: به بی باوک؟ وتی به لئ. وتی: ئه مه به لایه که لای خودا وه،
(ونبلوکم بالشر والخییر فتنه) له باره ی ئه م ئایه ته وه هیچ
دهزانیت؟ نازانم. به سه رسوورمانه وه وتی: ئه وه ئایه تیکی
زۆر به ناوبانگه، ئایه تی سی و پینج له سووره تی ئه نبیاء، ئایا
نایزانیت؟ وتم نازانم. وتی: نه زانینت سه باره ت به م ئایه ته
گوناهیکی گه وره یه، پیویسته له دلئ خۆتا ئه م ئایه ته له بهر

بکھیت پیش مردنت تا له جیاتی ئه وهی بچیته ئاگره وه بچیته
به هه شت.

دهستی کرد به گیرفانی پانتۆله گرانبه ها کهیدا که له
باشترین جوړه کان بوو، کاغه ز و قه له میکی دهر کرد که
سه ریکی ئالتوونی پیوه بوو. قه له مه کهی به ناسکی په نجه کانی
که وهک په نجهی هاوسه ره شه رعیه کان وا بوو گرت. به خه تی
خوی له سهر کاغه زه که چند پیتیکی وردی ره شی نووسی:
(ونبلو کم بالخیر والشر فتنه). قه له مه کهی به سه ره ئالتوونه که
داخته وه و سی جار بای دا و کردیه وه گیرفانی پانتۆله
گرانبه ها کهی. دواتر هر پیچ په نجه ناسک و سپیه کانی له
گیرفانی دهر کرده وه و به دهنگیکی گرپه وه وتی: رۆژی سی
جار ئه م ئایه ته بلیره وه له پیش نانخواردن و دوا ی نانخوارد،
بو رۆژی سیهم پشت به خودا خوت له به هه شت ده بینیته وه.
وهک چون مندالیک له پرووی بادا پووشکه یه که به دهسته وه
دهگریت به و شیوه یه کاغه زه کهی گرت به دهستیه وه. شه و
و رۆژ ئایه ته کهی له دلی خویدا دهوته وه و له بهری کرد. له
قلیشیکی دهرگا که وه بینینی له زه و ییه که دا خه ریکن چالیکی
بو هله که نن. به گوریسه کان به ستیان وه و ئه ویش هر ئه و
ئایه ته ی دهوته وه (ونبلو کم بالخیر والشر فتنه). گوچکه کانی
ئیمام ئه وهی بیست که له هه موو شوینیک گوئی هه بوو و
به تووره ییه وه وتی: ته نانه ت له وتنه وهی قسه ی خوداشدا
هله ده کهیت؟ وتم: چ هه له یه که هیه که ئه وه ئایه تیکی
قورئانه؟ وتی: هه موو هه له کان به خشراون ته نها ئه و هه لانه
نه بیت له قسه ی خودادان، چونکه ئه وه یه کیکه له گونا هه

گه وره کان. وتم: هه له که چیه له ئایه ته که دا؟ وتی: ئایا ئایه ته راسته قینه که نازانیت؟ وتم: نایزانم. وتی ئایه ته راستیه که ئه مه یه (ونبلوکم بالشر والخیر فتنه) تو ئایه ته که پیچه وانه ده که یته وه و ده لیت: (ونبلوکم بالخیر والشر فتنه)، ئه مه ش هه له یه کی گه وره یه له مافی خودا، چونکه به لای خودا به شه ره نه ک به خه یر. وتم: ئایه ته راسته قینه که نازانم. وتی: ئه ی ئه م ئایه ته هه له یه ت له کو یوه هینا وه؟ وتم: له نه یاری شه رعیه وه. وتی: تو درۆز نیت و نه یاری شه رعی هه له ناکات له قسه ی خودادا. دواتر نیمام به په نجه بچوو که که ی زه نگیکی لیدا و ده سته جی نه یاری شه رعی ئاماده بوو. سه ری به عه مامه یه کی سپی پیچرا وه و ئه ستیره یه کی سوور له سه ر سنگیه تی. وتی: به لئ قوربان. نیمام سه باره ت به ئایه ته هه له که پرس یاری لی کرد. نه یاری شه رعی نکولی کرد له په یوه ندی به ئافره ته که وه و وتی: من ته نها چاوم به ئافره تانی پاک و چاکه کار ده که ویت. ئیتر هه موو ئه ندامانی حیزب الله و حیزبی شه یتان بر وایان پی کرد و بر وایان به ئافره ته گونا هباره که نه کرد. کاغه زه نوشتا وه که ی که به خه تی ده سته نووسرا بوو له سنگی ده ر کرد. وتیان: ئه وه ده سته خه تی ئه و نییه و ئه مه ش تاوانیکی دیکه یه ساخته کاری له ئایه ته کانی خودا و نووسرا وه فه رمیه کان. وتم سویندتان بو ده خوم له پیشچاوی خوم نووسی به قه له میک سه ریکی ئالتوونی هه یه. وتیان: چیت وت، سه ریکی له ئالتوون؟ وتم: به لئ به چاوی خوم بینیم. وتیان: ئایا نه یاری شه رعی به ناپاکی تومه تبار ده که یت؟ وتم: به هیه شتیک تومه تباری ناکه م، به لام... وتیان: ئایا نازانیت که

نه‌یاری شه‌رعی به فرمانی ئی‌مام دامه‌زراوه؟ وتم: نازانم، به‌لام
من ده‌مه‌ویت بلیم... وتیان: ده‌ته‌ویت چیت‌ر بلیت دوا‌ی ئه‌وه‌ی
به‌زمانی خوت وت، ئه‌مه‌ش به‌لگه‌یه‌کی دیکه‌یه‌ بو ئه‌وه‌ی که
زمانت سه‌رچاوه‌ی پروپاگه‌نده‌کانه، به‌پیی شه‌ریعت ده‌ییت له
بندا بپریت.

گو‌یچکه‌کانی ماندوو ببوون له بیستنی ده‌نگه‌کان. به
جیگیری له شوینی خوی بی جووله‌ مایه‌وه. چاوه‌کانی وه‌ک
دوو ئه‌ستیره له ئاسمانیکی ره‌شدا ده‌بریس‌کانه‌وه. سه‌ری
به‌رز به‌ره‌و خودا. له ته‌نیشتی‌شیه‌وه مه‌رزوقی سه‌گه‌که‌ی.
وه‌ک ئه‌و سه‌ری به‌رز. گو‌یچکه‌کانی هه‌ل‌خستوو و گویی له
ده‌نگه‌کانیانه رو‌خساریان ده‌ناسیته‌وه و کاتیک ئی‌مام ده‌بینیت
به‌ده‌نگیکی به‌رز ده‌وه‌ریت. له پشته‌وه پانتوله‌که‌ی راده‌کیشیت.
به‌ددانه‌کانی ده‌گریت و به‌ری نادات. ئه‌وانیش بی‌هوده هه‌ول
ده‌دن دووری بخه‌نه‌وه لیی. گولله‌یان نا به پشتیه‌وه. له
ته‌نیشتی‌هه‌وه که‌وت و پارچه‌یه‌ک له پانتوله‌ گرانبه‌ها له باشت‌ترین
جو‌ره‌کان له‌نیوانی ددانه‌کانیدا‌یه.

زلھیزہ کان

سہرم بہرز کردبووہوہ بو ناسمان و دستہکانم بہرز
کردبووہوہ بہرہو ملیونان مروّف کہ ہاواریان بو دہکردم کاتیک
گولہکان تہقین، بینیم روخسارم لہسہر سہری پوتم دہکہویتہ
خوارہوہ بو ژیر کورسی عہرش.. دوور لہ چاوی خہلکی لہ ژیر
زہویہکہدا دہیشارمہوہ. لہگہل روخسارہکہی دیکہ کہ لیکچووی
ٹیمامی ہہیہ دہیگورم. جاریکیتہر ہہلدہسمہوہ بو سہر سہکوکہ.
ہیچ کہسینک ہہستی بہ کہوتنہکہ و ہہستانہوہکہ نہکرد، بہلام ئہو
جیہانہی لہدہورم بوو ئہو جیہانہ نہبوو. نیشان و ویسامہکانیش
لہسہر سنگم نابینم. نہ ئہستیرہی دادپہروہریش کہ بہ دہرزی
قایم کرابوو. نہ ئہنگوستیلہی فہرمانرہوایش لہ پہنجمدایہ. ہیچ
کہسیکیش لہ شوینکہوتووانم لہدہورم نییہ. نہ ئہندامانی حیزب
اللہ و نہ حیزبی شہیتانیش. تہنانت ہاوسہری شہرعیشم ون
بوو. من تہنہام و ہیچ کہسیکم لہگہل نییہ زہویہکی و ہک بیابان.
پووبارہکش بہ دریزایی مہودای چاو لہ پشتہوہ دہروانیت

به سهر به رزاییه کی سه وزدا. وتم من له جیهانه که ی دیکه دام و
ئه وهش به هه شته له دووره وه دیاره. له مندالیمه وه گه روم وشکه.
تینویتی زور تونده و متمانه م به چوونه به هه شت له سه دا سه ده
وهک متمانه م به خودا. له گیرفاندا پشتگیریه کی پیغه مبه ر و
هه ندیک چه کی بانکی بروام پییه. هه موویم له گیرفانم ده ر هینا بو
پاسه وانی ده رگا که سه لامی خودای لی بیت. نه خوینده وار بوو پیته
نووسراوه کانی بو نه ده خویندرایه وه. پیم وت من ئیمام و یه کیک له
وتاره به ناوبانگه کانم بو خوینده وه. هیچ تینه گه یشت له بهر ئه وه ی
به زمانی عه ره بی قسه ناکات. به سه ری پروته وه له ژیر تیشکی
خوری سووتینه ردا ماوه یه کی زور جیی هیشتم. لیم پرسی چیه
گوی به وتاره کانم نادهیت کاتی خوی خه لکی له هه موو جیهاندا
گوی لی ده گرت؟

سه ریکی له قاند وهک ئاماژه یه ک بو تینه گه یشتن. پاشان له
دووره وه روخساری ئافره تیکم بینی نزیک ده بووه وه. وامزانی
دایکه به خیرایی به رو لای رویشتم. دایکم نه بوو. هاوسه ره
کونه که م بوو. هانایم بو برد شتیکم بو بکات لای ره زوان. وتی هیچ
که سیک فریات ناکه ویت هاوسه ره نوییه که ت نه بیت. وتم ئه ی له
کوئییه؟ ئه وه تا. بینیم بانگه دریک بانگی ده کرد. ئه ی ئه هلی ئاخیره ت
چاوه کانتان بنوقینن تا هاوسه ری ئیمام تیده په ریت. پاشان ئافره تیکی
سپیستی روخسار بیانی له ته مهنی کچه که مدا و شیوه ی له
هاوسه ره شه رعیه که می ده کرد تیپه ری، سللوم لی کرد و پیم وت:
من له دونیادا وتارگه لیکی زورم نووسیوه و به ناوی خودا دهستم
پیکردووه و به سه لاواتدان له سه ر پیغه مبه ر کو تاییم پی هیناوه و
به وه یه وه پیویسته بچمه به هه شته وه. ئاماژه ی به خاچه که ی سه ر

سنگی کرد، پاشان وتی: ئەی مەسیح و مریەمی پاکیزە ئایا ناویان
 لە قورئاندا نەهاتوو؟ وتم: لای ئەوانیشەو شتیکم بۆ بکە. ئاماژە
 بۆ کردم دوای بکەوم، منیش دەستم گرت بە کلکی ئەسپەکە یەو.
 بەهۆی جەنجالی و قەرەبالخی و زۆری هیماکانی هاتوچۆوہ ریگەوہ
 ئەسپەکە بەسەر زەویدا نەدەرۆیشت. بینیم بە ئاسماندا بە دوو
 بالی پۆلاینەوہ دەفریت، سەریکی بچووکى گرنجیش وەک لووتی
 رۆکیتیکی نوێ، وتم: ئەمە چییە؟ وتی: خودای گەورە نیعمەتی خۆی
 پێ داویت بە بەخشینی فرۆکە یەکی نوێ لە جیاتی ئەسپە کۆنەکە.
 لەسەر کورسییەکەم لە ریزی پیشەوہ دانیشتم و لە تەنیشتمەوہ
 سەرۆکی ئاساییش. لە قلیشیکی دەرگاگەوہ رۆخساری فرۆکەوانەکەم
 بینی. بازنەیی و سپی و گوشتن و خالی رەشی پێوہ بوو بە
 زمانی بیانی قسە ی دەکرد. وەک کاریکی هەمیشەم لەگەڵ نوینەری
 زلەیزەکان سلوم لی کرد و ئەویش لە قاپیکی زیویندا پارچە یەک لە
 کاڤیاری پیشکەش کردم، شووشە یەک مە ی کۆنەسالی لە باشترین
 جۆرەکانیش. لە کاتی رۆیشتندا دەنگەکە یمان لە سەقفەکەوہ بیست
 بە پشتیوانی خودا هەر لە سەقفی فرۆکەکەوہ ئاوازیکی سەما ئامیز
 و دەست و پەنجە ی ئافرەتیک تەپلی دەکوتا، هاتە گویم. رۆخساریم
 ناسیەوہ و وتم: جەواھر؟ وتی: جەواھر کییە؟ وتم: کاتی خۆی لە
 خانووی ئاسوودەیی بوو، منیش لە تەمەنی سەرشیتی و هەرزەبیدا
 بووم. فرۆکەکە لەریەوہ و پشتینەکانمان لە ناوقەدمان بەست و
 دەنگەکە لە سەقفەکەوہ هاتەوہ گویمان قورئانی دەخویند و لە
 خودا دەپارایەوہ فرۆکەکە لە کەوتنە خوارەوہ لە کاتی نیشتنەوہدا
 بپاریزیت. تايەکانی فرۆکەکە لەسەر زەویبەکی سەوزاییەکی نەرم
 و لووسی وەک سوندوس خلیسکا، وتم: گەیشتینە بەهەشت؟

ھاوسھرہ شھرعیہ کہم وتی: ھیشتا نا. ناشچیتھ بہھشت تا مھسیح
 نرات بؤ نہکات و قھرزھکانی دونیات نہگیریتھوہ. ھو پیاوھشی
 خالھ رھشھکان بہ روخساریھوہ بوو وتی: ئایا ھیشتا قھرزھکانت
 نہداوھتھوہ؟ وتم: یھک سال مؤلھتم بدھ داوا لھ خودا دھکہم مردنم
 دوا بخت تا قھرزھکانم بدھمھوہ. پھرداخھکہم دایھ دھستی با پیکی
 ھاورییھتی بخوینھوہ. رھتیکردھوہ و و بہ زمانی بیانی وتی مھی
 حھرامھ و فرمانم کردووہ لھ پھنجھرھی فرؤکہکھوہ فرییان دھنھ
 خوارھوہ. بہریم بؤچی ئھوہ حھرام دھکھیت کہ خودا حھلالی
 کردووہ؟ بروانھ بہھشتی خودا چھندین مھی وھک رووبار و
 حوری سپی وھک قھیماغ تیدایھ؟ لھسھر بہربھستھکھوہ سھری
 دھر کرد ھیچی نہبینی وتی: کامھتا بہھشت جھنابی ئیمام؟ وتم:
 راوھستھ، سھبرگرتن باشھ و کھس بؤی نییھ پھلھ بکات لھ خودا، بہ
 پشتیواینی خودا بہیھکھوہ دھچینھ بہھشت. وتی: تو بہ تھنھا برو
 من لیرھ لھ فرؤکہکھدا چاوھریت دھکہم و کاتی فرینمان شھشی
 تھواوہ بہ کاتی گرینتھش. ئھوھش بزانھ کہ من لھ چاوھروانیتدھم تا
 بتگھیھنم گھر خوانھخواست توشی شتیک ببیت.

ھاسھری شھرعیم قولی کرد بہ قولمدا و بہیھکھوہ تا لای
 مھسیح رویشتین. بہ زمانیک کہ من تیننھگھیشتم چرپاندی بہ
 گوئیدا. مھسیح سھری راوھشاندا، تکای بؤ کردم، فرمانی پیداین
 بہرھو (سراط المستقیم) بروین. کاتیکیش پیم خستھ سھر سراط
 ھیندھی یھک پھنجھ نہمتوانی بروم. ھاوسھری شھرعیم وتی:
 لیرھدا جیت دھھیلیم و بہ خودا و پیغھمبھرت دھسپیرم. جی
 ھیشتم و جھستھم دھلھرزی. بینیم ئافرھتیکی رھش بہراکردن
 بہسھر (سراط) دا بہرھو لام دھھات. پیش ئھوھی بکھومھ خوارھوہ

دهستی گرتم. له روخساریه وه ناسیمه وه. ئه و بهردهستی من بوو پیش ئه وهی خودا دهروازهکانی رزقم بو بکاته وه. شه و لیلی هه لاتم پیش ئه وهی کچه که می بییت. پیموت: تو یه که مین و کو تا خوشه ویستمی. گرتبوومی و له تهنیشتیه وه دهرویشتم به لای چه پدا لار دهبوومه وه خوم به لای راستدا دهبرد. دووباره له لای راستدا دهیگرتمه وه و به لای چه پدا لار دهبوومه وه. تا ئه ویش و منیش ماندوو بووین، پاشان پیموت: جهواهر گهر سه لامه تیی منت دهویت ئه واه و ته دونیاییه به کار بهینه له گه لم که دهیوت: گهر هیلاکم کردوویت بمخه ره قه لادوشکان. وتی: قه لادوشکان چییه؟ وتم مروقه که دهستهکانی دهخاته سه ر شانی که سه که ی تر و ئه ویش به دهستهکانی هه لی دهگریت به شیوه یه ک سکی دنوو سییت به پشتیه وه. وتم: ئایا قسه که ی جهجولت له دنیا نه بیستوه: حالم هینده یتر خراپتر کرد تا به قه لادوشکان به ره و دوا دهرویشتم. وتی: نه قه لادوشکان و نه جهجولم نه بیستوه، به لام من بولای محمد پیغه مبه ر هه لت ده گرم. ئیتر وه ک مندالیک له سه ر سنگی هه لی گرتم و کاتیک گه یشتینه لای پیغه مبه ر درودی خودای لی بییت، وتی: ئه م بهردهسته مان بو ئاماده کردوویت تا خزمه تت بکات له به هه شت له گه ل خو ت بیبه. کاتیک رویشتمه لای ده رگای به هه شت ره زوان لیی پرسیم پاسپورتت پییه؟ وتم: نه خیر. وتی هیچ ریگه یه ک نییه بو چونه ژووره وه به بی پاسپورت. زوریک له به ر تیشکی خو ری سووتینه ر مامه وه به سه ری رووت و کاتی رویشتمی فرۆکه که ش نزیک بووه ته وه. دواتر له به ر ده رگای به هه شت درهختی سه فسافم بینی. وتم: گه لایه کم له م داری سه فسافه بده ری تا به خیرایی بچمه وه لای پیغه مبه ر و پاسپورتی لی وه ر گرم. وتی: هیچ گه لایه ک له

به هشت ناخه مه دهره وه به فرمانی خاوهن شکو نه بیت. وتم: گهر
بمبیت دهناسیته وه، چونکه له دونیان هه میشه له گه لمدا بووه، له
دونیادا شوینکه وتووم زوربوو له حیزب الله و هاورپی بیئندان له
ناوه وه و دهره وهی ولات له پادشاکان و سه رکرده کان، هه مووشیان
هاتوون و له پرسه که مدا رۆیشتوون، دیمه نه که به هه بیته بوو. ئایا
وینه که ت له سه ر به رگی نیوزویک نه بینی؟ ره زوان وتی: من ته نها
ئیسنا ناوی نیوزویکم بیستوه. وتم: گهر تو نیوزویک نه ناسیت ئه و
تو نه گه وره کان و نه زلهیزه کانیش ناسیت.

چاوه پروانې دايگ

له و کاته ی به سه ری پوته وه له ژیر تیشکی خوری سووتینه ردا
وه ستابووم دهنگه کان له گویمدا دهرنگانه وه. نازاریکی نادیار
وهک برینیک یان کونیکې قولی تا ناو دل له سنگمدایه. دهرگای
جیهانه که ی دیکه ش داخراوه. ههروه ها جیهانی یه که م و دووهم و
سیههم و چواره میش هه موویان به بی من ری ده که ن و دهرپون.
جه ماوهر و خه لکه که ش بو که سیکی جگه له من هاوار ده کیشن.
پوکیتته کانی جه ژن ده ته قینرین. هیشتاش پاسه وانی به هه شت له
پاسپورته که م ورد ده بیته وه. چاوه کانی له ژیر چاویلکه ره شه که وه
له وینه که م ورد ده بیته وه. پرسیار به دوی پرسیاردا لیم ده پرسیت.
وتم من پشتگیریه کم له پیغه مبه ره وه پییه و دهمه ویت خودا ببینم.
لیی پرسیم ئایا پیشتر کاتت وهر گرتووه؟ وتم نه خیر، به لام
کاتیک روخساری ببینم ده مناسیت. لیی پرسیم ئایا چاوپیکه وتنه که
تاییه تییه یان بو بهرژه وندی گشتی؟ وتم بو بهرژه وندی گشتی.
له قسه کردن وهستا. نه مزانی چی بلیم. وتی بهرژه وندی گشتی

نهېنى نابيت. له ژير چاويلكه رېشه كه وه وهك سه روكي ئاسايش
 ليم ورد ده بېته وه و له هه موو ئه و شتانه ي په يوه نديان به وه وه نيه
 ده كو لېته وه. ماوه يه كي زور لاي دهرگا كه جيى هيشتم. ته له فونه كه ي
 گرت به ده ستيه وه و له قسه كردن به چرپه له گه ل ئافره تيكا به
 هيلاك چوو. پېده كه نيت و قاقا ليدهدات و به زمانكي نيرينه يي قسه
 دهكات. به بېدهنگي چاوه پروانم كرد تاكو بيزاري نه كه م. كاتيك لي
 بووه وه و بينيمي وه ستاوم وتي: ئه وه هه ر ليره يت؟ وتم: تكات
 ليده كه م به يله چاوم پيى بكه ويت. وتي: بوچي ده ته ويت بيبي نيت؟
 وتم: تاكو داواي لتيكه م مردن بو ته نها يهك سال دوا بخت، وتي:
 يهك سال چند فيلبازي تو بلي مانگيك يان دوو مانگ. وتم جه نابي
 رېزوان مانگيك به چي دووباره پر چه ككردنه وه ي سوپا و دانه وه ي
 قهرزه كان و به رهنگار بوونه وه ي شكست له هزري خه لكيدا ناكات.
 ئه و ساله م بو خو شى و چيژه كانى دونيا ناويت به لكو له پيناو خودا
 و نيشتمانه.

زهنگي ته له فون ليدا و به دهنگيكي تيژ و بهرز و گر كه وته
 قسه كردن له گه ل ئافره تيكي ديكه دا و به خيرايي كوتايي به قسه كان
 هينا. زانيم كه هاوسه ره شه رعيه كه ي بوو. پيش ئه وه ي جاريكيتر
 زهنگي ته له فونه كه ليدداته وه وتم: هيشتا چاوه پرواني فرماني توم
 گوره م جه نابي رېزوان. ماندوو بووو له خو يندنه وه ي نووسراوه كانى
 سه ر ميزه كه ي، له ژير چاويلكه رېشه كه يه وه چاوه كانى بو هه لبريم
 و وتي: به ياني ودره وه. ئه زمونه كانى پيشوترم له گه ل پاسه وانه كانى
 ئاسايش له م جوړه دوخانه دا فريام كه وت، پاشان له گيرفان شتيكم
 وهك ديارى دهر كرد، وتم بگره ئه وه ده سته و تيكي زياتره پيشكه شى
 گوره كه تي بكه و په له ي لي بكه ئه مرؤ چاوى پيم بكه ويت، چونكه

من کاتم کهمه و ده بییت فریای فرۆکه کهم بکهوم. رەزوان سهیریکی
 کاتژمیره کهی سەر دهستی کرد و دیارییه کهی خسته گیرفانیه وه
 و وتی تهنها چهند خوله کییک ماوه بو فرۆکه که دهتوانیت خیرا
 بکهیت و گەر ناو نیشانه کهت جی بهیلت به پۆسته دا بانگه یشتت
 بو ده نیرم. به چاویکی گومانایه وه لیی ورد بوومه وه، به لام بیرم
 هاته وه که ئه وه گه وره مان رەزوانه و ناکریت درۆم له گه لدا بکات
 و گەر به لینیکی دا ده بیاته سەر. ناو نیشانه کهم بو جی هیشت و
 به راکردن به رهو فرۆکه خانه رۆیشتم و شتییک له ناخدا پیم ده لیت
 که هیچم بو نانیریت. قونای بیه یواییم تیپه راند و ههنگاوه کانم
 هیواش کرده وه و چیتر گویم به وه نه دا که فرۆکه که جیم بهیلت.
 ماندوو بووم و دانیشتم هەر هینده ی سهرم خسته سەر زهوییه که
 خهوم لیکهوت به جۆریک گویم له دهنگی نیشتنه وه ی فرۆکه که و
 دواتر رۆیشتنیشی به بی من نه بوو. به ئاگا هاتم وه و ده سزانم که
 رەزوان هیچ نامه یه کم بو نانیریت و خوشم له و بر وایه دا نه بووم.
 گەر بیینم به ره ولای من دیت و نامه یه کیشی به دهسته وه یه بر وای
 ناکه م بو من بییت. ته نانهت گەر بو منیش بییت ئه وه ده بییت هه له یه ک
 هه بییت له پیدا چوونه وه کانی خودادا. گەر بیینم به ره ولای من دیت
 و نامه یه کی پییه ئه وا دهستم دریز ناکه م و لیی وه ر بگرم. پیی
 ده لیم به رده وام به له رۆیشتن، چونکه تر به شوین پیاویکی جگه له
 من ده گه ریت. ناکریت ئه و نامه یه بو من بییت، چونکه شایه نی نیم.
 به ئاسوده یی خه نده یه کی زۆرم کرد بو هه موو شتییک تا بیینی
 خودا. دواتر وتم خودایه ته نها مافی خۆم داوا ده کهم نه زیاد و
 نه کهم و هینده م ئازایه تی هه یه که توانیم رای بکه یه نم به ئاشکرا
 شه ریه تی تو پیاده بکه م و سزاکانیش هه مووی جیبه جی بکه م

سنووری زینا و دزی و فریدانی مه یه کان بو ناو پووبار، هیچ که سیک نازایه تییه کی له من زیاتر نه بوو له وانهی که لیت نزیک ده بنه وه و چاوه کانیاں ده تروکیتن و دهنگه کانیاں به چرپه یه، چونکه هیچ که سیک لایه نی تو ناگریت وهک من و هیچ که سیکیش وهک من شه ریه ته که تی پیاده نه کردووه.

دهستم به پوخسارمه وه گرت و چاوه کانم پر فرمیسن. گویم له دهنگیک نه بوو له پشتمه وه به دهنگی بهرز فرمانم پی دهکات: ههسته و قوله کانت بو سه ره وه بهرز بکه ره وه. لام نه کرده وه بو دواوه له بهر ئه وهی هیچ که سیک ناتوانیت بهو شیوه یه فرمانم پی بکات ته نها که سیکی له خوّم بالآتر نه بیت. ههستام و بی ئه وهی لا بکه مه وه قولم بهرز کرده وه بو سه ره وه و له چاوه پروانی لیدان بووم له پشتما. لهو بروایه دا نه بووم که سیک دوژمنه که ی ببینیت بواری ئه وهی بدات لابکاته وه، چونکه تیرورکردن له پشته وه ئاسانتره وهک له پیشه وه. فرمان کردنیش به لاکردنه وه ته نها بو شکاندن پیاوه. شکاندن پیاویکی ئاساییش زیاتره له شکاندن، چ جای بو ئیمام! لام نه کرده وه. پوخسارم تی نه کرد، چونکه من دهمه ویت وهک ئیمامیکی تیرورکراو بمرم نهک وهک ئیمامیکی دوپاو. له شوینی خوّم به وهستاوی و دهستبهرزکراوه یی مامه وه. دواتر وهک سه ربازیک تا کوّتایی له ناکاو خهنده یهک که وته سه ر لئو و پوخسارم. ههروه ها وهک چیژوه رگریک له خوشییه کانی دونیا تا مردن. گویم له شنهی درهخته کان و قیرهی بوقه کان بوو وهک ئاوازیکی سه ماکهر. شنهی شه وانهش شیدار و به چیژ بهرامه ی ده ریای هه لگرتووه. منیش له شوینی خوّم جیگیرم و هه ناسه برکیم نییه و راشناکه م، چونکه کات زوره و هیچ شتیکی گرنگ یان نا

پیوستم له دهست ناچیت. ههستیش به ئازار و بیهویایی ناکهم و بیریش له حیزب الله و حزبی شهیتانیش ناکهمهوه. جگه له خۆم کهس نابینم کاتیک منداڵ بووم و دایکم شیریی گهرمی پی دهمام و به نهرمی له کهلینیکی لیوهکانمهوه دهزولهی دهکرد و دههاته خوارهوه. لهپر کۆکهیهک و پرژهیهک دهمگریت، دهمم دهکهمهوه و دای دهخمهوه و دهست و قاچهکانم له ههوادا بهرز دهکهمهوه و روخسارم شین ههلهگهپریت، خهریکه بخنکیم. خهریکه لهو ساته دا دهمرم. بهو شیوهیه ئیتر نه ئیمام و نه جیگرهوهی خوداش نابیت لهسه زهوی. گهر دایکم به لهپی دهسته قلیشاوهکانی له پشتم نه دات و شیرهکه له بۆری ههناسهم بکاته دهرهوه یان ههواکه له بۆری خواردنهکه بکاته دهرهوه. پاشان دووباره خوین دهگهپرتهوه بو روخسارم و بیرم بو دهگهپرتهوه و روخساری دایکم دهبینم و لهناکاوه زمانم که ماوهی بیست ساله نه مبینیوه. لهسه پیکانم دهوهستم و به دهستم برینه کۆنهکهم دهگرم تا ریگی خوینبه ربوونی لی بگرم و به ریگی کۆنهکه دا دهرۆم و دهیناسمهوه و ههلهی تیدا ناکهم. له دهرگا تهخته کۆنهکهی دهمم و گویم له دهنگی کلیل و کلومه کۆنهکه دهبیت و لهو دیوی دهرگا که شهوه گوئیستی تهپهی سنگی پیکانیم بهسه زهوییه که دا دهیانخشینیت. دهنگیشی له گویمدایه دهیناسمهوه و ههلهی تیدا ناکهم: کییه؟ منیش دهلیم: منم. پاشان لهو دیوی دهرگا که وه گویم له تهپهی دلیتی و ههناسهکانی بچرچر و دهسته گهرهکانی دهله رزن کاتیک دهرگا که دهکاتهوه و فرمیسهکانیشی وهک ههوریکی سپی لهسهر چاوهکانی که بهبی برژانگ دهیانتر و کینیت پشتیشی چهماوه. کاتیک له دوا چاوپیکه وتنیدا بینیم برژانگهکانی درێژبوون و پشتیشی نه چه مابوو وه. به قۆلهکانی

له نامیزی گرتم و فرمیسه که کانی جلوبه رگه فه رمییه که می ته پر کرد
که له جوړی خوړی گرانبه هابوو وتی: ئایا ده کریت بیست سال
بیټ نه مبینیټی کوړم؟

وتم: کیشه و گرفته کان دایکه به شیوه یه کن که ته نها خودای
گه وره توانای چاره سه رکردنیانی هه یه سبحانه. وتی: پوخسارت
هه لېزړکاوه کوړم وهک ئه وهی ماوهی بیست سالیټ نانت
نه خواردیټ؟ به هه نگاوه خیرا کانی و به پشتیکی راستی وهک
جاران و به جهسته یه کی هینده سووکه له وه که خه ریکده بوو پیکانی
له زهویان نه دده را یکرده چیشتخانه. گه رایه وه لام و چاوه کانی
بریسکه ی شادو و مانیان تی هاتبوو، برژانگه کانی دریژ، سینیه کی به
دهسته وه یه نان و هه نگوین و شیری به یانیانی له سه ره. به ره ولای
من هات که له ته نیشته په نجه ره که وه وهک مندالی له سه ره قه نه فه
ته خته که دانیشتبوووم. سه رنجی ئه ستیره کان دده م و پوخساری
خودا له نیو هه وره کاندای وهک پوخساری باو کم ده بینم. کاتیک لیم
نزیک بووه وه گویم له ته په ی دلی بوو چاوه کانی له خویشیان
ده بریسکانه وه و دهستی ده له رزی و سینیه که ش له سه ره دهستی
ده له رزی. ته نها سی هه نگاومان نیوان بوو، له خویشیان سه ری
و هه موو دونیاش ده سووړا. هه نگاوی دووه می نا و ته نها کوتا
هه نگاو مابوو. قاچی هینایه پیشه وه به لام هه نگاوی بو نه نرا.
هینده ی هه نگاویک لیمه وه دوور بوو بینیم له و کاته ی له به رده ممدای
وه ستاوه جهسته ی که وت. ده ستم دریژ کرد تا بیگرم نه یگه یشتمی.
ماوه که ی نیوانیشمان زیادی ده کرد. هه ر چند قوالم دریژ ده کرد تا
بیگرمه وه ماوه ی نیوانمان فراوان ده بوو. ئیتر ئه و له منه وه دوور
و منیش له وه وه دوورتر.

چاوپيکه وتنی کۆتا هاوسەر و کچی ناشه رعی

هیچ په له م له رۆیشتنی نه ده کرد له ناو سنوقه که دا، چونکه ئەو سهرباری مردنی جۆریک له ئاخاوتن دهخاته ژيانمه وه و ژيانیشیدا قسه ی له گه ل نه ده کردم ههر چه نده نووسینه کانی سه بارهت به (ئاخاوتن) بوو نووسین به دوا ی نووسیندا. بهردهوام بیدهنگ یان بهردهوام قسه ی ده کرد هیچان له نیواندا نه بوو. ته نها گوئی له خوی دهگرت و ته نه اش وینه که ی خوی ده بینی که له چوارچیوه یه کدا له سه ر گۆرستانیک له روخام دانرابوو. ئەو ته نها به هوی خوه وه په یوهستی نووسین بو بوو. قه له می به دهستی چه پی دهگرت. دهستی راستیشی دهگرت به سه ریه وه وهک ئەوه ی میشکی بیاریزیت. پاشان وهک نه خوشییه کی مانگانه نووسینی به ئازار یان به بی ئازاری لی قه دهغه دهکرا. هاوینانیش داده نیشته و مه ی به دهنگه پاقله وه دهخواردوه. زستانانیش خوی ده دایه بهر تیشکی خۆر. جار له دوا ی جاریش هه ناسه هه لده کیشیت و هه وای پیسبوو له میشکی دهر دهکات و بیروهوشی بو دهگه ریته وه. له نهومی سه ره وه و له

گه وره ترين بالاخانه دا له نووسينگه که ی خوی داده نیشته و سه یری کاغه ز و وینه کانی ده کرد. وینه ی خوی له ته نیشته ئیمامه وه ده بیینی له کوبوونه وه کانی لووتکه دا. هه روه ها له دانیشته کانی پارله مان و شورادا. ئاهه نگه کانی جه ژن و بونه کان و هه لبراردنی شاجوان و نمایشکاری جلوبه رگ و شه هیده نمونه ییه کان. به خشینه وه ی پروانامه و دیاریه کان له جه ژنی ئه دهب و هونه ردا به سه ر ئه دامانی حیزب الله و حیزبی شه یتان. کاتیک ئه و له ریزی پیشه وه وه ستاوه له تارمه ی ئافره ته کانه وه چاوه کانی ئافره تانی پاکیزه و بیوه ژنانی شه هیده کان و دایکانی نمونه یی و ئافره تانی ریکخراوه کانی به خشین و خیرخوازی و له نیوانیاندا هاوسه ری ئیمامیش سه رنجیان ده دا. ده سته بچووکه نه رمه که ی که په نجه کانی به ئه نگوستیله ی ئه لماس و یاقوت ده دره وشایه وه دريژده کرد. خه لاتی ئه ده بی بالاو ناو ناوبانگی پی ده به خشی. له پی ده سته گوشتن و خرپنه کان به یه کتردا ده دران و ده بووه چه پله ریزان. جه سته چوارگو شه کان له ناو جلوبه رگه ره شه کانی تاییه ت به پرسه و له سه ر پاژنه به رزه کان. دلله کانیشیان له ناو سنگیان لیی ده دا و هه موو به یه ک هه ناسه هاواریان ده کرد (خودا. نیشتیمان. ئیمام).

زهنگی ته له فونیش له نووسينگه که ی له لیدان نه ده که وت. پشتی تی ده کردم و ته له فونه که ی هه لده گرت. کاتژمیر به دوا ی کاتژمیردا به وایه ره کاند ده چرپاند. دوا ی ئه وه ی لی ده بووه وه پیی ده وتم: ناییت هاوسه ری شه رعی وه ک سه روکی ئاساییش کتوپر خوی بکات به نووسينگه ی میرده که یدا. پیده که نیم و به دهنگی به رز قاقام لیده دا و ده موت: کتوپر نییه به لام کاتیک هاوسه ری شه رعی ده چیته ژوانیکی خوشه ویستی، ناکریت به میرده که یدا تیپه ر نه بیت

و سەردانی نەکات. سەری بەرز دەکرده و بە کورسییەکیە وە دەسوورایە وە بۆم. چاوەکای بە چێژە وە بریسکەیان دەهات. زیاتر هەزی پیم دەبوو کاتیک کەسیکی دیکەم بوو یستایە بە هەموو توانایە وە سەیری دەکردم و من سەیری لایەکی دیکەم دەکرد. شەویش هەولی بیسوودی دەدا بۆم. پاشان قەلەمەکە ی دەگرت بە دەستیە وە تا شتیک بنووسیت بەلام هیچی نە دەنووسی. لە بەیانیشدا هەمان ئەو نووسینە ی پیشوو کە سەدان و هەزاران جار دابەزیو، بلاو کراوە تە وە، رۆخساریشی لە ناو چوارچێوە کە دا لە رۆخساری ئادەم سلاوی خودای لیبت کۆنترە. عەرەق لە هەموو کونیلەکانی جەستە یە وە دای دەگرت. دەمبینی وە ک میشتیک کە وتیبتە دەفریک هەنگوینە وە شکستخواردوو بوو. رۆخساری بە دەستسەرکە دەسپیت و خەندە یەکی لە ناکاو دەکات. وە ک ئەو ی خەمباری لە ناکاو دای گرتیبت. پاشان دەلیت: من نەخۆشی نووسینم، نووسینیش وە ک خۆشە ویستی وایە بکوژە. منیش دەلیم: نووسین بکوژ نییە، تەنھا ناھۆشیاری دەتکوژیبت. خۆشە ویستیش بکوژ نییە و پێچەوانە کە ی راستە. پاشان بە دوو چاوی پر ئیرەییە وە سەرنجم دەدات. هەزی دەکرد هۆشیاری بۆ بگەریتە وە تا بگەریتە وە بۆ نووسین. هەز دەکات وە ک من خۆشە ویستی بناسیت و لەدوای مردنی خۆشە ویستی ژیا نی پی بیخشیتە وە. خەندە کە لە سەر رۆخساری وە ک خۆی دەمیتیتە وە. دەمزانی کە پەژارە ی لە دلی خۆیدا تا مردن شار دەو تە وە. گویم لی بوو پیدە کە نی و قاقای لیدە دا و لە و برۆایە دا نیم بتوانیت خەمبار بیبت. لە ژوورە کە جیم دەهیشت تا بنووسیت نەیدە نووسی. بەیانیش نووسینە کە ی و وینە کە یم دەبینی لە ناو چوارچێوە کە دا، وا هەست دەکەم، رۆخساریکی نوی بیبت

وهلی هه مان روخساره کونه که یه.
 سه رم بهرز کرده وه بو سه ره وه روخساره هه لیزرکاوه
 باریکه که یم بینی و چاوه ره شه کانی شه وانه وهک دوو ئه ستیره
 بریسکه یان ده دایه وه. وتم: تو کیی؟ وتی: من کچی ئه وم. وتم:
 من هاوسه ری شه رعیی ئه وم و ئه و کچی نه بو وه. وتی: له ده ست
 دایکم هه له اتوو کاتیک من مندا ل بو وم. وتم: تو کچی ناشه رعیی
 ئه ویش؟ وتی: به لی. چاوه کانم بو دوا ی خو م له چاوه کانی گواسته وه
 و له گه لیدا جهسته شم له و سوورانه دا جهسته م هه ژا. له هه ژانی
 جهسته که دا میشک هه ژا. هوشیاری گه رایه وه. زانیم که ئه و مردوو ه
 و له سنوقه که دایه. ئه ویش گه نجیکی پاکیزه یه وهک من. له سه ر دوو
 قاچ وه ستاوه و ئاژهل نییه به چوار قاچه وه. دوو قولی هه یه و
 دوو ده ست و له هر ده ستیکا پینج په نجه هه یه. بیترس ده ستی
 بو راکیشاوم و سنگی رووته. دهستم بو دریژکرد و گرمه یهک له
 دلمدایه. له سه ر جهسته راکشاوه که ی له ناو سنوقه که دا دهسته کانمان
 به یهک گه یشت. به توندی دهستی گرتم و منیش دهسته بچکولانه کانی
 که هینده ی له پی دهستم بو وهک دهستی مندا ل گرتمن. بهرکه وتنی
 گرمه وهک گه رمی جهسته م. دوا ی دریژکردنی دهسته کان قوله کان
 هاتن و یه کترمان گرته باوهش. دواتر جهسته کان تیکه ل بوون.
 پاشان وتم: له کوئ بوویت؟ که ی له دایکبوویت؟ ئایا تو له ژیاندا ییت؟
 به بیدهنگی مایه وه و به دوو چاوی فراوانه وه که جیگه ی هه موو
 خه می دونیا یان تیدا ده بیته وه سه یری ده کردم، به هه نگاوی هیواش
 به ره و لای په نجه ره که رویشته. سه یری که ونی کرد و قوله کانی
 بلاو کرده وه وهک ئه وه ی سرود بو خودا یان بو باوک یا بو دایک
 بچریت. پاشان چاوه کانی که وته سه ر وینه هه لکولراوه که ی سه ر

سنوقه که و لهویوه چاوهکانی گواستهوه بۆ ئاسمان و کهوانهکانی سههرکهوتن و لووتکهی کلپساکان و منارهی مزگهوتهکان، دواتر هاته خوارهوه بۆ زهوی و شهقامهکان و خانوووهکان و دوکان و ئهوخهلهکهی شهربهتیان دهخواردهوه و مندالان که به جلوبههرگی جهژنهوه میزلدان ههلهدهن. میزلدانهکان لهژیر تیشکی خوردا و لهگهلهاواری مندالاندا و لهگهلهوای پرووبار و دهريادا بهرهو ئاسمان دهرویشتن. دهنگی مندالهکان به جهستهیدا وهک پیکهنینیک تیدهپهپی. قولهکانی دهگرتهوه بۆ دهنگهکه و خورهکesh وهک ئهوهی دایکی لهئامیز بگریت.

من وهستابووم سهیرم دهکرد کاتیک له پهنجهرهکهوه دهپروانی. گویم له دهنگی ههناسهکانی بوو وهک سیخهیهکی بیدهنگ دههات. یان وهک پیکهنینیکی بچربچر و ههناسهبرکیی بوو وهک کهسیک بی وهستان رابکات. دلشی به دهنگیکی بیستراو لیدههات. دهستیشی لهسهردلیتی لهژیر مهکی چهپهوه لهسهر برینه قولهکهی سهر گوشتهکهی. روخساریشی ههلبزرکاو بهبی خوین. چاوهکانی وشک بهبی فرمیسک و بیلبیلهکانی رهش وهک چاوهکانی ئاسمان له شهودا. گویم لیبوو به دهنگیکی وهک شنهی درهخت دهیوت: من نهدهگریام کاتیک له پشتهوه لییان دام. لام دهکردهوه و بهدهوری خۆمدا دهسوورامهوه بهشوین ئهوهدا دهگهپام لهکوئوه ئهولیدانه هاتوه. ههلهسامه سهرپی و دهستم به برینهکهمهوه دهگرت و روخسارم و پشتم ریک دهکردهوه بهرهو خور دهرویشتم. شهقامهکان و خانو و پهنجهره و دهرگا داخراوهکانم تیدهپهپراندا. لهبهردهم دهرگایهکی کراوهدا دهوهستم. ناویکی بهسهروهوه بوو: (خانوی ئاسوودهیی). پاشان دههوت: ئهوه دهرگایه بۆ لای خودا. لهوهتهی لهدایک بووم

دایکم نه بینیبوو. وتیان که خودا بردوویه تیه وه. منیش وتم گهر
 خودا بدوزمه وه دایکم ده دوزمه وه. له خه ومدا ده ریشتم و قوله کانم
 له تاریکیدا دریژ ده کرد و به شوین دایکدا ده گه رام. پیشتر خودام
 رووبه روو نه بینیبوو تهنها له خه ونه کانمدا نه بوو بیت. له خانهی
 مندالانیش به (کچی خودا) بانگیان ده کردم له سه روو دیواره که شه وه
 لووتکهی کلیسا و مناره ی مزگه وته که م ده بینی. پاسه وانی مناره که
 وتی که خودا نه کوری هیه و نه کچ. پاسه وانی کلیسا که ش دهیوت
 که خودا باوک و کور و روحی پیروزه. هیچ که سیک سه بارهت به
 کچی خودا نه بیستبوو. له وه ته ی له دایک بووم باو کم نه بینیه وه. وام
 زانی که خودایه، به لام بیستم که نووسه ریکی گه وره یه له ولاتی
 نیمامدا. مال و سامان و مندالی هیه. هه روه ها ناو بانگیکی باشیش.
 دوژمنیشی نییه نه له حیزب الله و نه له حیزبی شهیتانیش. هه مووش
 خوشیان دهویت دوست و دوژمن. له گه ل کوتا هاوسه ریدا وهک
 مه سیح ژیانیکی خوش ده باته سه ر. تهنها شهوی پینجشه ممه لینی
 نریک ده بیته وه. به یانی هه یینیش به بی دستنویر له پشت نیمامه وه
 نویر ده کات. له دوا ی نویریش له و کاته ی له رکوعدایه به لای چه پدا
 سه ری راده وه شینیت وهک دلسوزی ده ربرینیک بو حیزب الله.
 پاشان به لای راستدا و سلاو له ئەندامانی حزبی شهیتان ده کات.
 پیش سوجه بردن و دوا ی سوجه بردنیش سیجار استغفرالله ده کات.
 پاشان به جهسته یه کی سوکه له وه وهک کورپه یه کی تازه له دایک
 بوو، پاکیزه به بی گونا هه لده سیت. له دوا ی نیمامه وه ژووری
 پرستن جی ده هیلیت. به هیواشی و سه رداخته وه ریده کات و
 له به رخویه وه نایه ته کانی خودا و ناوه کانی به دهنکی ته سبیحه وه
 ده لیته وه. ژیر زه مینه به نرخه که ی وهک پردی سیرات که له نیوان

ژوورى په رستن و ژوورى مه يخواردنه وه دايه له نهومي ژيره وهى
كوشكه كه تيده په رينيت. له پيشيه وه نىمام به ههنگاويك دهچيته
ژووره وه. نه ویش له دوايه وه دهچيته ژووره وه. بهيه كه وه پيكي
هاورپيه تىي له ميژينه دهخونه وه. ياده وه رييه كاني سه رده مى لاويتى
له خانوى ناسوده يي دههيننه وه ياد.

خۆشه ويستى قەدەغە كراو

باخچە يەكى سەوز لە دەورى ژوورى مەى خوار دنە وە كەى
كۆشك. دىوارى بەرزى ئاسننىش. سەگىكى لە جوورى (وَلْف)ى
هاوردە كراو. شەوان وە پىنىكى ترسناكى هەيه. هىچ كە سىك جگە
لە رىگر و روحە كانى جن و خىوە كان كە سىتر لە دىوارە كە تزىك
نە دەبوو وە. بە رۆژ لە گۆرە كاندا يان لە خانووى وەك گۆردا ون
دەبوون. شەو دەهاتنە دەرە وە. لە بەر تىشكى سوور نەرمدا ئىمام
دانىشتوو و پىكىكى لە دەستدايه. لە تەنىشتى وە هاوړى تەمەنى.
نيوانيان لە سەر قەنەفە كە ماوہى درىژى قولىكە. قولىش لە ژىر
سەرىنىكى لە پەرى نە عامەيه و لە ژىر سەرىنە كە شەو و كىبى خودا
كە بە خەتى ئالتوونى نووسراو تەو و دەمانچە يەكى بىدەنگ لە
هەرە جوړە باشە كان. كاتىك سەگە كە دەوەرئىت دەستى ئىمام درىژ
دەبىت بو ژىر سەرىنە كە و گرتنى مشتى دەمانچە كە. دلى نووسەرى
گەورەش لە ژىر پەراسو وە كانى وە دەهە ژىت. پەنجە نەرمە كانى تەنھا
بەر كە و تىيان بە قەلەم دەزانن. لە مندالىيە وە لە تارىكى دەترسىت
و دوژمنى نىيە. هاوړى زورىشى هەيه لە هەر دوو حىزب اللە و

حزبى شهيتان. لهوهى خودا پىي داوه بهشيان ديدات. هاورييه تيش
 به پاره تير دهكات. خهلكيش به نووسهره به خشندهكه ناوى دهبه ن.
 له مائيشهوه هاوسهره كاني به پياوه به خيلهكه بانگى دهكهن. شهوى
 جهژن به بى ديارى دهچيته ژووره وه، دهسته كاني به تاله. به روريش
 مهسره فى مال له بىر دهكات. كوتايى شهوويش به به بيهوشى و
 گيرفانى به تاله وه دهگه رپته وه. هه ناسه كاني بوئى مهى و عهره قى
 ئافره تانى ليديت. ليوه كاني به روخسارى هاوسهره شه رعيه كاني
 جووت دهبن. هيچكاميان ده ميان ناكه نه وه. گهر بيكر دايه ته وه ئه وه
 ته لاق دراوه. سى جار دهيوته وه له و كاتهى راکشاوه و ده مى
 نيوه كراويه و چاوه كاني داخراو. هاوسهره كه بوخچهى جله كاني
 ده پيچيته وه و دهچيته سهر شه قام. پاشان هاوسهرى دووهم ديت
 كه هيندهى مردن له ته لاق ده ترسيت. هه موو خهلكى سه بارهت به
 ميژده كهى هه موو شتيك ده زانن و ئه و دوا هه مين كه سه به و شتانه
 بزانيت. گوييستي پروپاگه نده كان ده بيت، به لام بروايان پى ناكات.
 خه ياله كان له ژياني ده رده كات. يان له ناخيدا ده يشاريته وه. ده ترسا
 ته نانهت لاي خوئيشى بياندر كينيت و ئه و خه يالانه ببنه راستى. له بهر
 ئه وه ده مى داده خست و نه يده كرده وه، چونكه گهر بيكر دايه ته وه
 ئه وا وهك قهزا و قهدهر ته لاق درابوو. ئيتر هاوسهرى سيههم
 دههات ئه وه نده له قهزا و قهدهر ده ترسا وهك ئه وهى خودا بيت.
 بو هه تايه بيدهنگ ده بيت و رپگه به خوئى نادات ته نانهت خه ياليش
 بكات، به لام ته لاقه كه وهك چاره نووسيك به بى هوكارىك بوئى ديت.
 پاشان هاوسهرى چوارهم ديت كچيكي گهنجى سه ربه رز. بالا رپك
 و ناوقه د باريك وهك ئاسك.. وهك شير بو قهزا و قهدهر خوئى
 مه لاس ديدات. چاوه كاني رهش و كراوه وهك شهيتان. كتپبه كاني

میژوو و پادشاكان و كولتوور و ههزار و یهك شهوه و هه موو
كتیبه پیروژه كانی خویندوه تهوه. خودا و شهیتان و بههشت و
ئاگری ناسیوه. له مردنیش نه ده ترسا. په لهشی نه بوو له رویشتن بو
بههشت، چونكه له بههشت شوینیک نه بوو بو جگه له پاكیزهكان.
به گریهستی هاوسه رگرییه وه لیی چوو به پیشه وه به روخساری
پاكیزه وه. وینه گه وره كهی له ناو چوارچیوه كه دا پیشان ده دات و
به خلییه كهی به دلراوانی ده ر ده خات. ترسیش به خوشه ویستی
ده شاریته وه. وهك باوكیشی به نهینی خوشه ویستی دهكات. ته نها
له كاتی مردنیشدا روخساری دایکی بیر دیته وه. دایکی به ده ر
له چیشتلینان و هه بوونی میرد خوشه ویستیکی دیکه ی هه بوو.
كاغەزی له ژیر سه رینه كه یدا ده شارده وه و چیرۆكه كانی ده نووسی.
چیرۆك له دوا ی چیرۆك له كتیبیکدا كۆی ده كرده وه. یه كه مین و
دوا هه مین كتیبی. له دوا ی هاوسه رگرییه وه په نجه كانی قه له میان
نه گرتوه. شه وانیش دوا ی ئه وه ی باوكی ده نویت چه كه مه جه كه ی
خواره وه دهكات ه وه. دهستی له بهرگه كه ده دات كه ناوه كه ی له سه ری
هه لكوئراوه. به دهوری خویدا ده سوورپیت وهك ئه وه ی كه سیک
بیینیت. چاوه كانی ده كه ویته سه ر چاوی كوره بچكۆلانه كه ی.
شه وان كراونه ته وه وهك چاوی خودا و چاودیری ده كه ن. كتیبه كه له
چه كه مه جه كه دا ده شاریته وه و قفلی ده دات. له سه ر جیگه كهش له سه ر
لا بوو دهاته دیواره كه. له لاکه ی دیکه میرد ده كه یه تی و منداله كهش
له نیوانیاندا یه. چاوه كانی لیكده نییت و خو ی دهكات به نووستوو.
به رۆژیش باوكی لیی ده دات تا وانه كانی دوینی له بهر بكات.
منداله كهش وهك دایکی هه زی بو چیرۆك نووسین ده شاریته وه.
زانست ده خوینیت وهك ئه وه ی زانست هانده ریک بیت بو ئه ده ب.

لە دلى خۇشىدا كىتىپى خودا لەبەر دەكات. ھەر چەندىكى لەبەر
بكردايە باوكى خۇشى دەويست و گومانى ھونەرى لەسەر لا
دەچوو. شەوانىش گوى ھلدەخات بو گوى باوكى لەسەر سنگى
و گويىستى لىدانەكانى دلى دەبىت. ھەر لىدانە و ھەر دلۆپىك
دەگرىتەوہ كە لەگەل شىرى داكىدا چووہتە خوینەوہ.

دۆست

له خانووی ئاسوودهییه وه هاتووه تاكو بۆ دواچار لهو
كاتهی لهناو سنوقه كه دا راکشاوه سهیری بکات. سهیری دهکات
و له چاوه کانی دا بریسکهی خوشه ویستی ههیه. وتی: ساتیکی
کوتا بیهویای که هیچی لی پهیدا نابیت، خوشه ویستیشی بۆ
ئافره تان وهک ههول له بیسووده کانی وایه له گه ل شکستدا. هاته
ژووره وه و قره چره کهی سهری داپوشیبوو، به له چکه یه کی
سپی به ستبووی. تیروانینی چاوه کانی له وه وه گواسته وه بۆ
هاوسه ره شه رعیه کانی که جلوبه رگی پرسه یان پۆشیوه و
وه ستاون. روخساریان له یهک ده چوو، ده ست و په نجه بچووک
و خره کانیان له سه ر دلایانه. هه ناسه کانیان بیده نگ و قاچه کانیان
له ناو پیلاوه پاژنه به رزه کاندا. خه ریکه له یه کتری جیا نا کرینه وه
مه گه ر به و ده رزییه سه ر سنگیان یان ئه و هیمایه ی سه ر
شانیان نه بیت. رپووناکی له رپوخساره کاندا نه مابوو سه ره کان
بچووک و سمته کانیان قورس. رپوحیش ونه. به بیده نگی

وهستاون و به دوو چاوی وهک چاوی بوق یان ماسی له ژیر
 ئاوه وه لئی دهروانن. له ناکاو هه موو لیوه جووته کان به یه که وه
 کرانه وه و وتیان: تو کیی؟ ئه ویش به جووله یهک سه ری
 له سه ر گهردنی به لووتبه رزییه که وه به رز کرده وه که هاوسه ره
 شه رعیه کان ئه وه یان نه ده زانی و پاشن وتی: من جه واهری
 دۆستم. جهسته کانیاں به سه ر پیلاوه پاژنه به رزه کانه وه هه ژا.
 له گه ل ئه وه هه ژانه دا روح و هوشیاریش گه رانه وه. له چاوه
 ره شه کانیدا بریسکه یه کی به ئازاری وهک راستیاں به دی کرد.
 چاوه کانیاں بری. رۆ چووه ناخی دلّه وه. هه موو به یهک دهنگ
 هاواریان کرد: دۆستی کامیانیت؟ وتی: هه مویان، له ئیمامه وه
 تا پاسه وانه کانی کلّیسا و مناره ش. چاوه کانیاں له ترسان زهق
 بوون. به دهستیاں شاردیانه وه. دهسته کان له سنگه وه ئالینران
 و قوچچه کان داخران. هه موو به دهنگیکی وهک هه ناسه برکیوه
 هاواریان کرد: تو شهیتانیش و ده بییت به مردن سزا بدرییت.
 قاچه ئه ستوره کانیاں دایه بهر هه وا. پاژنه به رزه کانیش وهک
 رۆکییت دهنگیاں ده هات و ته قه ته قیان بوو. له ژووره که دا ته نها
 دووان مانه وه. کوّتا هاوسه ر و کچی ناشه رعی. وهستاون و
 دهسته کانیاں تیکه له. دهستی دۆسته که یان بو درئ ژبوو، هه ر
 سیکیان باوه شیان به یه کتردا کرد. هه ر شه ش قو له که له سه ر
 جهسته راکشاوه که ی ناو سنوقه که تیکه ل بوو. خه نده که ی سه ر
 لیوی رۆیشت. هیلکاریه کانی روخسار ون بوون. چیتر نه له
 ئیمام و نه له نووسه ری گه وره و نه له سه رۆکی ئاساییش و
 نه له نه یاری شه رعی و نه له هیهچ پیاویکی نه ده کرد له حیزب
 الله و حیزبی شهیتاندا. بوو به بی روخسار یان روخساری

هه‌موویانی تیدا کۆ ببوووه‌وه، به‌لام هیلکارییه‌کانی له‌ده‌ست دابوو.
هیچکامیانت له‌وی تریانت بۆ جیا نه‌ده‌کرایه‌وه به‌هیمای سه‌ر
سنگی یان ئه‌ستیره‌که‌ی سه‌رشانی یان شتیک له‌سه‌ر سه‌ریدا
نه‌بیت.

له‌ ئاوینه‌کانی که‌ونیشدا وینه‌ی سی ئافره‌تی سه‌ربه‌رز
ده‌ر که‌وت. چاوه‌کانیان کراوه. چاوه‌کانیش ره‌ش و فراوان
وه‌ک چاوی شه‌و. ده‌کان به‌خۆشه‌ویستییه‌وه لێی ده‌دا. ده‌س
و قۆله‌کان یه‌کگرتوو و تیکه‌ل. هه‌ر سیانه‌که‌ش وه‌ستاوان و
یه‌کتریان له‌ئامیژ گرتوووه و له‌که‌وندا به‌بی جووله‌جیگیرن.

جه واهر

له سنوقه كه دا له و كاته‌ي ږاكشاوه سه‌يري ده‌كرد و چاوه‌كاني به خوښه ويستتپه وه بريسه كه يانده دا په وه. ده‌ستي ده‌هينيت به سه‌ريدا و به لاجانگيا به هيواشي ده‌خشيټ و ده‌هينيتته خواره وه بوسه‌ر گه‌ردني. به ده‌وري مليدا ده‌سوورپټه وه وهك ده‌زوويه كي حه‌ريري توندي ده‌كات كه خه‌ريكه بخنكيټ، به لام پيډه كه نيټ و زياتر توندي ده‌كات تا له پيكه نين بكه ويټ و شيوه شينبوونيك شين بيټه وه. پاشان په نجه نه‌رمه‌كاني له ده‌وري ملي خاو ده‌بنه وه. دواتر به ناو قزه سپيه‌كه‌ي سه‌ر سنگي لاوازي ده‌خشيټ تا ده‌گاته كوژه‌كه شينه‌كه‌ي له و كاته‌وه‌ي به مندالي داكي له ملي كردووه هر وهك خويه‌تي. له نيواني دوو په‌نجه‌ي نه‌رمي وهك گيره‌يه‌ك ده‌يگريټ و ده‌ليټ: داكت له چاوبردن ليټ ده‌ترسا و منيش له گويچكه. پاشان گويي راده‌كيشيټ و پيډه‌كه‌نيټ. قزه چره‌كه‌ي ده‌خات به پشتدا. گويچكه‌ي هه‌لخستووه بو ده‌نگي تا به خوښه ويستتپه وه چرپه‌ي بو بكات. چاوه‌كاني بريوته چاوي تا ئه و راده‌يه‌ي تاله موه‌كاني قزي

رادەوہستن. سەلکی مووہ سپیہکان بە رەنگی رەش دەشاریتەوہ. بۆیەیک لە خەنە ی رەش دایکی لە کیسیہکی خامدا بۆی دەنارد. ھاراوہکە لە ئاودا دەتویتەوہ و ھیلە سپیہکان بۆیە دەکات تا قژی دەبیتە رەنگی شەو، بەلام مووہ سپیہکانی سەر سنگی و خوارتر راستیی تەمەنی ئاشکرا دەکات. سەرنجی چرچولۆچی سەر پوخساری دەدات و چاوہکانی بە سەرسوورمانەوہ زەق دەبن. وەک ئەوہی پیری بە دزییەوہ خۆی بۆ کشاندبیت لەو کاتە ی چووہتە قوولایی خەوہوہ. لە ئاوینەکەدا چاوی بە چاوہکانی خری دەکەویت، سەری دوور دەخاتەوہ لە ترسی ئەوہی ئالوودە بیت. وەک ئەوہی پیری نەخۆشییەک بیت و لە رینگە ی سەیرکردنی چاوہکانەوہ بگوازیتەوہ لە چاوہکانیدا تیروانینی بەزەیی بە خۆیدا دەبینیت، چونکە ئەو گەنجیکە و لە ژیاندا یە و بەسالاً چووویەکی مردوشە. بە قۆلەکانی لە ئامیزی دەگیت و لە نیوان مەمکەکانیدا ھەنسک دەدات: من دۆراوم جەواھر. بە دەستی لە خۆی دوور دەخاتەوہ. لە ناخیدا دەزانیت کە دەیەویت ئەو شکستە ی بۆ بگوازیتەوہ. لەدوای ھەر چاوپیکەوتنیکیشەوہ شکست زیاتر دەبیت. لەگەل ئەوہشدا دیتە لای و کۆل نادات. وەک شیوہ ئالوودەبوونیک، وەک مە ی حەزی لئ دەکات، بەلام بەبی ئەوہ نە دەژی و نە دەشمریت.

ھەرگیز دانی بە شکستدا نەناوہ بۆی. تا رادە ی ھەستکردن بەسەرکەوتن ئالوودە ی کردووە. وەک ژەھرێک کەسی ئالوودەبوو بە چیتزیک ی زیادەوہ بیخواتەوہ. کاتیکیش پینی دەگات سەرنجی ژیر جلو بەرگەکی دەدات. لە چاوہکانیدا بریسکە یەکی وەک دەمی شمشیر ھە یە. سەیری جەستە ی مرودی دەکات و بە بریسکە ی چاوہکانی ژیان ی بۆ دەگیریتەوہ. ئیتەر لە یوان قۆلەکانی وەک

میشکینی سهربراو هه‌لده‌به‌زیت‌هوه، به‌لام ئه‌و نا. ده‌لیت: تو
 ئافره‌تیکی جیای له ئافره‌تانی دیکه. ئه‌ویش ده‌لیت: چۆن؟ ده‌لیت:
 تو ئافره‌تیکی هه‌ست به جه‌سته‌ت ناده‌یت له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی هه‌ستیکی
 هه‌میشه‌یی هه‌یه بو‌ میشکی. گیژ ده‌بی‌ت وه‌ک ئه‌وه‌ی له‌ناکاو خه‌و
 زۆری بو‌ بینیت. پاشان دوو چاوی پری ئیره‌یی ده‌کاته‌وه. زیاتر له
 هه‌موو شتیک ئیره‌یی به‌ میشکی ده‌بات. هه‌ول ده‌دات ده‌ستدریژی
 بکاته‌ سه‌ری. وه‌ک ئه‌وه‌ی ده‌ستدریژی هاوسه‌نگی بگه‌ی‌ریت‌هوه، به‌لام
 بیتوانایی جار له‌دوای جار دلنیا‌یی ده‌دات. لای ئه‌و ده‌رده‌چیت
 و راده‌کات بو‌لای هاوسه‌ره شه‌رعیه‌که‌ی. سه‌ری ده‌خاته‌ یوانی
 مه‌مه‌که‌کانی و وه‌ک مندالیک له‌ ئامیزی دایکیدا هه‌نسک هه‌لده‌دات.
 به‌ قۆله‌کانی له‌ باوه‌شی ده‌گریت له‌و کاته‌ی له‌ خه‌ویکی قولا‌دایه.
 پیلوه‌کانی ناکاته‌وه. هه‌ست به‌ هه‌ناسه‌ گه‌رمه‌کانی ده‌کات له‌سه‌ر
 گه‌ردنی و ده‌زانیت که‌ به‌ خۆشه‌ویستی داخ بو‌وه. بو‌ ئه‌و نییه،
 به‌لکو بو‌ ئافره‌تیکی دیکه‌ توانای به‌ده‌سته‌هینانی نییه. له‌و کاته‌ی
 نووستوو هه‌وه‌ی بو‌ ئاشکرا ده‌بی‌ت ئه‌و ئافره‌ته‌ی به‌ده‌ست نایه‌ت
 به‌ هیچ که‌سیک ئه‌وه‌ په‌رسته‌راوی هه‌موو پیاوانه. له‌به‌ر ئه‌وه‌ی
 ته‌نها ئه‌و توانای ئازارپه‌یگه‌یاندنیانی هه‌یه. دواتر له‌ خه‌وه‌که‌یدا به
 خۆی ده‌لیت:

پیاوان ته‌نها ئه‌وانه‌یان خۆش ده‌ویت که‌ به‌ ئازارن.

دایک و کچ

له ئاوینه که دا خویی بینی وه ستاوه قهه باریک. له دهوری
سه ری سیبه ریک به رهنگی شهو. چاوه کانیش وهک ئه ستیره ی
خور فراوان. جهسته شی پرشنگذار و پیچراوه به رهنگه کانی
په لکه زیپینه. له سهر به رزاییه سه وزه که ی نیوان رووبار و
دهریاکه وه دریژ ده بیته وه. قوله کانی ده کاته وه و که ون له نامیز
دهگریت. قاچه کانیشی له سهر زهوی ده جوولینیت. قاچه کانی به
ئاوازه وه داده نیت. ئاوازه کانی به یانیان وهک ئاوازه کانی شهو
دهی جوولینیت. میشکی ئارامی نازانیت. جهسته شی له سه ماکردن
ناوه ستیت. هه واش له ده ور و به ری وهک ئاوازیکی لیدیت که
خوشی دهویت. ئاوازیش له سنگیدا وهک هه وا پری دهکات. ئیتر
وهک روحیک به بی جهسته به هه وادا فری. به سه ماکردن به بی
سمت و بی سک ده سوورایه وه. سه ری به رزده کرده وه بو ئاسمان
و دهیگرت و کهس ئهوی نه دهگرت. له گوچکه شیدا گوئی له چند
ته په یهک ده بییت یهک له دوای یهک سی ته په دهیناسیت و لی هه له

نابیت. روخساره بچکولانه کهی له نیوان هه وره کانه وه سهر دهر دهکات و دهیناسیت و لیی هه له نابیت. له نیوانی ملیونان روخسار له که وندا جیای دهکاته وه. دهسته بچکولانه کهش له قوماته که دیته دهره وه هه لبزرکاو و سپی به بی خوین. به بیدهنگی و وهک بو نزایهک په نجه کانی دهسته که کراونه ته وه. چاوه کانیش فراوان و رهش وهک چاوی شهو. له سنگیدا دهیشارده وه و رای دهکرد و نه ده وهستا. قاچه کانیشیان له پشتیه وه به پیلاوی ئاسنینه وه له زهوی دها. له ههر پاژنه یه کدا پارچه یهک ئاسنی وهک سمی ئه سپ هه بوو. له دهستی ههر یه که شیان به ردیک یان ئامیریکی کوشتن هه یه. ئه ویش له سنگیدا له ژیر دلیدا شاردر او ته وه. دله بچو و که کهی ترپه له دوا ی ترپه لیی دها. پینج په نجه ی دهستی شی کوو ده بو وه وه و په نجه ی دایکی دهگرت. دایکه کهش راپده کرد و له تاریکیه کهدا پیش روژه له اتن خو ی دهشارده وه. خو ر له هه له اتن دوا کهوت تا له شه ودا دایکه که بپاریزیت. مانگیش چاوه کانی لیکن او وه و ئه ستیره کانیش چوونه ته خه وه وه. هه موو پرووناکیه که له که وندا کوژا وه ته وه. پاسه وانه کهش کو تا دهرگای کوشکی داخست. (ایة الكرسي) خویند. ئیمام و حیزب الله و حیزبی شهیتانیش نووستن، هه و نووست و گه لای درهخته کانیش به هه مان شیوه نووستن. ئه ویش وهستا وه و به ملاولای خویدا ده سوورپیته وه ده ترسیت چاویک بیبیت. له تاریکیه کهدا هیچ چاویکی نه بینی. له سنگی کرده وه و به له پی دهستی زهوییه کهی تهخت کرد. بهرد و که رسه که کانی دوور خسته وه و زهوییه کهی وهک سنگی دایک به خو لکی نه رم تهخت کرد. رایکیشا. روخساری بچووک و هه لبزرکاو له کونیکی جله کانه وه سه ری دهر دهکرد.

دداڼه کانی له سهر مادا جیره یان دیت. شاله ره شه خوریه که ی لی
 کرده وه و دای پوښی. دهسته بچو و که که ی بهر په نجه ی دایکه که
 که وت و به هر پیڼج په نجه که ی گرتی و به رینه ددها. دایکه که ش
 په نجه ی له ناو دهستیدا جیهیشت به دریزایی هه ناسه دانی. بیری
 چووه وه که به دوايه وهن و ماوه ی نیوانیان نزیک ده بیته وه،
 به لام په نجه ی له دهستیدا هیشته وه و تا کوتایی هه ناسه ی. به
 وه ستاوی مایه وه و له سهره وه سهیری ده کرد. له دواشه وه یه ک
 له دوا ی یه ک له پشتی ددهن. دایکه که ش روخساری له روخساری
 که که ی دوور نه ده خسته وه. لا ناکاته وه، هر چه ند لیبدن
 ناکه ویت. له بهر نه وه ی نه و پیشتر که وتو وه. که وتنی که وتنی ش
 سهر که وتنه. هر چه ندیش هاوار بکه ن هر پشتیان تی ده کات،
 چونکه نه و دهیزانی گهر رویان تیبکات هه لدین. له وه ده ترسن
 روخساریان ببینیت. نه و یه ک به یه ک ده یان ناسیت له نیمامه وه تا
 پاسه وانه که. هه مووشیان له تاریکیدا به روخساری روو که شه وه
 ده هاتنه لای. له جیگه که شدا له خانووی ناسووده یی روخساره
 مه تاته کان و ریش و سمیل و قرژ و پانتوله کانیان داده نا. هه مویانی
 یه که یه که به بی جلوبه رگ و هیمای سهر شان و نه ستیره ی
 سهر سنگ ده بینی. هه مووشیان یه ک شینوه و یه ک بون و یه ک
 جوولهن. وهک هیرشکردنی له ناکاو و گه رانه وه ی له ناکاو و
 هه لکردنی ئالای دوړاندن و بهر زکردنه وه ی وهک کلکی که له شیر
 له ناکاو. روکیته کانی جه ژن ده ته قینرین. هاواره کان ده کینشرین.
 نه ویش له ژیر رووناکییه که دا وه ستاوه. نیمچه رووت و جلیکی
 سه مای له بهر دایه. چه قه نه کانی ش له نیوانی په نجه کانیدا ته قه یان
 دیت. جهسته شی گهرم له ژیر خوره که دا. وهک ده می شمشیر

باوهشی به میثکی ساردیدا کردووه. چاوهکانیشی کراوه و سوورهه لگه راو. یهک به یهک لییان ورد ده بیته وه و ئەوانیش وه ستاون و سهریان بۆ زهوی شوڤ کردووه ته وه. هه ر یه که شیان دوو پوخساری هه یه. پوخساریکی هیلکاری جوان فرمیسیکی لی دهباری. پوخساریکی دیکه تاریک و چاوهکانی لیل و لووتیکی گرنج.

کاتیکیش گۆرانی دهچری دهنگی ئاواز بوو. جهسته باریکه کهشی وهک ئاسک بۆخۆی خوشه ویستی بوو. ئەو گوی به لیدانهکان نادات چ له پیشه وه بیت یا له پشته وه. ئەو سه ما دهکات و گوی به مردن نادات. ئەو نه له حیزب الله و نه له حیزبی شهیتانیشه. پیاو نییه و ئافرەتیش نییه. ئنس و جنیش نییه، به لام ئەو هه موو ئەوانه یه گهر شتیکی لی بکه ویت هه مووی ده مینیتته وه.

دادگایى

پیش ئه وهى سه رى له جهستهى بکه نه وه بینیان ره گه گانی به ناخى زه ویدا رۆ چو وه. ماندوو یه تی وه ک ترس زۆرى بو هینان. ترسه گه یان به ماندوو بوونه که یان شارده وه. له ژیر سیبه ره که دا دانیشن سهریان له خۆره که ده پاراست. رۆخساریان به دهسته سه ره کان ده سه رى و له ژیره وه هیلکاری رۆخساره کان ون ده بوون. هیچ شتیک رۆخسارى له یه کیکی تر جیا نه ده کرده وه مه گه ر به هیمایه کی سه ر سه رى یان شانى. سه رشانى سه رۆکی ئاسایشى ناسیه وه رۆخسارى به ده سه سه ره که ده سه رى و ده لیت: ئایا هیچ وته یه کی ترت هه یه پیش جیبه جیکردنى فرمانه که؟ وتى: کام فرمان؟ وتى: فرمانى خودا و نیشتمان و ئیمام. به بیده نگى مایه وه و وه لامى نه ده دایه وه. وتى: ئایا بروات به خودا و نیشتمان و ئیمام نییه؟ وتى: هه رسیکیان له یه ک کاتدا؟ وتى: به لى بروا بوون به هه موو یان هیچ شتیک. به بیده نگى مایه وه و وه لامى نه ده دایه وه. له ده فته ره که دا به قه له م نووسى: بیده نگى واته بیر ده کاته وه

له بهر ئه وهی بیر ده کاته وه واته بر و ابوونی نییه. روخساری به دهسته سره که سری و وتی: ئایا وتهی تری هه یه؟ وتی: دهمه ویت ئه وه بلیم که من بیتاوانم و گوناھم نییه و یه ک دایکیشم هه یه ئه ویش خوره. چه ندین باوکیش به بی ئه ژمار. ناو و روخساری هیچیان نازانم. پیته کانی سه ر کاغه زیشم بو ناخوینریته وه. له خانووی ئاسووده یی ده ژیم و دلم ته نها په ژاره ی تیدا یه. رۆژی ئیوه شهوی منه. خوشحالی و ئاسووده یی ئیوه په ژاره ی منه. چیژی ئیوه ئازاری منه. سه رکه وتنی ئیوه شکستی منه. به هه شته که شتان دۆزه خی منه. شه ره فی ئیوه له که ی منه. له که ی منیش شه ره فی ئیوه یه. می شکم شی تی ئیوه یه. شی تی من می شکمی ئیوه یه. گه ر جه سته شم بمریت ئه وا دلم نامریت. کۆتا شتیک که تیمدا بمریت می شکمه، چونکه ئه و به که مترینی شته کان ده ژی. تیمدا هه موو شتیکیش پیش می شکم ده مریت. هیچ کام له ئیوه ش نه ی توانی می شکم به ده ست به ی نیت. هیچ که س. هه ر چه ند جه سته م بیه ن ناتوانن بگه ن به می شکم. وه ک چاوی خور له رۆژدا. وه ک چاوی ئاسمان له شه ودا.

بینی له به رده میدا به ریزیکی دوورودریژ وه ستاون ده ست به ده ستدا ده دن و زور سه ریان سوور ماوه. وتیان: جادووگه ر نییه و شی تیش نییه، به لکو زور ژیر و دانایه. وای لی هات می شکمی له شی تی ترسناکتر بوو. ئیتر به سزایه کی له ره جمکردن خیراتر به مردن سزایاندا. هه روه ها هیچ بواریکی پی نه درا بو قسه یتر. بلاونه کردنه وه ی دادگاییه که ش له رۆژنامه کاندا. داخستنی دۆسیه که و شار دهنه وه ی له ناخی زه ویدا بو هه تایی.

«کۆتایی»